

34239, II, Ce,

Franklin D. Roosevelt

2

1861

Franklin D. Roosevelt

W

1

97

1861

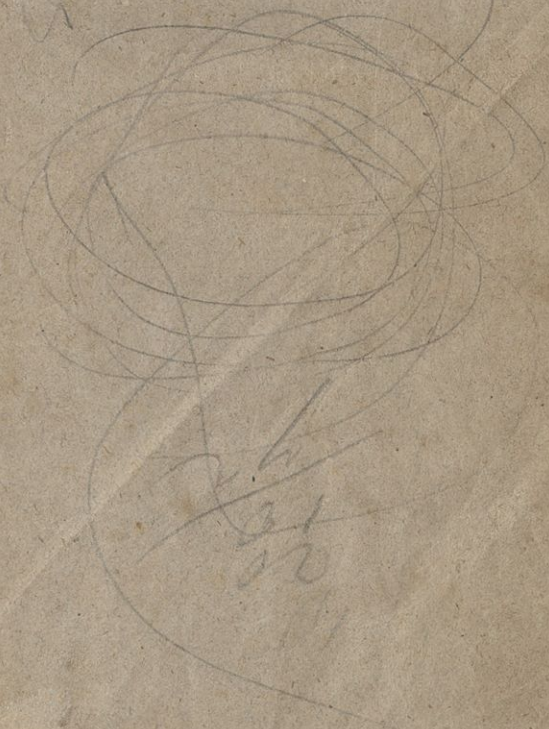
Franklin D. Roosevelt

Franklin D. Roosevelt

Franklin D. Roosevelt

20
21
Grab Michael.

Da touge

LD

W

RASLAGANJE

TERPLJENJA

JESUSA KRISTUSA

GO.SPODA NAŠHIGA,

kakor so ga vsi shtirje Evangelisti
popisali.

Spisal

FRANZ VERITI.

V' natif téh bukev so milostljivi Firsh

GO.SPOD GO.SPOD

ANTON ALOJS

LJUBLJANŠKI ŠHKOF,

pet in dvajstiga maliga travna 1831 dovolili.

V' LJUBLJANI

Natifnil Joshef Blasnik.

Na prodaj per Janesu Klemensu, bukvoesu.

1 8 3 1.

THE ASSOCIATED PRESS

NEW YORK, N. Y.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE ADJUTANT GENERAL

WASHINGTON, D. C.

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

ADJUTANT GENERAL

IN=030007432

V V O D.

Ljubi braviz! spisal sim to kratko raslaganje terpljenja in smerti gospoda Jesusa, kakor so ga vsi shtirje evangelisti popisali, is zhistiga namena te zhedalje bolj unemati v' ljubeshni do njega, ljubeshnjiviga odreshenika. V' leteh bukvah bosh tudi bral nevoshljivost, hinavshina in terdovratnost Judov v' nedolshniga Jesusa, in ti bo pomagalo svojo spazhnost sposnati.

De ljubish Boga, in greh sovrashish is vse dushe, pogosto premishljuj shivljenje, terpljenje in smert Jesusovo. Zhe rad premishljujesh, kar je Jesus storil in terpel is ljubeshni do nas greshnikov, ljubeshen do njega se bo v' tvojim serzu vnela, in zhe dalje mozhnej prihajala. Zhe pa ljubeshen boshja gospoduje v' tvojim serzu, ni suhote, in ni merslote v' tebi, temuzh nebeshko masilo in gore-

zhost svetiga Duha. Zhe premishljujesh terpljenje Jesusovo, sovrashish greh, savolj kteriga je terpel, te greha sapeljivost smotila ne bo. Zhe premishljujesh Jesusovo smert, bosh neisrezheno hvaljeshen usmiljenimu Jesusu, in mu bosh v' zhaft shivel, ker je on shivel in umerl sa-te. Kervave rane Jesusove so ognjeni jesiki, in té te bodo uzhile vse, kar potrebuješ v' svelizhanje.

Gorezhe profi Boga rasfvetljenja, de s' pomozhjo njegove gnade rasumesih veliko milost prejetiga Odreshenika. Vse stvari osnanujejo neskonzhno milost boshjo, toljko pa ne, ko zhudno vzhlovezhenje in britko terpljenje Sinu boshjiga. Usmiljeni Ozhe nebeshki nam je svojiga edinorojeniga Sinu v' svetim Duhu dal, de nas je s' sgledam, in s' besedo uzhil, kako v' nebesa priti; s' svojo smertjo pa nam je saflushil gnado, s' ktere pomozhjo vse samoremo. Jesus sam je rekel: Jest sim dober pastir. Dober pastir da svoje shivljenje sa svoje ovze. Jest sim prishel, de one shivljenje imajo. Jan. 10. 10. 11.

Kershanska dusha! ti si s' sveto kervjo Jesusovo posvezhena, in po nji upash priti

v' nebeshko kraljestvo, premišljuj tedaj, de je *Jesus Kristus* sa-te in sa vse shpotljivo umerl na krishu, de grehu odmerjemo, njemu, svojimu gospodu, shivino, in pridemo v' njegovo kraljestvo. Glej in premišljuj perbito in rasmesarjeno telo svojiga ljubiga svelizharja, in rezi: Kdo je ta, kateri na hribu mertvashkih glav pred *Jerusalemam* in velikim ljudstvam na shpotljivim tramu visi? Kdo je on, kateri s' ternjem kronan, med dvema hudodelnikama krishan, poln ran in kervi v' velikih bolezhinah umerje? Ta je *Sin boshji*, kralj nebes, semlje in vsiga, kteriga angelji trepetaje molijo. O velika in ljubesniva skrivnost! Bog *Sin* se je ponishal, podobno hlapza vsel, in se je ponishal v' smert na krishu. *Filip. 2. 7. 8.* Zhudi se nad to ljubesnivo skrivnostjo, in hvali *Jesusa*, neskonzhno usmiljeniga.

Premisli in premišljuj tudi sa ktere in sakaj je usmiljeni *Jesus* terpel in umerl. Ponishevanje, bolezhine in smert *Jesusa Kristusa*, vsigamogozhniga gospoda, ti serze presumi, ker je on veliko terpel sa nas greshne stvari. Kdo ga je permoral umreti? Nihzhe, temuzh je umerl, ker je sam hotel; hotel je

pa is neskonzhne ljubesni do nas: ljubesen je ljubesnjiwiga Jesusa umorila. Premisli besede svetiga Pavla: Kristuf je sa hudobne umerl. Kdo umerje sa pravizhniga? Kashe pa Bog svojo ljubesen do nas, ker, kader smo she greslniki bili, je Kristuf sa nas umerl. Riml. 5. 6 — 9. Ljubesen Jesusova naj te sladko permora ga gorezhe ljubiti, in mu svesto slushiti. Zhe si ga shalil, spokori se, in bosh per njem milost nashel.

Premisli dalje, de je Jesus radovoljno terpel, de je tebe in vse ljudi odkupil s' svojo sveto kervjo, de njemu shivish. Judje so ga sizer vjeli, svesali, deshelnimu oblastniku Pilatu sdali in vpili, de bi krishan bil, Jesus pa se je njih hudobe poslushil, de je umerl na krishu, kakor je sam shelel. On, ljubesnjiwi gospod, je umerl de ti ne umerjesh vekomaj, temuzh vezhno shivish v' nebesih.

Sad Jesusoviga terpljenja bodi to, kristjan, de njega, usmiljeniga gospoda, is zeledushe ljubish, is ljubesni do njega vse delash, in v' njegovi gnadi umerjesh. Ljubesen do tebe je umorila Jesusa, ljubesen do njega naj pokonzha vse tvoje hude misli, besede in dela,

de ne sebi, temuzh njemu shivish. Zhe ne ljubish Jesufa, is ljubesni do tebe krishaniga, nisi vezhniga svelizhanja, ampak vezhne klevte vreden, kakor sveti Pavel govori: Kdor ne ljubi gospoda nashiga, Jesufa Kristufa, bodi preklet. *I. Kor. 16. 22.*

Terpljenje Jesusovo naj tebi ogrenuje vse gresne veselja. Tvoja, in vsih ljudi, natoraj je v' Adamu popazhena; ona le veselja ishe, in prepovedane sladnosti ljubi; Jesusove bolezhine pa te uzhe, de je to shivljenje sovrasnikov krisha Kristusoviga, in pot v' vezhno pogubljenje. Ni dneva, ni ure, de bi smel po svojim ludim posheljenji shiveti. Zhe se drugi ljudje gresno veseljujejo, in po shegi neverzov shive, ne pohujshaj se nad nimi; in de se ne pohujshash, premisli Jesusove bolezhine. Ti si ud Jesusov, pogosto premishluj njega, svojiga krishaniga poglavarja, de se po njegovim sgledu pokorish. Veselite se, ker ste deleshni Kristusoviga terpljenja, de boste tudi v' rasodejni njegove zhashti prav veliko veselje imeli. *I. Pet. 4. 13.*

Terpljenje *Jesusovo* te *uzhi* in *perganja* vse grehe *sovrashiti*, in *opustiti*. *Jesus* je *terpel* in *umerl*, de bi bil *greh konzhan*, in *pravizhnost* *gospodovala*: *sovrashi* in *opusti* *tedaj* grehe, ki *sanizhujejo* *Jesusovo* *kri*, in *ker* si bil v' *nji* *posvezhen*, *shivi* *pravizhno*. *Jesus* je *ozhitno umerl* na *krishu*, de je *tebe* in *vse* *odreshil*; ti *tudi* *mu* *serzhno* in *ozhitno* *slushi*, in *ne* *boj* se *sanizhevanja* *hudobneshev*: *ker*, *zhe* se *jih* *bojish*, in *is* *njih* *strahu* *greshish*, se *Jesusovim* *sovrashnikam* *perdrushish*, in *ga* *vnovizh* *krishash* v' *svojim* *serzu*. *Kdor* *greshi*, *sopet* *Sinu* *boshjiga* *sam* *sebi* *krisha*, in *saframuje*. *Hebr. 6. 6.*

Terpljenje *Jesusovo* te *uzhi* in *perganja* *v* *svojim* *sovrashnikam* *odpushati*. *Sej* *vesh*, de je *usmiljeni* *Jesus* *sa* *greshnike* *umerl*, de *jim* je *odpushenje* *grehov* *saflushil*. *On* je *preterpel* *krivizo*, in *teshki* *krish* *objel*, *kteriga* *so* *mu* *hudi* *sovrashniki* *napravili*, in *kader* *so* *ga* *hudobno* *sanizhevali* in *kleli*, je *svojiga* *Ozheta* *ljubesnjivo* *prosil* *sa-nje*. *Premisli*, de *si* se *veliko* *krat* *pogubljenje* *saflushil*, in *de* *po* *Jesusu* *upash* *milosti* *najti* *per* *Bogu*: *odpushaj* *tedaj* *svojim* *sovrashnikam* *savolj* *Jesusa*: *zhe* *ne*, *poslushaj*, *kar* *on* *sam*

pravi: Ravno tako bo moj Ozhe vam storil, ako ne boste odpustili svojimu bratu. Mat. 18. 35. Kader koli si rasshaljen, rezi: Moj ljubi Jesus je sa-me na terdim krishu umerl, savolj njega is serza odpustim svojimu blishnimu.

Terpljenje Jesusovo te uzhi vse teshave voljno preterpeti. Premisli njegove nesapopadljive bolezhine, premisli tudi njegovo neskonzhno poterpeshljivost: in pa she njegovo bosho svetost, in lohka si poterpeshljiv. On, gospod nebes in semlje je vedno terpel, in shpotljivo umerl na krishu, ti pa terpeti nozhesh, ki si pogubljenja vreden? On, vojvod marternikov, hodi s' teshkim krisham pred teboj, in ti se majhniga krisha bojish in branish? Veseli se, zhe si deleshen Kristusoviga terpljenja, de bosh tudi v' rasodenji njegove zhafti prav veliko veselje imel. I. Pet. 4. 13.

Vedno hvali krishaniga Jesusa, vedno upaj v' njegovo neskonzhno milost, in ga is vse dushe stanovitno ljubi. Premishljuj njegovo grenko smert, ko bi v' drushbi Marije in drusih njegovih prijatlov pred njegovim

kervavim krishem stal, in ne posabi ga nikdar, de mu v' zhašt shivish. Prosi usmiljeniga Jesusa de ti obilno gnado da po njegovih sapovedih shiveti, in de pojdesth v' nebesko kraljestvo, kteriga je s' svojim teshkim krishem odperel. Prosi tudi sa-me, in sa druge, de vsi enako srezho sadobimo. Amen.

RASLAGANJE

terpljenja Gospoda našiga,
Jesusa Kristusa.

Kader se je perblisheval prasniki opresnikov, kateri se imenuje velikonozh, je Jesus svojim uzhenzam rekel: Veste, de bo zhes dva dni velikonozh, in sin zhlovekovi bo sdan, de bo krishan.

Velikonozh se per Judih tudi imenuje prasniki opresnikov, ker takrat niso smeli skvaseniga kruha jesti. II. Mojs. 12. 15. Kvas pomeni sazhetik dobriga in hudiga. Sazhetik dobriga je ljubesen do Boga, is ktere vse dobre dela isvirajo, in je is nje vse dobro saflushenje per Bogu. Sazhetik hudiga je posheljenje popazhene nature, is kteriga so grehi, in nashe sadolshenje per Bogu. Judam je bilo prepovedano o velikonozhi skvaseniga kruha jesti, in ga v' hishi imeti: to je pa pomenilo zhiftoferza, de velikonozh obhajejo s' zhifto dusho. To je tudi nam kristjanam sapovedano: Obhajajmo velikonozh, ne s' starim kva-

sam, tudi ne s' kvasam hudobije in malopridnosti: ampak s' opresnimi kruhi zhihosti in pravize. I. Kor. 5. 8.

Kristjan, bodi vselej zhist, posebno pa kader se velikonozh perblishuje, de jo Bogu v' zhaft, in sebi v' svelizhanje obhajash. Perpravljaj se sferbno k' velikonozhi s' postam, s' premishljevanjem terpljenja Jesufoviga, s' molitvijo, s' grevano spovedjo, in vrednim obhajilam, de tukaj in po smerti vesel pojesh Aleluja.

Kader se je perblisheval prasn timer opresnikov, ali velikonozhi, se je Jesus namenil v' Jerusalemi terpeti in umreti v' odreshenje vsiga zhloveshtva. Judje so k' velikonozhi klali leta staro jagne bres madesha, in ga jedli v' spomin njih zhudniga reshjenja is Egiptovske sushnosti. To so oni sizer vsako leto ponavljali, ker jim je Bog sapovedal, malokteri pasmed njih je vedil, kaj to pomeni. Velikonozhno jagne, ki so ga Judje po boshjim ukasu klali, je pomenilo boshje jagne, Jesufa Kristusa, kateri se je dal krishati is ljubesni do vsih ljudi, de jih reshi is hudizheve slushnosti. Judje niso tige rasumeli, in toraj jim je sveti Janes, kerstnik, rekel: Glejte jagne boshje, ki grehe sveta odjemlje. Jan. 1. 29.

Jesus, jagne boshje, je hotel o velikonozhi umreti, de bi bilo dopolnjeno, kar je Judovsko velikonozhno jagne pomenilo, reshjenje vsiga sveta is hudizheve sushnosti. Jesus je tudi sato hotel o velikonozhi umreti, de se njegova smert, in zhudeshi, kateri so se takrat go-

dili, povsod rasglasio. K' velikonožnim prasniku so Judje is vsih deshel hiteli v' Jerusalemu, ker jim ni dopušheno bilo v' drusim mestu velikonožniga jagneta jesti. V. Mojs. 16. 6. Judje is vsih deshel, vkupaj sbrani v' Jerusalemu savoljo velikonožhi, so sami vidili ali svedili, de so krishali Jesufa: ker so velik potref slishali, in strashno temo vidili, so ostermeli in poprashevali, kdo de je Jesus, in sakaj de so ga krishali? Kader so domu hodili, in domu prishli, so perpovedovali, kaj so vidili in slishali v' Jerusalemu: deshelani in domazhi so jim pravili, de oni tudi so vidili strashno temo, in slishali velik potref ravno v' petik, dan perpravljanja. Vsi so lahko preprizhani bili, de je Jesus velik prerok bil, in so bili perpravljani poslushati aposteljne, in jim verovati, de je Jesus Sin boshji, in vsiga sveta odreshenik. Ravno is tih namenov je Jesus o velikonožhi umerl.

Jesus je svojim uzhenzam pravil: Veste, de bo zhes dva dni velikonožh, in sin zhlovekovi bo sdan, de bo krishan. Svojim uzhenzam je Jesus prej pravil, de hozhe radovoljno terpeti. Zhe jim je ravno veliko krat pravil, de hozhe terpeti in umreti; sdaj, ko se zhas perblishuje to spolniti, jim sopet pove, de se oni nad njegovim terpljenjem ne pohujshajo, in ne oflabe, ampak de terdno verujejo, de on radovoljno umerje is ljubesni do vsiga zhloveshtva. Uzhenzi niso verjeli, de bo Jesus umerl: vedili so de govori od svoje blishne smerti, so bili shalofni, in

so se bali ga sgrabiti, verjeli pa popolnoma niso, ker so menili, do se mu ne spodobi terpeti. Is sposhtovanja do njega, kteriga so Sinu boshjiga verovali, in zhudodelniga vidili, so maloverni bili, in jim je bilo njegovo govorjenje neverjetno. Uzhenzi so bili v' tej smoti do njegoviga vstajenja; in ta skrivnost jim je bila popolnoma odkrita, ko so svetiga Duha prejeli.

Kristjan, hvali in povishuj neskonzhno ljubesen Jesufovo, is ktere se je radovoljno daril nebeshkimu Ozhetu, in ljubesnivo umerl na krishi v' odreshenje vsih ljudi. Jesus je radovoljno umerl, ker nas je neskonzhno ljubil, in njegova ljubesen do nas je ravno tako velika she sdaj. Ljubi ga tedaj is zele dushe, in podversi se mu s' polno voljo, de njemu samimu shivish, ker je on sa-te umerl. Prosi ga sagnado, de s' njeno pomozhjo mu podversesh svojo dusho, telo in vse, de resnizhno rezhesh sa svetim Pavlam: Jest Bogu shivim: s' Kristufam sim na krish nabit. Shivim, ali ne she jest, ampak Kristuf shivi v' meni, kteri je mene ljubil in sebe sa-me tje dal (v' smert). Gal. 2. 19. 20.

Takrat so se vkup sbrali vishi duhovni, in stari ljudstva v' dvor vishiga duhovna Kajsa, in so se posvetvali, kako Jesufa svijazhno vjeti, in umoriti. So pa rekli: Nikar v' prasniki, de kje hrup med ljudstvam ne vstane.

Hudobni vishi so sdavnaj hrepeneli in skleпали Jesufa umoriti, pa niso ga mogli, ker on

ni s'he umreti hotel: kader je pa njegova ura prishla, jim je perpuftil, de so mu storili po svoji hudi volji. Oni so se vkup sbrali v' dvor vis'higa duhovna Kajsa, in so se skerbnno posvetoyali, kako Jesufa svijazhno vjeti in umoriti. Vsi so eden drusimu rekli: Nikar v' prasniku velikonozhnim, ker neumno ljudstvo njega visoko zhafti, in se bo morde spuntalo v' nas, zhe ga umoriti hozhemo: skufhajmo ga svijazhno vjeti in umoriti. Vis'hi se niso bali Boga, ampak ljudstva, ker so bili lashnivi pravizhni, in prekanjeni hinavzi. Vsi so ene volje bili, in vsi saroteni v' pravizhniga in usmiljeniga Jesufa, in nihzhe smed njih ni rekel: Nedolshen je, in ne smemo ga umoriti. Pravizhne so se shteli, pa pravize zelo niso posnali: hudo sovrashtvo jih je oslepelo, in toraj se niso posvetovali, zhe je ali ni po pravizi Jesufa umoriti, ker so terdno mislili, de je on smerti vreden: skerbeli so le kako ga svijazhno vjeti in umoriti, de bi se ljudstvo ne vsdignilo v' nje.

Ljubi moj, varuj se dufhne slepote, in vs'iga kar tvojo dufho oslepi, ker ni huji nefrezhe od te. Varuj se tudi sbiralsha hudobneshev, ker se po njih tvoja volja lohka preoberne, de is strahu ne pomagash krivizi soper svojo vest. Zhe se ti pergodi, de nevedama med hudobne sajdes'h, serzhen in stanoviten bodi, de v' Boga ne grefhish.

Slepota vkupaj sbranih vis'hih je prezhudna, in strashna: ta kashe, kaj hudiga se lohka stori, ako sovrashtvo, ali drugo hudo oslepi

zhloveka. Višhi so vidili ali vedili Jesufove zhudeshe, in vender terdno mislili, de je grešnik. Kader je bil Jesuf Lazarja oshivil, so se višhi duhovni in fariseji vkup sbrali, in eden drusimu rekli: Kaj naj storimo, ker ta zhlovek veliko zhudeshev dela? Jan. 11. 4. Rekli so tudi: Vemo, de ta zhlovek je grešnik. Jan. 9. 24. O neskonzhna slepota! vedo, de Jesuf velike zhudeshe dela, in pravijo, de je grešnik. Ti hudobni sami soper se mislijo, ker jih je hudobija oslepéla; svojiga svijazhniga serza ne posnajo, nobeniga isgovora pa nimajo.

Kar je bilo sdaj rezheniga, ti prizhuje, kako lohka si smoten po napuhu, jesi, nevoshljivosti, ali drusim hudim posheljenji. Is tiga vesh, de hudo posheljenje lohka oflepi tvojo dusho, ktera v' greh dovoli, in ga potlej opravizhi. Zhe te hudo posheljenje omamlje, rad verjamesh, de je nedolshno, kar is hudi-ga namena shelish nedolshno, de bi bres ozhitanja veshi storil, kar hozhesh. Premaguj napuh, nevoshljivost, lakomnost, in vsako hudo posheljenje, opuisti svoje grehe, in poravnaj svoje napzhne misli po naukih Jesufovih, de mislish in delash po volji boshji. Moder pravi: Moj sin, ako modrosti shelish, ohrani pravizo. Sirah 1. 33. Salomon pravi: Kamor hudobija pride, preshene modrost. Moder. 1. 5. Vedno profi Boga te voditi po poti pravizhnosti, premaguj svoje hude shelje, tako vesh pravizhnost in shivish pravizhno.

Višhi so eden drusimu djali: Nikar v' prasniki, de kje hrup med ljudstvom ne vstane. Hudobni svetovavzi, in njih hudobni poglavar Kajfa so sheleli umoriti nedolshniga Jesufa, bali so se pa ljudstva: niso se bali krivize, ampak ljudi, de se ne spuntajo v' nje, ker so bili Jesufu vdani, in ga spoštovali. Ti sprideni modrijani pomenijo spridene ljudi, kateri se greha ne boje, temuzh svoje nevarnosti, ali shkode, ali saframovanja, ali drusiga taziga. Tudi jih ni malo smed kristjanov, ki boshjo zhašt sanizhujejo, in sa svojo vidno zhašt skerbe: ker ne pomislijo, zhe je to ali uno prav, temuzh zhe jim je v' posvetno shkodo, ali dobizhik.

Ljubi moj! lepo te prosim, premisli sa-povedi, tudi svoje dela in misli, de se ne golufash. Skerbno premisli, kakoshna je volja boshja, in shivi po nji, ker to je nar potrebnihi. Zhe svijazhno in perkrito storish hudo, si hinavzam pershtet, Bog pa ti gleda v' serze, in ti bo pravizhno povernil. De ljudi ne pohujshash, in de se bojish jih pohujshati, je prav, bodi pa tudi v' serzu pravizhen, ker je oboje potrebno. Sveti Avgushtin prav govori: Hinavska pravizhnost ni pravizhnost, ampak hudobija.

Tedaj je shel eden smed dvanajstih, imenovan Judesh Ishkarjot, k' vishim duhovnim, de bi njega sdal, in jim rekel: Kaj hozhete meni dati, in vam ga bom sdal? Ko so to slishali, so se loveselili, in pervolili mu dati trideset srebernikov. In objubil jim je, in iskal perloshnosti jim ga bres hrupa sdati.

Dokler so hudobni vishi she bili v' dvoru vishiga duhovna Kajfa, in skerbnno skleпали kako svijazhno vjeti Jesufa, je eden smed dvanajstih apostelnov, Judesh Ishkarjot, k' njim prishel, in jim odkrito rekel, de jim sda Jesufa, ako ga plazhajo. Judesh jim je svojo hudo voljo naravnost rasodel, ker je gotovo vedil, de so vsi sovrashniki Jesufovi, in de jim bo njegovo govorjenje dopadlo. Hudobni Judesh je is grehne lakomnosti svojiga uzhenika, in shivljenja sazhetnika sa majhno plazhilo ponudil v' smert. Kako velika lakomnost ga je gospodovala, sam je povedal, ko je rekel: Kaj mi hozhete dati, de ga vam sdam? Kar mi hozhete dati, bodi si malo ali veliko, mi ho vshezh, ne vlezhem se s' vam savoljo zene, s' vsm bom sadovoljen, in vam ga gotovo sdam.

Premisli Judeshevo hudobo. On ni bil bersh toljko hudoben in krivizhen, ampak szhafama je v' hudobii rastel, ker se ni v' sazhetku premagoval. Njegovo poglavitno nagnjenje je lakomnost bila, lakomnost pa prodaja vse sa dobizhik, poshtenje, pravizo, zhilstost in dusho. Judesh je bil she sdavnaj lakomnik, je

po malim jemal od tiga, kar se usmiljeni dobrotniki Jesusu dajali: perlošno mu je bilo, ker je močno nosil (Jan. 12. 6.) Njegove selje so se zhedalje huje vnemale, on se je krivize pervadil, in je nasadnje tudi Jesusa v' smert prodal. Kakor je ta hudobnešh, tako ti lohka sabredesh v' velike grehe, zhe se majhnih ne varujesh. Majhni grehi pomanjšhujejo gnado boshjo, gladijo pot v' smertne, in tudi v' strafhne hudobije. Skerbno si persadevaj po nauku svetiga Pavla biti: Vsake senize greha varuj se. I. Tef. 5. 22. Zhe se majhnih grehov skerbnost varujesh, kako bosh v' velike sabredil?

Judesh Iškarijot je silno nehvaljeshen bil, in vsaki grešnik po njem stori. Nebeshki uzhenik Jesuf ga je dobrotljivo isvolil smed veliko drusih v' shtevilo dvanajsterih aposteljnov, ga per sebi imel, uzhil, in mu dal oblast zhudeshe delati. On, nehvaljeshni uzhenz, je hudobno sanizheval nefkonzhno milost Jesusovo, in ga sa trideset srebernikov prodal v' smert. Ti, kristjan, sovrashish Judeshevo nehvaeshnost, in si mu morde podoben, podoben si mu, zhe sanizhujesh velike dobrote, ki ti jih Jesuf daje, in odstopish savoljo kratkiga pozhutniga veselja, ali posvetniga dobizhka. Premisli neisrezhene dobrote po Jesusu prejete, in svojo hudo nehvaljeshnost, de jo sovrashish in opustish. Vedno hvali s' svojim pokornim shivljenjem usmiljeniga darovavza nebeshkiga, in vedno skerbi, kako bi mu bil obilnish hvalje-

shen, rekozh: Kaj bom Gospodu povernil sa vse to, kar mi je dal? Pf. 115. 13.

Judesh je bil, tako rekozh, do nebes povishan, pa ker ni stanoviten ostal, hudo je gresnil, je shel v' pekel na vekomaj. O huda nestanovitnost! Kristjan, uzhi se ponishnosti, ne upaj v' svojo mozh, temuzh vedno shivi v' boshjim strahu, vedno premaguj svoje hude shelje, in vedno profi usmiljeniga Boga stanovitne pomozhi, de ne padesh v' pogubo. Zhe si visoko povishan na Svetu, nisi savolj tiga terdneji ali sveteji, ampak ostanesh slab zhlovek, in imash v' sebi hudo posheljenje, katero je isvir vsih grehov. Zhe dolgo slushish Bogu, ne sanashaj se sa tiga voljo, ker je slehernimu zhloveku rezheno: Kdor stoji, naj zhuje, de ne pade. I. Kor. 10. 12. Nikoli tako terdno ne stojish, de bi lohka ne gresnil, ako te Bog sapufti, njegoviga sapushenja si pa vreden, ako predersno upash v' svojo mozh.

Hudobni Judesh ni is strahu, ali is naglosti, temuzh radovoljno in spremishljeno gresnil. On je prej vezh krat mislil, kako bi Jesusa sdal, vso sramoshljivost je premagal, ko ga je shel ponuditi sa plazhilo, in je potlej perloshnosti iskal, kako bi ga vishim svijazhno sdal. Vse to kashe njegovo terdovratno dusho, in prej osnani, de bo on v' nepokori nesrezhno umerl. Varuj se, de is naglize, is jese, ali is drusiga posheljenja naglo ne gresnish, veliko huji je pa tvoj greh, zhe spremishljeno gresnish, ker imash terdovratno voljo: sapisano je pa: Terdovratnimu serzu na sadnje hudo bo. Sirah.3.27.

Vifhi, kterim se je Judesh ponudil svojiga uzhenika Jesufa svijazhno sdati, ako ga plazhajo, so bili grosno veseli. Kader so to slishali, so silno veseli bili, in so pervočili mu trideset srebernikov dati. Satan je Judesha smotil vifhim ponuditi nedolshniga Jesufa, in on je vifhi oflepil, de so bili tiga veseli, in Judeshu dali trideset srebernikov. Judesh je podoba tistih slepih duh, ktere sa plazhilo dajejo pravizo, zhitost in drugo: vifhi so podoba unih hudobneshev, ki plazhujejo grehe, de svoje posheljenje nasitujejo, ali de doseshejo, kar sapovedi prepovedujejo. Judesh je bil lepih srebernikov vesel: vifhi so tudi veseli bili, de bodo s' majhno zeno dobili v' oblast svojiga sovrashnika. Judesha in vifhih veselje pomeni hudobno veselje slepih duh, ki ga imajo, ko doseshejo, kar greshno shelé. Slepi greshniki so svoje nefrezhne frezhe veseli, ker ne pomislijo, kako veliko pokorjenje jih zhaka.

Vifhi so sklenili po velikonozhi le Jesufa svijazhno vjeti, in umoriti, ker o velikonozhi je silno veliko ljudi v' Jerusalemu bilo, in so se punta bali: toraj so rekli: Nikar v' prasnik, de kje hrup med ljudstvam ne vstane. To so oni fizer mislili, kader je pa Judesh k' njim prishel, in ponudil jim Jesufa natihama sdati, premislili so se, in sklenili, de ga bodo umorili, kader jim bo perloshno. Hudobniga Judesha niso svarili, ampak ga morde velikovezh hvalili de tudi on sa zhasht boshjo sferbi, in jim pomaga dober sklep spolniti,

sapeljivza, Jesufa, umoriti. Hudobni višhi so bili preprizhani, de sa zhašt boshjo skerbe, in de Jesufa umoriti je dobro delo, ker je slepim gresnikam navadno golufno mišliti, in lashnjivo govoriti, de delajo hudo, in svojim ozhem ostanejo pravizhni. Vfigavedni in pravizhni Bog bo hudobneshev hinavšhino rasodel, in njih perkrito hudobo po saflushenji pokoril. Hudobneshi, ki sebe in druge sleparijo, bodo per sodbi oframoteni, in bodo preposno sposnali, de jih je hudobija oslepela, kakor je sapisano: Kriviza je sama sebe oblegala. Pf. 26. 12.

Višhi so bili filno veseli, in is serza hvallili Boga, ker so terdno upali, de bodo po sdajavzu Judeshu lohka dosegli, kar shelé. Rekli so morde eden drusimu: Vidite, kako nam po srezhi gre? vidi se ozhitno, de je Bog s' nami, in nam pomaga: hvala bodi usmiljenimu Bogu! Gorje zhloveku, kteriga nepravizhna vest oslepi; ker ne ve, de gre v' vezhno pogubljenje, in svojo gresno slepoto obshaluje v' peklu, kjer ni pokore v' odpušhenje grehov. Slepí gresniki so svoje zhasne srezhe veseli, ker ne vedo, de jim je to veliko nesrezho, in v' huji slepoto, in nepokoro. Kristjan, premisli te nauke, de skerbišh, Boga profišh rasvetljenja, vidišh in poravnash svoje hude smote. Zhlovekova hudobija je nesapopadljiva, in ne sanashaj se v' svojo pravizhnošt: zhe se dušhne slepote ne bojišh, si she v' nji sapopaden. Premisli, kaj Bog po Davidu govori: Oni (hudobni) se ve-

dno motijo v' serzu, in ne posnajo mo-
jih pot: sato sim v' svojim serdu perfe-
gel, de ne pojdejo v' moj pokoj. Pf. 94.
10. 11.

*Bil je pa prvi dan opresnikov, v' katerim je
bilo velikonožno jagne klati; in uzhenzi
so k' Jesusu stopili in mu rekli: Kje ho-
zhesht, de ti perpravimo jesti velikonožno
jagne? In je postal dva svojih uzhenzov,
Petra in Janesa, in jima rekel: Pojdita
v' mesto, in vaju bo srezhal zhlovek, kateri
verzih vode poneše: pojdita sa njim v' hi-
sho, kamor pojde, in rezita hushnimu go-
spodarju: Uzhenik tebi rezhe: Moj zhasf
je bliso, per tebi hozhem velikonozh s' svo-
jimi uzhenzi jesti: kje je tedaj gostna hi-
sha, kjer bom s' svojimi uzhenzi veliko-
nožno jagne jedel? in bo vam pokasal
prostorno vezherjalshe pogernjeno: ondi
nam perpravita. In dva uzhenza sta shla,
prishla v' mesto, in nashla, kakor je jima
povedal; in sta velikonožno jagne per-
pravila.*

Pervi dan opresnikov ali velikonožhi je bil
per Judih shtirnajsti dan meseza Abid ali Ni-
fan, kateri je bil prvi mesez njih zerkveniga
leta. Njih mesezi so bili kraji od nashih, ker
so jih shteli po ljuni, ne pa po sonzu ko mi,
in ravno sato velikonozh prefkakuje. Judje so
shtirnajsti dan ljune, ali mezza Nisan, klali
léta staro jagne bres madesha, in ga petnajsti

dan pezheniga jedli v' spomin zhudniga reshenja is Egipta, kjer so prvi krat obhajali velikonozh.

Velikonozhno jagne je pomenilo Jesufa Kristusa krishaniga v' odreshenje vsiga sveta. Jesuf, zhe ravno sapoved gospodar, je hotel Mojsefove ukase svesto spolnovati, ker Mojsefovi ukasi in opravitki stare savese so pomenili njega, njegovo smert, in njegovo zerkev. Jesufu je tudi navadno bilo jesti velikonozhno jagne v' Jerusalemu po navadi Judov, in po sapovedi jim dani. Uzhenzi so to vedili, in so ga savolj tiga prafhali: Kje hozhesh, de ti perpravimo velikonozhno jagne? Oni so vedili, de ga bo po navadi jedel v' Jerusalemu, niso pa vedili, per komu ga bo hotel jesti, in so ga profili jim povedati, per komu ga bodo perpravili, de velikonozh obhajejo.

Jesuf je Petru in Janesu ukasal v' Jerusalemu, in v' hishi poboshniga juda perpraviti velikonozhno jagne. De je svoje uzhenze v' veri vterdil, in de se ne pohujshajo nad njegovim blishnim terpljenjem, jih je hotel perprizhati, de je on vsigamogozhni in vsigavedni gospod vsiga: in jima je toraj pravil, de bošta frezhala zhloveka, ki verzh vode v' tisto hisho ponefe, kjer se je namenil velikonozhno jagne jesti. Jima je ukasal va-njo iti, in tudi de naj hishnimu gospodarju rezheta: Uzhenik tebi rezhe: Moj zhas (zhas moje smerti) je bliso: per tebi hozhem velikonozh s' svojimi uzhenzi jesti. Jesuf ni Petru in Janesu rekel, profita hishniga gospo-

darja, de shelim per njem jesti velikonozhno jagne, ampak, rezita mu, de hozhem. On je tako govoril, de ga vsigamozhniga verujejo, in vedo, de je gospodar svoje volje, in volje drusih ljudi.

Peter in Janes sta hitela v' Jerusalem, vse nashla, kakor jim je Jesus pravil, in se zhudila nad tim. Ko sta shla sa zhlovekam, ki je verzh vode v' neko hisho ponefil, in gospodarju povedala, kar je Jesus rekel, sta v' prostornim vezharjalshu perpravila velikonozhno jagne, ker hishni gospodar je bil Jesusovimu ukasalu pokoren.

Na vezher je Jesus prishel, in k' misi shel s' dvanajstimi, in jim je rekel: Is serza sim shelel velikonozhno jagne s' vami jesti, preden terpim. Vam povem, de ne bom vezh njega jedel, dokler bo dopolnjeno v' boshjim kraljestvu.

Zhetertik sjutra je Jesus poslal Petra in Janesa v' Jerusalem, ondi perpravit velikonozhno jagne: na vezher tistiga dne je s' drusimi uzhenzi shel v' mesto, v' odkaseno hisho, de bi ondi sadnji krat obhajal judovsko velikonozh. Kader je Jesus per misi bil, jim je rekel: Is serza sim shelel velikonozhno jagne s' vami jesti, preden terpim. On ni is serza shelel velikonozhniga jagneta po Judovski shegi jesti, ampak is serza je shelel dopolniti, kar je velikonozhno jagne pomenilo, to je, umreti sa odreshenje vsiga zhlovesh-

tva. Svoje refnizhne shelje, sa vse ljudi umreti, svojim uzhenzam rasodene, de tiga ne posabijo, in smiraj pomnijo, de hozhe radovoljno umreti, de vedo in hvalijo njegovo nefkonzhno miloft.

Jesuf je tudi rekel svojim uzhenzam: Ne bom vezh njega (velikonozhniga jagneta) jedel, dokler bo vse dopolnjeno v' bo-shjim kraljestvu. Te besede pomenijo, de bo Jesuf sadnji krat obhajal Judovsko velikonozh, in de bersh potlej bo umerl, in s' svojo smertjo odperel nebeshko kraljestvo.

Premisli neisrezheno gorezhoft Jesufovo sa nafhe greshne dushe. On je is serza shelel umreti v' odrefhenje vsih ljudi: previdil je vse, kar ga shpotljviga, britkiga in bolezhiga zha-ka, ali bolj rezhi, kar se je sam isvolil terpeti: is serza sheli strafhne bolezhine in vse drugo hudo terpeti, ker naf perferzhno ljubi. Jesuf je zhetertik s' svojimi uzhenzi vezherjel, drugi dan pa je she pokopan bil: vedil je to, vender pokojno in prijasno svojim uzhenzam govori, ker je gospodar svojiga shivljenja in svoje smerti, in ker is serza sheli umreti. Sahvali ljubesniviga Jesufa, in ljubi ga is vse dushe, de mu is ljubesni svesto flushish, in vse nadloge voljno preterpish savolj njega, ker je on veliko vezh terpel savolj tebe.

Kader so jedli, je Jesus vsel kruh, sahvalil, posvetil in raslomil, in je dal svojim uzhenzam, rekozh: To je moje telo, ktero bo sa vas dano: To storite v' moj spomin. Ravno tako je po vezherji kelh vsel, sahvalil, (posvetil), in jim ga dal, rekozh: Pite is tiga vfi, sakaj to je moja kri nove savese, ktera bo sa njih veliko prelita v' odpushtenje grehov: To storite: koljkor krat bofte pili, v' moj spomin. Vfi so is njega pili.

Usmiljeni Jesus je majhno pred svojo smertjo dopolnil, kar je vezhkrat obetal, presveti sakrament svojiga telefa in kervi postavil, de bi bil vfm dobrim vernim popotniza v' vezhno svelizhanje. Ufigamogozhni in ljube snivi Gospod, Jesus, je vsel kruh v' svoje svete roke, sahvalil svojiga nebeshkiga Ozheta, ga posvetil s' svojo vfigamogozhno besedo, raslomil, in svojim uzhenzam dal, rekozh: To je moje telo: ravno to telo, ktero bo kmalo sa vas dano v' smert na krishu. Bersh potlej je kelh v' svoje svete roke vsel, sahvalil svojiga nebeshkiga Ozheta, vino posvetil, in ga svojim uzhenzam dal, rekozh: Pite is tiga vfi: sakaj ta je moja kri nove savese: ravno ta kri, ktera bo kmalo prelitata sa njih veliko, sa vse ljudi v' odpushtenje grehov.

Kar je vfigamogozhni Jesus govoril, je resnizhno, in uzhenzi so terdno verovali, de pod podobo kruha in vina prejmejo Jesusovo

telo in kri, njegovo boshjo in zhloveshko natoro. Kar so oni terdno verovali, so povsod osnаноvali, in to je vera vse katolske zerkve, bres ktere ni svelizhanja. Jesus je govoril, njegova beseda je vsigamogozhna, in nam je to sadofti, de s' pomozhjo njegove gnade terdno verujemo visoko skrivnost tiga svetiga sakramenta.

Jesus je tudi perstavil: To storite v' moj spomin. Rekel je: To storite, de je svojim aposteljniam, in njih nastopnikam do konza sveta dal oblast ravno to delati, in ponavljati, kar je on storil, de bi bil jim in vsem vernim v' duhovno shivljenje, in v' vezhno svelizhanje. Rekel je tudi: V' moj spomin storite to, posvezhevajte kruh in vino, in mene ne posabite. Posvezhen kruh, ni kruh, ampak moje telo, ktero bo kmalo krishano sa vas: posvezheno vino, ni vino, temuzh moja kri, ktera bo kmalo prelita sa vas v' odpushenje grehov: ko bofte storili, kar sim jest storil, in vshivali moje telo, in mojo kri, spomnite se moje velike ljubesni do vas, in moje grenke smerti na krishu, ki jo bom is ljubesni do vas preftal.

Preljubi kristjan, ne posabi, temuzh vedno pomni, in premishljuj neisrezheno dobroto, ktero je Jesus s' svojo vsigamogozhno voljo svoji zerkvi skasal, in sapustil. On je zhloveshko natoro od nas vsel, in jo dal v' smert sa nas: boshjo in zhloveshko natoro je pa nam sapustil v' tim svetim sakramentu, de je sdravilo in mozh nashim dusham, de frezhno pri-

demo v' obljubleno deshelo, to je, v' nebesko kraljestvo. Hvalimo tedaj usmiljeniga Jesufa is vse dushe, flushimo mu s' polno voljo, in v' ljubesni prejemajmo sakrament njegoviga telefa in njegove kervi, de sosebne gnade dobivamo, in srezhno pridemo v' nebesko kraljestvo. Zhe v' gnadi boshji prejemamo Jesufa Kristufa, ne bomo umerli, temuzh shiveli vekomaj per njem, ker je on to govoril: Ta je kruh, kateri is nebes pride, in kdor ga (vredno) je, ne umerje: bo vekomaj shivel. Jan. 6, 50. 52.

Jesuf je v' duhu shaloval, je saprizhal in rekel: Glejte, mojiga sdajavza roka je s' menoj per misi. Resnizhno, resnizhno vam povem: Eden smed vas bo mene sdal. Tedaj so se uzhenzi med seboj sgledovali, in niso prav vedili, od kteriga on govori. In silno shalofstni so sazheli sleherni rezhi: Gospod, sim jest? On pa je odgovoril, in rekel: Eden smed vas dvanajstih, kateri s' menoj roko v' skledi omaka, bo mene sdal: sin zhlovekovi gre sizer tje, kakor je pifano od njega, ali gorje tistimu zhloveku po kterim bo zhlovekovi sin sdan: njemu bi boljshi bilo, ako bi tisti zhlovek rojen ne bil.

Jesuf je filno shalofstten bil, in svojo veliko shalofst rasodel, de eden smed njegovih uzhenzov ga bo sdal. On je to govoril, de je nesvestiga Judasha ljubesnivo opomnil svojo hudo voljo boljshati, in od svojiga hudiga sklepa

odstopiti. Govoril je tudi, de je druge uzhenze ponishal, ker vedili niso od kteriga pravi, de ga bo sdal, in tudi ne zhe mu bodo sveſti oſtali.

Nehvaljeshni Judesh je bil v' ſoſebno zhaſt povifhan, ſvojiga dobrotnika je pa hudim ſovrashnikam prodal: ſedel je per Jeſusovi miſi, in ſe mu prijaſniga ſkaſoval, de ga ne poſna, in de perloſhnoſti iſhe ga ſvijazhno ſdati. Jeſuf je njegoviga greha ſlo ſhaloſten bil, on ſe je vender pogubil, ker ſe poboljſhati ni hotel. Lohka je verjeti, de Judesh ni prav veroval v' Jeſufa, in ſavolj tiga je mordé miſlil oſtati ſkrit. Lakomnoſt ga je tudi oſlepela, in zhe je ravno ſliſhal te ſtraſhne beſede: Gorje zhloveku, po kterim bo zhlovekovi ſin ſdan, ſe ni preſtraſhil, in je oſtal terdovraten v' ſvojim grehu, ker ſo mu bili ſreberniki per ſerzu. Vſi drugi uzhenzi ſo bili ſilno ſhaloſtni, ko ſo ſliſhali, de bo njih uſmiljen uzhenik, Jeſuf, ſdan: vedili ſo, de nizz tiga ne miſlijo; kar pa oni niſo gotovo vedili, zhe bodo, ali ne, ſtanovitni, ſo ga ſkerbno praſhali: Goſpod, ſim jeſt?

Hinavſhina hudobniga Judesha te uzhi, de, zhe ſi ljudem, niſi Jeſufu ſkrit, in de hinavſhevati per Bogu ne pomaga. Zhe iſ hudobije, ali proſtovoljne ſlepote ne veſh, ali vediti nozhelſh ſvojih grehov, ali ſvijazhno perkrivaſh ſvoje oſtudne grehe, in nevredno perſtopiſh k' boſhji miſi, Jeſuf ve vſe to, ker ti gleda v' ſerze. Dobri uzhenzi, ki ſo ſkerbeli, ako ravno jim veſt ni nizz hudiga ozhida, te uzhe

v' strahu shiveti, zhe ravno mislish poboshen biti, ker gotovo ne vesh, kakofhin de si, in tudi ne vesh, kakofhin de bofh. Premisli, kaj David pravi: Bojte se Gospoda vfi njegovi sveti. Pl. 33. 10. Poboshni verni se morejo bati, ker ne vedo, zhe dopadejo Bogu, in zhe bodo stanovitni v' njegovi flushbi.

Judesh pa, kateri je njega sdal, je odgovoril, in rekel: Uzhenik, sim jest? On rezhe njemu: Ti si rekel. In uzhenzi so sazheli poprashevati, kdo bi tisti bil, kateri bo to storil. Eden pa njegovih uzhenzov, kteriga je Jesus ljubil, je per misli na Jesusovih persih slonil. Timu je tedaj Simon Peter pomignil, in mu rekel: Kdo je on, od kteriga govori? Kader se je tedaj tisti na Jesusove persi naslonil, mu rezhe: Gospod, kdo je? Jesus je odgovoril: On je, kterimu bom pomozhen kruh podal. In ko je grishlej omozhl, ga je dal Judeshu Iskariotu Simonovimu. In po tim grishlej je satan vanj shel. Jesus mu rezhe: Kar hozhesh storiti, stori bersh. Tiga pa nobeden tih, kateri so per misli bili, ni vedil, zhimu mu je to rekel: ker nekteri, ker je Judesh moshno imel, so mislili, de mu je Jesus rekel: Kupi, kar je k' prasniku treba; ali, de kaj ubogim daje. Ko je tedaj grishlej vsel, je sdajzi is hishe shel.

Uzhenzi, ko so is Jesusovih ust slisnali, de njih eden ga bo sdal, so trepetali, in ga skerbno poprashevali: Gospod, sim jest? Ker so vfi uzhenzi skerbeli, in poprashevali Je-

susa, rekozh: Gospod, sim jest? Judesha je bila fram molzhati, in de ga sdajavza ne miflijo, je ravno ko uni prafhal: Gospod, sim jest? Judesh, gardi hinaviz, in ostudni lashnik, Jesusa imenuje uzhenika, serzhnost kashe ko bi nedolshen bil, ve pa, de ga je vishim prodal. Ni jih malo gresnikov, ki so po svoji vesti preprizhani, de so hudo storili, kashejo vender serzhno oblizhje, in predersno govore, de ljudi sleparijo, in so nedolshni shteti. Zhe oni ljudi sleparijo, Boga ne morejo, in jim bo dal saflusheno plazhilo, kakor ga je hinavski Judesh prejel.

Gospod Jesus bi bil lohka oframotil hinavskiga Judesha, mu ni vender drusiga djal, ko: Ti si rekel. Usmiljeni Jesus je krivizhnimu sdajavzu kratko, krotko in tiho odgovoril, de on njegovo veliko milost in svojo veliko hudobo posna, in se boljsha. Uzhenzi niso Jesusovih besed umeli, niso vedili, kdo ga bo sdal, in so eden drusiga poprashevali, de sdajavza svedo, niso ga pa bersh mogli. Janes je bil smed vsih drusih uzhenzov Jesusu nar ljubshi, in se je per misi po otroshki ljubesni na njegovih perfih naslonil. Njemu je Peter pomignil, in rekel Jesusa prafhati, kdo je njegovi sdajaviz. Janes ga je prafhal, in Jesus mu je odgovoril, de on je, kterimu bo pomozhen kruh podal, in ga je Judeshu Iskarjotu podal. Jesus in Janes sta tiho govorila, in drugi uzhenzi niso vedili, kdo ga bo sdal.

Ko je Judesh grishlej podaniga kruha vsel, je satan va-nj fhel. Satan je bil v' njem, ko

je višhim prodal Jesufa, svojiga gospoda, po-
tlej ga je huje gospodaril, ker ni hotel svoji-
ga greha opustiti. Jesuf je Judeshu rekel:
Kar hozhešh storiti, stori bersh. To je:
Vem, de ti ne odstopišh od svojiga hudiga
sklepa, jest pa tudi ne od svojiga, ker hozhem
umreti v' odreshenje vsih ljudi, kiti tedaj, ker
prisšel je zhaš dopolniti, kar sim se namenil.
Uzhenzi niso tiga govorjenja umeli, ker so
mislili, de mu Jesuf kaj drusiga ukashe: hu-
dobniga Judesha pa je bilo sram ondi dalje o-
stati, ker se mu je dosdelo, de je Jesusu nje-
govo hudo serze odkrito, shel je is hishe, ni
odstopil od svojiga greslniga sklepa, temuzh
perloshnosti iskal Jesufa sdati, kakor je višhim
duhovnim prej obljubil.

Hudo je gresliti, hudobnišhi je v' grehu
terdovratno ostati. Kdor greslhi, satana poslu-
sha, kdor pa svojiga greha opustiti nozhe, ga
satan popolnoma gospoduje, in ga v' terdo-
vratnosti posnema. Kakshno bo s' njim? mo-
der pove: Terdovratnimu serzu na sad-
nje hudo bo. Sirah. 3. 27. Ljubi moj, ne
daj prostora hudizhu v' svoje serze, in ne gre-
slhi v' usmiljeniga Boga: zhe si pa greslil, hi-
ti spokoriti se, de te satan oblastno ne gospo-
duje, in de v' svojim grehu nesrezhno ne u-
merjeslhi.

Bila je pa nozh. Ko je Judesh tedaj is hishe shel, je Jesus rekel: Sdaj je zhlovekovi sin rasvitlovan, in Bog je rasvitlovan v njem: ako je Bog v njem rasvitlovan, ga bo tudi Bog sam v sebi rasvitljeval, in sdajzi ga bo rasvitljeval. Vi ste pa tisti, ki ste s' menoj v' mojih skushnjavah prebili, in jest vam perpravljam, kakor mi je moj Ozhe perpravljaj kraljestvo, de jeste in pijete per moji misi v' mojim kraljestvu: in sedite na sedeshih, kjer bo ste sodili dvanajst Israelskih rodov.

Jesus je per sadnji vezherji dolgo uzhil svoje ljube uzhenze, sa nje, in prihodne verne glasno profil svojiga Ozheta, in jim obljudil svetiga Duhâ, de ostanejo stanovitni, in sa njim pridejo v' nebeshko kraljestvo. Kader je Jesus velikonozhno jagne s' svojimi uzhenzi jedel, in jih uzhil, je bila nozh, in Judeshu prav perloshno speljati, kar je hudobno sklenil, sdati v' smert svojiga uzhenika Jesusa. Sato je nesvesti Judesh is hishe shel, in ko je odshel, je Jesus svoje ozhi vsdignil v' nebo, in rekel: Sdaj je zhlovekovi sin rasvitlovan, in Bog je rasvitlovan v njem: ako je Bog v' njem rasvitlovan, ga bo tudi Bog sam v' sebi rasvitljeval. To je Jesus glasno govoril, de so uzhenzi slifhali in umeli, in de ga prashajo, ako tîga ne umé.

Kaj je hotel Jesus s' timi besedami rezhi? On je hotel rezhi: Vef zhas svojiga shivljenja

sim povisheval boshjo zhaft, val in vse ljudi fkerbno uzhil, kako refnizhno moliti Ozheta, Ozhe bo pa mojo zhaft povisheval, in s' gnado svojo nagnil ljudi mene odrefhenika vsiga sveta moliti. Umerl bom kmalo na krishu, de voljo svojiga Ozheta spolnim, saflushenje moje smerti bo pa Ozheta nagnilo s' gnado svetiga Duha preprizhati ljudi, de me je dal v' smert, v' frezho vsiga zhloveshtva: vsi prihodni verni bodo Ozheta in mene, njegoviga Sinu, molili in povishevali; tako je Bog po meni, in jest sim po njem posnan in rasglafen v' svelizhenje vsih pravovernih.

Kdor kolj je pravovernik in dober otrok boshji, stori po Jesufovim sgledu, povishuje Boga, fkerbi sa njegovo zhaft, ker rasodeva njegove popolnamast in veliko ljubesen do ljudi, se varuje greha, shivi po njegovih sapovedih, in is serza fkerbi, de tudi blishen enako shivi. To hozhe Bog; in kdor si persadeva neisrezheno lepe lastnosti boshje drugim rasodevati, boshje usmiljenje in dobrote rasglasovati, povishuje boshjo zhaft, njega bo Bog povikshal, in ga vdeleshil zhafti njegoviga Sinu.

Jesuf se je k' svojim uzhenzam obernil, in jim rekel: Vi ste v' mojih fkušnjah vah prebili: veliko sim terpel, in vi ste s' menoj terpeli, in preterpeli; to pa ne bo bres plazhila. Posihmal bofte tudi terpeli, ki bofte vidili moje zhudno ponishevanje, veliko terplenje in shpotljivo smert, nikar pa se ne pohujshate nad tem, in serzhni bodite, ker, kakor mi je Ozhe perpravljjal kraljestvo,

de moja zhloveshka natora po velikim terple-
nji pojde v' nebeshko zhašt, ravno tako vi po
poti krishev pridete sa menoju v' nebefa. Jest
veliko terpim sa odreshenje vsih ljudi, in bom
potlej vse ljudi sodil: vi tudi terpite s' menoju,
in skerbite sa spreobrnjenje vsiga sveta, ker
sodni dan bošte sraven mene sedeli, in sodili
dvanajst Israelfkih rodov: sraven mene
bošte sedeli, in s' menoju obsodili vse hudobne-
she, kateri nozhejo ne mene, ne val poslušhati.
Tudi jim je rekel: Vi sdaj jeste in pijete
per moji misi, in to vam je v' veliko zhašt,
veselishi bošte, kader val bo moj Ozhe vsel
v' nebeshko kraljestvo, kjer bošte nasiteni s' o-
bilnostjo vezhniga veselja.

Jesuf je bil na svetu, de je ljudi uzhil
dopadljivo moliti Boga, in de je vsim ljudem
nebefa odperel s' svetim krisham. Ozhe ne-
beshki je Jesufa, svojiga Sina tudi po zhlo-
veshki natori k' boshji zhašti povikshal, po-
vikshal bo tudi vse, kateri ga poslušajo, so
mu pokorni, in po poti krishej sa njem hodi-
jo; in dal jim bo nebeshko kraljestvo. Jesuf ni
bil ponishevanja in terpljenja potreben, ti si
pa tiga potreben, in drugazhi priti ne mo-
resh v' nebeshko kraljestvo. Preterpi voljno vse
nadloge, serzhno terpi savolj boshjiga imena,
pokori svoje slabo telo, in Bogu podversi svo-
jo dusho, ker le tako prideš v' nebefa. Po-
slušhaj svetiga Jakoba rekozhiga: Srezhen
je zhlovek, kateri nadloge preterpi, ker
bo prejel krono shivljenja. 1. 12.

Ljubi otrozhizhi, she majhin zhas sim per vas: vi me boste iskali; in kakor sim Judam rekel, de tje, kamor jest grem, vi ne morete priti, tudi sdaj vam povem. Novo sapoved vam dam, de se med seboj ljubite, kakor sim jest vas ljubil, de se tudi vi med seboj ljubite: v' tim bodo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, ako boste eden drusiga ljubili.

Ljubesnive besede Jesufove, s' kterimi on rasodene svojo usmiljeno voljo do svojih uzhenzov, in do vsih ljudi, presunijo nashe serza, in jih ranijo s' milo pshizo velike ljubezni. Jesus, kralj nebes in semlje si je vboge ljudi isvolil, jih svoje aposteljne ali namestnike storil, jih s' nesaflusheno gnado povikshal, in jim prijasnorekel: Ljubi otrozhizhi. Same besede so neskonzhno vredne, in omajejo nashe mlazhne serza; niso pa same besede, temuzh sgolj resniza, in one rasodenejo njegovo neskonzhno milost do nas. Jesus jim je tako govoril: de she majhin zhas je per njih: kmalo pojde umreti, in potlej k' Ozhetu, in de ga ne posabijo, ampak ga vedno ljubijo, jim tako govori. Jesus v' sredi svojih uzhenzov prijasnore in milo govori, in jim vsa svoja ljubesen rasodeva, de ga ljubijo, njemu v' zhas in sebi v' vezhno srezho pokorni shive. On, ko umirajozh ozhe svojim otrokam ljubesnivo govori, de ga prav sposnajo, va-nj upajo, ga ljubijo, profijo, in njegove nauke spolnujejo.

Jesuf jim je tudi rekel: Vi me boste iskali, in kakor sim Judam djal, de tje, kamor jest grem, vi ne morete priti. Hotel jim je rezhi: Kmalo grem umreti, po smerti bom vstal, in potlej shel k' Ozhetu: vi me boste is ljubeshni iskali, in sheleli bersh priti sa menoj, ne bo pa vam dopusheno, dokler ne dostanete vsiga, kar sim vam sapovedal. Judje so me savergli, me is sovrashtva ishejo, de me umoré, ker me sposnati nozhejo: oni ne bodo prishli v' nebese, kamor jest pojdem; bodo drusiga odreshenika iskali, in ga ne bodo nashli, ampak bodo v' svoji slepoti nesrezhno umerli. Premisli, kristjan, besede Jesufove. Zhe Jesusa ishesh s' pravo pokoro, ga bosh nashel v' nebeshkim kraljestvu: bersh ne moresh tje priti, ker se prej truditi moresh, pojdesh pa potlej, in bosh vekomaj, kjer se Jesuf snajde. Zhe, ko terdovratni Judje, sanizhujesh Jesusa, ne pridesh k' njemu v' nebeshko kraljestvo, ampak odlozhen od njega bosh vershen v' pekel, in ondi bosh vekomaj. Vbogaj tedaj, kar v' Gospodovim imenu Isaija vsm greshnikam pravi: IsHITE Gospoda, dokler se najti da, klizhite va-nj, dokler je bliso. 55. 6.

Malo pred svojo smertjo je Jesuf svojim uzhenzam, in vsm ljudem ojstro sapovedal eden drusiga ljubiti, rekozh: Novo sapoved vam dam, de se med seboj ljubite. On je vedno sapovedoval ljubesen, ko je pa bliso smerti, gorezhe ponovi to sapoved, ker bres ljubeshni ni svelizhanja. Sapoved ljubeshni ni

nova, ampak stara, jo pa Jezus novo imenuje, ker so jo ljudje skoraj posabili, in sanizhevali. Ljubijo se fizer ljudje med seboj, pa vezhi del is posheljenja mesa, ali is lakomnosti, ali is drusiga natorniga namena, kar ni po Jesufovi volji, De se ne motijo, in de vedo, kako eden drusiga ljubiti, rezhe jim: Ljubite se med seboj, kakor sim jest vas ljubil. Ljubil sim vas, in vas ljubim, de se svelizhate, in ravno tako se tudi vi eden drusiga ljubite, de eden drusimu pomagata v' svelizhanje. Vasha ljubesen do blishniga bodi po moji, ki jo do vas imam, zhista, sveta, delavna in stanovitna: to kashe, de ste moji uzhenzi; zhe pa ne ljubite, ali slabo ljubite svojiga blishniga, niste moji uzhenzi.

Apostelni so bili Jesusu pokorni, so imeli, in skasovali sveto ljubesen do blishniga, kakor jim je Jezus sapovedal, so neisrezheno skerbeli sa svelizhanje vsih ljudi, tudi dali svoje shivljenje is ljubeshni do Boga in do blishniga. Pervi verni so tudi bili polni svete ljubeshni do blishniga: po Jesusu in po aposteljih nauzeni, so bili kot dobri bratje in sestere med seboj. Bili so resnizhno, kakor je fveti Peter vsm sapovedal, rekozh: Bodite vsi ene misli med seboj, poterpeshljivi, usmiljeni, tihi, ponishni, bratovske ljubeshni polni. I. 3. 8.

Kristjan, premisli to sosebnost sapoved Jesusovo, in tudi te besede: V' tim bodo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, ako boste eden drusiga ljubili. Zhe ljubish bli-

shniga savolj Boga; zhe ga ljubish sveto, delavno in stanovitno, si uzheniz Jesusov: zhe ga ljubish savolj sebe, lakomno, nezhisto, slabo, Jesusov uzheniz nisi. Zhe blishniga ne ljubish, ali ga slabo ljubish, je eno, sanizhujesh Gospodovo sapoved, in nimash delesha s' njim. Zhe hozhesh priti v' kraljestvo vezhne ljubesni, ljubi: zhe pa ne ljubish, kakor ti Jesus sapove, bosh vershen v' pekel, kjer bres ljubesni bosh vekomaj. V' ljubesni so sapopadene vse sapovedi: zhe ljubish, vse sapovedi spolnujesh zhe ne ljubish, vse sapovedi sanizhujesh. Sveti Pavel pravi: V' Kristusu Jesusu nizh ne velja; ampak vera, ktera po ljubesni dela. Gal. 5. 6.

Simon Peter mu rezhe: Gospod, kam gresh? Jesus mu odgovori: Kamor jest grem, tje ti sdaj ne moresh iti, potlej pa bosh sa menoj shel. Peter mu rezhe: Sakaj ne morem sdaj sa teboj iti? svoje shivljenje sa-te dam. Jesus mu odgovori: Svoje shivljenje sa-me dash? Simon, Simon, lej, satan vaf je hotel dobiti, de bi vaf ko pshenizo presejal: jest pa sim sa-te profil, de tvoja vera ne jenja: in ti, ko se bosh spreobernil, poterdi svoje brate. Peter je rekel Jesusu: Gospod, s' teboj sim perpravljzen tudi v' jezho, in v' smert iti. Jesus je rekel: Peter, povem tebi: Petelin ne bo noznoj prej pel, preden trikrat satajish, de me ne posnash.

Jesus je per sadnji vezherji dolgo in mnogo govoril svojim uzhenzam, ko ozhe, ki se

od svojih otrok lozhi. Jim je tudi rekel: Refnizhno, refnizhno vam povem: eden smed vas me bo sdal: te besede so vse uzhenze s' veliko shalostjo napolnile, in so se bali njega, svojiga usmiljeniga uzhenika sgu-bitu. Smed vsih uzhenzov je Peter nar bolj shalosten bil, in ko je Jesus po vezherji vstal, de bi v' vert Getsemani shel, se je bal, de bi se Jesusu kaj hudiga ne pergodilo, in ga je savolj tiga sferbno prashal: Gospod, kam gresh? Povej mi, kam gresh, de s' teboj pojdem, in de te po svoji mozhi branim.

Odgovoril mu je Jesus: Kamor jest grem, tje ti sdaj ne moresh iti: potlej bosh sa menoj shel. Mu je hotel rezhi: Grem sdaj umreti, tebi pa ni dopusheno s' menoj umreti, in tudi ne mi brani umreti, ker se more to sgoditi v' odreshenje vsih ljudi: potlej bosh sa menoj shel umreti, in bosh po mojim sgledu in savolj mojiga imena umerl. Po tim je Jesus Petru rekel, de satan si persadene njega in druge uzhenze smotiti in pogubiti: tudi, de bo on padel, in se potlej spreobernal, ker je sa-nj Ozheta profil. Rekel in sapovedal mu je tudi, de po svojim spreobernjenji poterduje svoje brate. Srezhen je Peter, sa kteriga je Jesus profil: padel je on, ker je v' svojo mozh upal, spreobernal se je po pomozhi Jesusove milosti, in je po svojim spreobernjenji toljkanj serzhen bil, de je so-uzhenze v' veri poterjeval.

Ko je Peter flishal, de bo padel, mu niso bile te besede ushez, in se mu je britko

sdelo, de ga Jesuf slabiga misli, in mu je ognjeno odgovoril: Gospod, s' teboj sim perpravljen tudi v' jezho, in v' smertiti. Te Petrove besede so mu is dobriga serza shle, in nobene hinavshine ni bilo v' njem, ker je Jesusa resnizhno ljubil, in serzhno voljo imel, mu stanoviten ostati: padel je vender, in Jesusa, s' kterim je umreti hotel, s' persego satajil. Sakaj to? Sato, ker je bil premalo ponishen.

Peter te uzhi, de ne sanashaj se v' svojo mozh, temuzh upaj v' pomozh gnade boshje, in ponishen ostani: zhe bolj upash v' svojo mozh, hitreje in huje padesh, ker Bog ponishnim pomaga, napuhnjeshem pa je soper. Vedno profi usmiljeniga Boga te s' svojo gnago preprizhati, de sam nizh ne samoresh, in de ti pomaga hoteti in storiti, kar mu dopade. Zhe si svoje velike slabosti preprizhan, si bosh sprosil potrebno stanovitnost v' dobrim, ker Bog uslisshuje proshnjo vbogih (ponishnih) in njih proshnje ne sanizhuje. Sirah. 35. 21.

Kader so sahvalno pesem rekli, so shli na oljsko goro. In Jesus jim je rekel: Vi se boste to nozh nad menoj pohujshali: ker pisano je: Udaril bom pastirja, in ovze bodo raskropljene: kader pa vstanem, pojdem pred vam v' Galilejo. Peter rezhe Jesusu: Ako bi se ravno vsi nad teboj pohujshali, jesti ne. Jesus mu rezhe: Resnizhno ti povem, de danj to nozh, preden bo petelin dvakrat pel, bosh menz trikrat satajil. Peter je shē vezh govoril: Ako bi mi bilo s' teboj umreti, te ne bom satajil. Ravno tako so drugi uzhenzi rekli.

Jesuf in njegovi uzhenzi so po vezherji sahvalili Boga. Jesuf je sahvalil Boga, svojim uzhenzam in nam v' sgled, de mu hvaljeshni bodimo savolj vsih dobrot in darov. Hvaljeshen bodi, o zhlovek, usmiljenimu Bogu sa shivesh, obleko in vse drugo: hvaljeshen si pa Bogu, zhe mu v' zhaft shivish, ker ravno is tiga namera vse dari prejemasih. Zhe hvalish Boga s' besedo, in njegove volje ne spolnujesh, si mu nehvaljeshen.

Uzhenzi so po Jesusovim sgledu hvalili in sahvalili Boga: dolshni so pa bili fosebno hvaliti in sahvaliti Boga, ker so prejeli sveto reshnje telo Jesusovo. Hvali tudi ti, kristjan, milost Jesusovo, kateri ti ljubesnivo daje v' duhovno jed svoje sveto telo, in sveto kri. Sahvali in povishuj Boga savolj vsih darov, fosebno pa dušnih. Misli in stori po Davidovo: Hvali Gospoda moja dušha, in ne pe-

sabi vseh njegovih dobrot. On ne ravna s' nami po naših pregrehah. Pf. 102. 2. 10.

Jesuf je vedil svojih uzhenzov slabost, in grede na oljsko goro jim je rekel: Vsi se bošče nad menoj pohujšhali; vsi bošče ošlabeli, in me sapuštili, ko me bošče vjetiga vidili. Govoril jim je tako, de svojo slabost vedo, se ponishajo in ga pomozhi profijo; oni pa niso verjeli, de ga bodo sapuštili. Uzhenzi is spofhtovanja do Jesufa, kteriga so Sinu bošhjiga verovali, niso verjeli, in se jim je neverjetno sdelo, de bo on terpel in umerl; in tudi, is upanja v' svojo mozh, niso verjeli, de ga bodo sapuštili, in so mu torej, ko so flišhali: Vsi se bošče nad menoj pohujšhali, obljubili sveštobo, nihzhe pa ga ni gnade stanovitnosti profil, in so ravno savolj tiga odpadili. Peter je mislil serzhnej biti od vseh drusih uzhenzov, in je Jesusu rekel: Ako bi se ravno vsi nad teboj pohujšhali, jest ne. On je raji sebi ko Jesusu verjel, se ni ponishal, ga ni gnade profil, in sato ga je s' persego satajil. Peter, kader mu je Jesuf rekel: Preden bo petelin dva krat pel, bošh mene trikrat satajil, bi bil pred Jesufa pokleknil, in ga ponishno profil: Usmiljeni Gospod! pomagaj mi, in ne sapušti me, ker is svoje mozhi ne samoren nizh dobriga storiti. Namesti tiga mu je predersno odgovoril, in se skoraj prepiral s' njim, de ga ne bo satajil. Jesuf mu je rekel, de ga bo satajil,

Peter bi bil persegal, de ga ne bo sapustil, in je kmalo potlej persegal, de ga ne posna.

Ljubi kristjan, varuj se napuha, in ponishen bodi, ker napuh je isvir vsih grehov, ponishnost pa je isvir vsih zhednost: napuh preshene gnado, ponishnost sprosi in ohrani gnado. Ti si slabej od Petra, vender predersno upash v' svojo mozh, in savolj tiga mlazhno profish Boga gnade: bosh tedaj skushal, de tvoja mozh nizh ni. Peter se je faj po svojim padzu ponisheval, milo jokal, in potlej stanovitno flushil Jesusu: ti si pred graham, in morde po grehu napuhnjeniga serza: skushal si she, de lohka greshish, vender te greh ne preprizha, in nevarnih skushnjav sopet ishesh. Neumnesh! zhe pred graham predersno upash v' svojo mozh, po grehu faj verjami, de si slab, ponishuj se, profi Boga gnade, in varuj se greha. Zhe svojo veliko slabost ponishno sposnash, gorezhe profish Boga gnade, in se skerbno varujesh, bosh faj potlej stanoviten v' Gospodovi flushbi, ker je sapifano. Bog varuje majhne (ponishne). Pf. 114. 5.

Jesuf je shel s' svojimi uzhenzi zhes potok Zedron, po navadi na oljsko goro, in pridejo k' pristavi Getsemani. Tam je vert, v' tiga gre Jesuf in njegovi uzhenzi. Vedil je pa Judesh, sdajaviz, to mesto, ker tje je Jesuf pogosto hodil s' svojimi uzhenzi. Jesuf jim rezhe: Sedite tukaj, dokler grem tje, in molim: molite, de v' skushnjavo ne padete.

Po sadnji vezherji je Jesuf shel is Jerusalema na oljsko goro, kakor mu je navadno bilo, de v' samoti moli svojiga nebeshkiga Ozheta. Shli so uzhenzi sa njim: Judesha pa ni bilo per njem, ker je bil she prej is hifhe shel, in perloshnosti iskal Jesufa sdati. Vedil je ta hudobnesh, de je Jesufu navadno na oljsko goro hoditi, ondi moliti: gledal je morde od dalezh po njem, de gotovo ve kam gre, in kje je, de vishim pove, in de jim ga sda, kakor jim je obljubil. Oljska gora je tretinka ure od Jerusalema dalezh: med njo in mestam je majhin potok Zedron, zhes kteriga je Jesuf s' svojimi uzhenzi shel, de bo ondi vjet. Oljska je lepa in samotna goriza; na nji oljke rastejo, in se ravno po njih oljska gora imenuje. Pod to lepo gorizo je vesela pristava Getsemani, in tam samotni vert, po pristavi imenovan Getsemani, v' tiga gre Jesuf s' svojimi uzhenzi. Jesuf je od Jerusalema do verta Getsemani svoje uzhenze grede uzhil, in jim tudi pravil, de bodo nevarno skushani. Ko je bil s' njimi v' vert prishel,

je svoje govorjenje in opominjevanje sklenil, rekozh: Molite, de v' skufhnjavo ne padete. De radi molijo, jim je tudi rekel: Grem tje in molim. Jest tje grem molit svojiga nebeshkiga Ozheta, vi tudi molite po mojim sgledu, molite ker ste flabi, de ne boste nevarno skufhani, in de val skufhnjava ne premaga.

Shel je Jesus v' vert moliti, in je tam perzhel svoje britko terpljenje v' odreshenje vsiga sveta, ker so prvi greshniki, nafhi prvi porodniki, na vertu greshili, Jesus je na vertu svojo voljo volji nebeshkiga Ozheta podvergel, ker so na vertu nafhi prvi porodniki svojo voljo od boshje volje odvernili, sebi in nam pogubljenje saflushili. Na vertu so nafhi prvi starshi prepovedan sad jedli, Jesus je na vertu pokufil grenjak kelh neisrezenih britkost. Hvala bodi usmiljenimu Jesusu, kateri je popravil, kar je Adam rasdjat, in naf s' svojim terpljenjem otel, de smo njegovi, in de pridemo v' njegovo kraljestvo.

Kristjan, premisli, de Jesus gre v' samotni vert molit svojiga nebeshkiga Ozheta: on gre v' samoto, de ti tudi samote ishesh, in de nesmoten molish Boga. On se ni mestniga shuma bal, ali rasmishljenju podvershen bil, gre vender v' samoto molit, de te uzhi vse nepotrebne smote odpraviti, de prav molish. Lozhi se tedaj od vsiga nepotrebniiga, in svoje poshtene dela pokojno opravljaj, de notrajni mir imash, in svesto molish. Potrebni in poshteni opravki so tvoji veliki slabosti v' skufhnjavo,

veliko losheji pa nepotrebni: lozhi se tedaj, kolikor je mogozhe od shlobudrastih in nizhemurnih ljudi, premaguj radovednost in radovidnost prasniga in shkodliviga, premisihljuj boshje svelizhaftvo, svojo slabošt in nevarnost, de spodobno, ponishno in gorezhe molish, in potrebne gnade dobivash, kakor je David hvaleshno rekel: Hvalen bodi Gospod! ker on je glas moje proshnje uflishal. Pf. 27. 6.

Jesuf je vsel k' sebi Petra, Jakoba in Janesa, in je sazhel prestrashen in otoshen biti. Tedaj jim rezhe: Moja dusha je shalofstna, de mi je umreti: ostanite tukaj, in zhujte s' menoj. In je stopil nekaj dalej, padel, na semljo, in molil, de bi ta ura, ako bi mogozhe bilo, od njega shla, in rezhe: Ozhe! vse ti je mogozhe, vsemi ta kelh od mene, vender ne, kar jest hozhem, ampak kar ti hozhesh. Tedaj gre k' svojim uzhenzam, in jih spijozhe najde, in rezhe Petru: Tako, niste mogli ene ure s' menoj zhuti? Zhujte, in molite, de v' skushnjavo ne padete: duh je sizer voljen, meso pa slabo. Shel je sopen prozh, in ravno tako molil: Moj Ozhe, ako ne more ta kelh od mene, temuzh de ga pijem, naj se s godi tvoja volja. In kader se je vernil, najde jih spijozhe, ker njih ozhi so bile dremotne, in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. Tedaj jih je popustil, spet shel, in tretizh molil, in presfhne besede govoril.

Shel je Jesuf s' svojimi uzhenzi v' vert Getsemani, vsmim je sapovedal moliliti, de si po-

trebne pomozhi sprofijo, in blishno skufhnjavo premagajo. Jesus, ko je bil v' vert prifhel, je smed uzhenzov tri, Petra, Jakoba in Janesa, odbral, in se s' njimi nekoljko odtegnil bolj notri v' vert, in tim trém rekel: Moja dusha je shaloftna, de mi je umreti: ostanite tukaj blis mene, in zhujte s' menoj v' molitvi. Od tih treh uzhenzov se je tudi nekoljko odlozhil, padel na semljo, in molil. Jesus je unim uzhenzam dalej popufhenim, in potlej tim trém, Petru, Jakobu in Janesu, sapovedal zhuti in moliti, de v' skufhnjavo ne padejo; on je tudi molil, de po njegovim sgledu radi molijo: uzhenzi niso molili, temuzh dremali, in so ravno sa tiga voljo oflabeli, in ga sapuštali.

Vse to je, kristjan, v' tvoj nauk sapifano, de molish, prav molish, in si potrebne pomozhi sprofish, de te skufhnjave ne premagajo. Ti si slab, sovrashniki so svijazhni, in skufhnjave sapeljive, kako bosh stanoviten, ako per Bogu pomozhi ne ishesh? Moli is serza is preprizhenja svoje nesmoshnosti, in is upanja v' boshjo milost; profi gorezhe in stanovitno, de te usmiljeni Bog s' mozhjo napolni, de se serzhno vojskujesh in frezhno premagujesh.

Trije uzhenzi, Peter, Jakob in Janes, ktere je Jesus blis sebe imel, in tudi drusi so leno dremali, in nizh molili. Jesus je bil poln velike shalosti, de mu je bilo umreti, in vender je gorezhe molil in sdihoval k' svojimu nebeshkimu Ozhetu: trikrat je shel svoje dremotne uzhenze perganjati, de bi molili, in

jim. je tudi pravil sakaj, to je, de v' skufhnjavo ne padejo. Dobrotljivi Jesus je Petra, Jakoba in Janesa prej vsel s' seboj na goro Tabor, de jim je nekoljko zhafti boshje natore dobrotljivo rasodel, sdaj jih ima per sebi na vertu Getsemani, de njegovo veliko shalost vidijo, in sposnajo koljko de on terpi sa odrefhenje vfiga sveta; oni pa so leno dremali, in so toraj pravizhno svarjeni. Vsi uzhenzi so bili svarjenja vredni, Peter pa vrednisthi od vsih, ker se je hvalil, de bo svestej od vsih: ravno sato ga je Jesus po imenu klizal, njega in druge svaril, rekozh: Niste mogli ene ure s' menoj zhuti? To pravizhno svarjenje ni njih sdalo, ker so bili slo shalostni in dremotni: komaj so oni umeli, kar jim je govoril, in po dremoti omamljeni, niso vedili, kaj bi mu odgovorili. Ko je Jesus njih omamljeno dusho vidil, jih je popustil, in shel spet molit svojiga nebeshkiga Ozheta.

De prav molish, premisli kako Jesus molil, in stori po njegovim sgledu. On se je k' molitvi skerbno perpravljaj, ne de bi bil perprave potreben, temuzh de te uzhi se k' molitvi perpravljati. On je is mesta v' samotni vert shel, in tudi odlozhil se od svojih uzhenzov, de svojiga Ozheta pokojno moli. Jesus se ni smote bal, ampak te uzhi se skerbno perpravljati k' molitvi, de nisi prostovoljno smoten, in enak zhloveku, kateri s' svojo slabo molitvijo skufha in shali Baga. Preden molish, obudi vero v' vfigamogozhniga Boga,

bodi svoje nevrednosti preprizhan, in odpravi vse smote, de prav molish, in si uslisshan.

Jesuf je ponishno molil svojiga nebeshkiga Ozheta, de te uzhi ponishno moliti. On, Bog in zhlovek, je padel na semljo, in klezhe s' obrasam na tleh molil, ko bi bil nevreden v' nebo gledati: ponishuj se tudi ti, in veliko bolj ti, ker si velik gresnik, vsiga potreben in vsiga nevreden. Verjemi, de ponishna molitev dopade Bogu; ponishna molitev le mu dopade, mu prijetno filo stori, in vse sprosi. Ni sado-
sti, de se tvoje telo ponishuje: ako bi ti klezhe in s' obrasam na tleh molil, kakor je Jesuf nebeshkiga Ozheta molil, ni to prava ponishnost, zhe ni tvoja dusha ponishna; ponishna je tvoja dusha, zhe jo boshje velizhastvo kroti, in se boshji volji popolnoma podvershe, kakor Jesuf sgled daje rekozh: Ozhe! vsemi od mene ta kelih, pa vender ne kakor jest hozhem, ampak kakor ti hozhesh.

Jesuf je upno molil. Nebeshki Ozhe ga je v' terpljenje poslal, de umerje na krishi v' odreshenje vsih ljudi. Jesuf to ve, pa ga vender svojiga Ozheta imenuje, in va-nj vse svoje upanje ima. Kristjan, ravno tako ti upno moli, kader si v' velizih teshavah, ker Bog je tvoj usmiljeni Ozhe, kader ti daje dobro, ali poshilje hudo. Zhe mislish ali pravish: Kaj mi pomaga moliti, ki smiraj imam veliko krishev? neumen si, po veri ne mislish in ne govorish, ker so krishi tebi potrebni, te storé Jesusu podobniga, in ti so v' vezhno sre-zho, ako si pokoren Bogu. Moli tedaj po Je-

sufovim sgledu: Ozhe! stori, ne kakor jest hozhem, ampak kakor ti hozhesh.

Jesuf je stanovitno molil. On je bil v' velizih britkostih, de mu je bilo umreti, molil je vender stanovitno: vedil je, de bo neisrezheno terpel, de ga je Judesh prodal, de Judje kmalo pridejo ga vjet, je vender trikrat ponavljal svojo gorezho molitev k' Ozhetu. To je tvoj nauk, de stanovitno molish, in ne jenjash, ako ravno potrebne skerbi v' serzu nofish, ali te teshki krishi sadevajo. Ako premish svoje nadleshne skushnjave, vedne nevarnosti, in druge dushne nadloge, lohka molish stanovitno, kakor je Jesuf kasal s' svojim sgledam, in sapovedal s' besedo, rekozh: Smiraj molite, in ne jenjajte. Luk. 18.

Kristjan, to je v' tvoj nauk sapisano: po Jesusovim sgledu prav molish: te pa tudi opomnim, de se ne pohujshash nad njegovo vidno slabostjo. Jesuf je fizer profil Ozheta, rekozh: Ozhe! vse mi ta kelh od mene; ni pa hotel odstopiti od svojiga terdniga sklepa, ampak je smiraj imel resnizhno voljo svet odreshiti s' svojo smertjo: njegova velika ljubesen do nas vsih naj ti pomaga njegove besede prav umeti. Jesuf je svoje volje gospod, in ni nobene nestanovitnosti v' njem, zhe je ravno tako profil svojiga Ozheta. On je na svet prishel ga odreshiti s' svojo grenko smertjo, in to je bila njegova stanovitna volja, kakor je sam govoril: Jest svoje shivljenje dam, de ga spet vsamem: shivljenja mi nihzhe ne vsame, ampak ga jest dam.

Jan. 10. 17. 18. Jesufova proshnja k' Ozhetu je rasodela grosenje zhloveshke natore savolj blishne smerti, ktero si je' on radovoljno isvolil, de vemo, koljko de je terpel, in de je is ljubesni nafhe terpeti hotel, de ga is serza ljubimo, in radi terpimo savolj njegoviga svetiga imena.

Perkasal se mu je pa njemu angelj is nebes, kteri ga je poterdil. In ker so ga smertne teshave obshle, je dalje molil. Njegov put je bil ko kaple kervi na semljo tekozhe. Kader je od molitve vstal, in k' svojim uzhenzam prishel, jih najde spijozhe, in jim rezhe: Špite sdaj in pozhivajte, sadofti je: uro je prishla: lejte, sin zhlovek bo sdan greschnikam v' roke. Vstanite, pojdemo: lejte, moj sdajaviz je bliso.

Zhudno je to, kar sveti Lukesh pishe, de je angelj is nebes prishel k' Jesufu ga poterdovati. Kako? ni Jesuf vedil volje svojiga Ozheta, ali si pomagati ni mogel? on, kralj angeljev, je angelja potreben bil? To se je sgodilo, de vemo, koljko de se je on is ljubesni do naf radovoljno ponisheval, de je podobo gresznika sa gresznike vsel, de vse gresznike odreshi s' svojim terpljenjem. Njegova boshja natora s' zhloveshko sdrushena bi bila lohka odgnala vse slabosti: on, pravi Bog is praviga Boga, ni bil angelja potreben, in bi si bil sam pomagal is britkofti, pa ni hotel, ker je na-

šhe grehe radovoljno na-se vsel, de bi jih s' svojim terpljenjem sbrisal.

Sapifano je tudi, de so Jesufa smertne teshave obšhle, in de je ravno sato dalje molil. Sapifano je to tebi v' nauk, de v' nadlogah in skufhnjavah obilnišhi molish, ker si obilnišhi pomozhi potreben. Slab kristjan si, zhe v' nadlogah ali skufhnjavah ne molish, ali malo, ali slabo molish: sname nje je to, de ni shive vere v' tebi, in de neheškiga kraljestva ne ishesh. Zhe si huje skufhan, obilnišhi moli, in bosh per Bogu obilnišhi pomozh nashel.

Sakaj so Jesufa smertne teshave obšhle? Jesus je shalosten bil, in bi bil umerl, zhe bi boshja natora ne bila podpirala zhloveshko: njegov put je bil ko kaple kervi tekozhe na semljo, ker je natanko prejvedil svoje britko terpljenje, in nasho greshno nehvaljeshnost. Jesus je vedil, de ga bodo svesali, sanizhevali, vlazhili, topli in krishali v' prizho veliziga ljudstva: vedil je, de ga je Judesh sdal, in de ga bodo po rokah nevernikov Judje umorili, h' katerim je sosebno prishel: vedil je, de savolj nehvaljeshnosti Judov bo Jerusalem konzhan, in de bodo v' smertni temoti ostali: vedil je nestanovitnost svojih uzhenzov, grehe vsih ljudi, od Adamoviga greha noter do greha sadnjiga zhloveka na semlji, in to ga je s' nesapopadljivo shalostjo napolnilo. Ljubesen do ljudi ga perganja terpeti, ve pa, de jih bo veliko obsojenih, ker mu bodo nehvaljeshni, in te shalostne misli mu tergajo

serze, in stopi mu po vsem shivotu kervavi put, kateri kaple na semljo.

Keršhanfka dušha! premisli smertne britkoſti, ki jih je Jeſuf ſavoljo tebe in vſih ljudi terpel. Tvoji, in vſih ljudi grehi ſo Jeſufu britko voſfkovanje ſtorili, de mu je bilo umreti: to te uzhi, de ſe greha ſkerbno varujeſh, in njemu, uſmiljenimu goſpodu, ſveſto ſluſiſh. Premisli, in ſmiraj pomni, de je Jeſuf ſavolj tvojih grehov kervavi put potil, in urazhuj mu ſaj reſnizhne ſoſe, prave pokore: ſovraſhi iſ ſerza, in reſnizhno opuſti vſe grehe, ſavolj katerih je on ſmertne britkoſti terpel.

Jeſuf je vſe natanko vedil, kaj bo terpel, de dopolni voljo ſvojiga nebeſhkiga Ozheta, in ſvet odreſhi: podvergel je tudi ſvojo voljo volji njegovi, in ſe neuſmiljeni ſmertni radovoljno vdal. Po molitvi je torej vſtal, in gre Judam na proti, ki ga pridejo vjet. Ko je k' ſvojim ſpijozhim uzhenzam priſhel, jim je ſvarezhe rekel: Spite ſdaj in pozhivajte; ſadoſti je: ura je priſhla: glejte, ſin zhlovekov bo ſdan greſhnikam v' roke. Vſtanite, pojdimo, ker moj ſdajaviz je bliſo. Lenoba Jeſufovih uzhenzov je zhudna in greſhna, ker ſo ſpali, kader ſo bili gorezhe molitve nar bolj potrebni, ako ravno ſo vidili Jeſufa ſtanovitno moliti, in ako ravno ſo ſliſhali: Zhujte in molite, de v' ſku: ſhnjavo ne padete.

Ko jim je Jeſuf rekel: Spite ſdaj, in pozhivajte, ni jim ukasal, ali perpuſtil ſpati in pozhivati, temuzh jih je s' timi beſeda-

mi svaril, in jim njih lenobo ozhital, de spé, kader slo potrebujejo zhuti, in moliti. Rekel jim je tudi, sadoſti in prevezh je lenobe, sakaſj ura je priſhla, de pridem greſhnikam v' roke. Sapovedal jim je: Vſtanite, in pojdimo, ker moj sdajaviz je bliſo. Judesh, ki me je viſhim prodal, ſe bliſha s' veliko mnoshizo ſovraſhnikov; on pred njimi gre, in bo berſh tukaj, vſtanite in pojdimo jim naproti. Viſhi Judovſkiga ljuďtva ſo veliko krat ſkuſhali Jeſufa vjeti in umoriti, niſo pa mogli, ker on ni hotel: kader je ura priſhla, de bi terpel in umerl ſa odreſhenje viſih ljuďi, je ſovraſhnikam naproti ſhel, ſe je ſveſati in umoriti dal.

Jeſuf te uzhi nevarnoſti varovati ſe, in ſvoje ſhivljenje, koljkor je mozh, ohraniti. To je ſapoved boſhja, in zhe ſapraviſh ſdravje, ali ſi ſkrajſhaſh ſhivljenje, to pa predersno, ſi ſvoj vbijaviz, in greſhiſh. Kader pa zhaſ pride lozhiti ſe od ſveta, in umreti, podverſhi ſe Bogu, in iſ pokorſhine do njega voljno preterpi ſmertne bolezhine, ker bres pokorſhine do boſhje volje ne umerjeſh frezhno.

In ſhe je govoril, in lej Judesh Iſkariot dvanaſterih eden je priſhel in s' njm veliko trumo ſluſhabnikov viſhih duhovnov in fariſejev, kateri ſo priſhli s' mezhmi, s' kolmi, s' ſvetilami, in oroſhjem, poſtani od viſhih duhovnov in ſtaroſhinov, in piſmejev. Sdajaviz pa jim je ſnamenje dal: Kteri-

gakolj bom kufhnil, on je, primite ga, in ga varno odpelite. Judesh je pred njimi shel, in se Jesusu perblishal ga kufhnil: k' nje-mu je stopil, in mu djal: Sdrav bodi u-zhenik in ga je kufhnil. Jesus mu je re-kel: Prijatel, sakaj si prishel? Judesh, s' kushevanjem sdash jinu zhlovekoviga?

De je toljkanj serditih ljudi fhlo Jesusa vjet, kashe njih veliko sovrashtvo va-nj, nedolshno in krotko jagne boshje. Vishi Judovskiga ljudstva so jih poslali, in jim po svoji slepoti dopovedali, de je potrebno umoriti Jesusa, ki ljudi sapeljuje, in de je to Bogu v' zhaft: visih prijatli in flushabniki so jim radi verjeli, ker so bili jim vdani, in skerbeli s' slepo gorezhnostjo jim strezhi. Veliko jih je fhlo v' vert Getsemani Jesusa lovit po nozhi, in tiho so fhli, bali so se pa vender, ker je Jesus veliko prijatlov in uzhenzov imel, in so sato fhli s' mezhmi, in s' kolmi, de bi jim nihzhe vbranimi ne mogel ga vjeti, in peljati v' Jerusalem.

Vsih tih hudobnikov je Judesh lskarjot, dvanajsterih aposteljnov eden, vojvoda bil. V' Judesha je bil satan shel, ker mu je sam prostor dal v' svoje serze: obljudil je she prej nevoshljivim vishim, de jim bo Jesusa svijazhno sdal, ako ga plazhajo; in ko so mu obljudili trideset srebernikov dati, je v' tim hudobnim sklepu terdovraten ostal: vedno je mislil in skerbel dopolniti, kar jim je bil hudobno obljudil.

Ljubi kristjan! hudo je, zhe is flaboſti, ali is naglize greſhiſh, huje in veliko huje je, zhe ſpremiſhljeno greſhiſh, in ſhe huje zhe ſvoj greh ljubifh, in v' njem terdovraten oſtaneſh. To je Judesheva hudoba, in gorjé tebi, ako ſe po njem ravnafh, ker lohka ko on v' ſvojim grehu umerjeſh. Varuj ſe greha; ker nar viſhi neſrezha je to; zhe ſi pa greſhil, proſi, sdihuj, in ſpokori ſe, de neſrezhno ne umerjeſh. Sin! ſi greſhil? vezh ne greſhi; ampak tudi ſa odpuſhenje prejſhnih grehov proſi. Sirah. 21. 1.

Hudobni Judesh je ſvedil, ali vidil, de je Jeſuf po ſadnji vezherji ſhel v' vert Getſemani molit; berſh je ſhel viſhim duhovnim to praviti, in tudi de meſto in zhaſ ſta (perloſhena) ga vjeti, kakor ſo ſe namenili. Viſhi ſo ſe nad njegovim govorjenjem rasveſelili, ſvoje hlapze poklizali, in jim ukasali tje iti Jeſufa ſveſat in v' Jeruſalem perpeljati: de bi ſe jim pa nihzhe vbrantiti ne mogel, ſo jim rekli s' oroſhjem nad-nj iti. Tim hudobnim fluſhabnikam pa ni bilo mar Jeſufa poſnati, in ga niſo poſnali; torej jim je Judesh rekel: Kteriga bom kuſhnil, on je, primite ga, in je pred njimi ſhel, oni ſo pa malo ſad tiho ſa njim ſhli, in ſkerbno gledali, kteriga bo kuſhnil, de ga ſgrabijo.

Judesh, smotljen hinaviz, je, ko dobri uzheniz k' ſvojimu uzheniku, k' Jeſufu ſhel; ſe prijaſniga delal, de ſkrit oſtane, in tudi dopolni, kar je Judovſkim viſhim obljudil. Judam je navadno bilo, de ſo ſe prijaſtli eden

drusiga kufhevali, in to v' snamenje perferzhne ljubeshni. Judesh je ravno to is hudiga serza storil, Jesufa prijasno objel, in ga kufhnil, rekozh: Sdrav bodi uzhenik! Ta hudobni hinaviz, in neusmiljeni sdajaviz kashe veliko ljubesen do Jesufa, in mu neisrezheno hudo hozhe; nar ljubeshnivishi je govoril, in nar hudobnishhi mislil.

Kristjan, ti sovrashish Judeshevo hinavshino, in hudobo, premisli pa kakoshna je tvoja dusha do Jesufa, de Judesha nevedama ne posnemash. Ti govorish Jesufu, in od Jesufa, ko bi njegov prijatel bil, si pa mordé njegov sovrashnik, in ga v' svojim serzu krishash: kufhujesh njegovo pedobo, in ga objamesh per svetim obhajilu, si pa mordé sovrashnik njegoviga krisha, in sanizhujesh njegove svete nauke. Jesufa ponishno profi rasvetljenja, de svoje skrite grehe sposnash in ga jokaje profi, de ti pomaga vse grehe sovrashiti, de milostljivo opushenje sadobish. Zhe so tvoji grehi veliki, ne obupaj sa to, ker vezhi je Jesufova milost od tvoje hudobe: de pa rad verjamesh, premisli, kaj je hudobnimu Judeshu rekel.

Ljubeshnivi Jesus, ko je hudobni Judesh k' njemu prishel, mu je rekel: Prijatel, sakaj si prishel? s' kufhevanjem sdash sinu zhlovekoviga? Jesus mu je hotel rezi: Prijatla se mi skashesh, prijatla bi te rad imel, si pa moj sovrashnik, ker si k' meni prishel, de me Judam sdash. Njegovo veliko hinavshino mu je potlej prijasno ozhital, rekozh: S' kufhevanjem me sdash? Rekel

mu je to Jesus prijasen, in svarezh, de Judesh ne obupa, ampak svoj greh opuisti, sovrashi, in milost dofeshe. O nefkonzhna dobrota, in nesapopadljiva milost Jesufova! Lohka in pravizhno bi bil sapovedal satanu ga shiviga v' pekel vseti, pa namest tiga ga poterpi, mu da zhal spokoriti se, in mu prijasno rezhe; Prijatelj, sakaj fi prishel? Govoril mu je tako v' snamnje, de she najde milost, in de mu rad odpuisti, ako se spokoriti hozhe. Hudobni Judesh je Jesufovo milost sanizheval, terdovraten ostal, in v' svojim grehu nesrezhno umerl; to je vsm terdovratnim dusham v' rasgled, ki boshjo milost predersno sanizhujejo.

Ker je Jesus vse vedil, kar bo nad-nj prishlo, je naprej stopil, in rekel ljudem: Koga ishete? Oni so mu odgovorili: Jesusa Nazarenskiga. Jesus jim rezhe: Jest sim. Judesh sdajaviz je tudi per njih bil. Kader jim je Jesus rekel, jest sim: so odstopili, in na semljo padli. Sopot jih je vprashal: Koga ishete? Oni so rekli: Jesusa Nazarenskiga. Jesus je odgovoril: Povedal sim vam, de sim jest: ako tedaj mene ishete, pustite te prozh iti. De bi se besede dopolnile, ktere je (Ozhetu) rekel: Tih, ktere si mi dal, nisim nobeniga sgubil.

Judje, ki so is Jerusalema sa Judeshem Ishkarjotam shli, ko so v' vert Getsemani prishli, so skerbno gledali, kteriga bo Judesh kushnil, de ga primejo; niso pa morde prav vi-

dili, kateriga je: ravno sato je Jezus pred nje stopil, in jih prashal: Koga ishete? in ko so mu odgovorili de Jesusa Nazarenfkiga ishejo, jim je odkrito povedal: Jest sim. Ko jim je Jezus rekel: Jest sim, jih je boshja mozh vdarla, so odstopili, in na semljo padli: Judesh tudi, kateri je per njih stal, je na semljo padel.

Kristjan, premisli vsigamozhnost Jesusovo. Mozhni in serditi sovrashniki so prishli s' oroshjem krotko jagne Jesusa vjet, on je pa vso to veliko mozhno trumo s' dvema besedama poderel; ko bi jih bila strashna strela vdarla, so na semljo padli. To je Jezus storil, de oni in vsi vedo, de, zhe se svesati in krishati da, ni to is njih mozhi, temuzh is njegove volje. Greshnik, vedi tedaj, de, zhe Jezus tebe in druge greshnike persanesljivo terpi, is njegove neskonzhne milosti je to, de se spokorish, in pogubljen ne bosh. On bi tebe, in druge lohka vergel v' pekel, pa odlasha is nesaflushene milosti: torej ne sanizhuj bogastva boshjiga persaneshanja, de ne bosh v' svojih grehah umerl. Sveti Avgushtin pravi: Ne pustimo zhafa boshje milosti bres pokore pretezhi, ker potlej ne bo usmiljenja.

Dokler so Jesusovi sovrashniki she leshali na semlji, jim je sopet rekel: Koga ishete? Odgovorili so mu kar prej: Jesusa Nazarenfkiga. Jezus jim je odgovoril: Povedal sim vam, de sim jest: ako tedaj mene ishete, pustite te iti. O neskonzhna milost Jesusova! njegovi sovrashniki so na tleh lesa-

li, ganiti niso mogli, in bres njegoviga perpu-shenja bi ne bili nikdar vstali: bili so v' svo-jim hudim sklepu terdovratni, de ga hozhejo svesati in v' Jerusalem peljati pred oblastnike, ni jim vender nizh shaliga storil, ali rekel, temuzh jim perpustil ostati. Jesus bi bil lohka beshal, ali svoje sovrashnike na tleh leshati pu-stil, pa ni hotel, ker je filno shelel sa naf terpeti.

Premisli tudi milost Jesusovo do svojih u-zhenzov. Saspani uzhenzi so bili Jesusove po-mozhi nevredni, bili so vender po njem obva-rovani. Jesus je mnoshizi rekel: pustite te iti: mene sveshite, ki se vam podvershem, mo-je uzhenze pa permir pustite. Kader je Jesus to govoril, ni sovrashnikov profil, de uzhenze pusté, ampak jim je mozh in voljo odvsel, de jim niso mogli nizh shaliga storiti. Uzhenzi so bili Jesusove pomozhi nevredni, ker so leno dremali, kader je Jesus gorezhe molil, in ker-vavi put potil: niso zhuli in molili, kakor jim je bil sapovedal, nejenja vender njih mozhen varih biti, zhe jih ravno vidi lene in nesveste. To uzhi in preprizha, de je dobro in potreb-no flushiti Jesusu, vfigamogozhnimu in usmil-jenimu gospodu, kateri zhes vse saflushenje pla-zhuje. Zhe Jesusu flushish, in mu svest ostanesh, kdo ti bo shkodoval? Ne sapusti Jesusa, in sapushen ne bosh nikdar. Svesto mu flushi, in serzhno rezhi sa Davidam: Gospod je mo-ja pomozh: koga se bom bal? Pf. 26. 1.

Judje so perstopili, na Jesufa roke vergli, in ga dershali. Kadar so pa oni, kateri so okoli njega bili, vidili, kaj de bode, so mu rekli: Gospod, hozhemo s' mezhem mahnititi? Simon Peter, ki je mezh imel, je roko stegnil, svoj mezh isderel, in hlapza vishiga duhovna mahnil, in mu desno uhó odsekhal. Hlapzu pa je bilo ime Malhus. Jesus je pregovoril, in rekel: Jenjajte sdaj: in se je njegoviga ushesa dotaknil, in ga je ozelil. In je rekel Petru: Vtakni svoj mezh v' noshnizo, ker vsi, ki mezh prijemajo, bodo s' mezhem konzhani: ni mi kelha piti, kteriga mi je Ozhe dal? ali mislish, de ne morem profiti Ozheta, in mi bo postal vezh ko dvanajst legionov angeljev? kako se bodo tedaj pisma dopolnile, ker se more tako goditi?

Terdovratni Judje, ktere je vsigamogozhnost Jesufa na tla vergla, so, kader jim je perpustil, vstali, in po svojim hudim fklepu planili v' Jesufa, ga sgrabili in vesali. Ko so njegovi uzhenzi vidili, kaj se godi, so mu rekli, in ga prashali: Gospod, hozhemo s' mezhem mahnititi? Preden jim je Jesus odgovoril, je Peter svoj mezh naglo isderel, de bi branil svojiga ljubiga uzhenika. On je ognjene natore bil, Jesufu je prej svestobo obljudil, in mu rekel, de hozhe sa-nj umreti: mislil je toraj, de je prav ga s' mezhem braniti. Malhus, vishiga duhovna Kajfsha hlapez, je smed Jesusovih sovrashnikov nar filnishi bil, in

ravno sato je Peter po njem mahnil, in mu defno uhó odsekal. Krotkimu Jesufu ni bilo to vshezh, ranjeniga hlapza je ozelil, in Petra svaril, in mu sapovedal mezh v' noshnizo vtakniti. Ta pergodba daje mnoge nauke.

1) Peter je svojiga uzhenika Jesufa s' mezhem branil, kar ni bilo po njegovi dopadljivosti, kmalo potlej ga je s' persego satajil, kar je slo hudo bilo: on se je hotel veliki mnoshizi vstaviti, potlej se je besed slabe dékle sbal, in terdil, de ga ne posna. Peter je bil podoba tih, ki svojovoljno flushije Bogu; serzhni so, kader jim je poterpeshljivost potrebna, mehki pa, kader so dolshni raji umreti kot hudobnim dovoliti, in tako vse narobe delajo. Kristjan, premisli, zhe flushish Bogu po njegovi volji, ali zhe mu hozhesh flushiti po svoji zhudni volji, ali slepi gorezhosti. Profi Boga rassvitljenja, in popravi svoje smote, de Bogu flushish, kakor dopade.

2) Peter je po hlapzu vishiga duhovna s' mezhem mahnil, in je mislil, de po pravizi. Jesuf mu je rekel, de lohka sprofi vezh ko dvanajst legionov angeljev per svojim nebeshkim Ozhetu, nozhe pa sato, ker se more tako goditi, de umerje v' odreshenje vsiga sveta. Peter je vezh krat flishal, de Jesuf hozhe umreti: vidil je, de je njegova boshja mozh veliko mnoshizo Judov na tla vergla; in je vedil, de so oni s' njegovim perpushe-njem vstali: vedil je lohka, de je neperloshno ga s' mezhem braniti, in de mu vshezh ne bo, storil je pa is nagle gorezhosti, in mislil,

de je prav. Peter te uzhi, de bodi varen in penishen, de te tvoje misli ne golufajo. Vest je pravizhna, zhe je po volji boshji; in lohka greshih, ako ravno po svoji vesti delash, zhe ni resnizhno pravizhna. Kar soper svojo vest storish, je greh, in isgovora nima, kar pa po svoji vesti storish, ni vselej prav, in skerbi toraj boshjo voljo vediti, de po nji smiraj shivish.

3) Jesus je bersh ozelil ranjeniga hlapza, Malhusa in mu dobro sa hudo povernil. Malhus je sned Jesufovih sovrashnikov, ki so ga vjet prishli, nar serditishi bil, in Peter je ravno sa tiga vdjo po njem s' mezhem mahnil, Jesus ga je pa bersh dobrotljivo osdravil, in Petra svari. Usmiljeni Jesus te uzhi svojimu soperniku bersh odpustiti, in ne mashevati se nad njim; zhe si svojimu sovrashniku usmiljen savoljo Boga, Bog bo tebi usmiljen, in bosh veliko plahilo prejel.

Truma, vojfki poglavar in Judovski hlapzi so Jesusa sgrabili in svesali. Takrat je Jesus nnoshizi, in jim, ki so k' njemu prishli, vishem duhovnim, in tempeljna poglavajem in starashinam rekel: Ko nad rasojnika ste prishli s' mezmi in s' kolmi ne loviti: vsaki dan sim per vas sedel, in uzhil v' tempeljni, in niste roke v' me segnili: ampak ta je vasha ura, in oblast teme. Sgodilo se je vse to, de se pisma prerokov dopolnijo. Takrat so vsi uzheni njega sapustili in sveshali.

Silno veiko ljudi je shlo Jesusa vjet: shli so nad-nj, bt nad krivizhniga rasojnika ali

neusmiljeniga ubijavza s' mezhmi in kolmi. Njih veliko shtevilo in vse orosbje, v' katero so se oni sanafhali, bi ne bilo nizh sdalo, ako bi se jim podvergel ne bil; kar so prej skafili, ko jih je bil s' dvema besedama na tla vergel. Jesus jim je pravizhno in pohlevno ozhitel, de ga pridejo po nozhi in s' orosajem, ko rasbojunika, lovit in svesat. Rekel jim je tudi, de ga niso prej vjeli, zhe so ravno shelili, in med njimi smiraj bil: med njimi je smiraj bil, in ozhitno uzhil v' tempelnu, niso pa va-nj roke stegnili, ker sbe ni hotel: sdaj ga lahko vjamejo in sveshejo, ker se im da radovoljno v' roke, de se pisma prerokov dopolnijo. Rekel jim je tudi: Ta je vafha ura, in oblast teme. Ta je ura in zhaf, de storite, kar hozhete, ker je zhaf prifhel, de umreti hozhem, in vi flushabnik poglavarja temè pridite k' meni v' temi, de is hudiga serza dopolnite, kar sam terpei hozhem v' odreshenje vfiga sveta.

Kristjan! premisli Jesusa Kristusa, gospodarja nebes in semlje, vjetiga in sesaniga na vertu Getsemani; lej sdaj je v' oblasti neusmiljenih Judov, ker se je njih krivizhni oblasti radovoljno podvergel: godilo se j to po boshjim sklepu, kakor so preroki prej pravili, Judje so vender filno greslili. Jesus je hotel s' svojo smertjo svet odreshiti, udje pa, ki so ga hudobno sovrashili, in po rokah neverzov krishali, so si pogubljenje yakopali, To uzhi, de Bog is skrivnih namenov perpu-fha hudo, in de kdor dela hudo, ni nedolshen.

Bog. svet in moder Gospod, speluje po hudobnih ljudeh svoje skrivne sodbe, in bo po tlej pokoril hudobneshe, ki proftovoljno delajo hudo. Jesus je per sadnji vezherji rekel: Grem fizer tje (umret), kakor je pisano od mene: gorje pa zhloveku, po katerim bom sdan. Te besede poterdijo, kar je bilo prej rezheniga, in te opomnijo, de skerbnno premislifh, zhe boshji modrosti flushifh v' svoje svelizhanje, ali v' pogubljenje. Sveti marterniki so s' svojo kervjo prizhevali, de njih mozh je od Boga, in de on svojo zerkev podpira: so boshji modrosti flushili in speljali boshje sodbe v' svoje svelizhanje. Judje in ajdje so dolgo in neufmiljeno preganjali zerkev boshjo, pa premogli jo niso: in so boshji modrosti flushili v' svoje pogubljene. Ravno tako je sdaj, poboshni in hudobni speljujejo boshje sodbe, prvi v' svojo vezhno frezho, drugi v' svojo vezhno nefrezho, in toraj pravi sveti Pavel: Premislite, ktera je dobra, dopadljiva in popolnoma volja boshja. Riml. 12. 2.

Kader so uzhenzi vidili, de so Judje svelsali Jesufa, in is njegovih ust flifhali: To se vse godi, de se pisma prerokov dopolnijo, so v' duhu oflabeli, ga sapustili, in sbeshali. Ako bi bili uzhenzi premislili, de se to godi po volji boshji v' odreshenje vsiga sveta, bi se ne bili nad Jesusam pohujfhali, kakor jim je malo prej pravil: Vsi se bofte nad menoj pohujfhali; temuzh bi bili stanovitni ostali v' veri. Kristjan, premisli uzhenzov nestanovitnost, de svojo sposnash in obsha-

lujesh. Zhe se ti pergodi, de si per hudobnih, posabis Boga, in njegove sapovedi in se jim vdash, ker si maloverniga serza, in malo-serzhne dushe. Obljubil si per spovedi, kakor so jo uzhenzi Jesusu svestobo, in djal, de raji umreti hozhesh ko greshiti, posabil si pa, ko si v' skushnjavi bil, kar si obljubil, in nehvaleshno sapustil Boga. Kar je Jesus svojim uzhenzam sapovedal, je tudi tebi sapovedano: Zhujte in molite, de v' skushnjavo ne padete. Zhuj na seboj, de te tvoja slabost ne omore, ogibaj se nevarnih perloshnost, de te ne pohujshajo, in gorezhe profi, de te Bog stanovitniga ohranjuje v' svoji slushbi.

Peljali so Jesusa pervizh k' Anatu, ker je bil tast Kajfatov, kateri je tisto leto vishi duhoven bil, in je Judam svetoval: Bolji je, de en sam zhlovek sa ljudstvo umerje. Ti, kateri so Jesusa prijeli, so ga tedaj h' Kajfatu vishimu duhovnu perpeljali. Tje so vkup prishli vsi duhovni, starashini in pismouki. Vishi duhoven je Jesusa po njegovih uzhenzih, in po njegovim uku prashal. Jesus mu je odgovoril: Jest sim svetu ozhitno govoril: vselej sim v' s-hodnizah, in v' tempeljnu uzhil, kamur se vsi ljudje sohajejo, in na skrivnim nisim nizh govoril: kaj me prashash? vprashaj te, kateri so slishali, kaj sim jim govoril: lej, ti vedo, kaj sim govoril. Ko je pa to rekel, je eden slushabnikov, kateri je sraven stal, Jesusu

sa uho dal, rekozh: Tako viſhimu duhovnu odgovoriſh? Jeſuf mu je odgovoril: Ako ſim hudo govoril, ſprizhaj od hudi-ga: zhe pa prav, kaj me bijeſh?

Hudobni Judje ſo na vertu Getſemani krotkiga Jeſufa terdo svesali, in ga varno peljali, de jim ne vjide: peljali ſo ga zhes potok Zedron v' Jeruſalem k' Anatu. Vſo pot ſo ga sanizhevali in ſovali, ker ſo miſlili, de jim je vſe perpuſheno. Judovſka mozh, in njih veſi bi ne bile Jeſufa vderſhale, ako bi ga ne bile mozhne veſi velike ljubesni do naſ nevrednih ſtvari svesale. Judje ſo ga terdno derſhali, in ga varno peljali: nizh bi ne bilo to sdalo, ako bi on ſam ne bil ſhelel v' Jeruſalem iti, de bi ondi umerl ſa greſhniko. Sakaj ſo Judje narpred peljali Jeſufa k' Anatu? Sato, de Anata zhaſté, in de bolj vneto ſkerbi umoriti Jeſufa. Ana je bil Kajſetov taſt: Kajfa je pa tiſto leto viſhi duhoven, ali duhovſhine poglavar bil, in ſavolj njega ſo Anata zhaſtili. Ana ni nobene oblasti imel, bil je pa ſkrivni ſvetovaviz Jeſuſovih ſovraſhnikov, in s' njim ſo ſklepali v' zhim obdolſhiti Jeſufa per viſhim duhovnu Kajſatu, per ljudſtvu, in per Pilatu, de bi bil umorjen.

Neuſmiljeni Judje, ki ſo na vertu Getſemani svesali Jeſufa, in is verta v' Jeruſalem gnali pred Anata, ſo ga ondi po ſvojim hudim ſerzu sanizhevali, in tudi ſklepali, kako ga ſvijazhno obdolſhiti, de bi bil umorjen. Ana je Jeſufa svesaniga poſlal h' Kajſatu, per kte-

rim so she bili Jesufovi sovrashniki sbrani. Vifhi duhovni, starashini in pifmauki so bili she pred per Kajfatu, in se pofvetovali s' njim, kako Jesufa umoriti. Vfi ti hudobni so eniga duha bili, napuh, nevosfhljivost, sovrashtvo, in drugo je te hudobneshe gospodovalo: kasali so veliko gorezhofst sa boshjo zhast, in se vse hudo ismifshljevali soper nedolshniga Jesufa. Godilo se je tedaj, kar je David sdavnaj prej govoril: Poglavarji so se pofvetovali soper Gospoda, in soper njegoviga Kristufa. Pf. 2. 2.

Ljubi kristjan, ne daj prostora hudizhu, kateri te skufha s' napuham, s' nevosfhljivostjo, ali s' drugo hudobo: ako ga poslufshash, bodo tvoje dufhne ozhi otemnele, krivizhen bosh, in se morde pravizhniga mislil. Verjami, de pravizhne vesti ni v' tih, ki ljubijo greh, ali kar napeljuje v' greh; temuzh pravizhna vest je v' tih le, kateri greh sovrashijo, in so kerfshanske pravizhnosti, ali svetosti lazhni. De fi dobre vesti, varuj se tudi hudobneshev, kateri sapovedam nasproti shivé ali govóre: zhe se tih ne varujesh, bosh nezhutno oflabil, in se njih grehov vdeleshil. Beshi pred hudobnikam, de se njegoviga sadershanja ne nauzhish, in perloshnosti ne dobish svojo dufsho pohujshati. Prip. 22. 25.

Hudobni Kajfa je shelel nedolshniga Jesufa umoriti, ni pa oblasti imel, in je ravno sa tiga voljo per njem skerbno ifkal hudiga, de bi ga deshele poglavarju Pilatu sdal, in per njem obdolshil. Kdor je nevosfhljiviga ferza,

rad ishe hudiga, in lohka najde hudo nad blichnim, ker njegove dobre dela svijazhno raslaga po svoji hudobi. Kajfa je shelel kaj hudiga najti nad Jesusam, ali is njegovih ust kaj hudiga slifhati, in ga je is tiga slabiga namena prafhal po njegovih uzhenzih, in úku. Vedil je Jesus njegovo hudobno dusho, de on refnize ne ljubi, ampak jo sovra shi, in de svijazhnih isgovorov ishe ga pestiti. Odgovoril mu je tedaj: Ozhitno sim sveto govoril, ljudje vedo, kaj sim uzhil, prafhaj jih. Ta modri odgovor je ves hudobni sbor rasferdil, in flushabnikov eden, ko vidi svoje vishi rasferdene, predersno vsdigne svojo roko, in krotkiga Jesusa hudo vdari, v' obras, rekozh: Tako vishimu duhovnu odgovorish? V' hudobni Kajfovi hishi vsi, tudi hlapzi, in pred obsojenjem oblastno in krivizhno ravnajo s' nedolshnim Jesusam; in ko ga je hlapez predersno vdaril, Kajfa in drugi predniki so se mu morde smejali, ga niso svarili, ampak hvalili. Poterpeshljivi Jesus je krivizhnimu hlapzu krotko odgovoril: Ako sim hudo govoril, sprizhaj od hudiga; zhe pa prav, kaj me bijesh? Jesus je hotel rezhi: Tukaj per sodbi stojim, in sodniki naj sodijo, zhe sim ali nisim prav govoril: hlapez si ti, nobene oblasti nimash, in zhe nisim prav govoril, sprizhaj per sboru, in pokaj me krivizhno bijesh?

Kristjan, premisli neskonzhno krotkost Jesusovo, de si tudi ti krotak, in poterpeshljiv. Jesus, kralj nebes in semlje se hudobnim sod-

nikam podvershe, in krivizhnimu hlapzu re-
zhe sprizhati per njih, ako je hudo govoril,
zhe ravno ni nobenimu zhloveku podvershen.
On bi bil lohka, in pravizhno vergel v' pekel
krivizhniga hlapza, ki ga je predersno vdaril,
pa ni hotel, ampak mu toljko pove, de svojo
hudobo sposna, in se boljsha. Oza je per
skrinji savese naglo umerl, ki se je is dobriga
serza dotaknil, de bi ne padla na tla: Jesus
persanese hudobnimu hlapzu, ki ga je v' obras
krivizhno vdaril. Kralju Jeroboamu se je roka
naglo ufushila, ktero je stegnil soper boshjiga
preroka. Jesus, gospodar prerokov, bersh od-
puhti krivizhnimu hlapzu, ki ga je po krivizi
vdaril. Lej krotkiga Jesusa, ravnaj se po
njem, persanashaj krivizhnimu blishnimu, in
odpuhaj svojim sopernikom, de si sprofish u-
smiljenje per Bogu: zhe pa tiga ne storish, in
usmiljen nisi, usmiljenja ne upaj.

Premisli, de, zhe se togotish ali se ma-
shujesh nad blishnim, se sadolbish per Bogu,
blishniga hudobnishiga storish, si morde nje-
govo mashevanje nakopljesh, in nepokojno shi-
vish. Premisli, de, zhe hudo sa hudo vrazhu-
jesh, hudo sa hudo prejemas, in to ti brani
flushiti Bogu, ker, dokler jesa v' tvojim serzu
tizhi, mu je flushiti nemogozhe. Bodi tedaj
krotak, persanesljiv in usmiljen po Jesusovim
sgledu, kar ti tudi sveti Pavel sapoveduje, re-
kozh: Opuftite jeso, nevoljo, kletev, in
oblezite usmiljenje, ponishnost, poter-
peshljivost. Kolof. 3. 8. 12.

Kristjan, kader si rasshaljen, molzhi ali

govori is ljubesni in po ljubesni. Ljubesen uzhi modrost, in modrost ve kaj po boshji volji storiti, kdaj molzhati, in kaj govoriti: ona ve, kdaj, kaj, koljko, in komu molzhati, ali govoriti. Zhe is jese molzhish, ali zhe is jese govorish, ni prav, ker ni po boshji volji, kar hudobna jesa uzhi. Premisli besede Jesusove hudobnimu hlapzu rezhene: Ako sim hudo govoril, sprizhaj od hudiga: zhe pa prav, sakaj me bijesh? Po Jesusovim sgledu govori sovrashnimu, ali krivizhnimu zhloveku, de se sposna, in boljsha, ne pa de ga rasshalish, in hudobnishiga storish. Tvoje govorjenje bodi pohlevno, ker pohlevna beseda vtolashi jeso, terdna beseda pa obudi, ali poviksha jeso, kakor Salomon pravi: Prijasni odgovor vtolashi jeso, terdo govorjenje napravi togoto. Prip. 15. 1.

Vishi duhovni, in vse sbiralshе, so iskali kriviga prizhevanja soper Jesusa, de ga umore: in ga niso nashli, de si ravno je veliko krivih prizh perstopilo, ktere so krivo prizhevale soper njega, ali njih prizhevanja se niso sprijemale. Sadnizh ste prishle dve krive prizhe, in reike: Slisshali smo ga govoriti: Jest bom tempelj, s' rokami storjen, rasdjat, in v' treh dneih drusiga, ne s' rokami, storjeniga, sosidal. In njih prizhevanje ni obstalo.

Nevozhljivi vishi, in ves hudobni sbor je filno shelel nad nedolshnim Jesusam ka-

ko smerti vredno pregreho najditi, de ga per deshelnim poglavarju Pilatu toshijo, in umoré. Nafhli so fizer veliko hudiga nad njim, de v' saboto osdravlja bolnike, de svojim uzhenzam ne veleva svojih rok umivati, preden jedo, in veliko taziga: povishevali so te smishljene grehe, de ga ljudem sovrashniga in sanizhevavza postave storé, vedili so pa vender, de to ni nizh, in de per deshelnim poglavarju ne bo nizh sdalo: radi bi bili umorili Jesufa, pa oblasti niso imeli koga umoriti, in so ravno sato krivih prizh iskali, de ga po njih lashnivim prizhevanji krivizhniga skashejo in umoré, sami pa nedolshni ostanejo per ljudstvu, ktero sposhtuje Jesufa. Isvir njih hude jese v' nedolshniga Jesufa je to, de jih je on pravizhno svaril, de rasodeva njih greshno hinavshino, in de njegovi veliki zhudeshi vlezhejo k' njemu filno veliko ljudi. To je nevoshljive vishi filno klalo, in so is tiga hudiga namena iskali ga umoriti, de potlej sami gospodujejo, in po svoji dopadljivosti vodijo neumno ljudstvo.

Kristjan, premisli hudobno prekanjanje hinavskih in neusmiljenih Judovskih vishih, de s' pomozhjo gnade boshje posnash in boljshash svoje serze. To sposnanje in boljshanje je teshko, ker dusha popazhena in omamljena po napuhu, se teshko sposna in boljsha: sato si slo persadeni s' pomozhjo gnade boshje ta potrebni namen dosezhi. Vzhasi se morde v' svojiga blishniga togotish, ali ga sovrashish, de sam ne vesh sakaj; in ako bi te vprashal, sakaj ga sovrashish, ga obrekuješh in opravljašh?

bi ne vedil kaj odgovoriti, ali bi prasne rezhi pravil, ktere bi prizhevale, de si zhudne in nepravizhne dushe. To kashe, de si bolniga serza, de prasne marnje pobirash, de svojim slabim dosdelkam prerado verjamesh, ali de is drusiga hudiga konza hudobije ishesh per njem. Zhe je to ref, nad te grede Jesusove besede farisejem rezhene: Vi gadova salega, kako morete dobro govoriti, ker ste hudobni? Mat. 12. 34. Gorezhe profi usmiljeniga Boga, de te rasvetli, in ti pomaga sposnati se, in boljshati svoje nepravizhne misli, de blishniga prav ljubish, in ga po ljubeshi sodish.

Slepi vishi so preprizhani bili, de, zhe Jesusa umore, bo to Bogu v' zhasht, in de ga preganjajo, ker so sa boshjo zhasht vneti. Is te greshne slepote so oni terdno mislili, de je vse perpusheno soper njega, in so sato krivih prizh iskali, de ga umore. Ako bi bil Jesus hudobnik, kakor so oni slepo verjeli, bi bili lohka skasali njegovo sadolshenje, in bi ne bili krivih prizh iskali. Ker je Jesus ves nedolshen, in so ga umoriti sheleli, so slabovestnih prizh iskali, jih profili, nadleshevali, in morde plazhali, de lashnivo prizhujejo soper njega, in to per sodbi, kar je filna hudobija. Vishi so bili veseli, ko se jim je Judesh Iskarjot ponudil Jesusa svijazhno sdati, in so mu radi pervolili dati trideset srebernikov: dobili so v' roke nedolshniga Jesusa, in de dokonzhajo, kar njih hudo serze sheli, krivih prizh skerbno ishejo, in jim veliko plazho oblubijo: velika hudoba je to, mislili so vender, de je Bogu v' zhasht.

Sveti evangelisti pravijo, de je veliko krivih prizh perstopilo, in prizhevalo so per Jesufa, in to per Kajfatu, duhovshine poglavarju. Hudobni moshje so prodali svojo dusho hudizhu s' svojim lashnivim prizhevanjem, in so lashnivo prizhevali savoljo plazhila, ali de vishim dopadejo. Nekteri smed njih niso morde posnali Jesufa: eni so ga morde posnali, in tudi vidili njegove velike zhudeshe, govorili so vender, kar so jim vishi lashnivo pravili, de jim dopadejo. Slepí vishi so lashnive prizhe oslepili, rekozh: de je vse perpusheno so per Jesufa, ki sapeljuje ljudstvo, in ga odvrazhuje od Mojsesove postave. Slaboveštni moshje so tudi svojo hudobo isgovorili, in morde rekli: Vishi duhovni so uzheni in pravizhni, in vedo kaj delajo; zhe je pa kaj hudiga v' tim, vse pade na njih glavo. Tako so se hudobni vishi, in lashnive prizhe isgovarjali, ali per Bogu je zhišta refniza, in ni per njem isgovora sa hudobijo. Kader bo odlozhen zhaš prishel, bom jest, pravi Gospod, pravizhno sodil. Pf. 74. 3.

Varuj se koga napraviti lashnivo govoriti, ali sprizhati, to bo na tvojo glavo padlo. Zhe si hudobne vesti, in pravize ne ljubish, ishesh krivizhnih pomagavzov, in jih lohka najdesh, ker eni imajo svojo dusho na prodaj savolj dobizbka, premisli pa kaj bode po smerti. Kaj ti pomaga ves svet dobiti, zhe dusho sgubish? svet bošh sapustil, in hudo plazhilo greha bo vezhno. Varuj se tudi se krivizhniku vdati, ali drugazhi prizhevati, ko refnizhno vesh. Zhe

si permoran sa blishniga, ali soper blishniga prizhevati, zhisto resnizo govori, to pa is ljubesni do pravize, ne is jese, ali nevoshljivosti, ali drusiga hudiga namena.

Sapifano je, de kar so podkupljeni moshje prizhevali soper Jesusa, ni obstalo, ker njih prizhevanja se niso sprijemale. Lashnivi moshje so eden soper drusiga govorili; eden to, drugi drugo, in ko so vsi hotli soper Jesusa prizhevati, so sebe lashnike rasglasili, ker se je lohka ofhlatalo, de lashejo. Kajsa in njegovi prijatli zhe so ravno hudobni in serditi v' Jesusa, so njih smeshano prizhevanje overgli, ker ni bilo mogozhe svoje hudobne hinavshine s' njim perkriti. Oni so sheleli skasati Jesusa smer-ti vredniga, de ga umore, in sebe isgovore per ljudstvu, ki je Jesusa sposhtovalo; ker niso pa mogli s' lashnivim prizhevanjem obojiga dosezhi, so ga overgli, in se kaj drusiga hudiga ismishljevali.

Lashnivi moshje, ki so vse hudo govorili soper Jesusa, so tudi eden soper drusiga, ali eden drusimu nasproti prizhevali, ker lashniki niso stanovitniga govorjenja. Kdor govori resnizo, kakor jo v' serzu ve, in svijazhno ne mifli, je sdaj in potlej, enimu in drusimu enako resnizhen: lashnik pa ni stanoviten, ker obrazha govorjenje po drusih dopadljivosti, ali ker posabi, kar je prej govoril, in se sa tiga voljo v' svoje govorjenje vjame. Kristjan, varuj se svijazh, ako ne, si Bogu in ljudem ostuden. Sapifano je: Lashnivi shnabli dus ho umore. Modr. 1. 11. Zhe lashnivo govorish,

shalifh Boga, ranifh svojo dusho, in slab glaf imafh per ljudeh. Potrebno je vzhafi refnizo perkrivati, ker ni vselej koriftno in varno vfi-ga praviti, lashnivo govoriti pa ni nikoli per-pufheno, je vselej grefhno.

Sadnizh fte dve krive prizhe perftopile, in rekle: Slifhali fmo njega govoriti: Jeft bom ta tempelj, s' rokami ftorjen, ras-djal, in v' treh dneh drusiga, ne s' ro-kami ftorjeniga, fosidal. Jefus je neko-liko drugazhi govoril, to je: Rasderite ta tempelj, in v' treh dneh ga bom sopet fosidal. Jan. 2. 19. Govoril je od svoje smer-ti, in vftajenja, in pravil, de ga bodo Judje umorili, in de fe bo tretji dan obudil; dve prizhe pa fte Jefusove perve befede prevergle, in sato fte bile lashnjive prizhe. Smerti vredna pregreha je bila per Judih soper tempelj bo-shji govoriti, ker fo bili Judje filno vneti sa svoj tempelj. Kajfa in vifhi duhovni bi bili Jefusa smerti vredniga fposnali, ako bi ne bi-li flifhali, de ga hozhe v' treh dneh sopet fo-sidati: ker fte pa dve prizhe to rekle, nju prizhevanje ni obftalo: to je, ga nifo mogli savolj tiga obfoditi.

Dve sadnje prizhe, ki fte malo premenile Jefusovo govorjenje, fte podoba svijazhnih lash-nikov, ki po zhifiti refnizi in pravizi ne go-voré. Varuj fe, kristjan, po njih sgledu svi-jazhno govoriti. Zhe befede ali dela svojiga blifhniga golufno popishefh, ali po krivim slagafh; zhe nekaj perftavifh, ali nekaj odvsa-mefh; zhe bliso refnize, ne vender popolnoma

resnizhno govorish, dajesh zhloveku, njegovimu govorjenju, ali djanju kakorshno podobo hozhesh, in si nar nevarnishi lashnik. Varuj se tiga, in zhisto resnizo govori, ker je sapi sano: Gorski je tat, ko lashé navajen zhlovek: oba pa bošta pogubljenje v' delesh dobila. Sirah. 20. 27.

Veliki duhoven je v' sredo stopil, in prashal Jesusa, rekozh: Ali nizh ne odgovorish na to, kar ti soper tebe prizhujajo? Jesus pa je molzhal, in ni nizh odgovoril. Tedaj je vishi duhoven njega sopet prashal, in mu rekel: Sarotim te per shivim Bogu, de nam povesh, ako si ti Kristus Sin Boga visoko hvaljeniga? Jesus pa rezhe: Ti si rekel: pa she povem vam, posehmal bošte vidili sinu zhlovekoviga sedezhiga na desnizi mozhi boshje, in priti v' oblakih neba. Tedaj je veliki duhoven svoje oblazhila pretergal, rekozh: Preklinjal je; kaj potrebu jemo she prizh? lej, sdaj ste slishali njegovo preklinjevanje: kaj se vam sdi? Oni so pa odgovorili, in rekli: Smerti je vreden.

Kajsa, in ves sbor so rasferdeni bili, ker niso mogli po lashnivih prizhah Jesusa kriviga storiti, kteriga so umoriti sheleli. Oni so lashnivih prizh skerbno iskali, de njih huda volja obvelja, in svojo hinavshino perkrijejo, ga v' smert pahnejo, in sebe opravizhijo per ljudstvu: lashnive prizhe pa so tako neumno in smeshano govorile, de je vishih fram bilo, ki

so jih najeli, in ni bilo toraj potreba Jesusu odgovoriti se. Kajfatu je bilo britko, de nad Jesusam ni nizm hudiga nashel, kakor je hudobno shelel, in je is hudiga serza ovinke ifkal ga kriviga najdeti: shelel je sosebno kaj is njegovih ust flifhati, kar bi bilo po njegovim hudobnim serzu smerti uredno. Ravno sato ga perganja odgovoriti se rekozh: Nizm ne odgovorish na to, kar ti soper tebe prizhujejo? Sviti Kajfa ne sheli, de se Jesus opravizhi, temuzh de s' káko besedo sabrede, in se vjame. Jesus je njegove svite misli vidil, je molzhal, in ni nizm odgovoril: ne sato, de bi se bal prenagliti se, temuzh de je hinavskiga Kajfata in njegove prijatle pravizhno plazhal.

Jesufovo molzhanje je krivizhniga Kajfata peklo, in je sferbel ga kakò drugazhi prekanjeno vjeti; in ga je toraj prashal: Si ti Kristuf, Sin Boga visoko hvaljeniga? De pa permora Jesusa resnizo govoriti, mu rezhe: Sarotim te per shivim Bogu, de nam povefh, zhe si Kristuf, kteriga so preroki obetali. Desiravno je Jesus vedil, de Kaifa in njegovi prijatli resnizo savidijo, jim vender ni hotel potrebne resnize perkriti, sosebno pa ker je bil per shivim Bogu vprashan; odkrito je odgovoril: Ti rezhesfh, kar rezhesfh, sim, in me bofte vidili na desnizi boshji, in priti v' oblakih neba.

Jesus te uzhi, kdaj molzhati ali govoriti. Kader so lashnive prizhe vse hudo prizhevale soper nedolshniga Jesusa, je molzhal, ker je

vedil, de so vsi krivizhni, in de nizh ne sda govoriti: kader pa sa boshjo zhasht gre, rad govori, ker jim je potrebno vediti, de on je Kristuf, vsiga sveta odreshenik. Kako pa ti, kristjan? morde molzhifh, kader vidifh shaliti Boga, ali kader je tvoj blishni v' hudi smoti; zhe si pa ti sanizhevan, ali ti je shkoda, prevezh in hudo govorigh. Kader si dolshen blishnimu braniti greshiti, se niskiga zhloveka bojifh, in zhe si ti rasshaljen, se nikogar ne bojifh. Zhe tako delash, kashesh, de ne ljubifh Boga, in se per njem sadolshujesh: toraj boljshaj se, serzhen in moder bodi po Jesusovim sgledu, de s' molzhanjem, in s' govorjenjem ne greshifh.

Kader je veliki duhoven Kajsa slifhal, de se Jesus Sinu boshjiga imenuje, je veliko shalost skasal, in je svoje oblazhila pretergal, kakor je Judam navadno bilo v' zhasu velike shalosti ali nefrezhe, shalostno je tudi sarpil: Kaj potrebujemo vezh prizh? preklinjal je Boga. To je v' prizho vsiga sbora bilo, in jih potlej vprashal: Kaj se vam sdi? kaj saflushi to strashno preklinjevanje? Vsi so serdito odgovorili: Smerti je vreden.

Kajsa je seduzej, slabovernik, bil, in je svojo duhovno slushbo sa tisto léto per kralju Herodu s' denarjem vkupil, kar ni dopushteno. Hudobnik je tedaj bil, in zhasht boshja mu ni bila per serzu: le svoje visokosti in zhashti je iskal. Ko je on slifhal, de se Jesus, Sinu boshjiga imenuje, je grosno vesel bil, de mu je perloshno ga smerti vredniga oklizati, kashe

pa, hudobni hinaviz, nar višhi shaloſt, de je Bog sanizhevan, sato le de vse sbiralſhe huje nadrashi v' nedolshniga Jesufa, in de vſi ſavpijejo, ſmerti je vreden, ker ga umoriti ſheli.

Kajſa je podoba tiſtih, ki hudobe iſhejo per pravizhnih, nedolshne obdolshé, hudo ſlagajo njih beſede in djanje, de jih ljudem ſovraſhne ſtoré, in de ſe oni nad njimi maſhujejo. Ti hudobni ljudje ſo veſeli, zhe nad ſvojim ſopernikom kako ſlaboſt vidijo, kaſhejo vender veliko ſhaloſt, de druge ljudi nadraſhijo in ſanizhujejo njega, kteriga hudobno ſovraſhijo. Kristjan, ne bodi tih eden, ker je to gerda hinavſhina in perkrito ſovraſhtvo, in ti vezhno pogubljenje nakoplje. Ozhitniga greha ne opravizhuj, ker je to ſoper reſnizo, in nedolshniga djanja ne ſlagaj hudobno, ker je to ſoper ljubesen. Zhe ſi hudiga ſerza, veliko hudiga najdeſh per pravizhnim, ti pa oſtaneſh v' ſlepoti, in ne boſh boſhjemu ſerdu odſhel.

Varuj ſe v' drushbo hudobnih radovoljno iti, ker te bodo s' ſvojim ſgledam v' hudo vlekli; v' njih nevarni drushbi bo tvoj um omamljen, in tvoja volja oſlabela, ſe boſh njih ſanizhevanja bal, in toraj govoril in ſtoril, kar jim dopade, in pravizhniga Boga ſhali: ſvete ſapovedi vſigamogozhniga Boga vedno pomni, de ſi v' dobrim ſtanoviten, in de v' potrebi ſkaſujeſh, kar v' ſerzu pravizhno miſliſh. Zhe je ravno veliko greſhnikov na ſvetu, ali zhe te mogozhni ljudje nagovarjejo v' greh, ali te pohujſhati ſhelé, ne vdaj ſe jim: de pa

to storish, in ne oslabish, ne posabi pravizhne sodbe boshje, per kateri bo vsak prejel po svojim saflushenji. De si v' sredi pohujshenja, in hudobneshev serzhen, premisli, kaj Jesus govori: Kdorkolj me bo sposnal prizho ljudi, tiga bom tudi jest sposnal prizho svojiga Ozheta: kateri pa me bo prizho ljudi satajil, tiga bom tudi jest satajil prizho svojiga Ozheta, kateri je v' nebesih. Mat 10, 32. 33.

Eni so sazheli njega sapljuvati, njemu obras sakrivati, in saúho dajati: drugi pa so ga v' obras bili, rekozh: Prerokuj nam Kriste, kdo te je udaril? In hlapzi so ga s' rokami bili. In moshje, kateri so Jesusa derшали, so ga saframovali in bili, sakrivali, in v' obras tolkli in prashali, rekozh: Prerokuj, kdo te je udaril? In vezh drusiga preklinjevanja so soper njega govorili.

Zhudno in nesapopadljivo je to, kar sveti evangelisti pishejo, de je ljubesnjivi Jesus terpel v' hishi velikiga duhovna, Kajfata. Slepí vishi so prvi sanizhevali Jesusa, in s' svojim hudim sgledam napravili druge ga sanizhevati. Kajfa je Jesusa per shivim Bogu sarotil povedati, zhe je on Kristus: povedal je, to je pa Kajfata in vse sraven stojezhe rasferdilo: vishi so Jesusu v' obras pljuvali, ga topli, in drugazhi sanizhevali. Ko so hlapzi vidili, de njih predniki sanizhujejo Jesusa, in de so mu obras sakrivali, ko je obsojenim sto-

riti navadno, so mislili, de jim je tudi perpu-
 sheno s' Jesufam delati kar uni; oni so se per-
 drushili moshem, ki so Jesufa derskali, vsi so ga
 s' rokami tolkli, v' obras bili, in ga, ko njih vi-
 shi, shpotljivo praskali: Prerokuj nam Kri-
 stuf, kdo te je udaril? Rezhi so mu hotli:
 Ti si Kristuf, Sin boshji, prerokov Gospod, in
 zhe je ravno tvoj obras sakrit, vesh in vidish
 vse: prerokuj tedaj in povej, kdo te je udaril?
 To, in veliko drusiga hudiga in shpotljiviga je
 hudobna derhal nedolshnimu Jesufu govorila in
 storila, on je pa vse to poterpeshljivo preterpel.

Ljubi kristjan, premisli nesapopadljivo sa-
 nizhevanje, in neskonzhno poterpeshljivo Je-
 susovo. Kajfa, veliki duhovni, in njih hlapzi
 hudo sanizhujejo, in neusmiljeno tepejo nje-
 ga, svojiga vsigamogozhniga Gospoda, kralja
 nebes in semlje; on pa is ljubesni do tebe in
 do vsih ljudi, tebi in vsim v' nauk voljno pre-
 terpi, karkolj mu hudiga rezhejo in storé. Vsi
 ga sanizhujejo, bijejo, mu v' obras plujejo, se
 mu glasno smejejo, in norfko vpijejo nad
 njim; on pa vse to tiho preterpi, besedize ne
 rezhe, ampak jih milo gleda, in se mu smi-
 lijo. Prerok Isaija je to sdavnaj prej v' nje-
 govim imenu pravil, rekozh: Svoje telo sim
 sdal tim, ki so me bili: svojiga oblizhja
 nisim odvernili od tih, kateri so me sa-
 sramovali in opljuvali. 50. 6. Neusmi-
 ljeni ljudje so is hudiga serza storili, kar se
 je ljubesnjivi Jesus radovoljno isvolil terpeti,
 is ljubesni do vsiga zhloveshtva.

Ne perdrushi se Jesusovim sovashnikam,

de bi ga nehvalešno shalil in sanizheval s' grešnim shivljenjem, ampak ljubi ga, in slušhi mu is vse dušhe, ker vesh, de je vsigamogozhni in vsigavedni Gospod. Judje so ga tolkli, in mu rekli: Prerokuj nam, kdo te je vdaril? Niso Jesusa posnali, in tudi vedili niso, de svojiga odreshenika sanizhujajo, ti pa vesh, koga sanizhujesh s' svojimi grehi, ker si vernik, va-nji verujesh, in si v' njegovih sveti kervi posvezhen. Zhe s' svojimi grehi sanizhujesh Jesusa, svojiga usmijeniga odreshenika, in ne pomisliš, bosh potlej pa preposno sposnal, koga si shalil in sanizheval. Jesus je Kajfatu in vsimu sboru rekel: Vidili boste sinu zhlovekova pridejozhiga v' oblakih neba. Tebi in vsim je to rezheno, in ga bosh resnizhno vidil priti s' veliko zhastjo in oblastjo obdaniga; ko bo dobrim in hudobnim pravizhno povernil: vedil bosh takrat, kteriga si sanizheval. Jesus je hudobne Jude, svoje sanizhevavze, voljno poterpel, sdaj tebe in druge grešnike poterpi in zhaka, prishel bo pa zhaš pravizhniga vrazhila, kakor sveti Pavel govori: Nadloga in britkost zhaka dušho sleherniga zhloveka, kteri hudo dela. Riml. 2. 9.

Voljno preterpi sanizhevanje in preganjanje hudobnih savolj Jesusa, ker je on veliko vezh terpel savolj tebe. Ne brani se terpljenja, ker si ga potreben in vreden: zhe nisi blishnimu hudiga storil, si pa saj veliko dolshen Bogu, kteri te po hudobnih ljudeh pravizhno tepe, de svoje sadolshenje sposnash,

in se spokorish. Premisli besede svetiga Pavla: Poterpeshljivo tezi k' boju (velizih nadlog), in gledaj v' Jesusa, ki je, namesti mu perpravljjeniga veselja, krish preterpel, in je prenefil saframovanje. Hebr. 12. 2. Jesusu gre zhasht in veselje, ne pa sanizhevanje in bolezhine: tebi gre sanizhevanje in pokorjenje, ne pa zhasht in veselje, ker si gresnik: Jesus nebeski kralj, in sveti Gospod veliko terpi; ti pa nevredna stvar terpeti nozhesh? Voljno in serzhno preterpi vse nadloge, in s' krishem obloshen hodi sa Jesusam, de pridesh v' njegovo zhasht. Jesusa svojiga kralja, sanizhevaniga ne posabi nikoli, sosebno pa kader si ti sanizhevan, in verno rezi: Ljubi gospod Jesus, ki si neisrezheno sanizhevanje savoljo mene preterpel, hozhem vse hudo preterpeti savolj tebe: terpljenja se ne bom branil, de bom tvoje zhashti deleshen, ker vem, kar tvoj sveti apostelj govori: Nafha sdajna zlo kratka in lohka nadloga nam pernese vezhno, in zhesmero veliko zhasht. II. Kor. 4. 17.

Peter je od dalezh hodil sa Jesusam, in neki drugi uzhenzi. Ta uzhenz pa, ker je snan bil velikimu duhovnu, je shel sa Jesusam v' dvor velikiga duhovna. Peter pa je stal per vratih sunaj. Uni uzhenz tedaj, kateri je velikimu duhovnu snan bil, je shel, vartarizi rekel, in je Petra v' dvor spustila: in Peter je prishel sa Jesusam v' dvor velikiga duhovna. Hlapzi in flushabniki so

sakurili v' sredi dvorisha, in okrog sedeli, in stali per sherjavzi, ker je bil mras, ter so se greli. Peter je per njih stal, in se grel, in sedel tam s' slushabniki, de bi konez vidil.

Peter je na vertu Getsemani po svoji mozhni branil svojiga uzhenika Jesufa, de bi ga Judje ne svesali, beshal je pa, ko je vidil, de se svesati pufti: ravno tako so drugi uzhenzi sbeshali. Peter je beshal sizer, pa je smiraj nosil Jesufa v' ferzu, ker ga je ljubil; gledal je po njem, in tiho shel sa njim zhes potok Zedron v' Jerusalem, de je gledal in vedil, kam ga peljajo. Ko so Judje peljali Jesufa od Anata v' Kajfatovo hisho, je Peter od dalezh shel sa njim, se ni pa predersnil va-njo iti, in je sunaj per uratih stal. Ravno takrat je neki drugi Jesusov uzhenz memo Petra shel v' Kajfatovo hisho, de bi morde vidil ali slishal, kaj bodo s' Jesusam storili. Tiga uzhenza ime je nesnano, in ni bil dvanajsterih eden: skrit uzhenz Jesusov je bil, snan velikimu duhovnu Kajfatu, in njegovi drushini: sato se je namenil naravnost iti v' dvor vishiga duhovna. Ta je Petra posnal, vedil, de sheli v' dvorisha, in de se ne predersne: on je mislil Petru postrezhi, zhe ga notri spravi, je s' vratarizo govoril, in jo profil, de ga je v' dvorisha spuštala. Peter je bil tiga perpushenja vesel, ker vedil ni, kaj se mu bo shaliga pergodilo, de bo ondi satajil svojiga Gospoda: shel je v' dvorisha, perdrushil se hlapzam in slushabnikam

viših duhovnov, per njih stal, se grel, zahal in poslušal, kaj soper Jesufa govoré, in kakofhna bo s' njim.

Premisli, de je Peter shel is dobriga namena v' dvorishe velikiga duhovna, de bi konez vidil; de bi vidil, ali svedil, kaj soper Jesufa govoré, ali kaj mu hudiga storé. Takrat je bila nozh, in se je Peter terdno sanaschal, de ga ne bodo v' temi posnali, in slasti sato, ker je hlapzam in flushabnikom prej nesnan bil: tako je mislil, in vender v' nevarnost sabredil, in v' nji gresnil. Kristjan, to te obilno uzhi, de ne hodi v' nevarnost, in de se hudobnim ljudem ne perdrushi, zhe ti je drugazhi mogoze. Svét je poln nevarnih perloshnost in sapeljivih skusnjav, in kamor se obrazhasch, jih najdesch prevezh: vesh pa tudi, de imasch v' sebi isvir vsiga hudiga, hudo posheljenje, ktero rado sprejema sapeljive skusnjave, in te nadleschno sili va-nje dovoliti. To vesh, ker ti vera in skusnja prizhujete: sakaj si tedaj radovoljno nakopljesch skusnjave, in ishesch nevarnosti greschiti? Sapovedal je Jesus Petru, in drusim uzhenzam: Zhujte, in molite, de v' skusnjavo ne padete. Oni nish zhuli, in tudi ne molili, ampak spali, in so sa tiga voljo odstopili, kader so prishli v' skusnjavo. Ti si morde tak, ali slabej; ne zhujesch nad seboj, se hudih perloshnost ne varujesch, ne molisch, ali slabo molisch, sato ostanesch bres pomozhi, in skusnjave omagujejo tvojo slabo duscho. Ne posabi tedaj, kar je Jesus sapovedal: Zhujte in molite,

de v' skufhnjavo ne pridite. Iſhi pomo-
zhi per Bogu, in varuj ſe perloſhnoſt greſhiti,
ker je ſapiſano: Kdor nevarnoſt ljubi, bo
v' nji poginil. Sirah. 3. 27.

Peter je miſlil, de iſ dobriga konza gre
ſa Jeſufam v' Kajſatovo dvoriſhe, pa v' hudo-
bni druſhbi ni Jeſufu ſveſt oſtal, temuzh ga
s' perſego ſatajil. Veſ gorezh je bil, preden je
med hudobneſhe ſhel; malo prej je ſerzhno
obljubil s' ſvojim ljubim Goſpodam umreti,
v' perloſhnoſti pa je hitro poſabil, kar je ma-
le prej terdno obljubil: perſegal je, de ga ne
poſna. Ravno tako ti bo, zhe niſi varen, niſi
poniſhen, in zhe upaſh v' ſvojo mozh, ker
Bog je obljubil poniſhnim, ne pa predersnim
pomagati. Bog daje ſvojim ſluſhabnikom, ki
ſa njegovo zhaſt ſkerbé, obilnoſt gnade, de
premagujejo ſkuſhnjave ſdajnega ſhivljenja; po-
mozhi gnade boſhje pa ne upaj, ako hodiſh,
kamur te hudizh napeljuje, ali hudo poſhelje-
nje vodi. Varuj ſe ſkuſhnjav kolikor je mozh,
upaj v' Boga, proſi ga, in oſtani poniſhen,
tako le boſh obvarovan: zhe tiga ne ſtoriſh,
ſi neſpameten, in ſapuſhenja vreden. Sveti
Avguſhtin prav govori: Neſpametno upa-
nje je ohraniti pravizhnoſt v' rado-
ljni nevarnoſti.

Zhe te tvoja ſpridena natora ſkuſha, ali
ti, od drugod ſkuſhnjave napadejo, ſerzhno
vojkuj ſe, de jih s' pomozhjo gnade ſrezhno
premagujeſh, in ſkuſhnjave ti bodo v' dobro ſa-
fluſhenje. Zhe ſi pa ſkuſhnjave radovoljno na-
kopljeſh, greſhiſh, ako ravno potlej ne dovo-

liš v' nje, ker sama radovoljna nevarnost je greh. Zhe v' skušnjavo dovoliš, ktere nisi radovoljno iskal, gresliš, ker dovoljenje v' greh ni nikoli perpušeno. Oboje ti je potrebno, de ne daš skušnjavi perlošnosti, in de v' neprevideno ne dovoliš: zhe to storiš, si pravi vojšhak Jesufov, in te vezhno plazhilo zhaka.

Kader je pa Peter sunaj jedel, sdolaj na dvorishi, ga je vratariza, dekla velikiga duhovna vidila per svetlobi ognja sedeti in se greti; stopi k' njemu, ga ravno pogleda, in mu rezhe: Tudi ta je bil s' njim; tudi ti si bil s' Jesusam Nazarenskim, Galilejzam. Peter je pa tajil v' prizho vsih, rekozh: Nisim tistih, shena, ne posnam ga: ne snam, tudi ne vem, kaj govorish. In je shel pred dvor, in petelin je sapel. Kader pa skosi vrata gre, ga vidi druga dekla, in ondi stojezhim rezhe: Tudi ta je bil s' Jesusam Nazarenskim: tudi je tistih. Peter je spet stal, in se je grel. In zhes majhno ga je neki drugi vidil, in je rekel: Tudi ti si eden unih. In eni so rekli: Nisi tudi ti njegovih uzhenzov. On pa je spet tajil, in rekel: Nisim. In je tajil s' persego: Ne posnam tiga zhloveka. In zhes malo, okoli ene ure, neki drugi hlapzov velikiga duhovna, striz tiga, kterimu je Peter uho odsekaj, perterdi, rekozh: Resnizhno tudi ta je s' njim bil, sej on je tudi Galilejzhan. Peter pa je rekel: Zhlovek,

ne vem kaj govorish. Hlapez mu rezhe: Te nisim vidil na vertu per njem? In zhes malo perstopijo ondi stojezhi, in reko Petru: Refnizhno, tudi ti si unih, sakaj tudi ti si Galilejzhan, ker tvoj jesik te rasodeva. On pa je sazhel rotiti se, in perse-gati: Ne posnam tiga zhloveka, od kteriga govorite. In sdajzi, dokler she govori, petelin drugizh sapoje.

Peter se je Jesufovim sovrashnikam perdrushil, de per njih sve, ali vidi kakoshna bo s' Jesufam. On je terdno upal, de ga ne bodo posnali, njegova nosha pa, jesik in druge okoljshine so ga rasodele, in ni perkrit ostal, kakor je shelel. Vratariza ga je per svetlobi ognja vidila, sdelo se ji je, de je ptujiz, skozhila je pred-nj, ga pregledala, in premislila potlej sraven stojezhim rekla, in s' roko v' Petra kasala: Tudi ta je bil s' njim. Bersh potlej je Petru v' obras djala: Tudi ti si bil s' Jesufam Nazarenskim. Peter se je vatarizhnih besed prestrashil, in is strahu lashnjivo odgovoril: Nisim tistih; shena, ne posnam ga: ne snam, in tudi ne vem kaj govorish. Jesus je bil takrat v' sgorni hishi per Kajfatu in njegovih prijatlih, kjer so ga sprashevali, soper njega lashnjivo prizhevali, in ga sanizhevali. Peter je lohka flishal njih serdito vpitje, de je smerti vreden, in se je bal, de bodo tudi njega umorili: is tiga strahu je lashnjivo odgovoril, de ni njegov uzhenz, in de ga ne posna.

Naglo in shaloftno spremenenje je to. Peter je malo prej obljubil Jesusu stanovitno svestobo, rekoč: Svoje shivljenje sa-te dam: Perstavil je tudi, de ne bo v' dolshni svestobi óflabil, ako pravno drugi so-uzhenzi odstopijo: Ako ravno bi se vfi nad teboj pohujshali, jest pa ne. On je malo prej na vertu s' mezhem branil Jesusa, sdaj pa pravi, de ga ne posna: prej se ni prestrashil, ko je velika mnoshiza s' oroshjem prishla Jesusa vseti, in se ji je vstavljaj, sdaj se pa prestrashi, ki mu rezhejo, de je njegov uzhenz, in terdi, de ni.

Peter ni hinavsko obljubil svestobe svojimu uzheniku Jesusu, ampak je resnizhno voljo imel ga nikoli sapustiti, in sa-nj umreti, bil je pa ves drugi, ko se je v' nevarnosti snashel. Sakaj lje to strashno in zhudno spremenenje bilo? Sato, ker se je Peter predersno sanashal v' svojo mozh. Kdo se sme tedaj v' svojo mozh sanashati, ki vidi gorezhiga Petra, perviga smed aposteljnev, nesvestobe kriviga? kdo sme bres strahu biti, ki vidi serzhniga Petra naglo pasti? Kristjan, ponishen bodi, kakor ti Bog sapove, ker sam is sebe nizh dobriga storiti ne moresh, ampak vse ti je mogozhe, zhe si ponishen, ker Bog daje gnado ponishnim. Zhe si ponishnifhi, mozhnejji si, in de bosh stanoviten v' Gospodovi flushbi, ponishen bodi, in v' ponishnosti rafi. Premifli, kaj sveti Pavel pravi: Sami is sebe ne moremo kaj misliti, temuzh nasha smoshnost je is Boga. II. Kor. 3. 5. Ne misliti, ne govoriti, ne storiti dobriga ne samoremo is svoje mozhi, temuzh le s' pomozhjo boshje gnade.

Prestrahnil se je Peter, ko je rasodet bil, in je hotel iti, de bi mu kaj shaliga ne stori-li: Ko je pa pred Kajfatov dvor shel, je pe-telin sapel, in se ni spomnil Jesusovih be-sed, ker je bil v' prevelikim strahu. Ravno ko je Peter skosi vrata shel, ga je druga dekla vidila, ga sposnala, perdershala, in flushabni-kam rekla: Tudi ta je bil s' Jesusam Na-zarenfskim. Drugi, ondi stojezhi, so k' Pe-tru skoZHili, mu branili iti, ga obsuli, in mu v' obras rekli: Nisi tudi ti njegovih u-zhenzov? Vsi so terdili, de je Jesusov uzhenz, on se je pa zhe dalje bolj bal, in jim is stra-hu odgovoril: Nifim. Persegal je tudi: Ne posnam tiga zhloveka. Ondi bliso je ne-ki mosh stal, je pertekel in Petra sposnal: Malhov striz je on bil, kterimu je Peter desno uho odsekal: on je perterdil rekozh: Te ni-fim jest vidil na vertu per njem? Okrog Petra je zhedalje vezh ljudi bilo, in so mu ozhitali, de je Jesusov uzhenz, in Galilejzhan, kakor ga njegovo govorjenje, ali jesik rasode-va. Peter se je v' sredi tolikanj sovrashnikov zhe dalje bolj bal, in se zhe dalje bolj bra-nil, de ni Jesusov uzhenz, in de ga ne posna: de mu pa raji verjamejo, in ga spušte, je sa-zhel rotiti se, in persegati: Ne posnam tiga zhloveka. Dokler je she govoril, je sdaj-zi petelin vdrug iz h sapel. Peter ni pomislil, kaj petelinovo petje pomeni, in se ni spomnil Jesusovih besed: Preden bo petelin dva-krat sapel, me bosh trikrat satajil. Upal je, de mu ne bodo sovrashniki dalje na-

dleshni, ker jim je persegal, de ne posna Jesusa, in toraj je sbe nekaj zhasa per njih bil.

Petrovo slabost in nesvestobo so sveti evangelisti natanko popisali, ker so resnizhni: to je pa vsim kristjanam v' nauk.

Peter je terdno mislil, de ga ne bodo sovrasniki posnali, vedel se je pa tako, de bi posnan ne bil, pa vse to je bilo sahtonj, ker so ga po noshi, jesiku, in drusih okoljshinah posnali. Kristjan, premisli se, in morde najdesih, de si slabej od Petra, kateri je mislil is dobriga konza sa Jesusam iti. Premisli, zhe si hinaviz, in ljudi slepariti hozhesih, de te drugazhniga shtejejo ko si. Perkrivash se ljudem, ponevedama pa se jim rasodevash, zhe ravno mislish, de ne, ker so prebrisani, in posheljenje, ki v' vsih serzih tizhi, raslaga snamnja tvojiga poshelenja, ktero te gospoduje. Vdan si is garde ljubeshni zhloveku drusiga spola, ti pa tajish, ali tvoja bolna dusha se rasodeva, zhe se ravno varujesh, in ljudje se ne dado preprizhati. Ravno tako v' drusih rezheh hinavshujesh, imash perpravljene isgovore sa vsako slabost, ljudje vender vedo, de te hudo posheljenje vodi. Zhe pa tudi ne vedo, kaj ti hinavshina pomaga? Bog ti v' serze gleda, in bolj natanko ve, ko ti, kakshen de si. Zhlovek vidi, kar je pred ozhmi, Go. spod pa gleda v' serze. I. Kralj. 16. 7.

Peter je tajil, de je Jesusov uzhenz, in ko so vsi va-nj tishali, de je s' Jesusam bil, se je rotil in persegaval, de ni res. To je njegov greh bil, in je slo grephil, desiravno

je is strahu lashnjivo govoril. Premifli, de lash, krivo prizhevanje, in drugo tako je hudo, in is hudiga: huji je pa tvoj greh, zhe se v' veliki rezhi slashesh, ker je sapifano: Lashnive ufta dusho umore. Modr. 1. 11. Lash je is hudiga, is napuha, is lakomnosti, is hinavshine, is malopridnosti, in drusiga taziga: toraj bodi pravizhen, ponishen in priden, in ne bosh lashnaviga govoril, ko je hudobneshem navadno, de se s' lashmi opravizhujejo per ljudih. De se hudobnih ne bojish, nosi Jesusa v' serzu, in ga ljubi is vse dushe, de njegovo sveto vero, in njegove svete sapovedi serzhno sposnash, in se njegovih sovrashnikov, ali sanizhevavzov ne bojish. Zhe hozhesh Jesusov flushabnik biti, in tudi neumnimu svetu dopasti, lashnik si, in lashnivo govorish, de te svet ne preganja. Sveti Avgushtin pravi: Premalo ti je v' Jesusa verovati, sposnaj ga tudi v' prizho ljudi, kader je potrebno. Zhe se Jesusovih naukov framujesh, bosh kakorsheniga te hudobneshi hozhejo, jim bosh dopadel, in sovrashnik boshji bosh. Ne framuj se tedaj boshje flushbe, Jesusovih naukov, in karkolj ti je sapovedaniga: zhe vezh pohujshenja vidish, ali zhe te serditishi preganjajo savolj pravize, serznejshti bodi, in se ne daj premagati; tako bosh svelizhan.

Peter je odstopil in padel, ker je predersno upal v' svojo mozh. Jesus mu je rekel, de ga bo satajil, Peter ni hotel tiga verjeti; prepiral se je skoraj s' Jesusam, in terdil, de ga ne bo sapustil. Peter, ko mu je Jesus rekel,

de ga bo satajil, bi se bil ponishal, ga pro-
sil gnade, s' njim molil, in obvarovan bi bil;
nizh tiga ni storil, verhi tiga je med Jesufove
sovrashnike shel, in ni se zhuditi, de je padel.
Premisli, kristjan, Petrovo nestanovitnost, in
tudi od kod de je, de se napuha varujesh, in
se ponishujesh. Refnizhno je to, de so vsi gre-
hi is napuha: Napuh je sleherniga gre-
ha isvir. Sirah. 10. 15. Zhe te napuh go-
spoduje, se nevarnosti greha ne bojish, ti ni
mar, Boga is serza profiti, kako bosh stanovi-
ten? Is hudiga poshelenja ishesh nevarnih per-
loshnost, is napuha se jih ne bojish, nefrezhno
padas, in potlej isgovarjash svoje grehe. Zhe
si ko Peter gresnil, ponishuj se ko on, moli
stanovitno, varuj se hudih perloshnost, in Bog
te ne bo, sapustil, kakor je s. Peter uzhil: Po-
nishnim Bog gnado daje, napuh neshem
pa je soper. I. 5. 5.

Peter je is strahu rekel, de ne posna Je-
susa, v' serzu pa ga je mozhno ljubil, in ven-
der je slo gresnil. Kristjan, premisli to, de
se lashnivo ne opravizhujesh, in ne isgovarjash
svojiga greha, kader is strahu nadleshnih ljudi
storish, kar ti Bog prepove, ali ne storish,
kar ti Bog sapove. Veliko serditih sovrashni-
kov je obdalo Petra, in bal se je, de ga bodo
umorili, ako jim pove, de je uzhenz Jesufov,
ni vender isgovorjen bil; sato je potlej milo
jokal. Pervi kristjani, zhe so v' smertnih bo-
lezhinah odstopili, niso isgovorjeni bili, ker je
dolshnost raji umreti kot gresniti. Premisli to,
in obsodi svojo gresnho mehkobo, in nestano-

vitnost, ker savolj prasniga sanizhevanja, ali nadleshnosti slabiga zhloveka, ali is nizhemerniga namena sapustish vsigamogozhniga Boga, in se odpoveh svojimu usmiljenimu odrefheniku, Jesusu. Porezhesh: Perfiljen in permoran sim bil, in mi ni bilo mogozhe drugazh storiti. Prasni isgovor je to, in te ne opravizhi per Bogu, in si veliko manj od Petra isgovorjen, ker is prasniga strahu grehish. Premisli tudi, de zhe ti gre sa svojo prasno zhast, ali malo blaga, vpijesh, se prepirash, nikogar se ne bojish, in se premagati ne dakh: ravno to obsodi tvojo mehko in nestanovitnost v' flushbi vsigamogozhniga Boga. Bodi stanoviten tedaj v' sapovedih, in se serzhno rasodevaj uzhenza Jesusoviga, in bodi kakorshnimu biti ti Bog sapove: Sa resnize voljo bojuj se do smerti. Sirah 4. 33.

Gospod se je oserel in Petra pogledal. Peter se je spomnil besede, ktero je Jesus govoril: Preden bo petelin dvakrat sapel, me bosh trikrat satajil. Peter je ven shel, in je milo jokal.

Kader so Judje peljali Jesusa pred velikiga duhovna Kajfata, je Peter sa njim shel, de bi poslusshal kaj soper njega govore in sklepajo. Peter se ni predersnil iti sa Jesusam v' sgorno hisho, temuzh je na dvorishhi ostal per hlapzih in flushabnikih, in je ravno ondi svojiga uzhenika tajil. Kader so Judje spred Kaj-

fata peljali Jesufa skosi dvoriske, je Peter she tam bil, de bi konez vidil: Jesus ga je gre dozh pogledal, in takrat se je spomnil, kar mu je prej govoril, de ga bo satajil, je is dvo rifha shel, in milo jokal.

Jesus je milo in svarezhe pogledal Petra, in mu dal gnado, de je svoj greh sposnal in obshaloval. Peter je bil skosi serze prestreljen, ko sta se s' ozhmi vjela, spomnil se je bersh Jesusovih besed: Preden bo petelin dva krat sapel, me bofh trikrat satajil. Jesufa je po obrasi posnal, de mu hozhe odpusti ti; omezhen je bil s' njegovo gnado, in je svoje nesvestobe slo shalosten bil: ni dalej ostal per hudobnih flushabnikih, kateri so mu v' greh perpomogli, shel je is Kajfatoviga dvorisha, in milo jokal. Peter ni prej verjel, de je slab, in de bo padel; satajil je Jesufa, in ta velik padez mu je bil v' nauk, de ni vezh upal v' svojo mozh, temuzh v' mogozhno gnado bo shjo. On je prej flifhal petelina peti, ni se pa spomnil Jesusove besede; spomnil se je, ko ga je Jesus pogledal in mu gnado dal: ni se spomnil le, ampak svoj greh milo obshaloval, ker unajno opominjanje ne pomaga, ako Jesus v' greshnikovu serze ne govori.

Premisli, de je Peter is svoje mozhi odstopil, in Jesufa s' persego satajil, ni pa is svoje mozhi svoje nesvestobe sposnal in obshaloval, temuzh s' svetlobo in mozhjo gnade Jesusove: ako bi mu ne bil Jesus gnade dal, bi bil v' svojim grehu ostal, in umerl. Vsaki zhlovek je gnade potreben, ker bres nje ni dobriga sa-

flushenja: grešnik se bres nje ne spreoberne, in pravizhen jo je potreben, de pravizhnost ohrani. Kristuf ob kratkim vse pove, rekozh: Bres mene ne morete nizh storiti. Jan. 15, 5. Nizhzhe ne more gnade boshje saflushiti, ker preden gnado dobi, nima dobriga saflushenja; tudi prav profiti ne ve, zhe mu Bog ne da; daje pa is sgolj milosti savoljo saflushenjan Jesufoviga, in zhe komu gnade ne da, je pravizhen, in grešnik prejme, kar mu njegovi grehi saflushijo. Zhlovek ima resnizhno saflushenje per Bagu, kader s' njegovo gnado dela dobro: de hozhe in samore dobro, je is gnade, prostovoljno pa hozhe in stori dobro. Zhlovek bres gnade je ko odsekana mladika, in nerodovitna ostane, ker se drevesa ne dershi. To je Jesuf govoril: Ostanite v' meni, in jest v' vas. Kakor mladika ne more sama od sebe sadu roditi, ako nateriti ne ostane; tako tudi vi ne, ako ne boste v' meni ostali. Jan. 15. 4. Vedno profi Boga skosi Jesufa Kristufa ti s' svojo gnado pomagati, de vesh in spolnujesh njegovo sveto voljo, in de si stanoviten v' njegovi flushbi.

Premisli tudi, de je Peter, ako ravno gorezh in serzhen, v' drushbi hudobneshev hitro sapustil Jesufa. To te uzhi hudobne drushbe varovati se, in zhe se je varovati nozhesh, svoje nesrezhe ishes, in bosh nesrezhen. Pohujshanje ima veliko mozh, ker je v' zhloveku hudo posheljenje: sanizhevanje in ozhitanje hudobnih ljudi hitro odverne zhloveka od Boga, ker je slabe natore: v' drushbi hudobneshev

um otemni, volja slabi, in se hudiga nezhutno navsame, de sam ne ve kdaj, in koliko. Po sluhaj tedaj svetiga Pavla, ki pravi: Opominjam vas v' imenu Gospoda Jesufa, de se odtegnete od vsih bratov, kateri rasujsdano shivé. II. Tes. 3. 6. Zhe se pa ti neprevideno ali permorano v' kaki nevarni perloshnosti snajdesh, spomni se Boga, upaj va-nj, prosi ga gnade, in serzhen bodi, de jo premagash. Zhe nevarnosti greha radovoljno ishesh, ti gnada ne bo pomagala, in padel bosh. Sveti Bernard pravi: V' nevarni perloshnosti radovoljno biti, in ne greshti, je zhudnisthi kot merlizha oshiveti.

Peter ni prej verjej, de je slab, verjel je saj potej, po grehu, in se ponisheval. Greshiti je velika nefrezha, padez je pa nekterim duham v' nauk, de so potlej ponishnisthi, in varnisthi shive. Kristjan, lohka vesh, de greshil si, ker si bil premalo ponishen, ali se premalo varoval hudih perloshnost: to vesh, sakaj se ne smodrish; ne verjamesh, de si slab, in perloshnost greshiti ishesh? Zhe te greh ne preprizha, in ne ponisha, je snamenje, de ga hudobno ljubish de si terdovraten, in de se pogubiti hozhesh. Greh naj te preprizha tedaj, de si slab, molitve, gnade, ponishnosti in varnosti potreben, in tako ti bo ta tvoja nefrezha v' frezho, kakor je David od sebe govoril: Preden sim bil ponishan, sim greshil: sdaj pa spolnujem tvoje sapovedi. Pf. 118. 67.

Peter je v' prizho veliko ljudi tajil Jesufa, in persegal, de ga ne posna; potlej ga je v'

Jerusalemu, in povsod osnanoval. Premišli, zhe ko Peter popravish krivizo, pohujshanje in drugo hudo, ki je is tvojih grehov prishlo. De svoje grehe sovrashish, in jih mīlo obshalujesh, je potrebno, ni pa tvoja shalost resnizhna, in nisi resnizhno spreobernjen, zhe štorjene krivize; ali daniga pohujshanja po svoji mozhi ne popravish. Sveti Janes kerstnik je sapovedoval: Storite vredni sad pokore. Luk. 3. 8. To je vsakimu greshniku permerjeno: zhe si naskrivnim greshil, sadošti ti je na skrivnim shalovati; zhe si pa ozhitno greshil, se moresh ozhitno spokoriti, in bres tīga ni vredniga sadu pokore.

Kader je pa dan bil, so se sbrali vsi veliki duhovni, pismeji, in starashini, in so se posvetovali soper Jesusa, de ga v' smert sdado. In so ga v' svoj sbor perpeljali, rekozh: Ako si Kristus, povej nam. On jim je pa rekel: Ako bom povedal, mi ne boste verjeli: ako pa bom tudi vprašhal, mi ne boste odgovorili, in me tudi ne boste spustili: odsihmal pa bo sin zhlovekov sedel na desni boshje mozhi. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin boshji? On jim je rekel: Vi rezhete, de sim jest. Oni so rekli: Kaj potrebujemo she prizhevanja? sami smo is njegovih ust slishali. Vsa mnoshiza je vstala, in njega svesaniga peljala od Kajfata v' sodno hisho, in ga

*sdala Ponziu Pilatu, deshelnimu poglavarju.
Bilo je pa sjutraj.*

Zhetertik po nozhi so Judje svesali Jesufa na vertu Getsemani, ga peljali v' Jerusalem pervizh pred Anata, in potlej pred Kajfata, duhovshine poglavarja, de nad njim kako krivizo najdejo, in ga v' smert sdado. Is tiga hudobniga namena so krivih prizh ifkali, ktere so savoljo mnogih velizih rezhi Jesufa obdolshile. Ker njih smeshane prizhevanja se niso sprijemale, je Kajfa po shivim Bogu sarotil Jesufa povedati, zhe je Kristuf: in ko je rekel, de je, so vsi savpili, smerti je vreden.

To se je po nozhi godilo; ko je pa dan bil, to je, petik sjutraj, so se sbrali vsi veliki duhovni, pismeji, in starashini, in so se posvetovali soper Kristufa, de ga v' smert sdado. Niso se posvetovali, zhe je pravizhno ali krivizhno umoriti Jesufa; ker tiga so bili is greshne slepote preprizhani; posvetovali so se, in eden drusiga prav fkerbno oprashevali v' zhim ga per deshelnim poglavarju Pilatu obdolshiti, de ga obfodi v' smert. Ko so se v' vsm dogovorili in sklenili, kaj storiti, so po svojih flushabnikih ukasali pred se perpeljati Jesufa, in ko je pred njimi stal, so ga hinavsko prashali: Ako si Kristuf, povej nam. Malo prej je bil Jesus enakimu vprashanju odgovoril, de je Kristuf: ker pa takrat jih ni bilo veliko velkih duhovnov, in drusih prednikov, so se sdaj vsi sbrali, shelé sopet slishati, kar je prej govoril, de ga ob-

dolshé per ljudstvu, in vsi s' enim glasam
vpijejo, de ga Pilat obsodi.

Vedil je Jesus, de hudobni predniki ne
shelé resnize svediti, jim je sato odgovoril:
Ako bom povedal, de fim Kristus, mi ne
bošte verjeli: ako pa bom tudi prashal,
mi ne bošte odgovorili, in me tudi ne
spustili. To je: Vi niste perpravni resnize
poslufhati, ker ste is slepiga sovrashtva skle-
nili mene umoriti: Zhe vam skasujem de fim
Kristus, mi ne verjamete; in zhe vas prasham,
kaj so preroki od mene govorili, bošte mol-
zhali: vem vse to, in vam v' serze gledam,
de ste moje kervi sheljni: zhe pa mi ravno ne
verjamete, in mi verjeti nozhete, de fim Kri-
stus, vam povem: Odsihmal bo fin zhlo-
vekov sedel na desnizi boshje mozhi.
Zhlovekov fin fim, nisim pa sgolj zhlovek,
temuzh tudi Bog: vi vidite le mojo zhloveshko
podobo, in nozhete verovati, de fim Bog, in
Kristus, odreshenik sveta, in ravno sato me
bošte umorili; vidili pa me bošte na desnizi
boshje mozhi, in preposno me bošte sposnali,
ko bom s' veliko oblastjo prishel sodit shive
in mertve.

Kader je Jesus poglavarjem rekel, de je
Kristus, so vsi savpili: Kaj potrebujem o
sne prizhevanja? sami smo is njegovih
ust slifhali, de je Kristus odreshenik sveta,
in tudi de se Bogu enakiga stori; smerti je
vreden. Sklenili so ga gnati pred deshelniga
poglavarja Pilata, in ne jenjati, dokler obso-
jen ne bo. Vifhi so svojim flushabnikom sa-

povedali Jesusa svesaniga peljati, ali gnati pred Pilata, in so sa njimi shli, vso pot so vpili in drashili ljudstvo v' Jesusa, de bi obsojen bil, njega so pa sanizhevali in sovali.

Hudobnim vislim je Jesus resnizhno rekkel: Ako vam povem, mi ne verjamete. Kar jih je bilo velikih duhovnov, pismejev in starashinov, so bili vsi slepi in terdovratni, in kar jim je Jesus govoril, so obernili v' svoje pogubljenje: ako so is njegovih ust slisnali, de je Kristus, so savpili, de je smerti vreden: njega so smerti vredniga oklizali, in sebi nakopali vezhno smert. Kader je Janes is pushave pershel, osnаноval pokoro, in per Jordanu kersheval, je bila vsa Judovska deshela polna njegoviga imena: veliki duhovni so is Jerusalema poslali odbrane moshe ga prashat, zhe je on Kristus. Janes jim je odkrito odgovoril, de ni on Kristus, in je tudi perstavil: V' sredi med vam stoji, kteriga vi ne posnate. Res je to bilo: Janes mu je prizheval, jim ga kasal, rekozh: Glejte jagne boshje, ki grehe sveta odjemle. Jesus je s' velikimi zhudeshi prizheval, de je on odreshenik, ali Kristus, verjeti pa niso hotli, in so ga ravno savolj tiga smerti vredniga oklizali, in krishali. Sheleli so sizer odreshenika, in vender so sovrashili Jesusa Kristusa odreshenika. Sheleli so odreshenika, de jih reshi is oblasti vidnih sovrashnikov, in mogozhno kraljuje v' Jerusalemu: sovrashili so ponishniga Jesusa, ki je prishel jih osdravit in reshit, de bi pogubljeni ne bili. Posvetno

frezho so silno sheleli, vezhno frezho pa so sanizhevali, in so ravno sato sovrashili Jesufa, svojiga usmiljeniga odreshenika.

Slepota Judovskih vislih da perloshnost tukaj popisati slepoto zhlovekoviga serza, de vsak skerbi in si persadene sposnati se. Premisliti, koljko de je zhloveshka natora spazhenana, je slo potrebno, ker bres tiga ni ponishnosti ni molitve, ni refnize, in nizh dobriga ni. Kdor se dushne slepote ne boji, je she v' nji sapopaden, in ostane v' nji, ker ne ve, in vediti nozhe, kaj popraviti. Njega sadenejo besede Jesusove Farisejem rezhene: Sdaj pravite: Mi vidimo (sato) vash greh ostane. Jan. 9. 41.

Kristjan, zhe hozhesh biti ravniga in dobriga serza, skerbno varuj se, de té greh ne gospoduje. Zhe te greh gospoduje, ti spridi tvojo vest, slabi tvoj um, malo umesh svelizhavne nauke, sgovarjash svoje slabosti, ne bojish se, kar te v' greh napeljuje, temuzh ishesh nevarnih perloshnost, rad verjamesh, kar je tvojimu poshelenju vshezh, de je nedolshno, sovrashnike shtejesh té, ki ti branijo v' pekel, in jih sovrashish, ki te pravizhno svaré. Modri Sirah prav govori: Norzi ne morejo ljubiti ko to, kar jim dopade. 8. 20.

De se loshej sposnash, premisli, kakshni so drugi ljudje, ker slabost drusih ti pomaga svojo sposnati. Velikokrat slishish ali vesh, de se eden soper drusiga potoshi, vsaki pa se pravizhniga shteje: vsaki hozhe pravizo, sa pravizo pa se prepirajo ali toshujejo, ker jo vsaki

hozhe po svoji volji imeti. Ti si morde ravno tak ko drugi, in ne vesh; se pravizhniga shtejesh, ker se neumno ljubish, ker te lakomnost gospoduje, ali napuh oslepi, ali drugo posheljenje omamlje tvoj um; sanesesh se pa, de si pravizhen, in zlo ne pomislish, de se lohka golufash. De se tvoje dushne ozhi odprejo, in de v' svojih mislih terdovraten nisi, skerbno premisli, kar ti bo sdaj rezheno.

Vfaki zhlovek se teshko sposna, in v' pravizhnih kristjanih tudi nekaj temniga ostane, Bog jim pa persanasha, ker si persadenejo, kolikor je mogozhe, svoje smote sposnati in popraviti. Napuhnjesi, hinavzi, in drugi gresniki, ki ljubijo greh, so radi v' temi, in sovrashijo luzh, niso isgovorjeni. Job pravi od njih: Oni so skoraj nalash odstopili od Boga, in njegovih pot niso hotli vediti. 34. 27. Terdovratni gresnik je slep, pa ne ve, de je slep, in se modriga shteje. Sveti Pavel je Korinzhanam pisal: Dokler sim otrok bil, sim govoril ko otrok, umel ko otrok, mislil ko otrok: kader sim pa mosh bil, opustil sim, kar je bilo otrozhiga. Sveti Pavel je bil prej uzhen, v' postavi je vender ko otrok neveden bil, in je dosegel pravo modrost, kader ga je Jesus rasvetlil. Zhlovekovo serze je nesapopadljivo svijazhno, prepresheno, in hudobno, in gnada boshja le ga rasvetli in osdravi.

Vfaki zhlovek je po natori poln nevarnih slabost, ktere ga oslepé, in ga gonijo v' velike padze in pogubljenje: on pa ne vé, in nozhe

vediti, de po poti pogubljenja hodi. Dufhne slabosti so nar nevarniſhi, ker ſo ſkrite; bolna in ſlepa duſha ſi rada pregleduje, in ne ve kaj boljſhati. Napuh, nevoſhljivoſt, hinavſhina, lakomnoſt, mlazhnoſt in drugo hudo tako globoko tizhi, in omamlje duſho, pa ne ve, in vediti nozhe. Te hudobne slabosti ena drugi flushijo, ali ſe ena ſoper drugo vsdigujejo, ena drugo ſgovarjajo, vſe pa ſo ſoper duſho. Mnogi opravki, mnoge slabosti in okoljſhine, ki ſe vedno premenujejo, dajejo ſlabimu zhloveku veliko iſgovorov, de opravizhuje ſvoj napuh, ſvojo jeso, maſhevanje in drugo hudo, de dela kar hozhe in ſe pravizhniga ſhteje. Zhlovek po grehu oſlepljen ne iſhe boſhje zhaſti, ampak ſebe, ſvojiga dobizhka, veſelja, ali drusiga taziga iſhe per vſim, in terdno upa, de po zhiſti pravizhnoſti ſhivi.

Vſaki zhlovek ima kako ſoſebno ali poglavitno slaboſt, ktera ga laſhje goſpoduje, ali ſapeljuje: tej poglavitni ſlaboſti je po natori udan, in ji ſlepo flushi, ko ſvoji mogozhni kraljizi, zhe ga mogozhna gnada ne obvaruje. V' zhloveku ena ſlaboſt ne goſpoduje ſmiraj, ampak kakor ſe premenujejo opravki, flushba, ſtaroſt, ſtrah, veſelje, dobizhik, perloſhnoſti in druge okoljſhine. Greſhne ſlabosti ſpazheniga zhloveka ſo enake hudobni drushini bres goſpodarja, in bres ljubesni; vſak hozhe goſpodovati, nihzhe pa bogati, ſe med ſeboj vedno prepirajo, vſaki gleda po ſvojim dobizhku, in kdor je mozhnejſi, druge ſtrahuje.

Zhlovek je po svoji popazheni natori poln slabost in hudih sheli, ktere se rasodevajo in perkrivajo po mnogih okoljshinah; je togoten in poterpeshljiv, lakomnik in sapravljenz, ponishen in napuhnjenz, dobrodaren in neufsmiljen, kakor ga njegovo posheljenje vodi in goni, ker sebe v' vsih rezheh ishe, in je torej vedno premenljiv, de svoj namen dofeshe. To preprizha, de zhlovek, kteriga hudo posheljenje vodi, je hudoben tudi, kader je viditi dober, on pa tiga ne ve, in vediti nozhe, ker veliko isgovorov ima sa svoje slabosti in grehe. Poshishni kristjan se tudi sizer premenuje, in je po okoljshinah ojster, prijasen, svarezh, ponishen, oblasten, in drugazhen, to pa de mnoge ljude in rezhi obrazha v' boshjo voljo: okoljshine se vedno premenujejo, in on s' njimi, le eno pa misli, de boshja volja obvelja, in se blishen svelizha.

Prav malo je sdaj rezheno memo tiga kar bi se lohka reklo od svijazhnosti in hudobe zhlovekoviga serza; to malo te sadofti preprizha, de je zhlovekovo serze nesmerjeno morje. Skufshnja te uzhi, de je zhlovek spazhen, nesapopadljivo spazhen, in toraj lohka slep. Napuhnjesh napuhnjeshu ozhita, de je visoziga duha in zhashti lazhen, ker se mu pohoditi ne pusti: lakomnik lakomnika sanizhuje, ker se mu objedavati ne da: obrekovaviz je vsmim ljudem s' svojim krivizhnim jesikam nadleshen, on se pa potoshuje, de so mu drugi ljudje nadleshni, kterih nadleshnost si je sam nako-pal: eden v' drusiga vpijejo, in eden drusimu

ozhitajo, vsaki pa se nedolshniga shteje. Pre-
rok Jeremija govori resnizo: Vsih serze je
hudobno in nesapopadljivo; kdo ga spo-
sna? 17. 9.

Ljubi kristjan, lohka trepezhesh, ki to be-
resh, in premislish, in je ravno sato rezheni,
de se ponishujesh, profish in skerbish; se spo-
snati je nar tesheji, in potrebnishi, mogozhe
je pa s' pomozhjo gnade boshje. Ti natanko
vidish blishniga slabosti, sakaj pa svojih sla-
boft ne vidish? Vidish pesder v' ozhesu svoji-
ga brata, sakaj pa bruna v' svojim ozhesu ne
zhutish? ena beseda, ali daljno snamenje ti
je sadofti, de vesh blishniga misli, kako pa,
de svojih ozhitnih hudih del ne sposnash? Tvo-
ja nevednost je is neumne ljubesni, ki jo do
sebe imash, je is napuha, is ljubesni do gre-
ha, in se predersno sanashash v' svojo pra-
vizhnost, ker si, tako rekozh, farisejem v' ro-
du. Vzhafi vesh prebrifano in hinavsko per-
krivati svoje slabosti, de te ljudje ne posnajo
in ne sanizhujajo: Kaj to pomeni? Pomeni in
preprizha, de svoje slabosti vesh, in de isgo-
vorjen nisi. Zhudish se ti nad Judovskimi vi-
shimi, de so bili tolikanj slepi, se pa morde po
njih ravnash, in ne pomislish. Zhuj nad se-
boj, ponishuj se, in profi Boga rasvetljenja,
kakor ga je David gorezhe profil, rekozh: G o-
spod! vodi me po poti pravizhnosti. Pf.
5. 9. In tudi: Rasvetli moje (dushne)
ozhi, de v' smerti ne saspim. Pf. 12. 4.

Tedaj, ker Judesh, kateri je njegova sda, vidi, de je (Jesus) obsojen, se skesà, in vishim duhovnim, in starashinam trideset srebernikov nasaj pernese, rekozh: Greshil sim, ker sim nedolshno kri sda. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar? gledaj ti sa to. In on je srebernike v' tempeljnu od sebe vergel, shel je, in se s' vervjo obesil: in se je po sredi na dvoje raspoznih, in vse njegovo oferzhje se je isfulo.

Judesh Iskarjot, po veliki lakomnosti strahno oslepljen, je Judovskim vishim prodal svojiga gospoda in uzhenika Jesusa; ni pa ta hudobnesh premislil, kaj hudiga bo is tiga prifhlo. Trideset srebernikov je prejel v' plazhilo svoje nesvestobe, in ta krivizhni denar ga je takrat slo veselil, ker ga je ostudna lakomnost gospodovala: kmalo potlej ga je vest pékla, in ga zhedalje pékla, de je prestati ni mogel. Vest je Judesha she huje pékla, ko je vidil, ali svedil, de so Judje gnali Jesusa pred deshelniga poglavarja Pilata, de ga v' smert obsodi. Judesh je she prej flishal ali svedil, de vishi so Jesusa v' Kajfatovi hishi smerti vredniga oklizali, in de so ga hudo sanizhevali: vedil je tudi, de ga smertno sovrashijo, in de odstopili ne bodo, dokler ga mertviga ne vidiyo. Judesh terdno ve, de bo Jesus umorjen, sdi se mu, de ga she vidi na krishi viseti: premisli sdaj Jesusove zhudeshe, svetost, ljubesen in debrodelnost, in po tim vidi svojo hudo nehvaleshnost in nesvestobo: ta ga filno pezhe, de mu hozhe serze pozhit.

Kristjan, premisli, kako je satan oslepi Judesha, de je Jesufa prodal, tako lohka tebe sapelje po kakim hudim posheljenji, de sgu-
bisth Jesufovo gnado savolj nevrednih rezhi. La-
komnost je smotila Judesha, de je sklenil pro-
dati Jesufa, in ko ga je njegovim sovrashnikam
prodal, je svojo dusho prodal hudizhu. Kri-
vizhni dobizhik je oslepil Judesha, potlej je
prejete srebernike vergel tje, in pogubil svojo
dusho; sgubil je srebernike, shivljenje in du-
sho. Ravno taka se ti lohka godi, zhe imash
mertvo vero, zhe satana poslushash, ali ljubisth
to, kar te v' greh napeljuje. V' skushnjavah
ne premislisth, kaj bo is dovoljenja v' greh hu-
diga prishlo: savoljo svojiga slabiga telefa, ali
savolj posvetniga dobizhka, ali de svojih lash-
nivih prijatlov ne shalisth, ali is drusih hudih
namenov dovolisth v' skushnjavo, potlej te vest
pezhe, ker si sgubil gnado, in Boga, in ga
bosth sgubil vekomaj, zhe se resnizhno ne spo-
koristh. Gorjé tebi, zhe te hudo poshelenje
premaga, in she huje, zhe te gospoduje, ker
po njem omamljen ne pomislisth, ne spokoristh
se, in morde preposno vidisth svojo nespamet.
Zhe savolj posvetniga dobizhka, ali drusiga
poshelenja greshisth, posnemash hudobniga Ju-
desha, prodajavza Jesufoviga. Zhe priprostim
ponudisth denar ali drugo, de v' tvoje shelje
dovolijo, grehe kupujesth, in si Judovskim vi-
shim podoben, ki so nesvestimu Judeshu sreber-
nike dali; to pa v' svoje in njegovo pogubljenje.

Premisli tudi, kako je Judesh v' hudobii
raffel, in sa dobizhek prodal svojiga usmiljeni-

ga uzhenika. On je mofhno nosil, in va-njo metal, kar so dobrotniki dajali Jesusu: per-loshnost mu je to bilo sa-se pomalim jemati, in se je per tim navadil kraſti. Lakomnost je zhedalje raſtla v' njegovim ſerzu, ga je popol-nama goſpodovala, in na sadnje je prodal Je-suſa ſa trideſet ſrebernikov. To te uzhi, de ſe ſazhetka hudiga, in majhnih grehov ſkerbno varujeſh, ker te oni lohka napeljujejo v' veli-ke. Zhe ſe majhnih grehov bojiſh, in no-zheſh v' majhne ſlaboſti, ali ſkuſhnjave dovo-liti, ſe boſh prav lohka velikih grehov varo-val. Ako ſe pa majhnih grehov ne bojiſh, in ſe majhnih ſlaboſt ne varujeſh, boſh lohka ſabredil v' velike grehe, kakor je ſapiſano: Kdor maliga ne zhiſla, bo ſzhaſama pa-del. Sirah. 19. 1. Raſbojniki, vbijavzi, pre-ſheſtniki, in drugi hudobneſhi, ki ſe ne bojé ne Boga, ne ljudi, ſo per majhnim ſazhenjali, ſzhaſama ſabredili v' velike grehe, ſe jih per-vadili, ſe hvalili s' njimi, in v' njih oſtali ter-dovratni. Strah boſhji, ali natorna pravizhnoſt, ali perrojena ſramoſhljivoſt vſtavlja zhloveka, de ne ſtori, kar hozhe: zhe ſe pa gréhu per-vadi, vſe ſadershke overſhe, in v' vſe hudobije predersno ſabrede, v' které ga njegovo poſhe-ljenje goni. Satan napeljuje zhloveka v' pre-greſhke, de ſe iſ majhne iſkre velik ogenj vſhge, in de ſe duſha pogubi: zhlovek ne po-miſli tiga, dovoli, ſe vjame, in ſaplete ſe v' velike hudobe. Meſeni ſatani ſo ravno taki: v' ſazhetku govoré nedolſhno, ne povedo, te-muzh ſkrivajo ſvoj hudi namen, s' hvalo in

s' prijasnim govorjenjem vlivajo strup v' serze, in omajejo dušho, ktera se v' njih nastavo vjame. Varuj se sapeljivih kazh, vedno zhuj nad seboj, in bodi serzhen, de ne padesh v' pogubo. De si te velike nefrezhe ne nakopljesh, varuj se majhnih grehov, in kar kolj te napeljuje v' greh. V fake senjze greha se sder-shi. I. Tef. 5. 22.

Vest je nesvestiga Judesha strafshno pékla, ker je nedolshniga Jesusa, svojiga dobrotnika in gosпода prodal: to pezhenje je sosebno veliko bilo, ker je Jesusa bliso smerti vidil, in ker ni odpushenja greha upal. Pezhenje vesti je perva shrafenga greha: pezhenje vesti je glas boshje pravize, de pokori greshnika, ki je shalil Boga: pezhenje vesti je tudi glas boshje milosti, ki ga klizhe, in napeljuje k' pokori. Greschnik je reven in shalostno shivi, ako ga vest pezhe, in mu ozhita, de je greshil: zhe ravno on vse posvetne dobrote vshiva, je reven, ker notrajniga miru nima. Greschnik je revnishi, in nefrezhnishi, zhe ga po grehu vest ne pezhe, in mu hudiga ne ozhita, ker sladko spi v' svojih grehah, in je she bliso pogubljenja.

Zhe je po grehu tvoje serze s' bolezhino napolnjeno, in ti vest svarezhe ozhita, to te opominja spokoriti se, in se poprijasniti s' Bogam, de njegoviga miru vshivash. Moder pravi: Narhuji rana je serza shalost: vfaka bolezhina se lashej prenese. Sirah 25. 17. 18. Refsnizhno je to, in pa tudi je snamenje, de te ni Bog sapustil, in de te klizhe

k' pokori. Ne bodi tedaj, o grešnik neumne-
 shem enak, ki išhejo polvetnih tolashb in po-
 zhutnih dobrot, in drusiga taziga, de si po-
 lajšhajo pezhenje svarezhe vesti: smota je to,
 ne pa sdravilo tvoji bolni dušhi. Kader te vest
 pezhe savolj grehov, rezi ko sapravljivi sin:
 Vstanem, in pojdem k' ozhetu. To je do-
 padljivo Bogu, in tebi v' vezhno srezho: stori
 tedaj vredni sad pokore, de gnado boshjo, in
 mir vesti sopet sadobish.

Zhe si grešhil, in te vest ne pezhe, hudo
 snamenje je to; snamnje, de je vera v' tebi
 opešhala, de nizh strahu boshjiga nimašh, de
 ljubish, kar te goni v' pogubljenje, de se spo-
 koriti nozhesh, in de bosh pogubljen, zhe te
 sosebna milost boshja ne saverne. Salomon od
 terdovratnih grešnikov tako govori: Kader
 v' globozhino grehov pridejo, sanizhu-
 jejo. Prip. 18. 3. De v' to veliko in nesapo-
 padljivo nesrezho ne padesh, varuj se greha,
 dokler je she kaj strahu boshjiga v' tebi; shivi
 pravizhno, kader ti Bog s' svojo gnado poma-
 ga, in tako bosh nesrezhi odsheh. Ako si gre-
 shil, ponishuj se, in sdihuj k' Bogu bres vsiga
 odlashanja, upaj v' neskonzhno milost boshjo,
 sovrashi in opusti svoj greh, in stanoviten bodi
 v' boshji flushbi, de pojdesh v' vezhni mir.

Hudobni Judesh je velikim duhovnim,
 in starashinam trideset srebernikov
 pernefil, in jim v' prizho shalošno sposnal
 svoj greh rekozh: Grešhil sim, ker sim ne-
 dolshno kri sdal. Judesh je sdal Jesufa is-
 lakomnosti, in veselo prejel trideset srebernikov;

ta krivizhni denar pa ga ni dolgo veselil, kmalomu je ostuden bil, skasal se je, de je prodal Jesufa, prejete srebernike je velikim duhovnim pernefil, in jim rekel: Grefhil sim, ker sim nedolshno kri sdal. De je Jesus nedolshen, je Judesh prej vedil, ker je slishal njegove svete nauke, vidil njegovo sosebno sveto shivljenje, in prizha bil njegovih velikih zhudeshev; lakomnost ga je omamljela in oslepila, de tuga ni pomislil, potlej le je vse to premislil, in vidil hudobo svojiga veliziga greha. Veliko grefhnikov je hudobnimu Judeshu podobnih, ki v' skufhnjavah ne pomislijo koliko je hudo, zhe so svojimu poshelenju pokorni, ker posheljenje njih um otemni; po grehu le vidijo svojo nespamet, in to, kar so narbolj sheleli, in radi storili, jim je v' teshko pokorjenje. Ljubi moj! ne posabi Boga² nikoli, in sosebno se spomni, kader te skufhnjave nadlegajo, de se s' boshjim straham premagujesh, in de te preposno ne greva.

Judesh, zhe ravno hudoben, je vedil, de ne sme krivizhniga plazhila obdershati, ker, kar se s' graham saflushi, je krivizhno. Kristjan, zhe prejmesht plazho, de blishnimu shkodvjesht, ali krivo sprizhasht, svojo ali drusih zhistost sdasht, ali sa karkolj hudiga, grefhish v' Boga, in greha zene obdershati ne smesht. Judesh je velikim duhovnim sizer prejete srebernike pernefil nasaj, jim v' prizhevanje, de je Jesufa sdal, in de so oni vkupili nedolshno kri Jesusovo: timu vender, kateri te je plazhal, de si grefhil, ali grefhila, povrazhila ne gre;

vprašaj modriga, kam oberniti krivizhno plazhilo. Zhe je tvoj greh ozhiten, premalo ti je ga na skrivnim obshalovati, ampak ozhitne snamnja pokore skasuj tim, ki ga vedo. Bog in zerkev to sapovedujeta, in zhe tiga ne storish, verjami, de spreobernjen nisi.

Hudobni vishi so Judeshu, ko jim je srebernike ponudil, in svoj greh shalofstno povedal, merslo in predersno odgovorili: Kaj je nam mar? ti gledaj. Hudobni odgovor je to, in prasni isgovor slepih gresnikov, ki nozhejo svoje hudobe vediti. Judesheve besede vishim rezhene, so njegovo in njih hudobo rasodele, de je on prodal, in oni vkupili nedolshno kri Jesufovo: Judesha je to toljkanj peklo, de je obupal, vishim pa mar ni bilo, in so torej v' svojim grehu ostali. Kader je Judesh vel prestrafhen k' velikim duhovnim prishel, jim srebernike ponudil, in svoj greh shalofstno povedal, bi ga bili mogli usmiljeno sprejeti, ljubesnjivo uzhiti, njemu in sebi pomagati k' pokori. Namesti tiga so mu pa predersno in merslo rekli: Kaj je nam mar? ti gledaj. Rezhi so mu hotli: Sam si kriv, in sam nosi hudobo te pregrehe, mi smo nedolshni, in nam mar ni, de si gresnil.

O slepi vishi! Judesh je slo gresnil, in ga slo pezhe, de jim je nedolshno kri sdal: sakaj se pa sebe nedolshne shtejejo, ki so vkupili nedolshno kri v' smert? Ljubi kristjan, zhe dobish nespametno dusho, de se ti ponudi storiti, ali perpuštiti, kar perpušteno ni, in v' to dovolish, gotovo greslish, in si njeniga greha

delešen: ona sama ni kriva, ti tudi si kriv s' njo. Zhe ti nekdo da perloshnost v' greh, ali ga ti napravish greshiti, oba sta kriva per Bogu, in oba pokore potrebna. Ne rezi tedaj, kar so slepi vishi rekli: Kaj mi je mar? ti gledaj, ker per pravizhnim sodniku nisi isgovorjen. Vesh, kaj je Jesus govoril: Gorje svetu savolj pohujshenja. Mat. 18. 7. Kdor blishniga pohujsha, in kdor se pohujshati da, sta tovarsha, greshita, in sta pokore potrebna. Zhe si koga v' greh napeljal, ali se skušnjavzu vdal, ali se kako drugazhi greha vdeleshil, spokori se, in skerbi tovarsha svojiga greha perdobiti Bogu, de ti savolj njega, in on savolj tebe pogubljenja ne bošta.

Judesh je bil prej ves prestrashen, in pobit savolj velike krivize v' nedolshniga Jesusa; ko je pa velike duhovne slishal: Kaj je nam mar? ti gledaj, je hudobno mislij, de mu ni vezh pokore v' odpushenje tiga veliziga greha. Ta huda misel, de mu ne bo Jesus odpustil, ga je zhedalje huje pekla in tlazhila, vergel je v' tempeljnu ostudne frebernike, krivizhno zeno nedolshne kervi Jesusove, in shel: ves shalosten, premenjen in prepaden je po samotnih ulizah hodil, ker framote svojiga veliziga greha prestati ni mogel, in se je ljudi framoval. On je bil sam v' se, in v' vishi ferdit, upanja ni imel milostljiviga odpushenja, in je hudobno sklenil sebe umoriti.

Judesh je v' tim hudim sklepu zhedalje vterjen, ker smiraj ima pred ozhmi pokrivo prodaniga Jesusa: slishal ali svedil je krizha-

nje in vpitje vfiga ljudstva, ki pred sodno hi-
sho deshel'niga poglavarja puntar'sko vpije, de bo
Jesuf krishan, in to mu hozhe serze rasgnati.
Judesh zhedalje huje obupa, ves bled po sa-
motnih mestih hodi, de sam ne ve skoraj kam
gre; ljudi se framuje, v' nebo gledati se ne
predersne, milosti ne upa, shiveti mu je brit-
ko, in sato hiti v' samoto, de se s' vervjo obe-
fi preden sve, de je Jesuf na hribu mertva-
shkih glav krishan: on prostovoljno hiti v' ve-
zhno pogubljenje, kader je Jesuf namenjen
umreti, de bi gres'hniki pogubljeni ne bili.
Ko se je bil hudobni Judesh s' vervjo obefil,
in she visel, se je raspoznal, in vse nje-
govo oferzhje se je isfulo. Djan. ap. 1.
18. Raspoznal se je, in vse njegovo oferzhje
se je isfulo, ker Bog je hotel v'sim hudobne-
shem dati strashni rasgled, de se greha, obu-
panja, in nesrezhne smerti varujejo. O stra-
shni konez apostel'na Jesufo'viga! Greshil je Ju-
desh v' nedolshniga Jesufa, kteriga je sa tride-
set frebernikov prodal; njegovi greh je silno
velik bil, huje pa je greshil, ki je hudobno
obupal.

Obupal je hudobni Judesh, in sato mu ni
bilo odpu'shenja. On je bil svojiga greha slo
shalosten, ni pa prav shaloval, in ni milo jo-
kal ko Peter, ampak obupal ko Kajn, in se
pogubil vekomaj. To te, kristjan, uzhi, de
upanje na boshjo milost sgubiti, je nar vezhi
greh, ker hudo sanizhuje usmiljeniga Boga,
vbrani spokoriti se, in pahne gres'hnika v' ve-
zhno pogubljenje, kjer nikdar upanja ne bo.

Ne stori greha is upanja v' milost boshjo, ker je filno nehvaljeshno shaliti Boga, ker je on dober: zhe si pa is slabosti greshil, ne vleni se v' grehu, in pokore ne odlashaj is upanja boshjiga persaneshanja, in pa tudi varuj se obupati; temuzh is upanja v' boshjo milost hitro, serzhno in resnizhno spokori se. Usmiljenje in serd je per Gospodu; daje se on sprofiti, pa tudi jeso rasлива. Sirah 16. 12. Upaj v' usmiljeniga Boga, in v' ljubiga Jesusa krishaniga sa greshnike, v' mogozhne profhnje Marije, in drusih svetih, in ne obupaj savolj svojih slabost in grehov, ker boshja milost je vezhi od tvoje hudobije: upaj pa v' boshjo milost, in spokori se, ker drugazhi ni praviga upanja.

Upanje tvoje bodi kerfhanfko, de te perganja gorezhe moliti, de podpéra tvoje poterto serze, de ti daje serzhnost v' vse dobro, de mило shalujesh, se rado pokorish in odpushenje grehov sadobish. Bog tako govori po svojim preroku: Nozhem smerti greshnika, temuzh de se od svojiga hudiga djanja spreoberne, in shivi. Ez. 33. 11. Usmiljeni Bog ti daje upanje, de, zhe se resnizhno spreobernesh, sadobish odpushenje grehov: zhe pa leno shivish v' grehish, in vender upash, predatorsno upash. Ni ti odpushenja grehov bres upanja, in ni praviga upanja bres resnizhne pokore: terdno upaj, in pridno delaj dobro, to je kerfhanfko upati.

Judesh je svoj greh obshaloval, ga ni pa obshaloval is ljubeshni do Boga, in torej ni od-

pušhenja dosegel; ker pravo sovrashenje greha, po katerim se odpušhenje dobi, je is ljubesni do Boga. Moder pravi: Ljubesen pokrije vse grehe. Prip. 10, 12. Sveti Peter enako govori: Ljubesen pokrije veliko shtevilo grehov. I. 4. 8. Zhe ne ljubish Boga is vse dushe, si pekla, ne odpušhenja vreden, ker je to visbi sapoved v' postavi. Sveti Leo papesh pravi: Hudobni Judesh se je pokoril, de je tudi v' pokori greshil. Varuj se, de tudi v' pokori ne greshish: ne obupaj ko on, in ne oslepi se s' lashnivo pokoro, ampak spokori se po volji boshji, de odpušhenje dobish.

Veliki duhovni so vseli srebernike, in rekli: Ne spodobi se jih v' zerkveno skrinjo vrezhi, ker so zena kervi. Oni so se posvetvali, in kupili s' njimi lonzharjevo nivo v' pokopolishe ptvjizov. Sato je bila po njih jesiku tista niva, kervava niva imenovana. Tedaj je bilo dopolnjeno, kar je prerok govoril: Vseli so trideset srebernikov, zeno zenjeniga, kteriga so od Israellovih otrók skupzhevali, in so jih dali sa nivo lonzharjevo, kakor mi je Gospod ukasal.

Veliki duhovni so s' svojim prederšnim odgovoram, kaj je nam mar sa to? Judeshu pomogli v' obupanje, kakor je bilo sgoraj rezheno: ko so vidili, de je srebernike v' tempe-

ljnu pustil, in so morde she svedili, de se je obesil, niso spregledali, ampak so v' prejšnji slepoti ostali. Višhi, ko je Judesh odšel, so popuščene frebernike komaj pobrali, ker omadeshan denar je, so eden drusiga skerbno poprashevali, kaj s' njim storiti? in so vsi eden drusimu rekli: Ne spodobi se jih v' tempeljnovo skrinjo vrezhi, ker je zena kervi. Niso hotli popuščeni frebernikov v' tempeljnovo skrinjo vrezhi, ker so brali v' petih Mojsefovih bukvah (23. 18.), de plazhilo greha se ne sme dariti Bogu: vedili so tedaj, de bi tempelj nezhašili, in Boga rasshalili, ako bi frebernike, s' kterimi so Jesufa vkupili, vergli v' tempeljnovo skrinjo.

Zhudne in slepe vesti so višhi bili. Komaj so popuščene frebernike pobrali, jih je she grosa obfhla, se jih pertakniti, in so se bali Boga shaliti, ako bi jih v' tempeljnovo skrinjo vergli, ker so bili zena kervi, niso se pa bali nedolshne kervi prelititi, to je, nedolshniga Jesufa po rokah neverzov umoriti. Slepí višhi so s' tim sprizhali, de jim je Jesus pravizhno ozhitat: Vi slepi vodniki, komarje prezejate in komele posherate. Mat. 23. 24. Resnizhno je to bilo. Kader jim je Judesh rekel: Kaj mi hozhete dati, de ga vam sdam? so bili veseli, in bersh pervolili mu trideset frebernikov dati: bili so vsi ene volje, ker so vsi sheleli umoriti Jesufa; oni so she sdaj Jesusove svete kervi sheljni, bojé se pa tempeljna nezhaštiti. O prezhudna, slepa in krivizhna vest! Višhi so eden drusiga skerbno poprashe-

vali, kaj de bi s' popuſhenimi ſreberniki ſtorili, in ſo ſklenili ukupiti s' njimi lonzharjevo nivo ptvjizam v' pokopalifhe. Niva, ktero ſo s' ſreberniki ukupili, je lonzharjeva niva imenovana, ali ker je bila kakiga lonzharja laſtina, ali ker je bila v' nji perpravna parſt; is ktere ſe lonzharjeve poſode delajo. Lonzharjeva niva je bila bliſo Jerusalema: ukupili ſo jo, de bi bila ptvjizam v' pokopalifhe: ali Judam, ki ſo is drusih meſt priſhli v' Jerusalem, in ondi umerli, in imeli niſo ſvojiga pokopalifha; ali neverzam, ki ſo v' meſtu umerli, de bi oni tudi po ſmerti od mertvih Judov odlozheni bili; ker s' njimi niſo nobene ſaveſe imeti hotli, ne v' ſhivljenji, ne po ſmerti.

Premiſli, kriſtjan, zhe ſi, ali niſi dobre veſti, de v' greſhni nevednoſti ne tižhiſh. Dobra, ali pravizhna veſt je is raſſvetljenja gnađe ſvetiga Duha, is ſvetih naukov, ktere veſelo poſluſhaſh, in ſkerbno premiſhljujeſh, is premagovanja hudih ſhelj, in is ſtanovitne volje v' vſim dopaſti Bogu. Hudobna, ali nepravizhna veſt je is hudiga poſheljenja, is radovoljne merslote do ſvetih naukov, in is hudiga nagnjenja ſvojimu greſhnimu poſheljenju ſtrezhi. Zhe s' pomozhjo gnade boſhje ljubifh in delafh dobro, ſovraſhiſh hudo in ſe varujeſh hudiga po volji boſhji, ſi dobre ali pravizhne veſti; ako ne, ſi hude ali nepravizhne veſti. Ako ſi pravizhne veſti, to je, ako imaſh pravi ſapopadik dobriga in hudiga, in is fla-boſti ſtorifh ſoper ſapovedi, greſhiſh fiſer, te ſaj vender veſt pezhe, in opominja: zhe

si pa nepravizhne vesti, in po nji storish, greslish, in mirno shivish v' grehu, kar je velika nesrezha. Zhe ljubish greh, in svojimu hudimu posheljenju rad streshesh, se bo v' tebi sapopadik dobriga in hudiga spridil, skerbish tako raslagati sapovedi, de delash, kar hudobno hozhesh, in nedolshno shtejesh. Mnoge okoljshine, v' kterih se snajdesh, ti flushijo v' slepoto, ker bosh smiraj veliko isgovorov nashel, de se s' njimi lashnivo opravitshujesh. Moder pravi: Hudobni so se motili, ker njih hudobija jih je oslepila. Modr. 2. 21. To uzhi, de ljubesen do greha oslepi zhloveka in torej, zhe hozhesh biti pravizhne vesti, premaguj svoje greslino posheljenje.

Zhudne vesti ne bodi, in ne ishi flushiti Bogu po svoji volji, temuzh po njegovi. Bodi ponishen, zhish, pravizhen, pokoren v' vsm, in delaj vse, kar te v' popolnoma pokorslino napeljuje, de si vsaki pravizhni sapovedi pokoren savolj Boga. Premisli tudi okoljshine, v' kterih se snajdesh, in ne posabi Boga, de si isvolish in storish, kar mu je vshezh. Zhe hozhesh nizhemerno in samopashno flushiti Bogu, mu prasne in neprijetne darove darujesh, in si lashnivo pravizhen, ko so fariseji bili, kterim je Jesus pravizhno ozhital: Desetinite méto, janesh, in kumeno, in ste opustili pravizo, usmiljenje in vero. Mat. 23. 23.

Lonzharjeva niva, ktero so vishi ukupili v' pokopaliske ptvjizov, je bila kervava niva

imenovana, ker so jo ukupili s' zeno nedolshne kervi Jesufove, kakor je Gospod po svojim preroku prej pravil. Premisli vrednost Jesufove svete kervi, in tudi vrednost lonzharjeve nive, ki so jo ukupili s' zeno Jesufove kervi; in varuj se enako storiti. Zhe savoljo kratki-ga veselja, ali posvetniga dobizhka, ali drusi-ga taziga smertno grehish, si grosno nespameten in hudoben, ker dasi Jesufovo sveto kri, v' kateri si posvezhen, sa nevredne kratke do-brote. De tako nespametno ne storish, pre-misli, kaj sveti Pavel govori: Kdor Mojseso-vo postavo prestopi, umorjen je; koli-ko huje mafevanje saflushi, kateri kri save-se ognjusi? Hebr. 10. 28. 29. Ljubi moj, ako bi s' greham dobil vse kraljestva sveta, ne sapusti Jesufa, ker je njegova prijasnost vred-nishi od vsiga drusiga.

Judje niso shli v' sodno hisho, de bi ne bili omadeshani, temuzh de bi velikozh jedli. Pilat je tedaj k' njim ven shel, in rekel: Kakoshno obdolshenje pernefete saper tiga zhloveka? Oni so odgovorili, in mu rekli: Ako bi ta ne bil hudodelnik, bi ga mi ne bili tebi sdali. Pilat jim je rekel: Vsemite ga vi, in obsodite ga po svoji postavi. Ju-dje so mu rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. De bi se beseda Jesufova dopolnila, ktero je govoril, kader je prej pra-vil, kakorshne smerti bo umert.

Petik sjutraj so Judje gnali Jesufa pred deshelniga poglavarja Pilata, veliki duhovni in

narashini pa so sa njim shli, de ljudstvo nagovarjajo, in vsi vpijejo, de Pilata permorajo obsoditi Jesusa. Hiteli so, de bo bersh obsojen, ker drugi dan je bila sabota in velikonozh, velik prasnik, kteriga so osem dni saporedama obhajali. Kader so bili Judje svesaniga Jesusa pred sodno hisho deshelniga poglavarja perpeljali, niso va-njo shli, de bi omadeshani ne bili, temuzh de bi velikonozh jedli. Mislili so, de, ako gredo v' sodno hisho, kjer je zhlovek obsojen v' smert, kteriga so sami sdali sodniku, so nezhisti, ali omadeshani, in de ne smejo s' drusimi Judmi vesele velikonozhi obhajati. Tiga so se grozno bali, in ravno sato niso v' sodno hisho shli, temuzh pred njo sunaj stali, in ondi vpili, de bi Pilat obsodil nedolshniga Jesusa.

Premisli zhudno ali prasno poboshnost slepih visih in neumniga ljudstva. Krivizhno sovrashijo nedolshniga Jesusa, ravno sdaj so ga deshelnimu poglavarju perpeljali, in po shvinfko vpijejo, de bi obsojen bil, v' sodno hisho iti se pa boje, de bi omadeshani ne bili. Sheljni so Jesufove nedolshne kervi, in po Jesufovi smerti hudobno hrepene, shtejejo se pa nedolshne, ako ne gredo v' hisho neverniga poglavarja; in zhe se tiga sdershe, upajo obhajati velikonozh s' zhisto vestjo. To hudo slepoto jim je Jesus velikokrat pravizhno ozhital, pa niso verjeli, de so slepi: ko jim je od dushe slepote govoril, rasshaljeni so bili, in ga predersno prashali: Smo tudi mi slepi? Jan. 9. 40. Oni so bili slo rasshaljeni, ker so

terdno mislili, de so rasvetljeni, in savolj te hude smote niso se boljshati hotli.

Kristjan, skerbno premisli se, zhe si, ali nisi v' shtevilu flepih Judov, ki so se bali o-madeshati, ako gredo v' sodno hisho, in niso se bali pravizhniga Jesusa umoriti. Zhudnovesten bi bil, ako bi se skerbno varoval perpushe-niga, grehe pa opravizhal. Ni jih malo zhudnovestnih kristjanov, de, zhe ni vse po njih nepotrebni shegah, ali vrashah, vpijejo, de je vera overshena, predersno delajo pa, kar sapovedi prepovedujejo. Skerbno premisli, kakoshna je volja boshja, in shivi po nji, ne pa po dosdelkih svojiga zhudniga serza. Sveti Pavel ravno to uzhi, rekozh: Ne versite se po tim svetu, ampak premislite, ktera je dobra, dopadljiva, in popolnoma volja boshja. Riml. 12. 2. Volja boshja je sapopadena v' sapovedih, kakor jih katolska zerkev raslaga; po njih moresh svoje misli poravnati, in po njih natanko shiveti, de bosh svelizhan.

Deshelni poglavar, Pilat je vedil, de Judje ne gredo v' sodno hisho is zhudne vesti; jim je persanefil, in k' njim shel: udal se je njih slabosti, ker je silno veliko mnoshizo vidil, in mislil je, de kaki sosebni opravik ima per njem. Ko je k' njim shel, in vidil Jesusa svesaniga, je bersh vedil, de so savolj nje-ga prishli k' njemu; vsedil se je na sodni stol, ki je sunaj hishe bil, in, kakor je per sodbi navadno, jih prashal: Kakoshno obdolshe-nje pernesete soper tiga zhloveka? Judje so mu odgovorili: Ako bi ta ne bil hu-

dodelnik, bi ga ne bili tebi sdali. Oni so hotli Pilatu rezhi: Dobre vesti smo, in nikomur ne storimo krivize, ker se Boga bojimo; nas ne prafhaj tedaj, kaj je ta hudiga storil, ali v' zhim ga toshimo, gotovo vemo, de je hudodelnik, verjami nam, in ga bersh obsodi, ker je smerti vreden.

Kako so veliki duhovni, in poglavarji ljudstva gatovo vedili, in resnizhno preprizhani bili, de je Jesus hudodelnik, kakor rezhejo Pilatu? Nevošhljivost je nje oslepila. Njegovi zhisti nauki, njegovo sveto shivljenje, in njegovi veliki zhudeshi jim niso bili vshezh, ker je ljudstvo savolj tiga hodilo sa njim, in ga visoko hvalilo: zhe je ljudstvo bolj hvalilo Jesusa, huje je péklo nevošhljive vishi, in skerbneje so iskali ga umoriti. Jesusovo ime je povsod slovelo, is vsih mest so hiteli k' njemu, njih bolnike in obsedene je osdravljaj, lazhne nasitoval, mertve oshivljaj, in vsim dobrodaren bil: to je navošhljive vishi silno péklo, in preprizhalo, de je on hudodelnik: o zhudna in hudobna slepota!

Kristjan, premisli to, de se slo skerbno varujesh nevošhljivosti. Nevošhljivost je dušhna bolesen, isvéra is pomankanja ljubeshi, oslepi zhloveka, in obroduje veliko hudiga, ker prevrazha vso pravizo. Zhe si hudiga vesel, ki ga tvoji blishen terpi, ali dobriga shalosten, ki ga on vshiva ali stori, ne ljubish, ampak sovrasish blishniga, in si pogubljenje nakopljesh. Zhe te nevošhljivost gospoduje, si otrok hudižhevi, Kajnovi brat: in tovarsh farisejev. Sveti

Prosper prav govori: Nevošhljiviz je svojiga blishniga in svoje dushe sovrasnik.

Deshelni poglavar Pilat je malikovaviz bil, posnal je vender is obrasa Jesufovo nedolshnost, in ste lashej vedil, de je nedolshen, ker je dobro posnal puntarsko ljudstvo. Ker se Pilat ni na njih pravizhnost sančil, s' ktero so se hvalili, jim je rekel: Vsemite ga vi, in obsodite ga po svoji postavi. Pitat je s' timi besedami Judam rasodel svoja voljo, de nozhe in ne sme obsoditi Jesusa, ako mu ne povedo v' zhim ga obdolshe, in ako mu ne skashejo, de je ref smerti vreden. Pilat jim je hotel s' timi besedami rezhi: Ni mi perpusheno obsoditi zhloveka, zhe ni per sodbi preprizhano, de je smerti vreden: vi se hvalite, de ste boshje ljudstvo, in de ste po Bogu postavo prejeli; zhe vasha postava, ktero boshjo imenujete vam perpušti, nedolshniga obsoditi, vsemite in obsodite ga: vem pa: de ni ne meni, ne vam perpusheno obsoditi zhloveka, ako ni prej skasano, de je smerti vreden, in mi toraj povejte in skashite prej njegovo sadolshenje.

Pilat je bil malikovaviz, ni v' praviga Boga veroval, in ni sapoved prejel; natorni um le ga je vodil, in je vender pravizhnishi bil v' tim od Judov, ki se boshje ljudstvo shteje, so svete sapovedi prejeli, in mislili shiveti po njih. Pilat ni sovrasnil Jesusa, Judovski vishi pa so ga sovrasnili, in niso se savolj tiga njegove in njih misli sprijemale. Kdor svojiga blishniga sovrasni, vse drugazhi vidi nad njim,

kakor je rešizhno, ga predersno, prenaglo, in krivizhno sodi, in rasnafha, ker je hudiga serza. To te uzhi, de ozhistish svoje serze, de preshenesh napuh, jeso, nevosfhljivost in drugo hudo, in po tim le bosfh pravizhno sodil. Vsi nauki so sahtonj, ako je tvoja dusha po kakim hudim poshelenji omamljena. Ravno sato je David is serza profil Boga, in ti ga profi s' njim rekozh: Stvari v' meni o Bog, zhisto serze, in ponovi v' mojim oserzhji praviga duha. Pf. 50. 12.

Ko je Pilat Judam rekel: Vsemite ga vi, in obsodite ga po svoji postavi; so mu odgovorili: Mi ne smemo nikogar umoriti. Judovska deshela je tisti zhaf Rimljanam podvershena bila, in je Judam bila oblast odvseta: sato so Pilatu tako odgovorili; to pa ne pomansha njih hudobe. Oni so fizer rekli, de ne smejo nikogar umoriti, vender so le sheleli Jesufa umoriti, in is tiga gresfniga namena so ga deshelnimu poglavarju sdali. Oni so nedolshniga Jesufa v' Kajfatovi hishi smerti vredniga oklizali, in bi ga bili umorili, ako bi se ne bili deshelfke oblasti bali. Oni so fizer rekli: Ne smemo nikogar umoriti, pa s' puntarskim vpitjem so silili Pilata ga obsoditi, de bi dosegli, kar so hudobno sheleli, in nedolshni ostali per Pilatu. To je lashnjiva nedolshnost, in slepa pravizhnost hudobneshev teshkiga pokorjenja vredna, in zhloveku ne vbrani v' vezhno pogubljenje, ker Bog gleda v' serze.

Jesuf je Judovsko hudobo prej vedil, in

je svojim uzhenzam pravil: Gremo v' Jerusalema, in sin zhlovekovi bo sdan velikim duhovnim, in pismejem, in oni ga bodo k' smerti obsodili, in nevernekam sdali. Mar. 10. 33. Vihi so skosi Judesha v' roke dobili nedolshniga Jesufa, v' svojim sboru ga smerti vredniga sposnali, in ga deshelnimu poglavarju sdali, ker niso smeli ga sami krishati. Tako se je sgodilo, de se je beseda Jesusova dopolnila, ktero je govoril, kader je povedal, kakor shne smerti bo umerl.

Kar so hudobni Judje rekli: Ne smemo nikogar umoriti, in so vender sheleli Jesufa umoriti, kashe, de so prav govorili, hudo pa mislili, de so se opravizhali per Pilatu, in se sadolshili per Bogu. To uzhi, de ni zhlovek pravizhen, zhe se le varuje greshniga govorjenja, ali hudiga djanja, ampak, zhe so tudi njegove misli nedolshne. Sovrashi, in varuj se tedaj, kristjan, greshnih shelj, sheli in delaj dobro, sovrashi hudo, in se ga varuj, tako le si pravizhen: zhe je pa tvoje shivljenje nedolshno viditi, in je tvoje serze hudobno, boshjim serdu ne odidesh. Nobena stvar ni boshjim ozhem skrita, ampak vse je golo in odgernjeno Bogu. Hebr. 4. 13.

Judje se niso Boga, temuzh le deshelfke oblasti bali, in toraj perlisnjeno govorili Pilatu: Ne smemo nikogar umoriti. Ne hodi Judam enak, temuzh boj se Boga, in bodi deshelni oblasti savolj njega pokoren, kakor je Jesus sapovedal: Dajajte zefarju, kar

je zesarjeviga, in Bogu, kar je boshjiga. Luk. 20. 25. Zbe se le varujesh, kar deshelski oblastniki strahujejo, ti pa ni mar po boshjih in zerkvenih sapovedih shiveti, si hudobnik. Kaj je, ali kaj ni greh, gre zerkvirasfoditi po boshji besedi, in jo poslusfaj: deshelska oblast pa ne more, ako bi ravno hotla vsih greshnikov strahovati, in zhe toraj nekteri grehi nepokorjeni ostajajo, nikar ne misli, de so per Bogu isgovorjeni.

Na to so veliki duhovni ga sazheli veliko toshiti, in so rekli: Tiga smo nashli, de nash narod prevrazha, in brani zesarju dazjo dajati, in govori, de je on Kristus kralj.

Kader so veliki duhovni, in poglavarji ljudsta slisfali, de Pilat hozhe vediti v' zhim toshijo Jesusa, in de ga obsfoditi nozhe, ako mu njegoviga sadolshenja ne sprizhajo, so ga lashnivo obdolshi, kakor so vedili, de bodo Pilata hudo rasdrashili v' mirniga Jesusa. De Pilat raji verjame, so mu rekli: Tiga smo nashli, de nash narod sapeljuje in napeljuje puntati se soper zesarja. Sami smo ga slisfali puntarsko govoriti, in ljudstvu braniti dazjo dati zesarju; in smo ga tudi slisfali praviti, de je on Kristus, kralj Judovski, in de njemu pokorni bodimo. Visfhi so pravili Pilatu, de so slisfali, kar slisfali niso, in so bili hudobni lashniki in lashnive prizhe, to pa per sodbi,

de bi bila nedolshna kri prelita, kar je silno hudo obdolshenje, in stvafhna hudobija.

Kristjan, zhe drugazhi govorish, ko gotovo vefh, je lash, lash pa ni nikdar perpushe-na, ker jo Bog, vezhna refniza, sovrashi. Sapifano je: Varuj se vfake lashe. (Sirah 7. 14. Sveti Avgufhtin pravi: Lash je greh, tudi zhe se s' njo blishnimu pomaga. Lash je greh, zhe je bres vse fhkode; huji greh je, zhe se s' njo blishnimu fhkoduje, in toliko vezhi greh je, kolikor je fhkoda obilnish; in she huji, zhe je to per sodbi, in soper nedolshniga. To naj te uzhi govoriti refnizo, ker vfaka lash shali Boga, in ti saflushi pokorjenje.

Hudobni vifhi so Jesufa per deshelnim poglavarju lashnivo obdolshili, de shunta ljudstvo soper zesarja: oni pa so ravno v' tim grehu sapopadeni. Judovfka deshela je tisti zhas bila Rimljanam podvershena, Judje so pa silno neradi bili pod oblastjo nevernih zesarjev, ker so mislili, de se jim, boshjimu ljudstvu, ne spodobi nevernim oblastnikam dazje dajati; skufhali so tudi jarm neverzev odloshiti, in so se puntali, de bi jih Rimljani ne gospodovali: sdaj pa svojo nepokorfhino na Jesufa vershejo, in se fkashejo unete sa zesarja, de losheji nagnejo Pilata obsoditi Jesufa. Ti hudobni lashniki so she lohka pomnili, kaj jim je Jesus odgovoril, kader so ga skufhali, rekozh: Povej nam, kaj se ti sdi, ali je prav, de se zesarju dazjo daje, ali ne? Odgovoril jim je: Dajte zesarju, kar je zesarjevi-

ga, in Bogu, kar je boshjiga, Mat. 22. 16 — 21. Jesuf je s' gledam, in s' besedo sapovedoval pokorshino do Boga, in do oblastnikov, obdolshé ga vender, de ljudi shunta v' zesarja, in pa she, de so ga sami slifhali in vidili ljudstvo shuntati.

Hudobni vishi so tudi rekli Pilatu: On govori, de je Kristuf kralj. V' tih besedah ste greshna nevednost, in velika hudoba sapopadene. Jesuf je velike zhudeshe delal, de ga ljudje verujejo vsiga sveta odreshenika, se mu podvershejo, in se svelizhajo; ne pa de mu, ko posvetnimu kralju slushijo, in mu davke dajejo. Meseni Judje so zhisti sapopadik obljubljeniga odreshenika spridili, so neumno mislili, de bo on kraljeval v' Jerusalemu, in de si bo nevernike s' filo podvergel. Jesuf Kristuf ni hotel kraljeve oblasti in zhasi; in ko so ga mnoshize hotle, ktere je on v' pushavi zhudno nastil, kralja storiti, je sam na goro sheshal. Jan. 6. 15.

Judje so se tedaj grosno motili, in terdno mislili, de bo njih odreshenik mogozhni kralj: Kristuf in kralj je bilo eno v' njih neumnih mislih. Ne le neuzheno ljudstvo je to mislilo, ampak tudi vishi, in ravno sato se je kralj Herod Kristusa bal, in ga umoriti hotel, de mu kraljestvo ne vsame. Po tim krivim sapopadku so vishi govorili Pilatu, in rekli: On govori, de je Kristuf kralj. Timu neumnimu sapopadku so pa hudo lash perdrushili, de se zesarju vstavlja, brani mu dazjo dati, in ljudstvo shunta soper zesarja.

Kristjan, skerbno premisli visih hudobo, de po mozhi vesh, koliko de je zhlovekovo serze sprideno, se sposnash, in boljshash. Oni so neumno mislili, de bo njih odreshnik posvetni kralj: verovali niso, de je on Kristus, ali odreshnik, vender so ga toshili per Pilatu, de se kralja shiteje, ker so nespametno mislili, de Kristus in kralj sta eno. Ni povedati mogozhe, kako zhudno in hudobno je zhlovekovo serze, in sosebno zhe kako hudo posheljenje gospoduje v' njem. Zhe se Boga ne bojish, in si slushabnik svojih hudih shelj, svjazhno osnujesh zhudne lashé, blis resnize govorish, tako pa prekanjeno, de sleherniga zhloveka, ali rezh podobljujesh po svojih hudih mislih, in morde menish govoriti resnizo. Premisli se skerbno, de te skrivna hudoba svjazhno ne vodi v' krivizo, in te ne pogubi. Dushne smote se teshko posnajo, ker je dusha, kateri sodit in rasfoditi gre, omamljena, si rada pregleduje, in vediti nozhe, kar jo ponishuje. Ravno to je Jesus govoril: Ako je luzh, ktera je v' tebi, temna: kako velika je tvoja tema! Mat. 6. 23.

She eno premisli. V' hishi velikiga duhovna Kajfata so vsi savpili, de je Jesus smerti vreden, ker se je Sinu boshjiga rekel: sdaj ga pa per poglavarju Pilatu obdolshé, de zesarju soper govori. To kashe njih neisrezheno hudobo. Ako bi bili Jesusa per Kajfatu toshili, de se on zesarju vstavlja, bi bil Kajfa to obdolshenje sanizheval, ker on, ko drugi Jude, je nerad bil pod oblastjo nevernih zesar-

jev: ako bi bili Pilatu rekli, de se Jesuf Sinu boshjiga shteje, bi ne bile njih besede nizh sdale, ker je Pilat vezh bogov veroval. Veliki duhoven Kajsa ni skerbel sa zesarja, in oblastnik Pilat ni maral sa njih vero: Judovski vishi toraj eno govore per Kajsfatu, in drugo per Pilatu soper Jesufa, kakor vedo, de je perpravnishi oba nadrashiti, de bo umorjen.

Varuj se tih prebrisanih kazh posnemati: njih strupena salega si, zhe golufno in svijazhno govorish, de serditost obudish, ali sdrashbe napravish med svoje brate. Modrost, ki je is ljubesni, naj te uzhi po ljudeh in perloshnostih govoriti, de ne greshish, ne soper ljubesen, ne soper resnizo. Zhe is hudiga serza govorish, je tvoj jesik nepokojna hudoba poln smertniga strupa, in sapopadik vse krivize; si ljudem in Bogu ostuden. Gospod zherti na dvoje govorezhe usta. Prip. 8. 13.

Po tim je Pilat soper v' sodno hisho shel, in Jesufa poklizar. Jesus je stal pred deshelnim poglavarjem, in deshelni poglavar ga je prashal, rekozh: Si ti Judovski kralj? Jesus je odgovoril: Govorish sam is sebe, ali so tebi drugi od mene povedali? Pilat je odgovoril: Ali sim jest Jud? tvoj narod in veliki duhovni so tebe meni sdali: kaj si storil? Jesus je odgovoril: Moje kraljestvo ni tiga sveta: ako bi moje kraljestvo tiga sveta bilo, bi se moji slushabniki ref

*bojvalj, de bi Judam ne bil sdan: sdaj pa
moje kraljestvo ni od tod.*

Ko je poglavar Pilat saflifhal teshko obdolshenje velikih duhovnov soper Jesusa, de ljudi shunta soper zesarja, in de se kralja Judov sheteje, jim ni sizer verjel, ni pa tudi hotel tiga veliziga obdolshenja v' nemar pustiti: shel je sopet v' sodno hisho, in Jesusa poklizal, de ga samiga pokojno sprasha, in is njegovih ust své, zhe se, ali ne zesarju vstavljä. Deshelni poglavar Pilat je na sodnim sedeshu oblastno sedel, ponishni Jesus pa je pred njim, svojim hlapzam, svesan stal. Pilat je Jesusa prashal: Si ti Judovski kralj? Jesusova ponishnost, vboshtvo in mirnost Pilatu prizhujje, de ni on puntar, ga vender prashä, zhe se Judovskiga kralja sheteje. Jesus je Pilatu odgovoril: Govorish ti to sam is sebe, ali so tebi drugi od mene povedali? Jesus, vezhna modrost, je Pilatu tako odgovoril, de lahko sposna lashnivo obdolshenje nevoshljivih Judov. Mu je hotel rezhi: Vezh let si ti tukaj deshelni poglavar, in nisi nikolj kaj taziga svedil, de se jest zesarju vstavljam: lahko vesh toraj, de me sdaj lashnivo toshijo, in ne verjami jim, de se ne sadolshish per Bogu.

Pilat ni Jesusovih besed rasumel, in mu je nekoljko jesno odgovoril: Ali sim jest Jud? Pilat je vezh let deshelni poglavar v' Judeji, in je lohka svedil, de Judje zhakajo odreshenika, ki se Kristuf imenuje. Svedil je tudi lahko, de Judje po obljubljenim odreshen-

niku zhakajo refhenja is oblasti sovrashnikov. To so meseni Judje mislili, in prerokov besede, ktere so obetale odrefheniku duhovno kraljestvo, so oni obrazhali in umeli od posvetniga kraljestva. Deshelni poglavar Pilat bi bil vse to lohka svedil, pa mu ni bilo mar svediti, kakoshno upanje imajo Israelzi, ker je malikovaviz bil. Ravno sato je on Jesusu nevoljno odgovoril: Ali sim jest Jud? To je: po fhegi Rimljanov svoje bogove molim, in mi ni mar vashe vere vediti, ker nisim Jud, in ne vem toraj sakaj se med seboj prepirate: Tvoj narod, in vishi duhovni so te meni sdali; ne vem v' zhim si jih shalil, in mi povej toraj, kaj si storil?

Jesuf je Pilatu odgovoril: Moje kraljestvo ni tiga sveta. Hudobni Judje so ga per Pilatu lashnivo obdolshili, de brani zesarju dazjo dati, in govori, de je on Kristuf kralj: Jesuf pa vsimu timu sadostno odgovori: Moje kraljestvo ni tiga sveta. S' timi besedami je Jesuf hotel preprizhati Pilata, de je on sizer kralj, pa ne ko kralj sveta; de ima kraljestvo, pa duhovno kraljestvo; de ima podloshne, ki sdihujejo po nebeskim kraljestvu, ne pa de bi se s' njimi vojskoval, in se kraljem, ali zesarjem sveta vstavljal, in namesti njih kraljeval. Jesuf je tudi perstavil, de ako bi jest kralj sveta bil, bi se ref moji flushabniki bojvali, de bi Judam ne bil sdan. Judje bi me ne bili svesali, in peljali, kamor so hotli, ako bi jest kralj sveta bil, in podloshne imel: svesan sim tukaj pred

teboj, in ne verjami tedaj Judam, de sim kralj sveta, ali de se kralja shtejem, in de se zesarju vstavljam.

Kristjan, premisli prezhudno krotkost Jesufovo, in ne posabi kako on, gospod nebes in semlje, ponishno govori nevernimu poglavarju Pilatu. On flifhi, de ga veliki duhovni, in starashini lashnjivo toshijo, de se posvetniga kralja shteje, in de ljudi shunta soper zesarja: Pilat ga prafha, zhe je to ref, in on mu odgovori samo toljko, koljkor Pilat potrebuje, de se v' sodbi ne prehiti, in se s' krivizo ne sadolshi per Bogu. Kaj in koljko ti pa govori sh, kader si obdolshen? Kolnesh in hudizhu sdajash morde svoje sopernike, in jim odpustiti nozhesh; to pa savolj prasnih in nevrednih rezhi. Uzhi se krotkosti, in krotak bodi po krotkim Jesusu, in po njegovim sgledu premaguj hudo s' dobrim, ker vesh kaj on pravi: Blagor krotkim; ker bodo semlje posedli. Mat. 5. 4.

Premisli tudi, kaj je Jesus Pilatu odgovoril: Moje kraljestvo ni tiga sveta. Jesus, Sim boshji, je kralj nebes in semlje, vidnih in nevidnih stvari, nozhe pa tukaj kraljevati po navadi posemelskih kraljev, ampak hozhe kraljevati v' serzu vernikov s' sladko ljubesnjo, de oni potlej kraljujejo per njem v' nebesih. Kaj pa ti shelish, in po kom hrepnish? Po bogastvu, oblasti, sladnosti, in drusih dobrotah sveta, ne pa po pravizhnosti, in po nebeskim kraljestvu. Jesus, usmiljeni Gospod, naj kraljuje v' tebi, in ne perpuisti, de te sapeljivi

svet gospoduje. Iſhi tedaj nebeſhkiga kraljeſtva, in kar svelizha tvojo duſho, in smiraj pomni, kar vſaki dan pravifh, in profifh: Pri-di k' nam tvoje kraljeſtvo. Jeſufu, nebeſhkimu kralju bodi pokoren vſelej, in ta pokorſhina ti bo vezhno plazhilo ſaflushila.

Pilat mu je rekel: Si ti tedaj kralj? Jeſuf je odgovoril: Ti rezheſh, de ſim kralj: jeſt ſim v' to rojen, in ſato na ſvet priſhel, de reſnizi prizhujem: ſledni, ki je is reſnize, moj glaſ poſluſha. Pilat mu rezhe: Kaj je reſniza? Ko je to rekel, gre ſopet k' Judam, in k' velikim duhovnim in trumi ven, in jim rezhe: Ne najdem nobene krivize nad tim zhlovekam.

Jeſuf je prej rekel Pilatu: Moje kraljeſtvo ni tiga ſveta. Vedil ni Pilat, in mu ni bilo mar vediti od kakorſhniga kraljeſtva Jeſuf govori: ſadoſti je Pilatu ſliſhati, de Jeſuſovo kraljeſtvo ni tiga ſveta, in de ſe mu ni bati, ne ſa-ſe, ne ſa zefarja, kteriga ſluſhabnik je. Zhe ravno ni Pilat vedil od kakorſhniga kraljeſtva Jeſuf govori, ſvedil je pa in temno ſapopadil, de je on kralj kakiga nesnaniga kraljeſtva; in de bolj gotovo ſve, ga je praſhal: Si ti tedaj kralj? Jeſuf je odgovoril Pilatu: Ti rezheſh, de ſim jeſt kralj. Odgovoril mu je temno, ker Pilat ni bil perpraven njegoviga duhovniga kraljeſtva ſapopati; njegovi odgovor je pa ſadoſten bil, de je krivo obdol-

shenje Judov odpravil, kateri so ga toshili, de se posemelskiga kralja shteje. Po tim je Jesus odkrito povedal Pilatu, sakaj de je na svetu, in kakofhno de je njegovo kraljestvo, rekozh: Jest sim v' to rojen, in sa to na svet prishel, de refnizi prizhujem, in sledni, kateri je is refnize, moj glas poslufha.

Otrozi refnize so oni, ki shelé sposnati Boga, in njegovo sveto voljo, de po nji shivé. Kdor hozhe Boga sposnati, in njegovo voljo vediti, naj poslufha Jesusa, uzhenika refnize: de pa po refnizi shivi, naj gorezhe profi Jesusa obilne gnade, de s' njeno pomozhjo shivi, ko otrok refnize in svetlobe. Ljudje, ki poslufhajo satana, in svoje hude shelje, overshejo refnizo, ki jo je Jesus uzhil: Jesusovih naukov ne ljubijo, ker ljubijo to, kar je njegovim naukam nasproti, in ker hozhejo po svojim hudim posheljenji shiveti, ljubijo temo, in sovrashijo luzh. Premisli koga rad poslufhasth, in po tim svesh, zhe si otrok teme, ali svetlobe: de svesh, koga rad poslufhasth, premisli kakofhno je tvoje shivljenje, zhe je po naukih Jesusovih, ali po mesenih sheljah. Zhe vesh, kar Jesus uzhi, in njegovim naukam shivish nasproti, lashnik si, kakor sveti Janes prizhuje rekozh: Kdor rezhe, de Jesusa posna, in njegovih naukov ne spolnuje, je lashnik, in v' njem refnize ni. I. 2. 4.

Kader je Pilat slifhal Jesusa: Sato sim na svet prishel, de refnizi prizhujem, ga je prashal: Kaj je refniza? Preden mu

je Jezus odgovoril, je vstal, in hitel ven k' Judam praviti, de je Jezus nedolshen: Nobe ne krivize nad tim zhlovekam ne najdem. Prav je vedil, in sposnal Pilat, de je Jezus nedolshen, in je s' tim kasal, de je nekoliko dobre vesti imel, bal se je vender natanoko svediti, kaj je resniza, in je torej, preden mu je Jezus odgovoril, vstal, in k' Judam shel, zhe mu je ravno slo potrebno bilo svediti, kaj je resniza, de bi po nji shivel, in pravizhno sodil svoje podloshne: Pilat je tedaj shelel, in bal se svediti, kaj je resniza.

Ni jih malo kristjanov, ki shelé in se boje resnize; de kashejo prave shelje po resnizi, hozhejo pa resnizo po svoji spazheni volji, de delajo, kar hudobno hozhejo, in miru vesti vshivajo. To ni prava shelja po resnizi, ampak presejana hinavshina, in huda sapeljivost, ktero prerok Isaija popishe, rekozh: Ti so lashnivi otrozi; otrozi, ki nozhejo postave boshje flishati. Vedeshem reko: Ne gledajte sa nas, kar je prav: govornite nam dopadljive rezhi, vidite sa nas smote. 3o. 9. 10. Nihzhe ne misli, in ne pravi: Shelim biti sapeljan, in pogubljen; v' to ga vender skrita ljubesen do greha napeljuje: resnize ishe, in jo sovrashi; hozhe priti v' nebefa, in radovoljno hodi po poti pogubljenja. Hudobni kralj Ahab je shiva podobna tih lashnivo poboshnih dush. Ahab je shelel mesto Ramot Sirskimu kralju vseti; shelel je pa tudi svediti, zhe je ali ni boshja volja. Prashal je krive preroke, in oni so mu

frezho obetali, ker so vedili, de tiga sheli. Prashal je sa sadnje tudi boshjiga preroka, Miheja, in ga sarotil, de mu resnizo govori. Mihej je kralju v' Gospodovim imenu povedal, de bo nefrezhen; kralj se je pa rasferdil, in ukasal ga v' jezho pahnuti. III. Kralj 22. Ravno taki so nekteri kristjani; resnize golufno ishejo, in jih resniza hudo rasshali.

Premisli, zhe s' raynim ali lashnivim serzam resnize ishesh. Ako ljubish, kar tvojimu hudimu posheljenju dopade, ne ishesh resnize, temuzh jo sovrashish: zhe si rasshaljen, kader ti spovednik, ali kdo drugi odkrito rezhe, kar si, ali kar si storiti, ali opustiti dolshen, kako ljubish resnizo? Zhe se skerbno varujesh, kar tvoje hudo posheljenje obuduje, ali povishuje, in rado storish, kar te v' greh obvaruje: zhe si hvaljeshen zhloveku, ki ti tvoje smote odkrije, tvoje padze svari, in se bolshash, ljubish resnizo. Jesusa, resnize uzhenika, is serza profi poslata v' tebe svetiga Duha, Duha resnize, de te uzhi vso resnizo, in tudi de ti daje mozh po vsi resnizi shiveti. Zhe Ozlueta nebeshkiga po Jesusu resnizhno profish, bo rasvetlil tvoj temni um, in mozhno storil tvojo voljo, de vesh in delash, kar mu dopade. Ozhe nebeshki! bo dobriga Duha dal jim, ki ga profio. Luk. 11. 13.

Kader so njega veliki duhovni, in starashini veliko toshili, nizh ni odgovoril. Pilat pa ga spet prashal rekozh: Ne slishish, kako

soper tebe prizhujajo? nizh ne odgovorish? lej v' kako velizih rezheh te toshijo. Jesus pa nobeni besedi ni odgovoril, tako de se je poglavar silno zhudil. Oni so pa she glasneji vpili, rekozh: On ljudstvo shunta, ker po vsi Judeji uzhi, in je sazhel od Galileje do sem.

Kader je bil poglavar Pilat velikim duhovnim, starashinam in ljudstvu rekel: Nobene krivize nad tim zhlovekam ne najdem, so se rastogotili, in she huje toshili Jesufa: on pa jim ni odgovoril, ker je vedil, de jim sastonj govori, ker ga poslushati nozhejo. Pilat je rekel Jesusu: Ne slishish, kako soper tebe prizhujajo? Govoril mu je tako, de ga perganja odgovoriti se, in skashe svojo nedolshnost, de ga spusti, ako mu je lohka mogozhe. Jesus ni besede odgovoril, ne Judam, ne Pilatu: Pilat se je silno zhudil, de Jesus molzhi, ker njegova boshja modrost mu je nesnana. Pilat se je zhudil, de Jesus molzhi, ker je navadno, in je on skushal, de se vsaki obdolshen zhlovek rad isgovori, in slasti per sodbi, de obsojen ni.

Jesus ni smiraj molzhal, ampak molzhal in govoril je po potrebi. Kader je bil on v' Kajfatovi hifhi prashan, zhe je on Kristuf, Sin boshji, je po oprashanji odgovoril: Pilatu je tudi prej odgovoril, de je on kralj duhovniga kraljestva, ne pa tiga sveta: kader je pa vedil, de odgovoriti je nepridno, je molzhal. Kristijan, de se modrosti uzhish, premisli vezhno modrost,

Jesusa Kristusa. Prenaglo, neperlošno, jasno, ali lashnivo ne govori, temuzh kar, koljkor, in komur je prav govoriti: molzhi pa tudi, zhe prejvesh, de je tvoje govorjenje shkodljivo: grefhish lohka s' govorjenjem, in s' molzhanjem, ako modrosti nimash. Rasumni zhlovek ve zhas govoriti, in zhas molzhati, norez pa perlošniga zhasa ne ve, govori in molzhi neperlošno. Modri pravi: Molzhati ima svoj zhas, in govoriti svoj zhas. Prid. 3. 7. De to vesh, in spolnujesh, ljubi Boga in blishniga tako: lohka vesh kadaj, koljko, komu, sakaj govoriti, in molzhati.

Hudobni in lashnjivi Judje so Jesusa v' velizih rezheh toshili; kader so pa vidili, de je Pilat nagnjen ga spuštiti, in de Jesus molzhi, so glasnejshi vpili, rekozh: On ljudstvo shunta, ker po vsi Judeji uzhi, in je sazhel od Galileje do sem. Oni so lashnivo prizhevali, de mirni Jesus ljudstvo shunta soper zesarja, de permorajo Pilata obsoditi nje ga ako ravno jim ne verjame. Niso Galileje nepremishljeno imenovali, ampak de so poglavarja Pilata domislili, de je Jesus Galilejzhan, in tovarsh, ali vojvod unih puntarjev, kateri so se malo prej vstavljali zesarju. Pilat je to vedil, ker je prej umoril nektere tistih puntarjev, kar je tudi per svetim Lukeshu (13. 1.) sapifano; ni vender Judam verjel, de je Jesus puntar, temuzh je vedil, de ga is nevoshljivosti toshijo.

Premisli, kako svito govori jesik, ako je serze hudobno. Bili so v' Galileji nektéri pun-

tarji, ali so savolj enih vsi Galilejzhani punta-
rji, in Jesuf tudi, ki je is Galileje? Pravizhni-
ki, kateri med hudobniki prebivati morejo, ni-
so obsojenja, ampak hvale vredni, zhe se po-
hujshati ne dado. Noje, Lot, Joshef, in dru-
gi taki, so velike hvale vredni, ki so v' sredi
greshnikov ostali pravizhni. Hudobniki niso ne-
dolshni, ker med dobrimi prebivajo, temuzh
so obilnishiga pokorjenja vredni, ker s^g ed
pravizhnih terdovratno sanizhujejo. Dobri in
hudi so sdaj nameshani, bodo pa sodni dan,
in vekomaj raslozheni, de vsaki prejme, kar
si je saflushil.

*Kader je Pilat Galilejo slishal, ga je prashal,
zhe bi on galilejski zhlovek bil. In ko je
svedil, de je Herodovi podloshen, ga je k'
Herodu poslal, kateri je tiste dni v' Jerusa-
lemu bil. Herod pa, ko je Jesusa vidil,
se je silno obveselil, ker je she sdavnaj
shelel ga viditi, ker je veliko od njega sli-
shal, in je upal, de ga bo vidil kaki zhu-
desh storiti. In je njega s' mnogim govor-
jenjem prashal: Jesus mu pa ni nizh od-
govoril. Veliki duhovni pa in pismeji so
stali, in ga terdo toshili. Herod pa ga
je sanizheval s' svojimi vojaki, in ga je
saframoval, ter belo oblezheniga k' Pilatu
nasaj poslal. Pilat in Herod sta se rav-
no tisti dan poprijatila, ker sta se prej
eden drusiga sovrashila.*

Pilat je po natornim umu vedil, kaj de
je prav, bil je pa premehkiga serza, in ta

njegova bojezhnost ga je gnala v' krivizo. Po sposnani nedolshnosti Jesufovi mu je britko bilo ga obsoditi: rekel je prej Judam; Nobene krivize nad tim zhlovekam ne najdem: kako bi ga le potlej po vesti obsodil? bal se je pa Judov, ako ga ne obsodi, in je toraj v' veliki britkosti bil. Ako bi bil Pilat spustil Jesufa, bi bil hudo shalil Jude: ako bi ga bil obsodil, bi bil sam soper sebe govoril, ki ga je ozhitno oklizal nedolshniga, in ni vedil, kaj bi storil. Pilat, ko je svedil de je Jesuf is Galileje, in vedil je, de Herod, kralj Galileje, je v' Jerusalem savolj velikonozhniga prasnika prishel, se je filno rasveselil, de ima isgovor in perloshnost se te nadleshnosti snebiti, de Judov ne shali, in nedolshniga ne obsodi. Pilat je po meseni modrosti, ne pa po dobri vesti storil. On je puntarske Galilejzhane prej umoriti ukasal, ki so pod Herodovo oblastjo bili: sakaj ni tedaj oblastno spustil nedolshniga Jesufa, in ga je neusmiljenimu kralju Herodu poslal?

Uzhi se, o kristjan, prave modrosti, in ne stori po modrosti sveta, ktera je krivizhna in Bogu sovrashna. De se bojish zhloveka shaliti, je prav, ako ga nozhesh shaliti savolj Boga: zhe tebi pa ni pravize in refnize mar, in se is ljubesni do sebe bojish blishniga shaliti, si posvetaj modrijan, in Pilatu enak. Zhe svete modrosti nimash, ali meseno modrost imash, veliko napzhniga storish, ljudem streshesh, in se per Bogu sadolshujesh. Modri Sirah lepo govori: Moj sin! ako modrosti shelish, ohrani

pravizo. 1. 33. Refnizhno je to, ker ni modrofti bres pravize, ampak prekanjanje in hudobija, in neumneshi ravno to fhtejejo modroft, kar ni ref, kakor moder sopet govori: Prekanjanje v' hudobii ni modroft in ismifhljevanje grefhnikov ni rasumnost. Sirah. 19. 19. Sveti Pavel poterdi, rekozh: Modroft svetá je per Bogu nespamet. I. Kor. 3. 19.

Kralj Herod, ko je Jesufa vidil, se je silno oveselil. Vesel je bil, de mu je deshelni poglavar Pilat vdan, in de mu sa zhafti voljo poshlje Jesufa: vesel je tudi bil, de vidi, in v' svoji oblasti ima Jesufa, od kteriga zhudeshev je veliko slifhal; upal je pa, de ho v' prizho njega zhudeshe storil. Herod je bil zhudeshev radoviden, ne pa pravize lazhen; shelel je viditi zhudeshe, de svojo radovidnost nasiti, ni pa shelel, de ga Jesus uzhi pravizhno shiveti, in svelizhati se. Herod je bil nezhistnik in vbijaviz, ki je savolj ostudne Herodiade ukasal svetimu Janesu karstniku glavno odsekati, ker ga je pravizhno svaril. To kashe, de on ni bil perpravljen Jesufa posflshati, in ravno sa tiga voljo je on molzhal, in ni hotel v' prizho njega zhudeshev delati. Herod je njega s' mnogim govorjenjem prafhal: Jesus mu pa ni nizh odgovoril, ker ni bil odgovora vreden.

Kader so veliki duhovni in pifmeji vidili, de Jesus molzhi, in de je Herod savolj njegoviga molzhanja nevoljen, so ga terdo toshili, in Herodu pravili, kar bi ga narhuje

nadrashilo v' Jesufa, de ga obfodi v' smert. Herod ni krivizhnimu obdolshenju velikih duhovnov in pismejev verjel, in ni shtel Jesufa hudobniga, temuzh neumniga; sato ga je sam in njegovi vojaki sanizhevali. Sapifano je, de je kralj Herod ukasal v' belo in drago oblazhilo Jesufa oblezhiti, in ga tako oblezheniga nasaj gnati poglavarju Pilatu. Judje so Jesufa svesaniga in zhasfito oblezheniga od Heroda do Pilata gnali, upili in smejali se, de se mu po vsm mestu smejaajo, in ga sanizhujejo. Herod in Pilat sta se prej sa zhasiti in oblasti voljo prepirala in sovrashila, ker sta hotla v'fak mogozhnishhi biti od drusiga; poprijasnila sta se sdaj, ker mislita, de eden drusiga zhasfita, kar vender ni bilo ref.

Herod, ki se je ob Jesusovim prihodu filno oveselil, in ga je potlej sanizheval, ker ni hotel v' prizho njega zhudeshev delati, pome ni prasne in hinavfke kristjane, kateri so zhudniga in sofebniga filno radovedni, pravizhnost pa gardo sanizhujejo. Zhe shudeshev nepotrebno zhakash, in vrashno skufhash Boga, pa ti ni mar vediti, kaj Jesus uzhi, de svojo dusho svelizhash, po Herodovo storish, in nish vreden resnize najti. Ishi svetih, svelizhavnih naukov, ne pa nepotrebniiga, ali zhudniga, ali vrashniiga: is serza sheli svediti, kako pravizhno shiveti, in Jesus bo rasvetil tvojo dusho. Sbudise, kateri spisish, in Kristus te bo rasvetil. Efes. 5. 14. Kaj se motish v' nepotrebniih rezheh, in sakaj nepotrebniiga dremotno

misliš? Išli Jesusa in njegoviga uka s' polno voljo, in rasvetlil te bo.

Premišli veliko sanizhevanje Jesufovo, ki ga je savolj tebe preterpel, de se ti saframovanje hudobneshev ne bojish, in mu stanovitno slushish. Judje so šhli nad Jesusa, ko na hudodelnika s' oreshjem, svesali so ga, in peljali v' Jerusalem, in ga po Jerusalemu gnali od ene sodne hiše do druge, vpili, smejali se, in, koljkor so mogli, sanizhevali njega, nebeshki-ga kralja, in tudi po mesi kraljeve rodovine: pa vse to je preterpel, de te uzhi voljno terpeti preganjanje savolj pravize; savolj vere, in sapoved. Aposteljni so po Jesufovih sgledu serzhno šhli pred oblastnike, in veselo terpeli savolj njegoviga svetiga imena: marterniki so ravno gledali v' Jesusa, svojiga kralja in vojvoda, kader so jih neusmiljeno morili, in so s' zhaftito smertjo svoj tek dokonzhali: drugi, pravi slushabniki Jesufovi, so nadloge, preganjanje, in drugo hudo voljno preterpeli, de sa svojim sanizhevanim vojvodam pridejo v' nebeshko kraljestvo: ravno tak bodi ti, in v' dobizhik si shtej savolj Jesusa terpeti, in bošh vezhniga plazhila ushival per njem. On sam je djal: Ako vas svet sovrashil, vedite, de je mene prej sovrashil. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Jan. 15. 18. 20. Delesh je to Jesufovih slushabnikov, ne posabi pa, kar je Jesus perstavil: Pridite k' meni vsi, kateri se trudite, in ste oblosheni, in jest vas bom poshivel. Mat. 11. 28.

Premišli tudi sovrashstvo in prijateljstvo med Herodam in Pilatam. Oná sta se prej hudo sovrashila is napuha, in ravno is napuha sta se poprijasnila: sovrashila sta se prej, ker je vsak hotel mogožnišhi biti od drusiga, in eden v' oblast drusiga segala; sta se potlej poprijasnila, ker sta eden drusimu skasala zhašt, ne savoljo Boga, temuzh de sta Judov nadleshnost odpravila. Taki so posvetni modrijani, de eden drusiga is napuha sovrashijo, in pa tudi de eden drusimu streshejo, ako s' tim sebi streshejo. Oni so hudobni in prijasni, usmiljeni in krivizhni is mesene ljubeshni do sebe: svijazhni so oni v' svojih mislih, in blishniga ne ljubijo, tudi kader odkrito in veliko ljubeshen kashejo, ker je vse golufno in hinavsko med njimi. Poglavar Pilat je kralju Herodu sosebnó prijasnost skasal, ki mu je nedolshniga Jesusa poslal, de ga naj obsodi ali spuisti po svoji volji: Herod ni hotel obsoditi Jesusa, in ga je Pilatu nasaj poslal, in sta s' tim eden drusimu perloshnost dala se veliko sadolshiti per Bogu. Taki so posvetni prijatli, ki se ne ljubijo savolj Boga: eden drusimu streshejo, in eden drusimu dopadejo, to pa v' nesrezho in v' vezhno pogubljenje.

Premišli se, de vesh, kako in sakaj svojiga blishniga ljubish, in kakoshne prijatle imash? Posvetna, lakomna, ali nezhišta ljubeshen je sovrashna Bogu, tebi in blishnimu shkodljiva. Ne sanashaj se na prijatle, ki tebe savolj sebe ljubijo, in ti ljubi vse savolj Boga. Zhe is vse dushe ljubish Boga, sveto in resnizhno ljubish

svojiga blishniga; lohka najdesih poboshne in sveste prijatle, in se lohka varujesh sapeljivih prijatlov: Kdor se Boga boji, ta bo tudi dobriga prijatla imel. Sirah. 6. 17.

Pilat je poklizzal velike duhovne, starashine in ljudstvo, in jim rekel: Perpeljali ste tiga zhloveka k' meni, ko de bi ljudstvo odvrazil, in lejte, jest sim ga prizho vas prashal, in nisim nobene krive rezhi nad njim nashel: ali tudi Herod ne: sej poslal sim vas k' njemu, in lejte, nizh smer-ti vredniga ni bilo nad njim najdeniga: otepel ga bom, in spustil.

Kader so bili flushabniki perpeljali Jesu-fa od kralja Heroda k' poglavarju Pilatu, je poklizzal Jesusove krivizhne toshnike, in jim rekel, kar je v' serzu terdno vedil: Nisim no-bene krive rezhi nad tim zhlovekam nashel, ali tudi Herod ne. Poglavar Pi-lat in kralj Herod, zhe je ravno prvi maliko-vaviz, in drugi rasujsdan, nobene pregrehe ne najdeta nad Jesusam, in oba v' prizho vsiga ljustva njegovi nedolshnosti prizhujeta: tih dveh ni nobeden ljubil pravize, sta vender permora-na velikim duhovnim, starashinam in ljudstvo sprizhati, de je Jesus nedolshen. Sakaj je pa Pi-lat po tim sposnanji rekel: Otepel ga bom in spustil? Zhudna sodba je ta! Pilat ozhit-no pove in terdi, de je Jesus nedolshen, in ga bersh ozhitno obsodi, rekozh: Otepel ga

bom. Govoril je tako, ker je bojezh, de bi Judam sadoštil, kterih se boji. Pilat je hotel s' tim rezhi: Jesuf, kteriga toshite, je vef nedolshen, in nobeniga pokorjenja vreden; de pa vender po vafhi krivizhni volj nekoljko štorim, in de jenjate mu smerti vofhiti, ga bom dal otepsti: sadovoljni bodite tiga, in ga bom po tlej ſpuštil.

Krištjan, ne zhudi se nad krivizhno ſodbo neverniga oblaštnika, ker veliko taziga vidifh nad timi, ki v' Jefusa verujejo, in zhe premifliſh, ſi tudi ti te pregrehe morde kriv. Vefh, in ſi bolj preprizhan od Pilata, de je Jefuf nedolshen: vefh tudi, de je on vſe lju-beſni, zhaſti in ſluſhbe vreden, ga vender vezhkrat proſtovoljno ſanizhujefh, in de hudobnih ljudi ne ſhalifh, pohodifh Jefufove ſapovedi, in ga hudo raſſhalifh. Zhe to ſtorifh, kaſheſh, de ſi premehkiga ſerza, in neſveſte duſhe, de ne ljubifh Jefusa, in de imaſh mertvo vero. Premifli, kaj Jefuf govori: Kdor me bo v' prizho ljudi ſatajil, tiga bom tudi jeſt ſatajil v' prizho angeljev boſhjih. Mat. 10. 33. Jefusu, ſvojimu goſpodu, odreſheniku in ſodniku ſveſto ſluſhi, in ga ne ſapuſti nikdar, zhe te ravno ſatan, ali hudobneſhi, ali natorna ſlaboſt ſkuſha: zhe to ſtanovitno delaſh, terdno upaj, de boſh po njegovi mi-loſti vezhno plazhilo doſegel, ker ti bo Jefuf rekel: Ti dober, in ſveſt hlapez, pojdi v' vefelje ſvojiga goſpoda. Mat. 25. 23.

K' prasniku pa je deshelnimu poglavarju navadno bilo Judam spustiti, sa kteriga kolj so profili. Imel je pa slovezhniga jetnika, Baraba imenovaniga, kteri je bil savolj v' mestu storjeniga punta, med kterim je nekoga vbil, v' jezho vershen. Kader je mno-shiza gori shla, je sazhela profiti tega, kar jim je vselej storil. In ko so se sbrali, je Pilat jim rekel: Jest nobene krivize ne najdem nad njim: per vas je pa navada, de vam k' velikonozhi eniga jetnika spustim: kteriga hozhete, de vam spustim, Baraba, ali Jesusa, kteri je imenovan Kristus? ker vedil je, de so njega is nevoshljivosti sdali.

Pilat je dober in pravizhen bil, kader mu je bilo perloshno in lohka bres drusih ljudi rashaljenja pravizhno soditi: ta njegova slabost ga je vezhkrat gnala v' krivizo, in je sosebno krivizhen bil, ko je hudobnim Judam na voljo sberati dal umoriti Jesusa, ali Baraba spustiti. Deshelnimu poglavarju je navadno bilo eniga smed jetnikov spustiti k' velikonozhi, sa kteriga je hotlo ljudstvo profiti: mnoshiza pa je opomnila Pilata, de naj ji stori po navadi. Pilat je mislil, de bo to prav perloshno spustiti Jesusa; rekel je tedaj Judam: Nobene krivize jest ne najdem nad njim: kteriga hozhete, de vam spustim, Baraba, ali Jesusa, ki se imenuje Kristus?

Vsimu ljudstvu je snano bilo, de je Baraba hudobnik, puntar in vbijaviz: Pilat je

nalafh odbral tiga smed vsih jetnikov nar hudobnisthiga, in je terdno upal, de ljudstvo ne bo toljkanj neumno, hudobno in krivizhno, de bi profilo Baraba spustiti. De je Pilat ljudstvo nagnil sa Jesusa profiti, jim je sopet rekel: Nobene krivize ne najdem nad njim: koliko de je pa Baraba hudoben, jim ni pravil, ker njegove hude dela so bile vsimu mestu snane. To prizhuje, de je Pilat sposnal refnizo, in de je is mehkobe krivizhen bil. Ako bi on sodnik ne bil, bi bilo njegovo persadjanje sadoftno; ker je pa on sodnik bil, in mu je bila oblast nedolshniga Jesusa spustiti, in ga je vender krivizhni volji njegovih sovra-shnikov sdal, je grosno grefhil.

Premehki Pilat ima veliko tovarshev. Odkrite in stanovitne pravize je slo malo na svetu, in tudi med kristjani je nje malo, zhe se ravno vsak pravizhniga shteje: hozhe, govori in dela po pravizi, tako se mu sdi, in mu je morde praviza nesnana, ker shteje pravizhno, kar je po njegovim posheljenji. Njih veliko gleda po veljanji ljudi, po svojim dobizhku, ali po svoji shkodi, ali po drusim, in ima veliko isgovorov sa svojo krivizo, in sa svoje napzhno djanje, de stori, zhe hozhe, in de ga vest ne pezhe, ker to is slepote shteje nedolshno. Krivizhne misli letih neumneshev so is hudiga posheljenja, to je, is ljubesni do greha, kakor moder govori: Hudobni so se motili, ker njih hudobija jih je oflepila. Modr. 2. 21.

Kristijan! slo si persadeni imeti pravizhno vest, de mislish, govorish, in delash, kar pravizhnimu Bogu dopade. De si dobre vesti, ti je eno slo potrebno, devaj svoje hude shelje pod sapovedi: zhe tiga ne storish, si flushnik greha, svijazhne dushe, in toraj nepravizhne vesti. Pravizhna vest ti je potrebna, de so tvoje misli po dopadljivosti boshji; in pa tudi ti je potrebna stanovitna volja, de po sposnani refnizi serzhno shivish. Zhe to, kar ljudje shelje, de jim storish, je negreshno, stori ali ne stori, kakor se ti po okoljshinah prav sdi. Zhe je pa, kar ljudje shelé, hudo, ne daj premakniti se, de ne shalish Boga, kateri bo tebe, u ne in vse pravizhno sodil. Dvema gospodama, ki sta eden drusimu nasproti, flushiti ne moresh: Gospod Bogu tedaj flushi is vse dushe, njemu samimu bodi pokoren, in serzhno vstavljaj se hudobnim ljudem, ki te hozhejo lozhiti od njega. Sa svoje dushe voljo potegni se s' vso mozhjo sa refnizo, in bojuj se sa refnizo do smerti. Sirah. 4. 33. Perljuden in streshljiv bodi ljudem, kader smesh in samoresh, in jih nepotrebno ne shali: serzhen in stanoviten bodi v' sapovedih, kader ti ni perpusheno strezhi ljudem, in ne boj se njih neumne serditosti.

Kader je pa Pilat na sodnim sedeshu sedel, mu je njegova shena sporozhila, rekozh: Nizh se ne pezhaj s' tim pravizhnim: lej

veliko sim terpela dans v' sanjah savolj njega.

Ni potrebno, in tudi ne mogozhe vediti od kod, de je Pilatovka te sanje imela; zhe so bile natorne, ali od drugod. Zerkveni u-zheniki so okolj tiga rasedljeni, eden to, drugi drugo pravi, kakor se vsakimu ver-jetnishi sdi. Pilatovka je dobro vedila visih nevoshljivost, in ljudstva hudobo, poslušala je tudi krivo obdolshenje soper nedolshniga Jesusa, in lohka vedila, de je vse to is hudiga serza: senjalo se ji je tudi, de je njenimu mo-shu kaka velika nesrezha namenjena, ako ob-fodi nedolshniga Jesusa: sa tiga voljo je ona slo skerbela, in je poslala do svojiga mosha, kader je na sodnim sedeshu sedel, povedati in profiti: Nizh se ne pezhaj s' tim pravi-zhnim: ne poslušaj hudobnih Judov, in spuisti ga, ker je pravizhen. Pilat je bil pre-bojezh, Judov se je slo bal, in ni besed svoje shene poslušhal.

Sanje so sploh natorne, odrezhi se ven-der ne sme, de bi v' zhasu ne bile od Boga, kakor sveto pismo prizhuje. Bog se je Abime-leku, kralju v' Gerari, v' spanji perkasal, in mu napovedal smert, zhe Sare ne da Abraha-mu, njenimu moshu nasaj. I. Mojs. 20. Farao-nu, Egipzhanskimu kralju, se je tudi senjalo od sedem rodovitnih, in sedem nerodovitnih letin: in te sanje, ktere mu je Bog poslal, je Joshef raslagal, in godilo se je, kakor je go-voril. I. Mojs. 41. Bog je svetimu Joshefu,

sheninu devize Marije, svetimu Petru apostelju, in drusim v' sanjah rasodeval svojo voljo.

Ni to rezheno, de, kar se tebi, ali drusim senja vrashno verjamesh, ali neumno raslagash, ker is te tvoje slabosti bi lohka veliko hudiga bilo. Sanje so sploh od tiga, kar si prej vedil, vidil, flishal, ali govoril, so pa one vezhi del zhudne in smeshane, ker je tvoja dusha v' spanji sadershana, in omamljena. Zhe sanjem verjamesh, si neumnesh poln prasnih dosdelkov, krivih sodeb, in drusiga shkodliviga; in je ravno savolj tiga Bog po Mojsefu sapovedal: Ne vganovajte, in sanjem ne verjamite. III. Mojs. 19. 26. Modri tudi pravi: Sanje so njih veliko smotile. Sirah 34. 7. Zhe se ti kaj boshjiga senja, oberni to v' svoj prid, ne verjami pa, de je to boshje rasodenje, de te napuh ne skusha, in de v' kako smoto ne padesh. Zhe se ti kaj ostudniga, ali sapeljiviga senja, ne misli tiga, kader si sbuden: v' spanji nisi greshil, ker proste volje ni bilo, greshil bi potlej, ako bi prostovoljno premislil, kar te skusha: ponishuj se raji, ker te tvoja spridena natora zelo v' spanji skusha. Zhe se ti kaj prasniga senja, ne verjami, ampak sanizhuj, de si v' kako smoto ne pomagash.

Veliki duhovni pa, in poglavarji ljudstva so ljudstvo nashuntali, de naj sa Baraba profijo, Jesusa pa umore. Na to je vsa mnoshiza savpila, rekozh: Prozh s' tim,

in spusti nam Baraba. Pilat pa je sopet nje nagovarjal, ker je hotel Jesufa spustiti, in je rekel: Kaj hožete tedaj, de s' Jesufam storim, kateri je imenovan Kristus, Judovski kralj? Oni pa so sopet vpili, in rekli: Krishaj, krishaj ga! On je pa tretizh jim rekel: Kaj je tedaj ta hudiga storil? ne najdem nobene smerti vredne pregrehe nad njim: otepel ga bom tedaj, in spustil. Ljudje pa so s' velikim vpitjem tishali, in profili, de bi bil krishan, in njih vpitje je zhedalje bolj rastlo.

Mehki Pilat je terdno vedil, veliko krat pravil, in prizheval, de nobene krivize ne najde nad Jesufam; vedil je tudi, de je Baraba silno hudoben, in smerti vreden: sakaj prasha tedaj neufmiljeno ljudstvo: kateriga hožete, de vam spustim? On je oblastnik, de hudodelnike stahuje, in pravizhne varuje, prasha vender hudobno mnoshizo, kaj de mu je storiti? zhe bo nedolshniga Jesufa, ali vbi-javza Baraba spustil? Pilat je podoba mehkih zhlovekov, kateri se bolj ljudi, ko Boga bojé: vedo, kaj je práv, neradi dovolijo v' greh, dovolijo vender, ker se bolj slabiga zhloveka, ko vfigamogozhniga Boga bojé, in so toraj bres vfiga isgovora. Moder prav govori: Kdor se zhloveka (nespametno) boji, bo hitro padel. Prip. 29. 25.

Kader je Pilat krivizhno mnoshizo boje-zhe prashal, zhe bo Jesufa, ali Baraba spustil, vishi so nashuntali ljudstvo sa Baraba profiti,

Jesufa pa umoriti: takrat je vsa mnoshiza strahno savpila: Prozh s' tim, in spusti nam Baraba. Krivizhna mnoshiza je vpila in profila Pilata, de bi Baraba ne prejel, kar so mu njegove hude dela saflushile, in de bi Jesus, po katerim so odobroteni, umorjen bil. Prijatli in slushabniki velikih duhovnov, in drusih poglavarjev so nepremisbljeno vpili, de so jim stregli: veliko smed mnoshize je vpilo, sa to ker so drugi vpili, in niso morde vedili, sa kaj vpijejo.

Premisli, koliko de je visih pohujshanje nevarno. Judovski vishi so nagovarjali ljustvo Pilata profiti, de naj spusti Baraba, in umori Jesufa: mnoshiza ni pomislila, zhe je ali ni prav, ampak je bersh savpila, ker so vishi prej savpili. Zhe ti imash podloshne, varuj se jih pohujshati, ali nagevarjati v' greh, ker je to filno sapeljivo, in ker vsi grehi v' ktere pomagash, na tvojo glavo padejo. Zhe si ti podloshen, bogaj svoje oblastnike, nikar pa soper sapovedi, ker so oni tudi boshji sodbi podversheni, in ti ne bodo vbrani v' pogubljenje. Ni kralja, ne oblastnika, kateri bi se predersnil (sodni dan) sa gresnikke profiti. Modr. 12. 14. Zhe vidish veliko gresnikov, ne pohujshaj se nad njimi, ampak premisli in spolnuj sapovedi vsigamogozhniga Boga, ker veliko shtevilo gresnikov ne opravizhi tvojih grehov, in sodni dan bo vsak po svojim saflushenji prejel.

Kader je Pilat slishal strahno krizhanje in veliko vpitje hudobne mnoshize soper Jesu-

fa, je shalosten bil, nagovarjal je nje, in jim spet rekel, de je Jesus nedolshen, de naj popravijo, kar so nepremishljeno profli. Upal je Pilat, de bodo njegove besede obveljale, in je prafhal: Kaj hozhete, de s' Jesusam storim, kateri je imenovan Kristus, Judovski kralj? Judje so serdito odgovorili: Krishaj, krishaj ga! Oni so prej vpili: Prozh s' njim, povedali pa niso, kaj s' njim storiti: sdaj pa, ker zhedalje bolj posnajo Pilatovo slabost, vpijejo, de bo Jesus krishan. Pilat se je nad tim zhudil, in mnoshizo vtretje nagovarjal nedolshniga Jesusa spustiti, oni so pa serditishi vpili, de naj bo krishan, in njih serdito vpitje je zhedalje huje rastlo, de se je Pilat skoraj trefel pred njimi.

Kader je zhlovek rasferden, ne pomisli svoje krivize, govori in stori hudo, in to pravizhno shiteje. Zhe napuh, nevoshljivost, jesa, ali drugo hudo prevsame in oflepi zhloveka, ga v' velike grehe napeljuje, in lohka ostane terdovraten v' njih. To te uzhi, de slo skerbeno ozhishish svoje serze, ker zhe ne isshenesh is serza ljubesen do greha, si krivizhen, in ostanesh krivizhen. Moder Sirah lepo pove: Moj sin, ako modrosti shelish, ohrani pravizo. 1. 33. Hudobnesu je modrost nesnana, ne poslusha in ne verjame, kar mu modri ljudje pravijo, sebi le verjame, in jim, ki mu po njegovi nespameti govoré. Kristjan, zhuj nad seboj, nobenimu hudimu posheljenju prostora v' svoje serze ne daj, tako si moder in pravizhen.

Premišli nestanovitnost in nehvaljeshnost Judov, de se sposnash. Judje so v' Pilata vpili soper nedolshniga Jesufa: Krishaj ga, in spusti nam Baraba. Navadno je bilo krishati rasbojnike, vbijavze, puntarje, in druge velike hudodelnike: te hude smerti je Baraba vreden bil; Jesus je vse ljubesni vreden, vpijejo vender, de bi hudodelnik spushen, in nedolshen kriskan bil. Malo dni prej, ko je Jesus v' Jerusalem perjesdil, so mu mnoshize naproti shle, rasgrinjali svoje oblazhila po poti, in s' vejami v' rokah mu v' zhaft vpile: Hvaljen bodi, ki pride v' Gospodovim imenu: sdaj so pa vse drugazhne, veliki in majhni, domazhi in ptvjizi vpijejo: Krishaj, krishaj ga. Malo prej so ga hotli do nebes povishati, sdaj so pa njegove kervi shejni: o hudobna nestanovitnost!

Greshna nehvaljeshnost, in huda nestanovitnost Judovskega ljudstva svari tvojo nehvaljeshnost v' Jesufa, in nestanovitnost v' njegovi slushbi; ker ravno to delash, kar v' Judih obsodish. Judje so vidili Jesusove zhudeshe, prejemale njegove dobrote, in njegovo milost hvalili, potlej pa po shvinsko vpili, de naj bo krishan. Vedili so, de je Baraba puntar in vbijaviz, profili so pa, de naj bo spushen. Kristjan, vesh, de je Jesus vse ljubesni in flushbe vreden, in de ne smesh nobenimu drusimu slushiti, obljudil si mu tudi stanovitno svestobo, in se satanu odpovedal: sakaj pa ne spolnujesh, kar si terdno obljudil, in kar ti je potrebno v' svelizhanje? Jesufa, svojiga

gospoda, uzhenika, in odrefhenika hvalish s' besedo, in unajnim zheshenjem, kader te pa hudo posheljenje skusha, ali slabi tovarshi v' greh napeljujejo, dovolish v' skushnjavo, in se s' svojim dovoljenjem Judam perdrushish, in s' njimi vpijesh: Krishaj, krishaj ga! Sveti Pavel vsm nestanovitnim kristjanam rezhe: Sopot Sinu boshjiga sami sebi krishajo, in saframujejo. Hebr. 6. 6.

Profi usmiljeniga Jesusa, de ti s' svojo gnado da milo obshalovati svojo hudo nehvaljeshnost in greslino nestanovitnost; in de te ohrani stanovitniga v' svoji slushbi, de po saflushenji njegoviga britkiga terpljenja pridesh v' nebeslko kraljestvo.

Pilat je tedaj Jesusa vsel, in ga je dal tepsti. Deshel'niga oblastnika vojaki pa so Jesusa s' seboj vseli, in peljali v' dvor, kjer je sodna hisha, in so vsa vojashko trumò sklizali, njega slekli in mu shkarlatni plajsh ogernili, in so splekli krono is ternja, in jo na njegovo glavo postavili: in terst v' njegovo desno roko dali, pred-nj stopali, pred njim pokljekovali, se mu posmehovali, in sazheli ga posdravljati, rekozh: Sdrav bodi, kralj Judovski! In so ga v' lize bili, va-nj pljuvali, in terst vseli, in s' terstam na njegovo glavo tokli, in so pokljekovali, in ga molili.

Te resnizhne besede svetih evangelistov popisujejo neisrezhene bolezhine Jesusove, njego-

vo nefkonzhno sanizhevanje, in prezhudno poterpeshljivost v' dvoru sodne hiše neverniga poglavarja Pilata. Popisano je to, de premišljujemo Jesufove bolezhine in saframovanje, in de vemo njegovo veliko ljubesen do naš grešnikov. Kershanska dusha, premišljuj, kaj je Jesus is ljubezni do tebe in do vsih terpel, de ti tudi voljno terpish vse britkosti is ljubezni do njega.

Poglavar Pilat je shelel in upal Jesufa ote-ti, de bi umorjen ne bil, kakor so Judje sheleli, in vpili. De je Pilat krivizhne sovrashnike Jesufove potolashil, ga je svojim vojshakam otepsti dal. Pilat ni sovrashil Jesufa, ker je bil preprizhan, de je nedolshen, in de, ko ga bodo Judje vsiga rastepeniga in kervaviga vidili, mu smerti ne voshijo in odstopijo. On je mislil po svoji mehki vesti prav storiti, pa ni bilo prav, ker ni nikoli perpusheno narmanj krivize komu storiti: Jesus pa je to krivizhno sodbo perpushil, ker je shelel sa naš nevredne grešnike veliko terpeti.

Kader je deshelni poglavar svojim vojakam dal Jesufa otepsti, so ga peljali v' dvor, kjer je sodna hiša, in so klizali vse svoje neusmiljene tovarshe: vsa vojashka truma je vesela pertekla soper Jesufa, krotko in nedolshno jagne boshje. On se jim je dal v' oblast, de naj mu storé, kar hozhejo, ker njih filno neusmiljenje bo nasitilo njegove ognjene shelje veliko terpeti. Neusmiljeni vojaki so ga flekli, in k' terdnimu stabru pervesali, de ganiti ni mogel, in tudi ne njih shlakam ogniti se, de storé s'

njim, kar hozhejo. Ko je ljubi Jesuf k' stabru terdo pervesan bil, so ga sazheli od vsih strani neufmiljeno tepsti, in so ga topli, dokler se niso navelizhali. Sveto telo Jesufovo je bersh vse vishnovo bilo, kmalo pa ranjeno, kervavo, in rasmefarjeno: njegova sveta kri je obilno tekla po telesu, po stabru, in po tleh: neverni vojaki so po nji hodili, in jo sanizhevali, ker vedili niso, koljko de je vredna. Povedati ni mogozhe velizih bolezhin Jesufovih, ker v' tim grosnim tepenji permere ni bilo: ravno tako ni povedati mogozhe prezhudne poterpeshljivost Jesufove, ker je njegova ljubesen do nas greshnikov nesapopadljiva.

Deshelniga poglavarja vojaki so boshje jagne, Jesufa tako neufmiljeno rasmefarili, ker so terdiga serza: navajeni so bili v' vojski kri prelivati, in jim ni bilo mar viditi Jesufa vsiga ranjeniga in kervaviga. Deshelniga poglavarja vojaki so bili tudi grosno rasferdeni po visbih Judovskiga ljudstva, ki so Jesufa per Pilatu toshili, de se on v' zesarja punta. Vojaki, vsi vneti sa svojiga zesarja, so filno raskazheni bili v' Jesufa, in so ga hudo rasmefarili, ker so ga shteli praviga puntarja soper njih zesarja.

O kristjen! perstopi, glej in premisli Jesufa Kristusa, svojiga gospoda in odrefshenika k' stabru terdo pervesaniga, polniga globokih ran, in s' obilno kervjo politiga: premislahuj njegove velike bolezhine, obshaluj svoje grehe, savolj kterih on terpi, in verno mu rezhi: O ljubi Jesuf, nedolshno jagne boshje, kaj savolj

mene terpiš, de bi ješ pogubljen ne bil? Hvalim in povišujem tvojo neskonzno miloš, in daj mi jmiło jokati nad svojimi grehi, ki so tebi toljkanj bolezhin napravili.

Jesuf neisrezhenó terpi v' dvoru sodne hiše, kjer je, ko nar nesramniši hudodelniki, neusmiljeno rastepen, neverni vojaki pa se mu glasno smejajo, in se med seboj pogovarjejo, kako ga huje terpinzhití in saframovati. Slisli so, kar so lashnivi visli Pilatu rekli, de on hozhe biti Judovski kralj, so sklenili tedaj ga po kraljevo oblezhi, bodezhe kronati, in shpotljivo moliti, de bi smeshno podobo noriga kralja imel. Storili niso tiga po Pilatovi volji, ker jim je ukasal ga tepsti, in nizh drugiga; vojaki so se is prostovoljne hudobe ismislili to, in Jesuf jim je dopustil, de so njegove mozne shelje dopolnjene, de bo kralj in vojvod marternikov.

Vojaki so Jesufu shkarlatni plajsh ogernili, spledli krono is bodezhiga ternja, jo na njegovo glavo postavili, pertiskali, in po nji tokli, de bodezhe ternje globoko ranijo njegovo sveto glavo. Po tim so mu, namesti kraljeve palize, terst v' desnizo dali, pred-nj stopali, ga lashnjivo molili, in se mu gardò posmehovali: oni so ga Judovskiga kralja s' velikim glasam oklizali in vpili: Sdrav bodi, kralj Judovski! Med tim shpotljivim posdravljenjem, in velikim vpitjem so ga vojaki v' lize bili, va-nj pljuvali, in kar so se ismishljevali mu hudiga rekli in storili. Dobrotljivi Jesuf vse to veliko sanizhevanje voljno preterpi, in

nebeshkimu Ozhetu daruje: svoje neufmiljene sovrashnike milo gleda, in se mu v' serze smilijo, ker mu is hude volje storé, kar on fizer terpeti sheli.

Kerfhanfka Dufha! glej in premisli lju-biga gospoda Jesusa, kralja nebes in semlje, fhpotljivo oblezheniga, bodezhe kronaniga, smerdljivo opluvaniga, vfiga ranjeniga in kervaviga, lashnjivo moleniga, in neisrezheno sanizhevaniga. Kralj zhafti je kralj bolezhin, angelji ga trepetaje molijo, in neverni vojaki ga nefkonzhno sanizhujejo, to pa on voljno preterpi is ljubesni do tebe, de ti is ljubesni do njega svoje grehe sovrashish, ki mu toljkanj bolezhin napravijo, in vse krishe voljno preterpish. Kader si sanizhevan in rasshaljen, premisli njegovo neisrezheno sanizhevanje, in nefkonzhno poterpeshljivost, de vsmim svojim sopernikam in sovrashnikam is ferza odpuftish. Jesus, kralj zhafti, je rastepen, opljuvan, in drugazhi sanizhevan, ti pa slab zhlovek, in velik grefshnik se togotish, ako ni vse po tvoji volji? Krotek in poterpeshljiv bodi v' vsih nadlogah, in britkostih; in ne posabi Jesusa, kervaviga in sanizhevaniga v' hifhi neverniga oblastnika, Pilata.

Po tim je Pilat sopet shel, in rekel ljudem: Glejte, perpeljem ga vam, de sposnate, de nobene krivize nad njim ne najdem. Jesus je tedaj shel, in je imel ternjevo krono in fhkarlatno oblazhilo. Pilat jim re-

zhe: Glejte, zhlovek! Kader so ga tedaj veliki duhovni in slushabniki vidili, so vpili rekozh: Krishaj, krishaj ga!

Kader so se bili deshel'niga poglavarja vojaki navelizhali poterpeshljiviga Jesusa terpinzhiti in saframovati, so ga peljali pred Pilata: Jesuf pa je komaj hodil, in je kervave stopinje sa seboj pufhal. Ko ga je poglavar Pilat v' toljkanj bolezhinah in saframovanji vidil, se mu je v' serze smilil, in je terdno upal, de bo shalofna podoba Jesusova hudobne Jude omezhila, ako ga jim pokashe. De Pilat Jude nagne k' svoji volji, in mu ne branijo spustiti ga, jim je rekel: Glejte, perpeljem ga vam, de veste, de nobene krivize nad njim ne najdem. Glejte, zhlovek! Glejte in premislite, de je Jesuf ves nedolshen: vidite pa njega ranjeniga, kervaviga in opljuvaniga, in nikar mu smerti ne vofhite.

Pilat je is visozig a mesta kasal Jesusa hudobnim Judam, de ga vfiga lohka ogledujejo, in se jim smili. Vidili so ga s' ranami napolnjeniga, bodezhe kronaniga, shpotljivo oblezheniga, in smerdljivo opljuvaniga, niso se pa omezhili: ko bi bili shelesne dushe imeli, in zhloveki ne bili, so bolezhne telo Jesusovo s' suhimi ozhmi gledali, in glasneji od prej neusmiljeno vpili: Krishaj, krishaj ga!

O gresnik! premishljuj svojiga usmiljeniga gospoda Jesusa, njegove bolezhine in saframovanje, zhudi se, in rezi: Nebeshki Ozhe, je ta tvoj ljubi Sin, nad kterim imash veliko

dopadajenje? Usmiljena deviza Marija, je ta tvoj ljubi Sin, kteriga si od svetiga Duha spozhela? Uzhenzi, posnate svojiga nebeshkiga uzhenika? Resnizhno, de ta, kteriga je Pilat vsiga ranjeniga in opljuvaniga kasal Judam, je pravi Sin boshji, kralj angeljev, in vsih stvari, in upanje vsiga zhloveshtva. On ni nikomur podoben, ni ga posnati, njegovo oblizhje je kakor skrito, ker je on nashhe slaboſti na-se vsel, in rastert savolj nashhich grehov. Is. 53. z. — 5. Premisli, o greſhnik, Jesuſove neſkonzhne britkoſti, de veſh, kaj je greh, koljko hudo je greſhiti, ker Jesuſ toljkanj terpi savolj greha, de ga milo obſhalujeſh, in vezh ne greſhiſh.

Pilat jim rezhe: Vsemite in krishajte ga: jeſt krivize nad njim ne najdem. Judje ſo mu odgovorili: Imamo poſtavo, in po tej poſtavi more umreti, ker ſe je Sinu boshjiga imenoval. Kader je tedaj Pilat to govorjenje ſliſhal, ſe je ſhe bolj bal.

Kader je Pilat Judam kasal ranjeniga in kervaviga Jesuſa, de ſe jim v' ſerze ſmili, in jih je vpiti ſliſhal: Krishaj, krishaj ga! ſe je nad njih neuſmiljeno duſho zhudil, in jim nevoljno rekel: Vsemite, in krishajte ga vi: jeſt ga ne ſmem obſoditi, ker krivize nad njim ne najdem. Poglavar Pilat je bil pravizhno nevoljen, de ſe Judje njegovi oblaſti vſtavljajo, in de, ki ſe boshje ljudſtvo ſhteje-

jo, filijo in vpijejo, de bi bil pravizhen Jesuf umorjen, in tudi po tim, ki jim vezhkrat pravi: Nobene krivize nad njim ne najdem. Pilat ko je Judam rekel: Vsemite, in krishajte ga, jim ni perpushenja dal krishati ga, ampak s' timi besedami jim je njih terdobo ozhital. Jim je hotel rezhi: Ni mi perpusheno obsoditi nedolshniga, vi pa se hvallite, de vam je Bog dal postavo: zhe ona, ki jo sveto postavo imenujete vam perpušti nedolshniga krishati, vsemite in krishajte ga: fram vas bodi, de ste toljkanj krivizhni, ki ste pravizhne shtejete.

Judje so rasumeli, kar jim je Pilat hotel rezhi: in so mu po njegovih mislih, pa hudobno odgovorili, rekozh: Imamo postavo, in po tej postavi more umreti, ker se je Sinu boshjiga delal. Judje so prej toshili Jesufa per Pilatu, de se vstavlja zesarju, de je puntar, in smerti vreden: Pilat ni tiga verjel, in ko Judje vidijo, de to ne sda, so drugo pravili Pilatu, de se Jesuf Sinu boshjiga shteje, in de je to filna in smerti vredna pregreha. Govoril je to sizer Jesuf, pa je tudi s' velikimi zhudeshi skasoval, de govori refnizo. Judje, prekanjeni svijazhniki, rezhejo Pilatu, de se Sinu boshjiga imenuje, mu pa ne povedo od njegovih velizih zhudeshev, kteri prizhujejo, de je ref Sin boshji, kakor je pravil. Pilat je vedil, de so Judje slo vneti sa svojo postavo, in oni so mu rekli, de je Jesuf po njih postavi smerti vreden, de ga strahijo in preprizhajo, de, ako ne obsodi Je-

sufa, hudo rasshali vse Judovsko ljudstvo, in de se bo morde spuntalo soper njega. Pilat je dobro umel, kar mu Judje v' skrivnosti rezhejo, in toraj ko je to govorjenje slishal, se je s'he bolj bal. Bal se je Jesufa spustiti, de bi Judov ne shalil, in bal se je Jesufa obsoditi, ker mu je vest branila.

Premisli, koljko de je zhlovek prekanjen in hudoben, ako ni strahu boshjiga v' njem. Sveto shivljenje Jesusovo, njegovi sveti nauki, in njegovi veliki zhudeshi so obilno prizhevali, de ga je Bog poslal, in de je on odrešhenik svetá, kakor so preroki govorili: Judje so vender nashli veliko hudiga nad njim, in ga preklinjevavza shitejejo. Sakaj? Sato, ker jih je nevoshljivost oslepila, ker ljubesni nimajo ne do Boga, ne do sebe, ne do blishniga. Ljubesen ne misli hudiga, in se nad dobrim veseli, nevoshljivost pa najde hudo nad vsm. Ozhisti, kristjan, svoje serze, ljubi Boga is vse dushe, in svojiga blishniga ljubi ko sebe savolj Boga, tako bo tvoja dusha sdrava, tvoje misli pravizhne, in tvoje govorjenje ref-nizhno: zhe ljubish, druge ljudi in sebe pravizhno sodish.

Pilat je soper v' sodno hisho shel, in rekel Jesusu: Od kod si ti? Jesus pa mu ni odgovoril. Pilat mu rezhe: S' menoj ne govorish? ne vesh, de mi je v' oblasti tebe krishati in spustiti? Jesus je odgovoril: Ti bi nobene oblasti nad menoj ne imel,

ako bi ti ne bilo od sgoraj dano: savolj tīga ima tisti, kateri me je tebi sdal, vishi greh.

Kader je Pilat slishal, kar so mu Judje pravili, de se Jesus Sinu boshjiga shteje, se je sbal, v' sodno hisho shel, Jesusa poklizal, de ga natanko sprasha, in sve, zhe je ref Sin boshji. Pilat je malikovaviz bil, malikovavzam je pa navadno bilo sosebne zhloveke med bogove shteti, in jih moliti. Malikovavzi so nesrezheno veliko bogov moli, in v' vsaki desheli je kaki bog molen bil, de je bil drusim deshelim nesnan. Pilat je morde slishal nekaj praviti od Jesusovih zhudeshev, in je lohka mislil, de je on kaki nesnan bog. Kader sta bila Pavel in Barnaba v' Listri bolniga zhloveka zhudno osdravila, so deshelani saypili: Bogovi so v' zhlovekovi podobi k' nam prishli. Djan. Ap. 14. Ravno tako smoten je bil Pilat, ker je vezh bogov molil, de je Jesus morde eden smed unih, in ga je savolj tiga prashal: Od kod si ti? Jesus je vedil, de so Pilatove misli smeshane, in sato mu ni odgovoril.

Pilat bi bil vezh rezhi Jesusa prashal, ker je shelel svediti, zhe je kaki perkrit bog: ker pa mu ni Jesus odgovoril, je rasshaljen bil, ga ni vezh tiga prashal, in mu serdito rekel: S' menoj ne govorish? ne vesh de mi je oblast tebe krishati in spustiti? Pilat je prej nekoljko sposhtovanja do Jesusa imel, sdaj je pa na-nj serdit, ker misli, de ga s' molzhanjem sanizhuje: mu tudi pravi kakoshno

oblast ima, de ga lohka umori ali spusti, kakor hozhe; se s' svojo veliko oblastjo hvali, in ga svari, ker nozhe s' njim govoriti. Te vifoke besede, ktere je Pilat Jesusu govoril, ga obsodijo. On je malo prej Judam rekel: Kteriga hozhete, de vam spustim, Baraba ali Jesufa? Govoril je tako, ker se je Judov bal, sdaj pa mogožno govori in povisuje svojo oblast, de stori kar hozhe, Jesufa kisha, ali spusti, ker misli de ga s' molzhanjem sanizhuje. Pilatu ni bilo v' oblasti storiti, kar hozhe, temuzh po vesti: on se hvali s' svojo oblastjo, in krotkimu Jesusu pove, kaj de on samore, sakaj se pa svoje velike oblasti poslushiti nozhe soper hudobne Jude, ki po puntarsko vpijejo, in njegovo oblast sanizhujejo? Sato se svoje oblasti ne poslushi soper hudobne Judje, ker se jih boji, Jesufa se pa ne boji, ker ga ne posna.

Ni jih malo ljudi, kteri po Pilatovo delajo: premehki in maloserzhni so, kader je ojfrost treba, in so preoblastni, kader je krotkost sapovedana. Zhe je gospodar rasshaljen, ali zhe mu drushina po njegovi volji ne streshi, bersh pove in kashe, kdo de je: zhe nekdo feshe v' njegovo oblast, mu bersh pove, de on je gospodar, in de stori, kar hozhe: zhe je potrebno oblast skasati, svariti rasujsdano drushino, ali svariti hudobneshe, ki v' prizho otrók nesramno govore, posabi in vediti nozhe, de je gospodar, ker se ljudi nespametno boji, in is slabosti dovolji v' greh. — Premisli kristjan, zhe si ti napzhnim ljudem enak,

kteri so mehki in ojštri, ponishni in bahazhi neperloshno. Po ljudeh in okoljshinah druga-zhen bodi, vselej pa pravizhen, in to po mo-drošti, ki se is zhište ljubesni ishaja.

Kader se je Pilat s' svojo veliko oblastjo hvalil, de obsodi ali spusti Jesusa, ni refnize govoril. Poglavar deshele je ref bil, storiti pa ni smel po svoji dopadljivosti, ampak po pravi-zi: perpušheno mu ni bilo Jesusa obsoditi, in Baraba spuštiti; temuzh dolshen je bil ne-dolsbniga vbrantiti, de mu krivize ne storé, in hudobniku po njegovih delih poverniti. Nihzhe ni gospod, ali gospodar, ali oblastnik, de bi smel storiti, kar hozhe, ampak samo, kar je prav, in pravizhno. Bog sam stori, kar hozhe, ker je njegova volja vselej sveta, in pravizhna; zhlovek pa ne sme, kar hozhe, temuzh po bo-shjih sapovedih. Ta nauk bodi smiraj v' tvo-jim serzu, ker ti je potreben, de svojo voljo boshji volji podvershesh, ker imash višhiga go-spodarja nad seboj. Sveti Pavel gospodarjem, in všim ljudem pravi: Vedite, de tudi vi imate Gospoda v' nebesih. Kolof. 4. 1.

Ko je poglavar Pilat svojo oblast povishe-val, in se s' njo hvalil, mu je Jesus odgovoril: Nobene oblasti bi ti ne imel nad me-noj, ako bi tebi ne bilo od sgoraj dano. Jesus, Sin boshji, ni bil ne Pilatu, ne komu drusimu podvershen, podvergel se je njemu, krivizhnimu sodniku, de bi s' svojim obsoje-njem v' smert vse zhloveshtvo odreshil. Jesus je hotel rezhi Pilatu: Ne hvali se s' svojo obla-štjo, ker jo nimash is sebe, ampak jo od sgo-

raj, od Boga, imash, de pravizhno, ne pa krivizhno sodish: zhe se pa ti prejete oblasti krivizhno poslushish, bosh odgovoril Bogu, kateri ti je oblast dal. Jesuf je potlej perstavil: Sa tiga voljo ima tisti, kateri ti je mene sdal, vishi greh. Rezhi mu je hotel: Zhe mene obsodish, de Judam dopadesh, greshish, ker mojo nedolshnost po natornim umu vesh, huje pa greshé Judje, ki vedo, kaj so preroki govorili, moje zhudeshe vidili, in so me vender tebi sdali, de me umorish.

Kristjan, premisli, de Bog flehernimu zhloveku gleda v' serze in natanjko ve, zhe je ravno ali svijazhno, pravizhno ali nepravizhno: on ve mozh, um, perpomozhke, in druge okoljschine, in je ravno sa tiga voljo pravizhen sodnik. Pilat je bil malikovaviz, in je le natorni um imel, Judje pa so boshje rasodenje prejeli, in savolj tiga so huje greshili od Pilata, kakor je Jesuf govoril. Kristjan! sosebne gnade si ti prejel in prejemash, obilnost naukov, vse perpomozhke v' sposnanje, boljshanje in svelizhanje imash, kako se bosh tedaj per Bogu isgovoril, de ne vesh, ali ne samoresh storiti, kar ti sapoveduje? Tebi gre, kar je moder govoril: Hudobnesb bo umerl (bo pogubljen), ker ni svarjenja poslushal, in bo v' obilnosti svoje nespameti golufan. Prip. 5. 23. Prosi Boga gnade, hrepeni po Jesusovih naukih, in shivi po njih, de si otrok svetlobe, in hodish po ravni poti v' nebeshko kraljestvo.

In od takrat je Pilat iskal njega spustiti. Judje pa so vpili, rekozh: Ako bosh tiga spustil, nisi zesarjev prijatelj; ker sledni, kateri sebe kralja stori, zesarju soper govori. Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jesusa ven perpeljal: in je na sodni stol sedel, na mestu, katero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bil je pa dan perpravljjanja k' velikonozi, okolj shesto ure, in je rekel ljudem: Lejte, vash kralj! Oni so pa vpili: Prozh, prozh s' njim, krishaj ga! Pilat rezhe jim: Vashiga kralja bom krishal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, ampak zesarja. In so premagali s' velikim vpitjem, in so hotli, de bi Kristuf krishan bil.

Pilat ni bres vse vesti bil, in kader mu je Jesuf odgovoril: Kdor me je tebi sdal, vifhi greh ima, se je sbal, ker je rasumel, kar mu je Jesuf govoril, de on greshti, ki premalo brani njegove nedolshnosti, in de Judje huje greshe, ki ga hozhejo perfiliti njega umoriti. Pilat je premislil svojo greshto mehkobo, vidil Jesusa vsiga ranjeniga in kervaviga, in se mu smili, ker ga je is mehkobe otepsti dal: premislil je tudi veliko in nepremagljivo sovrashtvo Judov v' nedolshniga Jesusa; njih serditosti se grosno boji, in skerbnno premishluje, kako bi Jesusa otel, in Judov ne shalil. To pomenijo besede svetih evangelistov: Pilat je iskal Jesusa spustiti. Pilatovo serze je v' velizih britkostih, ker zhedalje holj sposna Jesu-

fovo nedolshnost, ga reſhiti ſheli, in ne ve kako, ker je prej Judam rekel: Kteriga ho-
znete, de vam ſpuſtim, Baraba ali Je-
ſuſa? On ve, kaj ſo mu odgovorili: Kriſhaj
Jeſuſa, in ſpuſti nam Baraba! to pezhe
Pilata, ſheli, in iſhe Jeſuſa ſpuſtiti, in ne ve
kako.

Pilat je ſkerbel nedolshniga Jeſuſa ſpuſti-
ti, rad bi ga bil otel, in ga vender ni hotel
oteti, ker ni hotel s' polno voljo. Njegove
ſhelje ſo bile nepopolnoma, ſhelje ſo bile bo-
jezhiga in mehkiſiga zhloveka, ne pa pravizhni-
ga in ſtanovitniga ſodnika, ki je dolshen pra-
vizhniga zhloveka oblaſtno varovati. Ravno tak
je vſaki premehki zhlovek, kateri ſe Boga pre-
malo, in hudobneſhev prevezh boji; on hozhe
in nozhe, ſheli in ſe boji, in greſhi, ker ſe
greha varovati nozhe s' polno voljo. Kriſtjan,
zhe Bogu ſluſhiti hozheſh, kader ti je lohka,
in bres nevolje hudobneſhev, ne pa ſerzhno in
ſtanovitno, kakſhin ſluſhabnik boſhji ſi? Zhe
nerado ſtoriſh, ſtoriſh vender ſoper ſapovedi,
nimafh iſgovora, ker ſi dolshen raji terpeti
vſe, ko ſhaliti Boga. Proſi iſ ſerza, de ti da
ſvojo mogozhno gnado, s' ktero bi ſerzhno in
ſtanovitno mu ſluſhil, ker drugazhi ni sveli-
zhanja.

Pilat ſe je v' ſazhetku Judam vdal, in na-
meſti jih pravizhno ſtrahovati, ſe je njih kri-
vizhni volji neumno podvergel: peklo ga je
potlej, in nekoljko ſhelel ſvoji pervi padez po-
praviti, ni ga pa popravil, in ſe je hudo ſa-
dolſhil per Bogu s' krivizo, v' ktero je iſ ſtra-

hu Judov dovolil. Ravno taka se ti bo godila kristjan, zhe si v' sazhetku skusnave mehak: dovolil bošh hudobnimu shusnjavzu, in v' velike grehe sabredil, zhe se mu v' sazhetku serzhno ne vstavljash. Zhe te kaki sapeljiviz, ali natorna slabost skusha, vstavljaj se bersh in serzhno, in bošh lohka premagal skusnjavo: zhe se pa v' skusnjavi pomudish, ali si premehak, strup ti lese v' serze, in bošh premagan. Stori tedaj po svetu modriga rekozhiga: Moj sin, ako te bodo gresniki perlisnjeno vabili, ne vdaj se jim. Prip. 1. 10.

Judje so nad poglavarjem Pilatam vidili ozhitne snamenja notrajne shelje spuštiti Jesufa: to je spodbodlo njih neusmiljeno serze, in so strashno vpili, rekozh: Ako bošh tiga spustil, nisi zesarjevi prijatelj; ker sledni, ki se kralja stori, zesarju soper govori. Judje, prebrifani in prekanjeni hinavzi, so Pilatovo slabost natanjko vedili, in so toraj govorili, kar ga narhuje sbode: sato so nalash ponovili pervo krivo obdolshenje, de se Jesus vsdiguje soper zesarja, in de je toraj smerti vreden. Pravili so tudi Pilatu, de, zhe nozhe Jesufa obfoditi, ne bō zesarjevi prijatelj; ampak de ga bo hudo shalil, in si s' tim nakopal veliko nefrezho. Te besede so oblastnika Pilata pobile, in ga nagnile se Judam vdati soper svojo vest. Mogozen mosh je Pilat bil, in veliko oblast je imel, vsa njegova visokost pa, in vsa njegova srezha je bila v' zesarjevi oblasti; vse bi sgubil, ako bi

shalil svojiga zesarja, Tiberija: to je premo-
glo mehki ga Pilata, de se je krivizi vdal.

Kristjan, ne zhudi se nad nevernim Pila-
tam, de ima le zhasno frezho pred ozhmi,
ker je malo ali nizh vedil od prihodniga shi-
vljenja. Bog hotel, de bi smed kristjanov no-
bene take mehke dushe ne bilo! Ni jih malo,
ki dajejo pravizo, resnizo, zhistost, in drugo
tako sa malo blaga, in prodado nebeshko kra-
ljestvo sa nevredno posemelsko rezh. Ljubi
moj! ne vdaj se satanu, ali hudobnimu zhlo-
veku, ki te nagovarja v' greh, in, de te la-
sheji smoti, ti obeta, kar je tvoji slabosti v-
shez: Zhe se sapeljivih ljudi bojish, si Pila-
tu podoben, in flabeji od njega, ker se je
mogozhniga zesarja, Tiberija bal, ti se pa fla-
biga zhloveka bojish, zhe ravno vesh, de te
bo vsigamogozhni Bog sodil. Boji se njega,
in flushi njemu, ker on ima popolnoma ob-
last, in, zhe hozhesh ali nozhesh, podvershen
bosh: tvoja dusha, tvoje telo, tvoja zhasna in
vezhna frezha je njemu v' oblasti. Pilat se je
grosno bal svojiga zesarja shaliti, in je savolj
tiga Judam dovolil Jesusa krishati; odshel ni
vender nesrezhi, ktere se je bal, odstavljen je
bil, in poslan v' daljno deshelo, kjer je is
grimnosti sam sebe umoril. Ravno taka se bo
tebi morde godila: zhe savolj ljudi greshish,
in nozhesh svojih prijatlov shaliti, de si na
tim svetu frezhen, namesti frezhe, padesh v'
nesrezho, prijatli te bodo sapustili, she tukaj
prejmesh plazhilo svoje nesvestobe, in po smer-
ti kaj bode?

Prekanjeni Judje so mehki ga Pilata od ti-
ste strani bili, kakor so vedili, de ga bodo
premogli: ravno tako hudobni salasovavzi de-
lajo s' teboj, de te premagajo s' hvalo, s' bla-
gam, ali drugazhi, kakor vedo, de je tvoja
slabost lashej premagana. Ne poslušhaj sata-
novih hlapzov, in serzhno se jim vstavljaj, ker
vesh, de sodni dan ne bodo ne tebi, ne sebi
pomagali. Salomon pravi: Zhlovek, ki s' per-
lisnjenimi besedami svojimu prijatlu
govori, njegovih hoji mreshe rasgrinja.
Prip. 29. 5. Kteri kolj te perlisnjeno napelju-
je grešhiti, je tvoj lashnivi prijatelj, tvoj re-
f-nizhni sovrashnik, in mreshe rasgrinja pred
teboj, de te vjame v' svoje, in tvoje vezhno
pogubljenje. Varuj se toraj sapeljiviga zhlo-
veka, njegove besede so glajshhi od olja,
in so vender pshize. Ps. 54. 22.

Kader je mehki Pilat vidil, de je ljudstvo
silno rasdrasheno, in se slo bal, de bi ga ne
toshilo per zesarju, ako Jesusa spuisti, je na
sodni stol sedel, na mestu Litrostotos, ali Ga-
bata: tako se je imenovala prostorna lovpa per
dvoru deshelniga poglavarja, od koder se je
hodilo v' branishe Antonia, in od tiga brani-
sha v' tempelj. Kader je Pilat na sodnim sto-
lu sedel, de bi Jesusa obsodil, je bilo okolj
sheste ure dneva perpravlanja: to je, okolj
polne petka pred velikonozhjo. Pilat je smi-
raj imel per serzu, kako bi Jesusa otel, ako
bi ga mogel bres rasshaljenja Judov, in jim
je is tiga namena prijasno rekel: Lejte, vas h
kralj! Govoril jim je tako, ker je vedil, de

shelé svojiga kralja imeti. Judje so is flepiga sovrashstva vpili: Prozh, prozh s' njim, krishaj ga! Pilat je sopet skufhal nje vtolashiti, rekozh: Vafhiga kralja bom krishal? Odgovorili so mu: Nimamo kralja, ampak zesarja. Hinavski, in hudobni vi-shi so tako odgovorili Pilatu, de se mu perlisujejo, in ga nagnejo obsoditi Jesusa. Ti prebrifani lashniki bi se bili radi nevernih zesarjev snabili, sdaj pa perlisnjeno govore Pilatu, in se skashejo vse vdane zesarju, de Jesusa, svojiga dobrotnika, umore.

Vfaki zhlovek je nizhemurnosti in nestanovitnosti podvershen, taka terdovratnost vender, kakoshna se nad Judmi vidi, de sposnano resnizo pohodijo, in od pravize odstopijo, je grosno zhudna in pregresna. Veliko dobriga so od Jesusa prejeli, njega, svojiga dobrotnika imajo pred ozhmi, bodezhe kronaniga, vfiga rasmesarjeniga, smerdljivo opljuvaniga, in shpotljivo oblezheniga, vender vpijejo: Prozh s' njim, krishaj ga!

Terdovraten gresnik! ti se po sgledu hudobnih Judov ravnash, ker nozhesh, de bi Jesus nad teboj kraljeval. Odrashen si ti po usmiljenim Jesusu, v' njegovi sveti kervi opran, in posvezhen: to verujesh, pa se mu vender vedno vstavljash, in greha opustiti nozhesh; Judam si tedaj enak, in skoraj hudobnisthi od njih, zhe ravno kerfhansko ime po Kristufu nosish. Obljubil si Jesusu, svojimu gospodu, stanovitno svestobo, in terdovratno shivish v' grehu, ko bi bil satanu obljubil svestobo: to de-

lašh, vender ne premislifh, in te ne skerbi. Od kod, povej, je tvoja nepremagljiva terdovratnost? Ona ni is nevednosti, ampak is hudo-bije, in kakofhna bo s' teboj, ako se ne spokorifh? Versi se pred svojiga usmiljeniga Odrifhenika, obshaluj svojo nesvestobo, sovrashi svojo terdobo, opusti svoje grehe, in mu stanovitno flushi, de sadobifh miloft, in prejmesfh vezhno svelizhanje.

Ko je Pilat vidil, de nizh ne opravi, temuzh de vekfshi hrup vftaja, je vsel vode, in si roke umil prizho ljudstva, rekozh: Jest sim nedolshen nad kervjo tiga pravizhniga: vi gledajte. In vse ljudstvo je odgovorilo, in reklo: Njegova kri pridi na nas, in na nashe otroke. Pilat pa je hotel Judam sadofstiti, in je perfodil, de bi se njih profhnja dopolnila. In jim je Baraba spustil, kateri je bil savolj punta, in poboja v' jezho vershen; sa kateriga so profili: Jesusa pa tepeniga je njih volji sdal, de bi krishan bil.

Pilat je bil smiraj v' velizih serzhnih britkofstih, ker mu je britko bilo nedolshniga Jesusa obsoditi, in bal se je Judov in zesarja, ako ga ne obsodi. Veliko si je persadjal vtolashiti rasdrashjeno ljudstvo! kader je pa vidil, de nizh ne opravi, temuzh de vekfshi hrup vftaja, je is strahu dovolil v' Jesufovo smert. Is strahu je va-njo dovolil, in se

je toraj nedolshniga shtel: v' snamenje svoje nedolshnosti je vode vsel, in si je roke vmil, rekozh: Nedolshen sim nad kervjo tiga pravizhniga: vi gledajte.

Bog je po Mojsesu sapovedal, de, ako se truplo skrivaj vbitiga zhloveka najde, naj si blishni ljudje, v' snamenje svoje nedolshnosti, roke umijejo, rekozh: Nashe roke niso lete kervi prelile. V. Mojs. 21. 1 — 7. Umiti si roke, in jih vsdigniti v' nebo v' snamenje svoje nedolshnosti, je bilo Judam, in nekterim drusim narodam navadno: Pilat si toraj umije roke prizho mnoshize, de po navadi Judov stori, in jim dopove, de je popolnoma nedolshen nad smertjo Jesufovo.

Pilat je terdno mislil, in tudi serzhno pravil v' prizho velike mnoshize, de je nedolshen nad Jesufovo kervjo, ni pa ref bilo, in besede, ktere govori, s' kterimi se opravizhati hoze, ga obsodijo. V' snamnje svoje nedolshnosti si je roke umil, in rekel: Nedolshen sim nad kervjo letiga pravizhniga. Vedil je tedaj, in ozhitno povedal, de je Jesuf nedolshen, vender ga je is strahu obsodil, kar mu ni bilo dopusheno: Govori, de je Jesuf nedolshen, in ravno s' timi besedami sprizha, de je on krivizhen sodnik, ker sposnaniga nedolshniga zhloveka obsodi v' krivizhno smert, de hudobnim Judam dopade. Ni sadofti praviti le, sim nedolshen, in na Jude vrezhi svoj greh: Judje so fizer krivizhnifhi od Pilata, on pa tudi krivizhen, ker on, poglavar deshe-

le, je bil dolshen Jesufa spustiti, in Jude strahovati, pa ni hotel.

Veliko kristjanov dela po krivizhnim Pilatu. Vsaki narmanj isgovor se slabim dusham sadoften sdi, in bersh pravijo, de so nedolshni. Majhno strahovanje, majhin dobizhik, bistro oko, ojstra beseda, perlisnjena nadleshnost, ali drugo tako odverne mehkiga kristjana od Boga, in potlej neumno pravi: Nisim mogel, mogla, drugazh. Neumnesh; dolshen si raji vse terpeti, vse sgubiti, in tudi umreti ko greseliti; kako se pa hozhesh s' prasnim isgovoram opravizhiti? Premisli, kaj in koljko so sveti marterniki, moshki, shenske, stari in mladi preterpeli, de bi ne greslili, in Bogu svesti ostali. Preterpeli so sasramovanje in tepenje, tudi shelesja, in jezhe: bili so kamnjani, preshagani, skushani, s' mezhem umorjeni. Hebr. 11. 36. 37. To in veliko drusiga so sveti boshji prijatli serzhno preterpeli, de so bili Bogu svesti: kaj pa tebe odverne od Boga? Majhna skushnjava, in se vender nedolshniga shtejesh?

Judje, ko so slishali Pilata rezhi: Nedolshen sim nad kervjo letiga pravizhnik: vi gledajte; so mu predersno odgovorili, rekozh: Njegova kri pridi na nas in na nashe otroke. Slep, in hudobni Judje so hotli rezhi: Ne boj se, Pilat, obsoditi Jesufa, ampak verjami nam, de je on smerti vreden: zhe se pa vender bojish, mi to krivizo na-se vsamemo, svoje dushe in dushe svojih

otrok podvershemo boshji pravizi, zhe bo njegova kri pokrivo prelita.

Strafhna nevoshljivost, in hudo sovrashtvo v' nedolshniga Jesufa je Jude oslepilo, de so predersno vpili: Njegova kri pridi na nas, in na nashe otroke. O slepa hudoba! sku-shali so potlej, kako veliko hudo so sebi in svojim mlajshim voshili: oni in njih otrozi so ojsstro, pa pravizhno vdarjeni s' slepoto duha, in s' drusimi nadlogami. Usmiljeni Jesus je potlej fizer po svojih aposteljih veliko smed Judov dobrotljivo poklizal v' svojo zerkev, Judovski narod je vender v' slepoti ostal do donashniga dne. Veliko mesto Jerusalem je bilo potlej po Jesusovi besedi konzhanu, Judje so bili v' flushnost odpeljani, in po sherjavi semlje raskropljeni, in to prizhuje, kako velika je bila njih pregreha. Njih mlajshi so ravno v' tim obsojenji do donashniga dne, ker sposnati nozhejo, de so njih ozhetje greshili: Judje se bodo she v' poslednjih zhasih spreobernili, in molili Jesufa, kteriga so njih ozhetje krishali.

Terdovratni Judje, ki so neusmiljeno vpili, in neprenehama tishali, de bi Jesus krishan bil, so resnizhno krivi nad njegovo sveto kervjo, ker so nagnili Pilata ga krivizhno obsoditi. Oni pomenijo hudobneshe, kteri, de priproste lasheji sapeljujejo, pravijo in terde, de ni greh, kar je resnizhno greh. Judje so vpili, in rekli Pilatu: Njegova kri pridi na nas, in na nashe otroke: hudobni salesovavzi ravno tako pravijo: Ne boj se tiga

storiti, to ni greh, to vsamem na svojo dušho. Hudobni sleparji golufno govore, de priproste vjamejo, in se radi vdeleshe ptujih grehov, ko bi svojih premalo imeli. Oni so krivi nesrezhe, ktero svojim bratom in sestram nakopljejo, in ko Judje vpijejo: Kri našhik bratov in sester pridi na naš. Oni pomagajo svojimu blishnimu v' pekel, sebi filno hudo obsojenje nakopljejo, in kri od njih pohujshanih bratov ostane nad njimi vekomaj. Sveti Ziprijan pravizhno rezhe tim hudobneshem: Vi, ki svojiga blishniga napeljujete v' greh, ste njemu, in sebi neufsmiljeni; boshji sovrashniki, in hudizhevi hlapzi ste.

Poglavar Pilat, ko je odgovor Judov slishal, jim je hotel sadostiti, in je perfodil, de bi se njih proshnja dopolnila. Prav je sapisano, de je Pilat hotel Judam sadostiti. Judje so mu sizer slo nadleshni bili, storil je vender prostovoljno, kar so oni sheleli, in je toraj Pilatova kriviza bres vsiga isgovora. Kdor v' napeljevanje hudobneshev nerad dovoli, se vender sadolshi per Bugu, ker je dolshen vse raji terpeti, ko dovoliti v' greh. Zhlovekova volja ni filii podvershena; oblast, mozh, strah, ali drugo ne more nagniti zhlovekove volje, de bi hotla, kar nozhe, ali ne hotla, kar hozhe. Telo je filii podversheno, dušha pa ne: jetnik ali flushnik imata svoje telo v' oblasti drusih ljudi, njih dušha pa je prosta, in je nihzhe permorati ne more. Sirah pravi: Bog je zhloveka stvaril, in ga

v' oblasti njegove volje pustil. 15. 14. Nadleshnost, strahovanje, terpljenje, in drugo ne isgovori dushe, zhe savolj tiga dovoli v' greh. Sapifano je to mehkim kristjanam v' nauk, ki savolj nadleshnosti drusih ljudi greshé, in se nedolshne shtejejo, kar ni ref, ker; zhe niso radovoljno, so saj prostovoljno dovolili v' greh.

Mehki Pilat, ko je vidil, de zhe dalje vekshi hrup vstaja, je Judam Baraba spustil, Jesusa pa tepeniga njih volj sdal, de bi bil krishan. Grosa obide, zhe se pomisli to veliko krivizo: krivizhno je bilo Baraba, puntarja in vbijavza spustiti, ker je bil permerjeniga pokorjenja vreden: krivizhnishi je bilo pravizhniga Jesusa obsoditi v' smert. Judje so vpili, in Pilat jim je dovolil, de je Baraba, smerti vreden, spushten; in Jesus, vse ljubesni vreden, krishan: ref, de je oboje krivizhno.

O gresnik! krivizhen si tudi ti, ki shalish Jesusa, in satanu flushish, zhe ravno vesht, de je satan sanizhevanja, Jesus pa ljubesni vreden. Enako krivizhen si mende v' drusih rezheh, sanizhujesh kershanske dela, in hvalish greh, pravizhniga zhloveka opravljash in hudobniga opravizhasth. Sodi pravizhno tedaj, in shivi po veri, ker sodni dan, bodo vsi gresniki oframoteni in obsojeni. Vzhasi na svetu kriviza obvelja, pravizhniki so preganjani, in je veliko taziga viditi, prishel bo pa dan povrazhila; gresniki bodo v' globozhino pekla versheni, in pravizhniki v' nebesa vseti. Sdaj so

mišli zhlovekovich otrók smeshane, neumneshi nespametno govoré, in pravizhne sanizhujejo: kader bo sodba, rezhe Gospod, bošte drugazhi mišlili, in bošte vidili raslozhik med pravizhnim in krivizhnim: Malah. 3. 17. 18. Kristjan, ne posabi tiga, ampak ohrani v' serzu, de Jesusu, usmiljenimu gospodu, in pravizhnimu sodniku svešto flushish.

Vojshaki pa so Jesusa prijeli, in ko so ga saframovali, so mu shkharlatni plajsh slekli, in so ga v' njegovo oblazhilo oblekli: in is mesta peljali, de bi ga krishali. In on je svoj krish nefil, in shel na hrib, kterimu je ime po hebrejsko Golgata, po latinsko Kalvaria. In dokler so ga peljali, so nashli zhloveka od Zirene, imenovana Simona, kteri je memo shel is polja, in je bil ozhe Aleksandra in Rufa. Tiga so permorali, in mu naloshili krish sa Jesusam nefiti.

Poglavar Pilat je soper svojo vest hudobnim Judam dovolil, de bi bil nedolshni Jesus krishan: ko je dovolil, so eni njegovih vojakov hiteli po krish, na kterim se je Jesus namenil is ljubeshni do naf umreti. Dokler so shli po krish, in ga pervlekli, so drugi vojaki, ki so Jesusa dershali in ga gardo sanizhevali, bili, sovali in kleli, va-nj so pljuvali, in kar so hotli mu storili, ker so mišlili, de jim je vse perpusheno storiti s' zhlovekam v' smert obso-

jenim. Ko so se navelizhali Jesusa saframovati, so mu shkarlatni plajsh flekli, in ga v' njegovo oblazhilo oblekli.

Neverni vojaki so Jesusa gardo saframovali, bili in sovali, ker so bili hudiga in neusmiljeniga ferza; tudi sato, ker ga posnali niso, in ker so mislili, de je refnizhno, kar Judje soper njega govore: hudobnishi od njih so Judje bili, ker so pisma vedili, vidili Jesufove zhudeshe, in njegovo sveto shivljenje. Vishi duhovni, starashini, in ljudstvo so sunaj sodne hishe stali, se Jesusu glasno smejali, veselo vpili in norško skakali, ker so dosegli, kar so hudobno sheleli, de bo on krishan. Sanizhevanje Jesufovo je bilo njih hudobnimu ferzu sladko; zhe so ga vojaki bolj neusmiljeno bili, in sovali, veselishi je jim bilo, to je pa njih dusham v' vezhno nefrezho bilo.

Kristjan, varuj se po hudobi slepih Judov storiti, de nefrezhen ne bosh vekomaj. Zhe sanizhujesh sapovedi Jesufove, sanizhujesh Jesusa; zhe nagovarjash v' greh, uzhish ljudi puntati se soper Boga; zhe hvalish greh, ali se mu smejash, se smejash boshjimu rasshaljenju. Ljubi tedaj Jesusa, svojiga usmiljeniga gospoda, varuj se greha is ljubeshni do njega, in po svoji mozhi brani svojimu blishnimu greshiti: zhe ne magash blishnimu vbrantiti greshiti, shalosten bodi njegoviga greha, in ti skerbneje slushi Jesusu. Zhe to delash, molish Jesusa, in si dalez od hudobe slepih Judov, kteri so se veselili, ko so vidili, de ga neverni vojaki sanizhujejo.

Poterpeshljivi Jesuf je saframovanje neverzov in Judov voljno preterpel; in ko so mu teshki krish pervlekli, in na njegovo kervavo ramo djali, ga je ljubesnjivo objel, ker ve, de nam bo kluzh v' nebeshko kraljestvo. Grosno zhudno je to, kar sveti evangelisti pishejo: On je svoj krish nesil. Zhe hudodelnik nese krish, na katerim bo umerl, se prav rezhe, de nese svoj krish, ker si ga je s' svojimi hudimi deli saflushil: Jesuf, sveti in nedolshni gospod, ni bil krisha vreden, mi smo ga bili, in ga on nese, de bi mi pogubljeni ne bili. Sveti evangelisti so vender prav pisali, de Jesuf je svoj krish nesil, ker si ga je sam radovoljno sbral, de voljo svojiga Ozheta spolni, in sa greslhniko umerje. Isaija pravi: Mi vsi smo kakor ovze safhli; in Gospod je pregreho nas vsih na-nj vergel. 53. 5.

Jesuf je nesil svoj krish, kteriga si je sam isvolil skosi veliko mesto Jerusalem, de bi shel na hrib mertvashkih glav umret. Kader je Jesuf svoj krish nesil, je bil dan perpravljjanja k' velikonozhi; savolj velikonozhi pa je bilo filno veliko ljudi v' Jerusalemu is Judeje, in drusih deshel, ker nikjer niso smeli velikonozhniga jagneta jesti, ko le v' Jerusalemu: vpri-zho toljkanj ljudi je Jesuf teshki krish nesil. Premisli, de Jesuf, Sin nebeshkiga Ozheta po boshji natori, in kraljeve rodovine po mesu, je nesil shpotljivi krish skosi veliko mesto Jerusalem, in je shel na hrib mertvashkih glav: vojaki in berizhi so ga svesaniga gnali in sprem-ljali; veliko truma Judov je sa njim shla, ga

saframovali, in se mu smejali. Jesus serzhno preterpi veliko saframovanje, de nas ponishnost uzhi, in de nam daje serzhnost savolj njegoviga imena voljno terpeti, ker ni nezhaft, ampak zhaft po sgledu Jesusovim preganjanje terpeti savolj pravize.

Kader so vojshaki peljali, in Judje spremeljali obsojeniga Jesusa is mesta, so se bali, de on s' teshkim krishem obloshen ne bo prishel na hrib, ker je filno slab; nihzhe ni hotel namesti njega krisha nesiti, ker jih je fram bilo, in niso vedili kaj storiti: ravno takrat je memo njih Simon, is deshele Zirene, shel, in tiga so permorali nositi krish na hrib namesti oflabljeniga Jesusa. Simon je bil is majhne deshele Zirene v' Afriki, ozhe je bil Aleksandra in Rufa, ktera sta potlej v' Jesusa verovala, in slovezha kristjana bila v' Rimu. Ruf je bil sosebno slovezh kristjan, kteriga je sveti apostelj Pavel ljubil, hvalil in posdravil v' svojim listu na Rimljane. 16. 13. Simeon je bil Judam snan, de je bil Jesusovi uzheniz, in ravno sato so pogovorili vojake ga permorati njegovi krish nositi. Judje in vojaki niso tiga is usmiljenja storili, de bi Jesusu terpljenja polajshali, temuzh is neusmiljenja, de na poti ne umerje, in de ga shiviga krishajo, kakor njih hudo serze sheli.

Srezhen je bil Simeon, ko je Jesusovi krish rad nesil. Kristjan, srezhen si ti, zhe s' krisham obloshen rad hodish sa Jesusam, ker sdajno terpljenje te lozhi od sveta, ti brani v' grehe, te pokori savolj poprejshnih, in ti po-

maga v' nebefa. Zhe pa nerad tērpish, se terpljenja branish, in godernjash soper nadloge, kterih si vreden in potreben, sahtonj terpish. Tvoje nadloge in teshave so majhni deli teshkiga krisha Jesufoviga, in se jih ne brani, temuzh jih voljno preterpi, de bosh deleshen terpljenja in saflushenja Jesufoviga krisha. Svedi Peter tebi in vsm rezhe: Vefelite se, ker ste deleshni Kristufoviga terpljenja, de boste tudi v' rasodenji njegove zhafti slo veliko vefelje imeli. I. 4. 13.

Jesuf je shel na hrib, ki se mu rezhe po hebrejsko Gulgata, po latinsko Kalvaria, in po slovensko Mertvashko-glavnishe, ali mertvashkih glav. Imenovan je tako, ker je na njem veliko glav in kosti obsojenih hudodelnikov leshalo. Ta hrib ni slo visok, in tudi ne dalezh od Jerusalema, je vender oflabljenimu Jesufu slo teshavno na-nj prifi. Patriarhu Abrahamu je Bog sapovedal na tim hribu dariti svojiga ljubiga Sina Isaka; Isak pa je pomenil Jesufa Kristusa, Sinu boshjiga, krishaniga v' odreshenje vfiga sveta. Nekteri uzheniki pravijo, de je bil na tim hribu nash ozhe Adam pokopan: truplo sazhetnika in isvira nashhe smerti je tedaj pozhivalo, kjer je Jesuf, sazhetnik in isvir nashiga shivljenja umerl.

Sa njim pa je shla velika mnoshiza ljudstva, in shen, ktere so jokale, in ga milovale. Jesuf pa se je k' njim obernil, in rekel: Hzhere Jerusalemfke, ne jokajte nad me-

noj, ampak jokajte nad seboj, in nad svojimi otrozi: ker, lejte, dnovi bodo prišli, v' kterih poreko: Sreznje so nerodovitne, in telefa, ki niso rodile, in perfi, ki niso dojile: takrat bodo sazheli rezhi goram: Padite na nas: ker, zhe nad srovim lesam to delajo, kaj se bo nad suhim godilo?

Jerusalem je bil s' domazhimi in ptvjimi ljudmi natlazhen, in vsi so veliko govorili od Jesufa, kteriga so vidili sem in tje po mestu svesaniga gnati: ko so slishali, ali svedili, de je obsojen in ko so ga is mesta peljali na hrib mertvashkih glav, de bi ga ondi krishali, vse je vrelo in shlo sa njim. Vojaki so gnali Jesufa krishati, kakor jim je poglavar Pilat sapovedal, veliki duhovni, poglavarji ljudstva, pismeji in fariseji so is hudiga serza shli, de svoje hude shelje nasitujejo s' njegovim terpljenjem, in se mu posmehujejo: ljudstvo je tudi spremljalo Jesufa ali is radovidnosti, ali is usmiljenja; tisti tudi, kteri so prej vpili, de bi krishan bil, so morde shalofni, ker vedo, de je mogozhen mosh, in velik prerok; veliko shen je tudi shlo sa njim is Jerusalema, in so ga perferzhno obshalovale.

Marija, devishka mati obsojeniga Jesufa, je tudi shla na hrib v' drushbi ljubiga uzhenza Janesa, in drusih poboshnih dush. Vsi Jesusovi prijatli, in prijatelze perferzhno jokajo nad njim, Marija pa obilnishki shaluje od vsih drusih: zhe se pa ji ravno hozhe

usmiljeno serze raspozhati, ona serzhno in voljno terpi, ker jo shiva vera podpira, de je to volja nebeshkiga Ozheta, in njeniga Sinu v' odreshenje vfiga sveta. Shalost usmiljene matere Marije je neisrezhenno velika, je pa tudi njena pokorslina popolnoma, in njena serzhnost nesapopadljiva. Kristjan, premisli Marijo, kraljizo marternikov, v' nefkonzhni britkoosti pokorno Bogu, de tudi ti voljno preterpish vse nadloge is pokorsline do Boga: zhe ti je odvseto, kar nar bolj ljubish, ali terpish, kar tvojo dusho nar bolj shali, preterpi, in bodi Bogu pokoren, in tako hodish sa Jesusam v' drushbi shalostne in pokorne devize Marije.

Niso le Marija, Janes, drugi prijatli in prijatelze Jesusove sa njim shli na hrib, shle so tudi nekte usmiljene shene is Jerusalema sa njim, ktere so jokale, in ga milovale, ker so usmiljeniga serza bile. Jesus se je k' njim obernal, in rekel: Hzhere Jerusalem! ne jokajte nad menoj, ampak nad seboj, in nad svojimi otrozi. One so nad terpezhim Jesusam is natorniga usmiljenja jokale, on pa jim rezhe: Ne jokajte nad menoj. Vi jokate nad menoj, ker sim peljan k' smerti, prav je to, de ste usmiljene, jokajte vender raji nad seboj, in svojimi otrozi, ker bodo silne nadloge sadevale Jerusalemzhanne in druge Jude, ki so krivi moje smerti. Jest sim pravizhen, in krivizhno obsojen, in toraj jokajte raji nad mojimi sovrashniki, l' me pokrivo preganjajo: jokajte raji nad svoji

mi, in drusih ljudi grehi, savolj kterih umerjem.

Britko je viditi pravizhniga preganjaniga in obsojeniga, ni on vender nefrezhen v' svojih nadlogah, ampak nefrezhen je on, ki ga krivizhno preganja: ne kdor terpi, temuzh kdor greshti, je nefrezhen, ker ga vezhno pogubljenje zhaka, ako se resnizhno ne spokori. Ne boj se tedaj nadlog, preganjenja, in drusiga taziga, ampak greha, ker greh je huji od vsiga talefniga hudiga, in je isvir vsiga hudiga, sgube gnade boshje, in nebeshkiga kraljestva. Plazhilo greha je (vezhna) smert, Riml. 6. 23.

Jesuf je Jerusalemske shene svaril, ker so is natorniga usmiljenja nad njim jokale; bile so pa mordé bolji od tebe, ki jokash savolj prasnih rezhi, ali shalujesh, ker nifi dosegel, kar si hudobno shelel, ali ne shalujesh nad svojimi velikimi grehi, ker si oterpniga serza. Majhna nefrezha pobije tvojo premehko dusho, in nad velikimi grehi ne shaluje: zhe tvojiga blishniga telo terpi, se ti v' serze smili, zhe pa tvoj blishni greshti, ne shalujesh, ali se mu mordé smejash. Poslufhaj Jesusa, ki ti sapove svojo in blishniga dushno nefrezho obshalovati, in nad grehi jokati. Zhe to storish, mu je tvoja shalost vshezh, ker on sam je djal: Blagor shalostim, ker bodo oveseljeni. Mat. 5. 5.

Jerusalemskim shenam ni Jesuf prepovedal njegoviga britkiga terpljenja obshalovati, tebi tudi ni tiga prepovedal; prav je, de terpezhi-

ga Jesufa obshalujesh, ni pa she to sadošti, ampak obshaluj tudi svoje grehe, savolj katerih Jesuf terpi. Zhe ti nad terpezhim Jesufam jokash, ne shalujesh pa nad grehi, savolj kterih je Jesuf terpel in umerl, je tvoja shalošt natorna, ni is zhište ljubesni, in ne dopade Jesufu. Jokaj tedaj nad svojimi grehi, sovrashi in opušti jih is ljubesni do Jesufa, in tako le prav obshalujesh njegovo britko terplenje, in jokash nad njim.

Zhe svojih grehov ne sovrashish, in ne opuštish, kateri so ljubesniviga Jesufa k' smerti gnali, ostanesh grešnik, mnoge nefrezhe te bodo sadevale, in pojdesh v' vezhno pogubljenje. De je to ref, premišli, kaj je Jesuf Jerusalemskim shenam rekel: Dnovi bodo prišli, v' kterih poreko: Srezhne so nerodovitne. Jesuf jim je hotel rezhi: Moji krivizhni sovrashniki se nad mojim obsojenjem veselé, in ve malo veste njih velike pregrehe, zhaš boshjiga mashevanja bo pa prišel, in takrat bo vašhim mlajšhim gorje. Dnovi pridejo, de vaš bodo sovrashniki s' veliko mozhjo od vsih strani siskali, vaš bodo s' lakoto, s' mezhem in s' ognjem konzhal, in kar she shiviga ostane, bo v' vedno flushnost odpeljano, ker ne sposnajo zhafa boshjiga obiskanja, in mene, svojiga usmiljeniga uzhenika overshežo. Nadloge, ktere bodo vaše otroke sadevale, bodo tako strashno velike, de bodo sheleli v' globozhino semlje pasti, in bodo goram rekli: Padite na naš. Sheleli bodo naglo poginiti, in lasheji jim bo, ko pozhasno umi-

rajne terpeti, ktero si sdaj s' svojo hudo nehvaljeshnostjo nakopljejo. Vse to se je refnizhno sgodilo, in terdovratni Judje so vřim greřhnikam v' rasgled, de je filno nevarno milořt bo-shjo vtruditi, in sanizhevati.

Jokajozhim shenam je Jesus tudi rekel: Zhe nad frovim lesam to delajo, kaj se bo pa nad suhim godilo? Te besede Jesusove so viditi temne, vender so jih lohka umele, ker je Judam navadno bilo tako govoriti. Srov les pomeni drevo, ki raste, ima perje, in rodi sad: ta pomeni pravizhniga zhloveka, ki raste v' dobrim, in je dobrih del rodoviten. Suh les pomeni suho drevo, ktero ne raste, nima perja, ne sadu: ta pomeni zhloveka bres vere, ali bres ljubesni, in toraj nerodovitniga. Jesus je hotel shenam in vřim s' to kratko priliko rezhi: Zhe jest, ki řim pravizhen, toljkanj terpim, kaj pa val, in druge greřhnike zhaka? Kristjan, premisli te besede Jesusove Jerusalemřkim shenam, tebi in vřim rezhene, de neskerbno ne shivish. Zhe si s' Jesusam sdrushen, in s' pomozhjo njegove gnade obrodujesh sad sapovedanih dobrih del, si řrezhen, ako ravno terpiřh: zhe pa si sapovedanih dobrih del nerodoviten, si suho drevo, si nesřrezhen, in ti bo gorje vekomaj, zhe se ne řpokoriřh. Vřako drevo, ktero dobriga sadu ne rodi, bo is-sekano, in v' ogenj versheno. Luk. 3. 9.

S' njim pa řta bila peljana dva hudobnika, de bi bila umorjena. In, kader řo priřhli

na mesto mertvashkih glav, so mu dali piti vina s' miro in s' shovzham smeshaniga. In ko je pokusil, ni hotel piti.

Vojaki so peljali nedolshniga Jesusa na hrib mertvashkih glav krishat: peljali so tudi dva hudodelnika umoriti, ki sta bila savolj njunih hudih del pravizhno obsojena v' smert. Silno teshko je Jesus prishel na hrib, zhe mu je ravno Simon pomagal teshki krish nositi, ker so ga Judje in deshel'niga poglavarja vojaki neprenehama vlazhili, sovali, pahali, topli, in gnali is Jerusalema na hrib Kalvaria. Prejete rane, toljkanj prelite kervi, in drugo terpljenje je usmiljenimu Jesusu veliko shejo napravilo: vojaki pa so mu ponudili vina s' miro in s' shovzhem smeshaniga: Navadno je, de, zhe je kaki hudodelnik v' smert obsojen, mu ljudje dajo kar kolj sheli; store mu to is usmiljenja, zhe je ravno smerti vreden: oflabljenimu in nedolshnimu Jesusu pa so dali piti vina s' miro in shovzhem smeshaniga, de njegove usta ogrenè, in de on v' vsih svojih britkostih ohladenja nima.

Eni zerkveni uzheniki pravijo, de so deshel'niga poglavarja vojaki obsojenimu Jesusu to grenko in mozno pijazho is usmiljenja ponudili, in de je bilo tisti zhal navadno obsojenim hudodelnikom jo dajati, ker ta mozna pijazha jih je smotila, in serzhne storila, de niso smertnih bolezhin toljkanj zhutili, ker so nesavedni bili. Jesus, ko je dane pijazhe pokusil, ni hotel piti. Vedil je, kaj mu pi-

ti dado, pokusil je, de je s' tim grenkim pitjem svoje usta ogrenil, piti pa ni hotel, de je zhutil vse bolezhine mu namenjene grenke smerti, in s' tim kashe, de je veliziga terpljenja sheljen.

Kristjan, ki toliko hrepenish po obilnosti jedi in pijazhe, in nepermerjeno skerbish svoje usta posladkati, premisli veliko shejo Jesufovo, in pitje s' katerim je svoje usta ogrenil. Zhe to premislish, se nesmére varujesh, in krotujesh svoje telesno nepermerjeno posheljenje, katero, zhe mu neumno streshesh, je tudi tvoji dushi shkodljivo. Jej in pji is potrebe, de shivish, delash in flushish Bogu; zhe pa shivish, de jesh in pijesh, si neumni shivini podoben. Moder pravi: Tresno pitje je sdra vje dushe in telefa. Sirah. 31. 37. In sopet pravi: Per nobeni pojedni samogolten no bodi, in vsaziga jedila ne posheli. 37. 32. Zhe svoje telo obilno nasitujesh, zhe si samogolten ali pijaniz, teshko si zhistiga shivljenja, in si veliko drusih nadlog nakopljesh. Ne posabi, sopet rezhem, grenkiga pitja, ki so ga shejnimu Jesufu dali, de si sdershen.

Ondi so njega krishali, in s' njim dva rasbojnika, eniga na desni, in drusiga na levi, Jesufa pa v' sredi. Tedaj je bilo pismo dopolnjeno, katero rezhe: Med krivizhne je bil shtet. Bila je pa tretja ura, kader so Jesufa krishali.

Bolezhe krishanje usmiljeniga Odreshenika je po svetih evangelistih filno kratko popisano,

de ga mi skerbnije premišljujemo. To shalostno, in pa tudi usmiljeno skrivnost krishenja Jesusa Kristusa moremo skerbno premišljevati, de spoznamo njegovo neskončno ljubesen, in de njega, is ljubesni do naš krishaniga, smiraj nosimo v' serzu. On je vezhkrat svojim uzhenzam pravil, de bo krishan, verjeli pa niso, de se bo tej shpotljivi smerti podvergel, vidili so sami njega krishaniga, in kmalo potlej po svetim Duhu rasumeli, sakaj de je umerl. Shivo vero obudimo, in premislimo krishenje Jesusovo, ko bi ga sami vidili ga k' terdimu lesu perbijati, de se nashe terde serza omezhe, in od ljubesni do njega goré.

Kader je bil Jesus na hrib mertvashkih glav ves oflabljen prishel, kjer je bilo navadno hudodelnike moriti, mu niso njegovi sovrashniki nizeh pozhitka perpuštali, ampak so ga neusmiljeno sgrabili, flekli, in hiteli krishati. Eni so globoko jamo v' prizho njega kopali; eni so po meri njegove dolgosti in sherokosti debel krish vertali; eni dolge sheble in teshke kladva pernesli; Judje pa so okrog ondi bliso štali, gledali, in sheljno zhakali, de ga krishajo. Poterpeshljivi Jesus sheljno zhaka, de ga krishajo, in de umerje na krishi, kakor mu je nebeshki Ozhe sapovedal v' odreshenje vsiga sveta. On, nedolshno jagne bo-shje, v' sredi toljkanj sovrashnikov molzhi, jih milo gleda, ker se mu smilijo, in jim vofhi odpushenje tej velike pregrehe. Kader je bilo vse perpravljeno, de ga krishajo, se Jesus sam na terdi krish vleshe, jim rad podajo svoje ro-

ke in noge, de bi jih h' krishu perbijali. Njegovi neusmiljeni krishavzi prevertajo njegove svete roke, in noge s' debelimi shelesnimi shebli, kateri po moznim tolzhenji skosi debel krish feshejo. Ko so mu s' debelimi shebli roke in noge prevertali, njegova sveta kri obilno tezhe, on pa ima svoje ozhi v' nebo obernjene, in svoje misli v' svojiga Ozheta; vse te nesa-popadljive bolezhine mu daruje v' odpufhenje nashih in vsiga sveta grehov. — Kader so Jesusa krishali, je bila tretja ura, (konez tretje, in sazhetik shesto ure); po nashim shtevilu pa opoldne.

Kader so deshelniga poglavarja vojaki usmiljeniga Jesusa h' krishu terdno perbili, so ga s' krishem vsdignili, in v' perpravljeno jamo vsadili, de je on, frednik med Bogam in nami, med nebam in semljo visel. Judje pa, de Jesusu obilnisthi shpot storé, so pogovorili vojake, de eniga rasbojnika na desni, in drugiga na levi krishajo, in s' tim kashejo, de je Jesus hudodelnikov vojvod. Kakor so Judje sheleli in profili, se je sgodilo: storili so to is hudiga serza, dopolnili so pa s' tim, kar je prerok Isaija sdavnaj prej govoril: Bil je med hudobne shtet. 53. 12.

Ljubi kristjan! premisli in premishljuj Jesusa Kristusa, svojiga gospoda, Sinu boshjiga, finu Marije devize, kralja nebes in semlje, kteriga angelji trepetaje molijo, visfjozhiga na terdim krishi v' fredi hudodelnikov. Premishljuj neskonzhne bolezhine svojiga ljubiga Odreshenika, kateri na shelesnih shebljih shpotljivo

na krishi visi pred velikim mestam Jerusalemam prizho veliziga ljudstva: glej njegovo sveto kri po telesu, po krishi, in po tleh obilno tezhe: premisli terdo postelo, ktero si je isvolil, to pa v' odpuštenje grehov vsiga sveta. Keršhanfka dusha, zhe je kaj zhloveshkiga obzhutenja v' tebi, lohka milo jokash pred njegovim kervavim krishem, is kteriga te Jesus milo gleda, in meshash svoje solse s' njegovo sveto kervjo, de si njegove milosti deleshen. O greshnik! smerti na krishu si ti vreden, namesti tebe pa je Jesus perbit na krishi; de nisi ti v' pekel vershen, je on stopil na krish, in ga v'ender she nehvaljeshno shalish? Obshaluj svojo greshno nehvaljeshnost, prosi ga ti obilnish solse dati, in ti dobrotljivo pomagati, de njemu v' zhaft shivish, ker on hozhe sa tvoje svelizhanje umreti.

Pilat je pisal napis, njegoviga sadolshenja, in njegovo sadolshenje so verh krisha nad njegovo glavo postavili. Bilo je pa tako pisano: Jesus Nazarenski, kralj Judovski. Ta napis je veliko Judov bralo, ker tisti prostor, kjer je bil Jesus krishan, je blis mesta bil. In je bilo pisano po hebrejsko, gershko, in latinsko. Veliki Judovski duhovni so rekli Pilatu: Ne pisshi: Kralj Judovski, ampak de je sam rekel: Jest sim Kralj Judovski. Pilat je odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal.

Rimljanam je navadno bilo hudodelnike, ali obdolshene ozhitno sprashati, sapisati in

osnaniti sakaj de je kdo obfojen, in poglavar Pilat je po tej navadi storil, ko je Jesufa sprafhal, in obfodil. Pilat je is sgolj meh Kobe dovolil Judam, de bo Jefuf krifhan, in ni vedil kakofhniga sadolshenja mu sapifati, ker ga je nedolshniga terdno miflil. To je de shelniga poglavarja teshalo in peklo, ker fam ni vedil favolj ktere pregrehe ga je obfodil: Bog mu je dal mifel to sapifati: Jefuf Nazarenfki, kralj Judovfki. Bog je dal nevernimu Pilatu to sapifati, in nad Jefusovo glavo verhi krifha perbiti, de je s' tim napisam Jude obdolshil, de fo fvojiga kralja krifhali in umorili.

Kader fo modri od jutra prifhli v' Jerulem de svedó, kje je Krifuf rojen; fo jim Judovfki uzhenihi pravili, de v' Betlehemu. Modri fo ga nashli, in njega, majhno dete na flami polosheno, molili, Judje fo ga pa zhudodelniga krifhali. To njih hodobo je poglavar Pilat Judam ozhital, kader je po volji boshjipifal, in ukasal nad Jefusovo glavo perbiti: Jefuf Nazarenfki, kralj Judovfki, de fo fvojiga ufmiljeniga kralja overgli in krifhali. Jefuf je refnizhni kralj, zhe fo ga ravno Judje krifhali: on je fizer med dvema hudodelnikama krifhan, in takrat fe je kralja in fodnika fkasal, de je leviga rasbojniga obfodil, defniga pa v' fvoje kraljestvo vsel.

Napifk Jefusoviga sadolshenja je bil po hebrejfkó, gerfhko in latinfko, de ga vfi lohka bero, in umejo. Trojni jesiki napifka nad Jefusovo glavo perbitiga, fo filno fhiroko fe-

gali: ta napisik je prizheval, de bodo rodovi, po sferjavi semlje raskropljeni, molili Jesufa, in se mu svojimu kralju podvergli, kakor je prerok govoril: Vse ljustva, rodovi in jesiki bodo njemu slushili: njegova oblast je vezhna oblast, ktera ne bo odvseta, in njegovo kraljestvo nebode prefhlo. Daniel 7. 17. Trojni jesiki perbitiga napiska so ljudem osnaneli, de Jesus kralj umerje na krishi, in mnogi jesiki sdaj povishujejo njegovo neskonzhno milost, de je hotel umreti na krishi v' odreshenje vsiga sveta.

Vifhi duhovni, kteri so is Jerusalema na hrib mertvashkih glav shli svoje neufmiljene serze s' Jesufovimi bolezhinami nasitovati, so napisik brali: Jesus Nazarenski, kralj Judovski. Sram jih je bilo, ko so to brali, ker te besede vsm ljudem osnanujejo, de je njih kralj krishan: posvetovali so se med seboj, in ker sami niso smeli tiga prenarediti, so hiteli v' Jerusalem mehkiga Pilata profit, de napisik prenaredi. Profili so ga ponishno: Pifhi, de je sam rekel: Jest sim kralj Judovski. Njih prekanjena proshnja je ta namen imela, de bi Pilat poterdil njih prejsno krivo obdolshenje, de se on kralja dela, in de se zesarju vstavlja; s' eno besedo, de je puntar ne pa pravi kralj Judovski. Pilat je bil fizer bojezh in mehak, ni pa vender hotel v' njih proshnjo dovoliti, ako ravno so ga nadlesno profili, in jim je serzhno odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal; ostati more tako, in ne bom napiska prenaredil. Veliki

duhovni so bili Pilatoviga odgovora shalofni, so s'he profili in tishali, de bi bili uslishani, niso pa nizeh opravili, in je ostalo sapifano, de so obljubljeniga Kristusa, svojiga usmiljeniga kralja krishali.

Kristjan, glej, beri, in premisli napisik nad krishanim Jesusam, de vesh in rasumes'h, kdo je on, ki na krishi vishi. Ta napisik ti prizhuje, de je Jesus, tvoj kralj. Ni on le Judov, ampak tudi vsih ljudi kralj in gospod, s'osebno pa tvoj, o kristjan, ki si v' njegovi sveti kervi posvezhen, ki si mu stanovitno svetobo obljubil, in se v' njegovi zerkvi snajdes'h. De je Jesus tvoj kralj, in ti njegovi podloshen, se prenarediti, ali sbrifati ne da, to ostane, in bo ostalo vekomaj: misli ali govori, kar hozhes'h, dolshen si po njegovih kraljevih sapovedih shiveti: zhe pa mu sdaj pokoren nishi, in njegovo pravizhno oblast overshes'h, bosh potlej njegovi vsigamogozhni pravizi podvershen. Jesus je po boshji natori tvoj kralj: tudi po zhlovefshki natori je tvoj kralj, ker te je s' svojo sveto kervjo prelito na krishi, odkupil, de si njegov, in de mu flushish. Ne krati Jesusu, svojimu resnizhnimu kralju, svoje dolshne pokorfshine, ampak svetost, popolnoma in stanovitno mu flushi, de, kader se lozhish od sveta, pojdes'h v' njegovo kraljestvo.

Jesuf je rekel: Ozhe, odpusti jim, ker ne vedo kaj delajo.

Te ljubesnive besede Jesufove so vsaki do-
bri dušhi usmiljen mezh, jo sladko ranijo in
permorajo ljubiti Jesufa. Besede so te unira-
jozhiga Odrefhenika, ktere sapopadejo in osna-
nujejo njegovo neskonzhno usmiljenje do vsih
gresnikov, de s' vesmi njegove milosti vklje-
njeni, se mu podvershemo in flushimo. Je-
suf je ljubesnivo in refnizhno profil svojiga
Ozheta sa svoje hudobne krishavze, ravno ta-
krat, ko so bili njegove milosti narmanj vre-
dni: sa nje je profil ravno takrat, ko je v'
smertnih bolezhinahi visel na krishi, h' kteri-
mu so ga neusmiljeno perbili; ravno takrat,
ko ga sanizhujejo in kolnejo. Jesuf, vishi da-
rovaviz nove savese, daruje nebeshkimu Ozhe-
tu svojo sveto kri, in ga gorezhe profi, de sa-
voljo nje dobrotljivo odpusti jim, ki jo is hu-
diga serza prelivajo, de milostljivo odpušhe-
nje dobe, zhe so ravno vezhniga pogubljenja
vredni.

Kristjan, premisli ljubesnivo proshnjo Je-
susovo k' Ozhetu sa krivizhne sovrashnike, de
njegovo neskonzhno milost nekoliko sposnash,
de v' Jesufa terdno upash, ga gorezhe ljubish,
in mu svešto flushish. — Jesuf je sa svoje
neusmiljene morivze glasno profil, de je
kasal svoje refnizhne shelje do njih svelizha-
nja. Glasno profi, de ga profiti flishijo, nje-
govo nesapopadljivo milost vedo, jih slo gre-
va, ko so ga krishali, in de bodo oprani v'

njegovi sveti kervi, ktero hudobno prelivajo. — Jesuf je is serza profil Ozheta, in njegova profhnja nifo sgolj besede bile, ampak resnizhna shelja do njih spreobernjenja je isgnala in spremljala njegove besede. On je svoje ozhi v' nebo povsignil, sdihnil, in gorezhe profil svojiga Ozheta jim svojim morivzam odpustiti, ktere bi lohka in pravizhno pogubil. Jesuf is serza profi sa svoje krivizhne sovranike, in de je lasheji uflifhan, pravi: Ozhe, odpusti jim. Jesuf sdaj ne pravi, Ozhe moj, temuzh le Ozhe, de se njegova ozhetna ljubesen rashiri na vse ljudi, in de vsm greshnikam daje gnado spokoriti se, de namesti saflusheniga pogubljenja prejmejo odpuštenje grehov, in vezhno svelizhanje. — Jesuf gorezhe profi Ozheta nar hujifhim sovrashnikam odpustiti, ki so ga krishali in ga na krishi sanizhujejo. Huji greh ne more biti od tiga, de so Sinu boshjiga krishali, profi vender sa nje, de pogubljeni ne bodo. Njih hudobija je dopolnila, kar je milost boshja hotla, de Jesuf umerje v' odreshenje vsiga sveta; sdaj pa, ki vifi na krishi, jim vofhi odpuštenje, in gorezhe profi Ozheta, de ga dofeshejo.

Usmiljeni Jesuf is neskonzhne ljubezni do svojih hudih sovrashnikov profi Ozheta, de jim odpusti, in jih isgovori rekozh: Ne vedo kaj delajo. Poglavar Pilat ni vidil Jesusovih zhudeshev, vedil je vender, de so mu vifhi is nevofhljivosti sdali Jesufa, in de je nedolshen: kako je mogozhe, de bi Judje ne vedili Jesusove nedolshnosti? Vse pisma so osnanovale

Jesufa, in sveti Janes kerstnik jim ga je kasal rekozh: Glejte, jagne boshje, ki jemlje grehe sveta. Vidili so njegove zhudeshe, in slifhali njegove svete nauke: kako so isgovorjeni tedaj, zhe ga ne posnajo? Zhe niso vender vedili, de je on Sin boshji, in sveta odreskenik, vedili so vsaj, de je pravizhen, in so is hudiga serza vpili v' Pilata: Krishaj, krishaj ga! kako so tedaj isgovorjeni? Jesuf vse to ve, vender jih isgovarja per svojim nebeshkim Ozhetu, ker ne stori po njih hudobii, temuzh po svoji ljubeshni. Jesuf, neshkonzhno usmiljen, sheli, de bi se ne bili sadolshili per Bogu, in zhe ravno ve, de niso isgovora vredni, jih isgovarja, in profi svojiga Ozheta njih greshni nevednosti usmiljeno pregledati.

Ljubeshniva profshnja Jesufova k' Ozhetu rasgrinja in kashe njegovo neshkonzhno usmiljenje do nar hudobnifh greshnikov, in preprizha, de je velika nehvaljeshnost njega, narboljiga Gospoda, shaliti. Ne greshi tedaj v' ljubeshniviga Jesufa, ampak svesto mu flushi, ker on je vse tvoje ljubeshni in flushbe vreden. De vesh, koljko te Jesuf ljubi, glej ga raspetiga, perbitiga in umirajozhiga na terdim krishi: ljubi ga tedaj is vse dushe, varuj se greha is ljubeshni do njega, in terpi raji vse, ko njega shaliti: o frezhen, zhe te nobena stvar ne lozhi od Jesufa!

Ljubeshniva profshnja Jesufova k' Ozhetu sa hudobne in neushmiljene sovrasfnike ti daje stadko upanje, de vse lohka prejemasfh po njegovi neshkonzhni milosti. Ne greshi is upanja v'

njegovo usmiljenje, ker je filno hudobno in nehvaljeshno shaliti Gospoda Jesufa, ki je tebi in vsem dober. Zhe si gresnil, ne obupaj savolj svojih velizih grehov, ker usmiljeni Jesus je tudi sa-te profil svojiga nebeshkiga Ozhetu in mu daril svojo sveto kri, de ti sprosi gnado prave pokore. Zhe je tvoja hudobija tako velika, ko Jesusovih morivzov, obupati ne smesh, ampak ponishno in gorezhe profi gnade, resnizhno spokori se, in ne bosh pogubljen. Kakor pa so Jesusovi morivzi v' svojim grehu ostali in se pogubili, zhe se niso prav spokorili, desiravno je Jesus sa-nje profil, tako ti ne sadobish odpusjenja, ako se spokoriti nozhesh. Vdaj se tedaj Jesusovi milosti, perdrushi bolezhina svojiga shalostniga serza bolezhinam njegovim, perdrushi svoje mile solse njegovi sveti kervi, vse to stori is ljubesni njegove, v' tim bodi stanoviten, tako dobish milostljivo odpusjenje in vezhno svelizhanje.

Jesusova profhnja k' Ozhetu sa neusmiljene sovrashnike te uzhi, in ti sapove vsem svojim sovrashnikam is serza odpustiti. Jesus je svojim sovrashnikam bersh odpustil; dokler so ga kleli, in de si je prevedil, de nekteri smed njih ga bodo she sovrashili, je profil sa-nje: tako ti odpusti vsem svojim sopernikom, in bersh odpusti, zhe ravno oni ne jenjajo tebe shaliti. Jesus je svoje krishavze isgovoril per Ozhetu, zhe ravno niso bili isgovora vredni: tako ti stori, de se tvoja jesa pomanjsha in nehá. Zhe po Jesusovim sgledu storiti nozhesh, nobeniga isgovora nimash, ne bosh pogublje-

nju odšel. Premisli krivizo, ki so mu je njegovi sovrashniki storili, in premisli, kaj ti hudiga prejemaš, in lohka vesh, de ti ni isgovora, ako ne odpustish is serza. Zhe pa po Jesusovim sgledu, in is ljubeshni do njega odpustish in odpuhshah majhino in veliko rasshahjenje, boh tudi doseghel usmiljenje. Sej vesh, kar vsaki dan molish: Odpusti nam nashe dolge, kakor tudi mi odpuhshamo svojim dolshnikam.

Vojaki tedaj, ko so Jesusa krishali, so njegove oblazhila vseli, in storili shtiri dele, vsakimu svoj del; in suknyo. In so sa-nje vadlali, kaj bi kdo dobil. Suknja pa je bila bres shiva, od verha doli tkana. Rekli so tedaj eden drusimu: Ne reshimo jo, ampak vadlajmo sa-njo, zhiga bode. De bi se pismo dopolnilo, ki pravi: Rasdelili so moje oblazhila; in sa mojo suknyo vadlali. In to sizer so vojaki storili.

Ko so vojaki nedolshniga Jesusa krishali, so lakomno sgrabili njegove revne oblazhila, in storili shtiri dele, ker shtirje vojaki so bili. Navada je bila, de so obsojenih oblazhila vseli, kateri so nje umorili, in ravno po tej navadi so storili Jesusovi krishavzi. Ker pa shtirje deli njegovih oblazhil niso enake vrednosti bili, so sa-nje vadlali, ali losali, kaj bi vsak dobil, de se savolj tiga ne prepirajo. Vojaki niso Jesusove suknye rasresali, de je ne spridijo, ker je vsa tkana, in bres shiva bila: vadlali so sa-

njo, de je en sam dobi. Vojaki so to prostovoljno storili, so pa ponevedama dopolnili, ker je prerok David sdavnaj prej v' Jesufovim imenu govoril: Oni so si moje oblazhila rasdelili, in so sa mojo sukunjo vادلali. Pf. 21. 19.

Jesufova sukunja bres shiva pomeni edinstvo njegove zerkve, ktere edinstva ni nikolj perpušeno rasdreti. Kdor koli rasdene edinstvo Jesufove zerkve, in se lozhi od nje, se soper Jesufa samiga vsdigne, in takiga hudobniga puntarja teshko obsojenje zhaka.

Vojaki so oblazhila krishaniga Jesufa vseli, in sa-nje vادلali, te pa so njih ozhem malo vredne bile. Vifoko bi jih zhastili, in sposhtljivo hranili, ako bi bili Jesufa Kristusa posnali, kateri jih je nosil; zenili so jih malo, ker ga posnali niso. Kristijan, ti tudi malo zenish lepo oblazhilo nedolshnosti, ktero ti je Jesus per svetim kerstu dal, de v' tim svatovskim oblazhilu pojdesh v' nebeshko gostarijo. Ti neumnesh si prejeta oblazhilo gnade svetiga Duha svojim sovrashnikam v' roke dal, zhe si ga ravno dolshen skerbnno ohraniti, in pred sodni stol Jesufov neomadeshaniga pernesti. Svojo veliko nespamet serzhno obshaluj, in si slo persadevaj sgubo gnade boshje s' resnizhno pokoro popraviti, de Jesus tebe, sapravljiviga otroka, ne pokori vekomaj.

Premisli, de vse Jesufove premoshenje so bile malo vredne oblazhila, to pa so vojaki vseli, in med seboj rasdelili. Jesus je ubog rojen, vboshno shivel, in lastnine ni imel, zhe

je ravno vfiga Gospod. Njegovo radovoljno vboshtvo obsodi tvojo lakomnost, savoljo ktere veliko skerbish in terpish, de si bogastvo naberašh na semlji, premalo pa skerbish obogatiti v' nebesih. Kar skerbno naberašh, in nes pametno ljubish, bosh shalostno sgubil, drugi ljudje bodo tvoje premoshenje rasdelili, ti bosh hitro posabljen, in kaj bo tvoji dushi? Spravlja; si tedaj bogastvo v' nebesih, kteriga ti nihzhe odvseti ne samore, kteriga bosh vekomaj vshival.

Vojaki so si med seboj mirno rasdelili Jesusove oblazhila, in de ni prepira med njimi, so vadlali ali losali, kaj bi kdo dobil. Neverni vojaki so umnisthi in mirnisthi bili od veliko kristjanov, ki se sa majhno rezh, in malovredno blago prepirajo, toshujejo in sovrashijo, ker vsak hozhe vse dobiti, in drusimu nizh dati. Neverni vojaki si mirno rasdele Jesusove oblazhila, sdaj pa bratje in sestre se serdito prepirajo sa nevredne rezhi, zhe so ravno katorshke vere, in v' savesi kervi.

Vojaki so tam sedeli, in ga varovali: in Judje so stali in zhakali. Memo gredozihi pa so se njemu posmehovali, ga kleli, in svoje glave majali rekozh: Aha! kako boshji tempelj podirash, in ga v' treh dneh sopet sosidash! pomagaj si: ako si Sin boshji, stopi is krisha.

Deshel iga poglavarja vojaki so tam sedeli, in ga varovali: sedeli so na hribu pred

Jesufovim krishem, in varovali Jesufa, de njegovi uzhenzi, ali prijatli ne pridejo ga snet. Varovali so Jesufa, in tam zhakali, de umerje na krishi, ker je to njih dolshnost bila, de so deshelnimu poglavarju Pilatu potlej sprizhali, de je Jesuf ref umerl po njegovim obsojenji na krishi. Sakaj pa so Judje ondi stali, in zhakali? Stali in zhakali so, de svoje hudo serze nasitujejo s' Jesufovimi bolezhinami, de ga kolnejo, in ga vidiyo umreti na krishi. Judje so filno veseli bili, ko so krishaniga Jesufa v' smertnih teshavah vidili, sprehajali so se pred njegovim krishem, glasno se mu smejali, in ga gardo saframovali. O neisrezhena hudoba! krivi so bili Jesufoviga krishenja, pustili bi ga saj mirno umreti, njih neusmiljenje ni bilo she nasiteno, in ko niso magali vezh shkodovati s' rokami, so mu bili s' jesikam nadleshni. Nadleshevati zhloveka, ki se v' velizih britkostih snajde, je nezhloveshko in sverinsko: veliko huje je nadleshevati nedolshniga Jesufa, kteriga so po rokah neverzov neusmiljeno krishali.

Sapifano je: Memo gredozhi so se mu posmehovali, in ga kleli. Judje, ki so is neusmiljene radovidnosti fhli na hrib, de vidiyo Jesufove britkosti, in se nad njimi veselé, so sem in tje po grizhu hodili, se veselo pogovarjali od terpezhiga Jesufa, in is flepote morde hvalili Boga, de so ga premogli; stopali so pred krishaniga Jesufa, se mu is serza posmehovali, in ozhitali rekozh: Aha! kako boshji tempelj podirash, in ga v' treh

dneh sopet fosidafh! pomagaj si: ako si Sin boshji, stopi is krisha. Judje, hudobniſhi od nevernih vojakov, in bolj neufmiljeni od sveri, vidijo Jesufa na krishi perbitiga, na treh sheblih bolezhje vifeti, vsiga ranjeniga in kervaviga, in she blis smerti, vender mu pokoja ne dādo.

Vſigamogozhni Jeſuf, kteri bi lohka in pravizhno vſe ſvoje ſovraſhnike pogubil, jih poterpeſhljivo in pokojno poſluſha, ſmilijo ſe mu, in nozhe ſtopiti is krisha, ker njegova ſmert je vſim ljudem, in tudi njegovim neufmiljenim ſovraſhnikam v' svelizhanje potrebna. Jeſufova poterpeſhljivoſt je neisrezhena, ker ſe iſhaja is neſkonzhne ljubezni do vſik ljudi. On med dvema hudodelnikama viſi na ſhpotljivim krishi, in hozhe na njem mreti, kakor mu je nebeshki Ozhe ſapovedal, de po ſmerti le ſkaſhe ſvojo vſigamogozhnoſt, in ſ' ſafluſhenjem ſvoje ſmerti ſvoje morivze premaga.

Ravno tako tudi ſo ſe veliki duhovni ſ' piſmouki in ſtarimi poſmehovali in rekli: Drusiſim je pomagat, in ſebi ne more pomagati: ſdaj naj ſi pomaga, ako je on Kriftuſ, Sin boshji, iſvoljen: ako je Iſraelſki kralj, naj ſdaj ſtopi is krisha, de vidiſmo, in mu verjamemo: v' Boga je upal; naj ga ſdaj reſhi, zhe ga hozhe: ſej rekel je: Sin boshji ſim.

De ſe nevredni in neobteſani ljudje eden drusiſiga ſanizhujejo, in eden drusiſimu ozhitajo,

je gardo, in soper ljubesen, gerje in huje je pa, zhe lepo srejeni ljudje to delajo, in so toraj veliki duhovni, pismouki in starashini krivizhnifhi bili od neuzheniga ljudstva, ki so terpezhiga Jesufa sanizhevali. Rekli so mu: Drusim je pomagal, in sebi ne more pomagati: sdaj naj si pomaga, zhe je Kristuf: naj stopi is krisha. To, in veliko drusiga so mu ozhitali, in ravno s' tim so svojo hudobo skasali. Rekli so mu, de je drusim pomagal: vedili so tedaj, de je Jesuf bolnike osdravljjal, lazhe nasitoval, mertve oshivljjal, in mu vender te dobre dela ozhitajo, ktere prizhujejo, de je on pravizhen, in de so oni hudobni.

Veliki duhovni, pismouki in starashini so krishanimu Jesufu ozhitali, de je drusim pomagal, in de sebi pomagati ne more: rekli so mu to, ker na krishi vifi, in is krisha ne stopi. Rezhi so mu hotli: Vidi se ozhitno, de so njegovi zhudeshi prasni in nevredni bili, ker sam sebi pomogati ne more: ako bi on Kristuf, Sin boshji, in Israelski kralj bil, bi stopil is krisha, in naf preprizhal, de je resnizo govoril: hvalil se je, de je Bog njegov Ozhe, in de va-nj upa, to pa ni ref; ako bi to ref bilo, bi ga Bog refhil, refhiti ga pa nozhe, ker je lashnivo govoril. Tako so hudobni vifhi mislili in govorili, de krishaniga Jesufa sanizhujejo.

To sprizha, de je hudizh oflepil dushe terdovratnih Judov, in de s' strashno slepoto vdarjeni, so mislili prav govoriti, kader so dobrotljiviga Jesufa neisrezheno sanizhevali.

Poterpeshljivi Odreshenik poslušha njih grešhno ozhitanje, in prosi svojiga Ozheta sa-nje. On se je is ljubesni do vsiga zhloveshtva dal radovoljno krishati, in nihzhe bi ga ne bil umoril, ako bi ne bil sam hotel umreti, kakor je on prej govoril: Shivljenja mi nihzhe ne vsame; ampak ga sam dam, in mi je oblast ga sopet vseti. Nebeshki Ozhe ima veliko dopadajenje nad Jesufam, svojim edinorojenim Sinam, rešhiti ga vender nozhe, ker je njegov usmiljen šklép bil, de umerje na krishi v' odreshenje vsih ljudi: Jesuf se je radovoljno podvergel šhpotljivi smerti krisha, de ljudje ne umerjejo vekomaj. Judje niso tiga vedili, in so Jesufu is hudiga serza ozhitali, de si pomagati ne more.

Ako bi bil Jesuf stopil is krisha, bi Judje, pravijo, verjeli, de je on Kristuf, Sin boshji, odreshenik sveta; mu pa ne verjamejo, ker ostane in umerje na krishi, de obsojen svet s' svojo smertjo na krishi odreshi. Nespametno in hudobno so govorili, ker so is veliziga sovrashtva iskali, kako bi ga huje shalili. Kaj preroki, ktere so njih ozhetje preganjanjali in morili, niso preroki bili, ker jih ni Bog is njih neusmiljenih rok rešhil? Pravizhnik ni sato nepravizhnik, ker je preganjan in premagan po hudobnih: ravno sato je pravizhnik, ker savolj pravize preterpi preganjanje, in od pravize ne odstopi, ker mu bo Bog obilno povernil. Jesuf je ravno sa tiga voljo svetá odreshenik, ker ne stopi is krisha, in umerje na krishi.

Jesuf Kristuf, ki se je radovoljno krishati dal, in nozhe is krishati stopiti, te uzhi, de stanoviten bodi do konza v' boshji flushbi, zhe te ravno hudobniki sanizhujejo. Pravi-zhno shiveti, in savolj pravize preganjanje terpeti je zhlovekovi natori grenko; to pa premaguj s' pomozhjo gnade; tako bosh shiva podoba Jesusove stanovitnosti, in bosh prizheval, de je tvoja pravizhnost refnizhna. Zhe prejemas hvalo, kader shivish po sapovedih, in flushish Bogu, kader ti vse gre po tvoji volji, ne ves h, zhe savolj sebe, ali savolj Boga prav shivish: zhe si pa stanoviten v' pravizhnosti, kader te sapejivzi skufhajo, ali hudobneshi sanizhujejo, kashe h, de pravo poboshnost imas h. V' Boga upaj, ne poslushaj sanizhevavzov, in preterpi preganjanje, tako bosh veliko plazhilo prejel. De si v' tem stanoviten, ne posabi, kar Jesuf po svojim aposteljni govori: Terpljenje sdajnega zha fa ni veliko memo prihodne zhafti, ktera bo nad nami rasodeta. Riml. 8. 18.

Kristjan! de ljubish Jesufa, se is ljubesni do njega greha varujesh, in de bosh poterpeshljiv v' nadlogah, premisli, kaj ljubi Jesuf savolj tvojih, in drusih ljudi grehov terpi na krishi. Ljubesniviga gospoda Jesufa krishaniga vedno pomni, in njegove bolezhine smiraj nosi v' serzu, de si vsimu hudimu krishan, in de te nobena sapeljivost ne omore.

Premisli Jesusove svete roke rastegnjene in perbite h' krishu, ki nosijo tesho njegoviga umirajozhiga telefa: premisli tudi njegove sve-

te noge ravno tako bolezhne perbite: njegovo rasmefarjeno in trudno telo na shelesnih debelih sheblih vifi. Njegova sveta glava je vsa bolezhna in rasbodena, ker je s' bodezhim ternjem kronana, in ker so vojaki po nji neufmiljeno tovkli. Vsi udje njegoviga svetiga telefsa so s' velikimi bolezhinami napolnjeni, ker so rastovzheni, ranjeni in kervavi. Krishani Jesus v' svojih smertnih teshavah nima kam svoje trudne glave nasloniti in pozhitka ne najde: zhe po Judih gleda, vidi in slifhi, de ga hudobno sanizhujejo; zhe po prijatlih gleda, vidi nje milo jokati, in se mu sosebno smili njegova preshaloftna mati Marija. Veliko drusiga britkiga she terpi krishani Jesus. Njegove usta so silno shejne savolj velizih notrajnih bolezhin, polne so pa grenkobe po so-pernim shovzhu, kteriga so mu vojaki piti dali: vse bolezhine in teshave so ljubiga Jesusa napolnile, ker hozhe bres vsiga ohladenja umreti na krishi.

To so telefne bolezhine krishaniga Jesusa, veliko vezh pa njegova sveta dusha terpi. Dusha Jesusova nesapopadljivo shaluje, ker Judje, h' kterim je sosebno prifhel, ga sposnati nozhejo: njegova dusha shaluje tudi sa to, ker mi kristjani, ki ga fizer sposnamo, nehvaljesno sanizhujejemo njegovo neskonzhno miloft: on je to prevedil in nasho terdobo obshaloval. Jesusova dusha veliko shaluje, ker preve, de bode njegova sveta kri tem ljudem v' huje obsojenje, ker jo bodo terdovratno sanizhevali.

Ljubi kristjan, she malo premisli svojiga krishaniga Odrefhenika, in ga terpezhiga premishljuj, ko bi ga s' svojimi ozhmi vidil, in pred njegovim kervavim krisham stal. Vreden nifi njega gledati s' sovjimi grefhnimi ozhmi, imaj jih vender va-nj obernjene, de se tvoja dusha omezhi, in milo joka nad grehi, ker ravno savolj njih Jesus terpi. On bolezhje vifi na terdim krishi na hribu mertvashkih glav; na sheblih tri ure vifi v' neskonzhnih bolezhinah: slab, truden, lazhen, shejn, in rastepen; ganiti, oberniti se, ali pozhivati ne more, ker je h' krishu terdo perbit: po telefonu, po krishi in po tleh tezhe is shirokih ran njegova sveta kri: nobene pomozhi nima, in je imeti nozhę, ker je sklenil v' velizih britkostih, in v' popolnoma sapushenji umreti, de mu stanovitno flushish, in vse nadloge preterpish is ljubesen do njega.

Ljubi moj, skerbno premisli terpezhiga Jesusa, in sposnaj, de je neskonzhno usmiljen, ti pa neskonzhno hudoben, ker si ga, ljubiga Odrefhenika, rasshalil, in njegovo sveto kri sanizheval. Objemaj, in kushuj njegov sveti kervavi krish, na katerim Jesus vifi is ljubesni do tebe; sovrashi is vfiga serza svoje grehe, oblubi mu stanovitno svestobo, in svesto mu flushi do smerti, de ti bo njegova sveta kri v' vezhno svelizhanje.

Saframovali so pa njega tudi vojaki, kateri so perstopili, in mu jesiha ponujali, in

rekli: *Ako si kralj Judovski, pomagaj si. Ravno to sta njemu ozhitala tudi rasbojnika, ktera sta s' njim krishana bila. Eden visijoznih rasbojnikov ga je preklinjal rekozh: Ako si Kristus, pomagaj sebi, in nama. Eden pa je pregovoril, in ga svaril rekozh: Se tudi ne bojish Boga, kader si ravno v' tim obsojenji? in mi dva sizer po pravizi, ker prejmeva, kar so naju dela vredne: ta pa nizh hudiga ni storil. In je rekel Jesusu: Gospod, spomni se me, kader v' svoje kraljestvo pridesh. In Jesus mu je rekel: Resnizhno ti povem, danf' bosh s' menoj v' paradishi.*

Deshelniga poglavarja vojaki so sanizhevali krishaniga Jesufa rekozh: Ako si kralj Judovski, pomagaj si. Njih sanizhevanje je bilo is nevednosti, ker so bili malikovavzi, slifhali niso Jesusovih naukov, in tudi ne njegovih zhudeshev vidili. Slifhali so, de so ga vishi in vse ljudstvo toshili per Pilatu, de se Israelskiga kralja dela, in de se zesarju vstavlja: verjeli so timu krivizhnimu obdolshenju, in so ga toraj sanizhevali, ker so ga smeri vredniga shteli. Greshili so, manj pa od Judov, ker Jesufa niso posnali.

Hudobni Judje so tudi nevedni bili, ali njih nevednost je bila is greshne slepote; veliko huje so greshili od malikovavskih vojakov. Sveti Peter, kader je Judam osnаноval Jesufa, jim je rekel: Vem, de ste is nevednosti to

storili, kakor tudi vašhi višhi. Spokorite se tedaj, de bodo vašhi grehi sbri-
fani. Djan. Ap. 3. 17. 19. Judje so is neved-
nosti krishali Jesusa Kristusa, niso pa isgovor-
jeni bili. Ne sanafhaj se kristjan, de nevednost
isgovarja vselej: vzhafi nevednost isgovori, ni-
kolj pa zhe je nevednost is hudiga serza, ker
je ona greh, in pokorjenja vredna. Ako bi ne-
vednost isgovorila vselej, bi ne bil sveti Peter
prav govoril, kader je Judam rekel: Storili
ste to is nevednosti: spokorite se tedaj:
ampak bi jim bil rekel: Storili ste to is
nevednosti, in savolj tiga vam ni poko-
ra potrebna. Premisli tudi profhnjo Jesuso-
vo k' Ozhetu sa svoje morivze. Profil je sa-
nje, rekozh: Ozhe, odpušti jim, ker ne vedo
kaj delajo. Judje in vojaki niso vedili, kaj
delajo; krishali so Jesusa pravizhniga, in mi-
slili so, de je prav, greshili so vender, in so
odpuštenja potrebni, de bi pogubljenju odshli.

Profi tedaj usmiljeniga Boga sa rasvetlje-
nje, de v' greshni nevednosti ne shivish, in se
ne pogubish. Profi gorezhe in pogosto, poslu-
shaj in premishljuj Jesusove nauke, ishi dobri-
ga svéta per modrim, premaguj posheljenje,
ker is njega je škodljiva nevednost, in hrepe-
ni po zhisti refnizi. Zhe to delash, upaj de
ti bo Bog persanesil, ako she kaj temniga osta-
ne v' tebi, ali zhe se v' kaki rezhi smotish.

Dva rasbojnika, ki sta per Jesusu visela,
sta mu ravno tako ozhitala, kakor sta slishala,
de mu drugi ozhitajo. Eden, ki je na levi vi-
sel, mu je serdito rekel: Ako si Kristus,

pomagaj sebi in nama. Govoril je to is sanizhevanja, ker ni veroval, de je Kristuf, in je mislil, de je pravizhno obsojen. Oba rasbojnika sta Jesusu ozhitala, in ga sanizhevala; defni pa po mogozhni gnadi Jesusovi naglo spreobernjen je svojiga tovarsha svaril rekozh: Se tudi ti Boga ne bojisih, ki si ravno v' tim obsojenji? Rezhi mu je hotel: Vidish njega na krishi perbitiga, in de veliko terpi, po svojim terpljenji vesh, ki na krishi ko on visish: sakaj se tedaj Boga ne bojisih, in she blis smerti se perdrushish njegovim sovrasnikam in ga sanizhujesh? On je potlej ponishno sposnal svoje grehe, in saflusheno obsojenje, rekozh: Mi dva sizer po pravizi, ker prejmeva, kar so naju dela vredne. Sposnal je tudi nedolshnost Jesusovo, rekozh: Ta pa nizh hudiga ni storil. Defni je hotel levimu rasbojniku s' timi besedami rezhi: Vsi trije visemo na krishi, ker smo k' smerti obsojeni; velik raslozhik je pa med nama in njim, ker mi dva sva pravizhno obsojena, ker so nama naju hude dela saflushile umreti na krishi: ta pa, ki med nama visi je nedolshen, in je krivizhno obsojen. Po tim se je k' Jesusu saupljivo obernil, in ga ponishno profil rekozh: Gospod, spomni se mene, kader v' svoje kraljestvo pridesh.

Defni rasbojnik, naglo rasfvetljen, in refnizhno sgrevan, je profil Jesusa, de se njega spomni, kader pride v' svoje kraljestvo: dodrotljiv Jesus mu je bersh prijasno odgovoril: Danf bosh s' menoj v' paradishi. Rasboj-

nik se ni predersnil Jesufa profiti, de naj ga vsame v' paradish, temuzh rekel je: Spomni se me, kader v' svoje kraljestvo pridešh. Usmiljeni Jesus mu je vezh obljudil in dal, ko ga je profil; vse grehe mu je odpuštil, in ga potlej v' nebefa vsel.

Premisli zhudno spreobrnjenje in milostljivo prejeta odpušhenje desniga rasbojnika. On je s' pomozhjo Jesufove gnade, ktere ni vreden bil, verno molil, in upljivo profil Jesufa, kteriga sraven sebe krishaniga vidi. Uzheniki Judovskiga ljudstva nozhejo verovati v' Jesufa, in ga sapeljivza shitejejo; rasbojnik slishi njih preklinjevanje, mu verno rezhe: Gospod, in se mu gorezhe perporozhi. On krishaniga Jesufa veruje, Boga in Gospoda vsih rezhi, zhe ga ravno drugi kolnejo, ga ponishno profi, in sadobi, kar profi.

O neisrezheno usmiljenje Jesufovo! Desni rasbojnik ga je ponishno, in upljivo profil, de se njega, veliziga greshnika, spomni, kader v' svoje kraljestvo pride: Jesus mu je do-drotljivo in prijasno odgovoril: Resnizhno ti povem: Danš bošh s' menoj v' paradishi. Jesus je kmalo umerl, rasbojnik bersh sa njim, in je per Jesusu, svojim gospodu, in odresheniku bil.

Kristjan, premisli hudodelnika savolj svojih hudih del obsojeniga in krishaniga naglo in zhudno posvezheniga in svelizhaniga, ker je po sveti kervi Jesufovi nesaflusheno gnado prejel. On, hudobnesh pravizhno obsojen umreti na krishi, je she per peklenških vratah

bil, dosegel je pa odpuščenje vseh svojih velikih grehov, in vezhno svelizhanje. Desni rasbojnik se je posno spreobernal, premisli pa, de ni on prej sposnal Jesufa; posno se je spreobernal, takrat pa refnizhno, ker je veliko gnado prejel in ji svešt bil. On je Jesufa svojiga Boga, gospoda in odrefhenika sposnal, ko ga je sraven sebe na krishi perbitiga vidil. Grosno velika je bila njegova vera, in nesapopadljivo velika njegova shalofšt savolj prejšhnih grehov; ravno tako velika je bila njegova poterpeshljivost na krishi; preterpel je voljno v' duhu pokore velike bolezhine, ko so mu kosti lomili, in druge velike britkosti je serzhno preštal v' odpuščenje grehov.

Kristjan, premisli tudi leviga rasbojnika, kteri sraven Kristufa nesrezhno umerje. Ta hudobnik je velike bolezhine terpel, nizh manji ni terpel od njegoviga tovarsha, umerl je na krishi, in shel v' vezhno pogubljenje, ravno takrat ko je usmiljeni Jesus umerl v' odrefhenje vsiga zhloveshtva. Jesusu je vse mogoze; kakor je desniga rasbojnika lohka spreobernal, ravno tako lohka bi bil leviga s' svojo mogozhno gnado spreobernal. Moli tedaj zhudne pa pravizhne sodbe boshje, in vedno shivi v' boshjim strahu, ker Bog je gospodar svoje gnade in vseh darov. Desni rasbojnik ni bil gnade in odpuščenja vreden, prejel je to po veliki milosti Jesufovi: levi rasbojnik ni gnade prejel, ostal je v' svojih grehah in je prejel, kar so mu njegovi grehi saflushili, vezhno pogubljenje. Upaj tedaj v' neskonzhno milofšt bosh-

jo, in boj se savolj svojih grehov, ker vidish dva enako obsojena hudodelnika, sraven krishaniga Jesufa umreti, eniga svelizhaniga in drusiga pogubljeniga, de ne obupash, in predersno ne upash.

Sraven krisha Jesusoviga pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Kader je tedaj Jesus mater in uzhenza, kteriga je ljubil, sraven stati vidil, rezhe svoji materi: Shena, lej, tvoj sin. Potlej rezhe uzhenzu: Lej, tvoja mati. In od tiste ure je njo uzhenik k' sebi vsel.

Kar se here, de so Marija mati Jesusova, Marija Kleofova in Marija Magdalena shalofne stale sraven krisha Jesusoviga, kashe, koljko de so one ljubile Jesufa, ker ravno is te ljubesni je njih filna shalof in svestoba. Janes, ljubi uzheniz Jesusov, je tudi per njih sraven krisha stal: on ni Jesufa, in tudi ne Marije v' njunih britkostih sapustil.

Marija deviza je bila s' veliko shalofstjo napolnjena, ko je per krishi svojiga ljubiga fina stala, in je takrat skufila resnizo tiga, kar ji je pravizhni Simeon v' tempeljnu govoril: Mez h bo tvojo dus ho presunil. Ljubila je Jesufa neisrezheno veliko, in po velikosti njene neskonzhne ljubesni, je njena nesapodljiva shalof bila, ko je sraven njegoviga krisha stala.

Marija Kleofova je per shalofni devizi materi Marii sraven krisha Jesusoviga shalofna

stala. Marija Kleofova je stanovitno hodila sa Jesufam, bila je prizha njegove smerti, in njegoviga pokopalisha; shla je tudi v' nedelo sgodaj s' drusimi shenami k' grobu, in je po angelju svedila, de je Jesuf vstal.

Marija Magdalena je bila tudi sraven krisha Jesufoviga v' drushbi devize Marije, in drusih poboshnih dush. Ta ni Marija, Lazarja in Martne sestra is Betanije: tudi ne una ozhitna greshniza is mesta Naima, kateri se Marija Magdalena rezhe; ampak je bila imenitna gospa is Galileje, is ktere je usmiljeni Jesuf sedem hudizhev isgnal. Ona ni te velike dobrote posabila, vedno je bila hvaljeshna Jesufu, sa njim hodila, sraven njegoviga krisha stala, ga v' grob spremila, in v' nedelo sgodaj shla is namena njegovo truplo masati, in je prva vidila Jesufa shiviga po njegovim vstajenji.

Uzheniz, kateri je sraven krisha Jesufoviga v' drushbi devizi Marije, in drusih poboshnih shen stal, je Janes bil. On, ki to pishe se imenovati nozhe, ampak pravi, de, kteriga je Jesuf ljubil, je sraven krisha stal. Jesuf je Janesa sosebno ljubil, ker je bil po angeljevo zhist in nedolshen, storil ga je pa Jesuf svoje ljubeshni vredniga. Janes je Jesufa, svojiga uzhenika, tudi sosebno ljubil, in mu svešt bil: sato je sraven njegoviga krisha, in v' sredi njegovih sovrashnikov serzhno stal. Kar je sapisaniga, de je Jesuf Janesa ljubil, vso srezho preseshe, in te kratke besede povishujejo Janesa do nebes. Jesuf je Janesa, in Janes je Jesufa ljubil: o velika srezha!

Premišli devizo Marijo, uzhenza Janesa, in poboshne shene, ki so sraven krisha Jesufo- viga serzhno stale, in sveste ostale Jesusu, ka- der so ga vfi drugi njegovi prijatli sapustili, in kader ga njegovi sovrashniki preklinjajo. Od kod jim je ta sosebna gorezhof, in velika serzh- noft? Is ljubesni je to. Ljubesen stori zhlove- ka gorezhiga, serzhniga, svestiga in stanovitni- ga, de se premakniti ne da, vse preterpi, in raji umerje ko odstopiti od Boga. Prenehama profi usmiljeniga Boga te s' ljubesnjo napolni- niti, in te ohraniti v' nji, ker tá dar je visfi od vsih drusih darov, je isvir vsiga dobriga, in bres tiga daru nizh dobriga ni. Sveti Pa- vel pravi: V' Kristusu Jesusu nizh ne velja, ampak vera ktera po ljubesni dela. Gal. 5. 6.

Premišli veliko shalof, in sosebno pokor- fhino devize matere Marije, de si po nji po- koren Bogu. Ona je brala v' bukvah Isaija preroka, de bo Kristuf veliko terpel: pravizhen Simeon ji je tudi pravil, de njeni sin Jesus bo v' snamnje, kterimu se bo soper govorilo, in de bo sa tiga voljo mezh njeno dusfo pre- sunil. Marija je tedaj v' vednih bolezhinah bi- la, veliko bolj je pa shalofna bila, kader je Jesufa, svojiga ljubiga sinu, sovrasheniga, pre- ganjeniga, obsojeniga in krishaniga vidila. Zhe premišlih neisrezhene bolezhine Jesufove, zhu- tish usmiljenje in shalof, zhe je ravno tvoje serze mlazhno, in premalo obzhutno: kaj pa ljuba deviza in mati Marija, ki je nesapopad- ljivo usmiljena, in ki s' svojimi ozhmi vidi,

kaj njeni boshji sin terpi? Refnizhna je tedaj misel katolske zerkve, ktera Marijo kraljizo vsih marternikov imenuje.

Ne misli pa, kristjan, de je velika shalost devize Marije s' kako nepoterpeshljivostjo, ali nepokorshino nameshena. Ona je neisrezheno shalovala, in serzhno preterpela, ker je bila popolnoma pokorna Bogu: stala je sraven krisha svojiga ljubiga sina, njegove bolezhine premishljevala, in nje darovala nebeskimu Ozhetu v' odreshenje vsiga zhloveshtva. Ona je v' sredi kervavih krishavzov, in neusmiljenih sovrashnikov Jesusovih stala, in ni odstopila, ker je svoje velike dushne britkoosti is ljubesni do Boga preterpela.

Shalostna in pokorna deviza Marija te u zhi, de se Bogu popolnoma podversi, in vse nadloge preterpi, de mu s' dolshno pokorshino dopadesh, ker kolikor je tvoja poterpeshljivost popolnishi, po nji je tvoje saflushenje obilnishi. De si vselej pokoren, in smiraj poterpeshljiv v' vsih nadlogah, ne posabi terpezhiga Jesusa na krishi, in tudi ne shalostne devize, matere Marije, sraven njegoviga krisha.

Jesuf Kristuf perbit na krishi, v' velizih bolezhinah, in she blis smerti ni svoje ljube matere Marije posabil. Janes je per nji sraven krisha stal: Jesuf in Marija sta imela nad njim lepo dopadajenje, ker je on v' divishtvu shivel, in smiraj nedolshen bil. Jesuf je svoji sveti materi rekel: Shena, lej, tvoj sin. Janesu pa je rekel: Lej, tvoja mati. Umirajozh Jesuf je hotel s' tim besedami rezhi:

Ljuba moja mati, velike shaloſti ſi polna, oſtala boſh ſama nekaj zhaſa na ſvetu, in toraj nameſti mene imaj Janesa: ti pa Janes, moj ljubi uzheniz, imaj mojo ko ſvojo mater, ſpoſhtuj jo, in pomagaj ji.

Janesova ſrezha je bila filno velika, ki ga je Jeſuf nameſti ſebe dal Marii: to veliko zhaſt je po miloſti Jeſuſovi prejel, ker je ſmiraj ſhivel Jeſuſu in Marii vſhezh. Marii je velik raſlozhik bil, ki je Zebedejoviga ſinu nameſti Sinu boſhjiga, in uzhenza nameſti uzhenika prejela. Ljubi Janes je bil ſvojimu umirajozhimu Goſpodu hvaljeſhen, ki mu je ſvojo ſveto mater Marijo ſrozhil, in od tiſte ure je njo k' ſebi vſel, per ſebi ſmiraj imel, in ji ponishno ſtregel, dokler je v' Goſpodu ſaſpala.

Umirajozh Jeſuf ni le ſvojiga uzhenza Janesa, temuzh tudi naſ je ſvoji ſveti materi Marii ſrozhil; nam pa ſapovedal jo ſpoſhtovati. Marija je naſha dobra, ſkerbna, uſmiljena in mogozhna mati, bodimo mi po Janesovo njeni zhiſti, pokorni in dopadljivi otrozi, de ima veliko dopadajenje nad nami, Kriſtjan! zhaſti in povishuj ſvojo mogozhno in uſmiljeno mater Marijo, kraljizo angeljev in ſvetnikov, ker to dopade Bogu: jo pa zhaſti in povishuj s' ſvetim ſhivljenjem, in tako le bo tvoje unajno zheſhenje dopadlo Bogu, in Marii. Porodniki ſe ſvojiga raſujsdaniga otroka framujejo, kako bo pa Marija imela dopadajenje nad teboj, zhe njenimu ſvetimu ſhivljenju naſproti ſhiviſh? Pokoren bodi ſvojimu Goſpodu, Jeſuſu Kriſtuſu, in tako dopadeſh

njegovi sveti materi Marii, ker je ona vfa v-
neta sa njegovo zhaft. Krishavzi in sanizhe-
vavzi Jesufovi nifo Marije, njegove matere,
tepli, ali pahali, ali preklinjali, so jo vender
neisrezheno shalili, ker so njeniga finu, Jesu-
fa Kristufa, krishali, in ga na krishi preklinja-
li: tako ti, grefhnik, shalish svojo dobro ma-
ter Marijo, ker s' svojimi grehi shalish Jesu-
fa. Tih naukov ne posabi, spokori se, shivi
sveto, de Jesufu, svojimu gospodu, in Marii,
svoji materi dopadesh.

Usmiljeni Jesuf na terdim krishi perbit,
in v' smertnih bolezhinah, ni svoje svete ma-
tere Marije posabil; to pa je vsmim otrokam
v' nauk, de naj skerbé sa svoje porodnike.
Otrok, ki svoje porodnike sapusti, ali sanizhu-
je, je nar hudobnisthi zhlovek; nefrezhen bo
na tim, in na unim svetu. Moder pravi: Kako
huda slova je njega, kateri ozheta sapu-
sti! Preklet je pa od Boga, kateri mater
rasferdi. Sirah. 3. 18.

*Bilo je pa okolj shesto ure, od shesto ure pa
je vstala tema po vsi semlji do devete ure.
In sonze je otemnelo. Okolj devete ure je
s' velikim glasam vpil, rekozh: Eli, Eli,
lamma sabaktani? to je: Moj Bog, moj
Bog! sakaj se me sapustil? Nekteri pa ti-
stih, kateri so tam stali, ker so slishali, so
rekli: On Elija klizhe.*

Sapifano je, de je okolj shesto ure bilo,
to je v' sazhetku shesto ure po njih shtevilu,

in okolj polneta po našim shtevilu je bil Jesus krishan: od sheste ure pa je vstala tema po vfi semlji do devete ure, to je, od polneta do tretje ure po našim shtevilu je tema bila, ker je sonze otemnelo. Bersh tedaj, ko so Jesufa krishali, je vstala tema, in je bila do njegove smerti. Ta strafhna tema ni natorna bila, de bi bila luna pred sonze prifhla, kakor se vzhasi godi, ker tisti zhas je bila luna sonzu nasproti: ampak vsigamogozhnost Jesufova je to storila, de skashe svojo boshjo mozh, kader med dvema hudodelnikama visi na krishi, de va-nj verujejo. Natorno sonze je zhudno otemnelo na nebu, ker je zhesnatorno sonze pravize Jesus Kristus krishan in sanizhevan na semlji. Ta tema ni le v' Judeji, temuzh po vfi ssherjavi semlje bila, kakor veliko zerkvenih uzhenikov prizhuje. Velik zhudesh je ta bil, de ga modrijani sveta rasumeti ne morejo s' svojim natornim umam.

Zhudna tema, ktero sveti evangelisti popishejo, se je opolne sazhela, zhedalje strafhni shi je prihajala do tretje ure, v' kateri je Jesus umerl, in svet odreshil: ko je pa Jesus umerl, tema je sginila, in je sonze sopet prijasno sijalo. Zhudno je to, zhudni shi pa, de Judje niso svoje krivize sposnali, in de so krishaniga Jesufa neprenehama nadleshevali. Judje in vojaki so se fizer bali, vedili pa niso, od kod de je gošta tema, ali so mislili, de je sgolj natorna, ali kako drugazhi zhudesh rflagali, de v' svoji terdobi ostanejo.

Sapifano je tudi, de okolj devete ure je Jesus s' velikim glasom vpil, rekozh: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil? Okolj tretje ure po nashim shtevilu je umirajozh Jesus s' velikim glasom, s' kakofnim bi sdrav zhlovek ne samogel, vpil, rekozh. de ga je Bog sapustil. Jesus ni hotel rezhi: de ga je nebeshki Ozhe refnizhno sapustil, ker Ozhe je smiraj imel nad njim, svojim Sinam, veliko dopadajenje, vedno je s' njim sdrushjen, in ga sapustiti ni mogel. Jesus je to govoril, de ljudje vedo, koljko de terpi na krishi v' odrefshenje vsiga zhlovefhtva, ker ga je nebeshki Ozhe grefshnikam v' roke dal, de sa grefshnike umerje. Jesus je s' velikim glasom vpil, de je skasal svojo boshjo mozh: kdor ga je flifhal tako glasno vpiti, kader ni fkoraj vezh kervi imel, in kader je merlizhu podoben bil, je lohka vedil, de ni sgolj zhlovek. Judje in vojaki so vpili in shumeli na hribu, flifhali so ga vender vpiti, in to jih je lohka preprizhalo, de je Bog in zhlovek, in de umerje na krishi, ker hozhe radovoljno umreti.

Judje, kateri so tam stali in zhakali, so Jesusove besede lohka umeli, ker je v' njih jesiku govoril; savili so pa is sanizhevanja njegove besede, se mu smejali in rekli: Elija klizhe. Vojaki so bili Rimljani, in so Judovski jesik malo umeli: vedili tudi niso, kdo de je Elija, so pa sa Judmi govorili, kakor so nje flifhali govoriti, de Elija klizhe. Jesus ni bil preroka Elija potreben, ker Elija je njegov flushabnik,

in ga je sa tiga voljo moliti prishel, kader se je spremenil na gori.

Kristjan, premisli besede Jesufove, de jih v' svoj prid obernešh. Pravizhen ni sapušen, ker Bog svojih svestih flushabnikov ne sapusti: veliko manj smesh misliti, de je nebeshki Ozhe sapustil Jesufa, svojiga edinorojeniga Sinu, ampak ga je dal v' smert, de vse gresnike odreshi, in de ga vsi narodi molijo. Svesto flushi Bogu, in ne bošh sapušen nikdar, ne sdaj, ne v' sadnji uri, ker je sapisano: Vi, kateri se Gospoda bojite, poterpeshljivo zhakajte njegoviga usmiljenja: sakaj, kdo je v' njegovih sapovedih ostal, in je sapušen bil? Sirah. 2. 7. 12. Ako te ravno nadloge sadevajo, nisi sato sapušen, ampak po njih ozhisten, de obilnish plazhilo preimesh. Jesuf je bil ljubi Sin nebeshkiga Ozheta, zhe ravno je na krishi med dvema hudodelnikama visil, ti tudi misli tako, kader se v' velizih nadlogah snaidesh, ker Bog tepe nje, ktere ljubi, de jih potlej povisha. Zhe pa Boga sapustish, si sapušenja vreden: zhe se Bogu terdovratno vstavljash, kader te klizhe, ti bo morde gorje vekomaj. Moder sopet pravi: Kakor je Bog velik, tako veliko je njegovo usmiljenje: ako pa se ne bomo spreobernili, bomo v' njegove roke padli. Sirah. 2. 22. 23.

Po tim, ker je Jesuf vedil, de je she vse dokonzhano, de se pismo dopolni, je rekel: Shejn sim. Posoda pa je stala polna je-

siha: in sdajzi je nekdo tekel, napolnil gobo s' jefiham, jo s' hisopam povil, na terst nataknil, in k' njegovim ustam podal, de pije. Drugi so pa rekli: Stojte, glejmo, zhe Elija pride ga reshiti. Kader je tedaj Jesus jefiha vsel, je rekel: Dopolnjeno je. In Jesus je spet s' velkim glasam vpil, in rekel: Ozhe, v' tvoje roke srozhim svojo dusho. In tako govorezh je glavo nagnil, in dusho is-se dal.

Jesus je hotel dopolniti vse, kar so preroki govorili od njega, ali bolji rezhi, kar je on po svojih prerokih govoril od svojiga radovoljniga terpljenja. Vse okoljshine njegoviga shivljenja, terpljenja in smerti so prevedene in prerokovane bile, in tudi de bo s' jefiham napojen: Napajali so me v' moji sheji s' jefiham. Pl. 68. 22. De se tedaj ta prerokba dopolni, je Jesus glasno rekel: Shejn sim. Kader so njegovi krishavzi to flishali, in mislili de piti profi, je nekdo bersh tekel, morsko gobo v' jefih omozhil, gobo s' selisham hisopam povil, in ker s' roko ni segel do Jesusovih ust, je omozheno gobo na terst nataknil, in shejnimu Jesusu piti podal.

Krishavzi Jesusovi so per krishi imeli pododo jefiha, de njemu in dvema rasbojnikama piti dajejo. Jefih sbudi omamljene ude, huje fufhi oserzhje, in to prizha, de sovrashniki Jesusovi mu niso is usmiljenja piti dali, in de jefiha ni vsel v' svoje ohladenje, temuzh de obilnisthi terpi. Ljubi Jesus je ref shejn bil,

ker veliko terpljenje, filne bolezhine, in prelitje kervi mu je filno shejo napravilo: njegovo sveto telo ranjeno in raspeto na krishi je polno velike sheje bilo; piti je pa hotel jesiha, de obilnisthi terpi, ker njegova dusha je bila obilnisthi terpljenja shejna.

De krishavzi Jesusovi mu niso is usmiljenja piti dali, se tudi is tiga ve, ker so ga ravno takrat sanizhevali, rekozh: Glejmo, zhe Elija pride ga reshiti. Prej niso neverni vojaki prav umeli in Judje niso hotli Jesusovih besed uneti, in so eden drusimu rekli: de Elija klizhe v' pomozh; sdaj ponove svoje hudo ozhitanje, in ga sanizhujejo, ker Elija ne pride ga reshit. Rezhi so hotli: Sastonj zhaka in upa boshje ali svetnikov pomozhi, ker je vse pomozhi nevreden. Tako so mu ozhitali, in se mu posmehovali, kader je she blis smerti bil.

Ko je Jesus jesiha vsel, je rekel: Dopolnjeno je. Dopolnil sim vse, kar mi je nebeshki Ozhe sapovedal, in kar so preroki govorili od mene, de terpim v' odreshenje vsih ljudi.

Kristjan, premisli Jesusove besede: Dopolnjeno je; in tudi premisli besede prerokov, ktere so prej osnanovale, kar se je nad Jesusam spolnilo, de to boshjo naredbo molish, in v' shivi veri rastesh. Prerok Isaija je pravil (7. 14.), de bo Odreshenik is devize rojen, in resnizhno je bilo. Luk. 1. 35. — David je pravil (Ps. 71. 10.), de bodo Modri prishli od jutra rojeniga Odreshenika molit: prishli so res, in ga molili. Mat. 2. 1. 2, 11. — Mala-

hija je pravil, de mu bo osnanovaviz pot perpravljaj (3. 1.): in ravno to je per svetim Lukeshu sapifano, de je Janes hodil pred njim. 3. 3. — 6. — Zaharija je prevedil; de bo Jesus prodan sa trideset srebernikov (11. 12.): Judesh Ifhkarjot ga je ref vishim prodal, in sa-nj prejel trideset srebernikov. Mat. 26. 14. 15. — Isaija je Jesusovo terpljenje natanjko popisal (53. 2. — 7.): vsi shtirje evangelisti prizhujejo, de se je tako godilo. — David je v svetim Duhu vedil in pravil (Pf. 21. 17. 18.), de bo Jesus med rasbojniki krishan; in ravno tako so ga krishali. Mar. 15. 27. 28. — Isaija je pravil (53. 12.); de bo sa svoje sovrashnike profil: ref, de je on Ozheta profil jim odpustiti. Luk. 23. 34. — David je prevedil in pravil (Pf. 21. 19.), de bodo sa njegove oblazhila vadalali: vojaki so refnizhno storili, kar je prerok govoril. Mat. 27. 35. — David je tudi pravil (Pf. 68. 22.), de bodo Jesusa s' shovzham; in jesham napajali: dali so mu vojaki shovzha, in jeshi piti. Mat. 27. 34. 48.

Refnizo je Jesus govoril, de je bilo vse dopolnjeno; kar mu je nebeshki Ozhe sapovedal, in kar so preroki govorili: ko je pa vse dopolnjeno bilo nad Jesusam, nashim ufmijenim odreshenikam, je spet s' velikim glasam vpil, in rekel: Ozhe, v' tvoje roke srozhim svojo dusho. To je Jesus govoril: in tako govorezh, je svojo glavo nagnil, in dusho is-se dal. Majhino prej je Jesus s' velikim glasam vpil, rekozh: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil? sdaj spet s' ve-

likim glasam vpije, rekozh: Ozhe v' tvoje roke srozhim svojo dusho. Jesus je hotel rezhi: Ozhe, ti si mi sapovedal, de umerjem na krishi, si me, tako rekozh, sapuutil, de me sovrashniki saframujejo, tepejo in krishajo: dopolnjeno je vso to, vsemi tedaj mojo dusho, ki se sdaj lozhi od telefa, de se grefhnikov smilish, in jih ne pogubish. Ko je Jesus srekel: Ozhe, v' tvoje roke srozhim svojo dusho, je nagnil svojo glavo; to pa v' snamenje de se nebeshkimu Ozhetu podvershe, in de s' pokorshino do njega sbrishe nepokorshino prvih porodnikov in vsih ljudi. Jesus, ko je umerl, je s' velikim glasam vpil, in njegov glas je presegel mozh zhloveshke nature, de se njegovi sovrashniki zhudijo nad tim, in njega, vsigamogozhniga Boga, molijo.

Jesurova dusha se je lozhila od njegoviga telefa, lozhila se pa ni njegova boshja natora, ampak je ostala per dushi in per truplu. Bersh ko je bila Jesurova zhloveshka dusha od krishaniga telefa odlozhena, je shla v' pekel reshhit pravizhne stare savese, de so per njem, in sazhnejo vshivati, kar jim je s' svojo smertjo saflushil. Neskonzhno veseli so bili, ko so vgleдали svojiga usmiljeniga odreshenika, v' kteriga so verovali in upali, preden so umerli, so ga ponishno molili in hvalili, in veseli sa njim shli.

Premisli Jesusa, nebeshkiga kralja, ki je med dvema hudodelnikama shpotljivo umerl na krishi is ljubeshni do vsih ljudi, de vezhne smerti ne umerjejo. Sahvali Jesusa, svojiga usmijle-

niga odrešhenika, ki je tebe, in vse ljudi s' svoje grenko smertjo na krishi od vezhniga pogubljenja odrešhil: is ljubesni do njega sovraši in opusti vse svoje grehe, savolj katerih je on neskonzhne bolezhine terpel: odmerjaj v' si mu hudimu, de njemu, svojimu pravimu Gospodu svesto flushish. Zhe Jesufu, svojimu usmiljenimu odrešheniku svesto ne flushish, ti bo njegova sveta kri v' huje obsojenje. Zhe po njegovih sapovedih ne shivish, si mu nehvaljeshen, in sebi neusmiljen: zhe se mu sdaj hudobno vstavljash, se bošh morde saštonj njegovi milosti v' sadnji uri perporozhal: zhe si nekeršhanskiga shivljenja, in svoje grehe terdovratno ljubish, komu bošh svojo dušho srozhil, kader ti bo umreti? Zhe nekeršhansko shivish, in se poboljšhati nozhesh, kaj bošh mislil, ko ti bo sadnjo uro v' roke podana podobna krishaniga Jesufa? Vera ti bo ozhitala, de si njegov nevredni uzheniz, ker on je sa tvojo dušho neskonzhne belezhine preterpel, ti pa v' njegovo rasshaljenje shivel, in kako bošh mirno in frezhno umerl? De vezhni nesrezhi odidesh, spokori se, in shivi krishanimu Jesufu podobno: zhe njemu, svojimu uzheniku, in odrešheniku podobno shivish, perporozhash svojo dušho njegovi neskonzhni milosti, in mu jo bošh sadnjo uro upljivo srozhil, in pojdesh v' nebeshko kraljestvo, ktero je on s' svojim teshkim krishem odperel.

Jesuf je umerl, kader je hotel, in ko je umreti hotel, je nagnil svojo glavo s' snamenje svoje pokorshine do nebeshkiga Ozheta: ti tudi

pokoren bodi Bogu, in ne brani se umreti, kader te is tiga sveta poklizhe: ne vstavljaj se mu s' svojo nepokorno voljo, ktera ti ne brani umreti, ampak ti perpomore nesrezhno umreti. Smerti si ne vofhi is nepoterpeshljivosti; in zhe si dolgo bolan, voljno preterpi, ker Bog ve koljko pokorjenja potrebuješh. Zhe si nevarno bolan, ne odlashaj do sadniga se s' svetimi sakramenti oskerbeti, de jih nepridno ne prejmesh, ali ne umerješh hres njih.

De si poterpeshljiv v' bolesni, in se Bogu popolnoma podvershesh, premisli svoje sadolshenje per Bogu, sosebno pa premishljuj velike bolezhine Jesusove na krishi. V' bolesni premishljuj Jesusovo sapushenje, sanizhevanje, rane, bolezhine, shovzh, in drugo, kar je is ljubesni do vsih ljudi terpel. Tvoje bolezhine so majhne memo bolezhin Jesusovih; zhe na terdi postelj leshish, Jesus je pa na terdim krishi perbit visel; zhe majhno streshbo imash, Jesus nobene streshbe ni hotel; tvoje terpljenje je saflusheno pokorjenje, Jesus, sveti gospod, ni bil terpljenja vreden, in je vender vezh terpel od tebe. Poterpeshljiv bodi tedaj, in v' duhu pokore vse bolesni in teshave preterpi, de sadnjo uro upljiivo srozhih svojo duho Bogu, de jo v' svoje kraljestvo vsame.

In glej, sagrinjalo v' tempeljnu se je pretergalo na dvoje od sgoraj do sdolaj: semlja se je strefila, in skale so raspokale: grobi so se odperli, in veliko trupel svetih, kteri so spali, se je obudilo; in ko so po

*njegovim vstajenji is pokopalish shli, so
prishli v' sveto mesto, in se mnogim per-
kasali.*

Jesuf Kristuf, vsigamogozhni gospod, se je radovoljno dal hudim sovrashnikom v' ob-
last, de so is svoje hudobne volje storili, kar
je on is ljubesnive volje terpeti hotel. Ni se
jim branil, temuzh je molzhe preterpel, kader
so ga svesali, pahali, topli, va-nj pljuvali, ga
krishali in saframovali. Skrival je Jesuf svo-
jo boshjo mozh, de je shpotljivo umerl v' ve-
zhno shivljenje vsih ljudi: kader pa je umerl
na krishi, je svojo vsigamogozhnost rasodeval
s' velikimi zhudeshi, ktere sveti evangelisti po-
pishejo. Ves svet je bil v' velikim strahu, ker
tri zele ure pred njegovo smertjo je strashna
tema bila; kader je umerl, skale so raspokni-
de, semlja se je strefila, vsi so trepetali, in
terdno mislili, de bo konez sveta. Vse neob-
zhtne stvari so v' zhasu Jesufove smerti shalo-
vale, de bi vsi ljudje shalvali, in ga vsiga sve-
ta Odreshenika veruvali.

Pervi zhudesh po Jesufovi smerti je ta bil:
Sagrinjalo v' tempeljnu se je na dvoje
pretergalo. To tempeljnovo sagrinjalo je bi-
lo pred skrinjo savese, pred svetishem. Skri-
nja savese je bila per Judih v' veliki zhasti,
in je toraj sagrinjalo pred njo; to pa se je ob
Jesufovi smerti pretergalo na dvoje, de du-
hovni in poglavarji tempeljna, kteri so nar-
huje sovrashili Jesufa in tishali, de bi umo-
rjen bil, vedo de je obljubljen Odreshenik,

de svojo hudobo sovrashijo, in se k' njemu spreobrnejo. Pretergano sagrinjalo je pomenilo, de so daritve in opravki po Mojsefu sapovedani minili, ali oversheni, ker so pomenili, kar se bo v' novi savesi godilo. Pretergano sagrinjalo je tudi pomenilo, de bodo teme skrivnosti, katerih Judje rasumeli niso, kristjanam rasodete, in odkrite, in de bodo spodobno molili Boga.

Kader so duhovni in poglavarji tempeljna velik zhudesh vidili, de se je sagrinjalo pred skrinjo saveše samo pretergalo na dvoje ravno takrat, ko je Jesus umerl, so ostermeli in premislili, kaj de to pomeni, in so perpravnishi bili poslušhati aposteljne, in jim verjeti, kader so jim po prihodu svetiga Duha osnanovali vero v' Jesusa Kristusa, kteriga so oni is grešne slepote overgli, in po rokah neverzov krishali. Refnizhno je to bilo, kakor aposteljnov djanje s' timi besedami prizhuje: Beseda Gospodova je rastila, in shtevilo uzhenzov je silno veliko bilo v' Jerusalemu: tudi velika truma duhovnov je bila veri podvershena. 6. 7.

Drugi zhudesh po Jesusovi smerti je ta bil: Semlja se je strefila, in skale so raspokale. Kader je bil Jesus umerl, je velik potref bil v' Judeji, in v' daljnih deshelah. Terde skale so raspokale, in tako predersnih ljudi ni bilo, de bi ne trepetali. Jesus, gospodar nebes in semlje je to storil, de ljudje vedo, de so mu vse rezhi v' oblasti, ako ravno med dvema rasbojnikama umerje na krishi.

Potrebno je to bilo, de zlo terdovratni ljudje sposnajo njegovo vfigamogozhnost, in de se nihzhe nad njegovo smertjo ne pohujsha.

Tretji zhudesh je ta bil: Grobi so se odperli, in veliko trupel svetih se je obudilo. Kader je Jesus, shivih in mertvih Gospod, na krishi umerl, so mertvi kmalo vstali, in njih zhudno vstajenje je pomenilo duhovno vstajenje veliko drusih, ki so s' vero v' Jesufa Kristufa oshiveli. Pravizhni, kateri so po Jesusovi smerti vstali, so tudi pomenili prihodno vstajenje vsih mertvih, ktere bo sodni dan boshja mozh obudila.

Mertvi, kateri so po Jesusovi smerti vstali, so bili smed pravizhnih in prerokov stare savenese, ki so verno zhakali, ali osnanoi Jesufa Kristufa. Grobi pravizhnih so se bersh odperli, ko je Jesus umerl na krishi, niso pa pravizhni bersh vstali, ampak le po Jesusovim vstajenji; in ko so vstali, so shli v' Jerusalem, in se mnogim perkasali. Kader so po njegovim vstajenji is pokopalish shli, so prishli v' sveto mesto, in so se mnogim perkasali. Grobi so se bersh odperli, ko je Jesus umerl, in odperti ostali do njegoviga vstajenja, de ljudje osterme: ko je Jesus, sazhetnik shivljenja zhastitljiv vstal, so tudi oni vstali. Oni so resnizhno vstali: njih dusha se je s' telesam sdrushila, oni so shli v' Jerusalem in Jerusalemjanam prizhevali, de je Jesus, po njih krishan, vfiga sveta odreshenik: nagovarjali in profili so jih, de naj va-nj verujejo, spokore se, in po njem dobe odpushenje grehov.

Kristjan, premisli velike zhudeshe, kateri so se ob zhasu Jesufove smerti, in potlej godili, ki osnanujejo njegovo vsigamogozhnost, de ga trepetaje molish, in mu svesto slushish. Prosi njega, usmiljeniga in vsigamogozhniga Gospoda, de ti dobrotljivo preterga sagrajalo, ki ga pred svojo vestjo imash, de s' svetlobo njegove gnade vidish nje svijazhe, slepoto in smote, in de s' njeno pomozhjo vse hudo premagash in poravnash po njegovi sveti volji, Gorezhe prosi ljubiga Jesusa te omezhati s' sladnostjo svoje gnade, de, zhe je tvoja dusha nezhutna ko semlja, se omaje, in se mu podvershe: de, zhe je tvoje serze terdo ko skala, raspozhi in milo shaluje. Prosi vsigamogozhniga Gospoda Jesusa ti dobrotljivo dati duhovno vstajenje s' resnizhno pokoro, de, kakor so pravizhni stare savese po njegovim vstajenji refvstali, se mnogim perkasali, in jim prizhevali od Jesusa, tako ti resnizhno vstanesh is pokopalisha svojih grehov v' novo shivljenje, in de s' svojim novim shivljenjem vse preprizhash, de si resnizhno vstal v' novo sveto shivljenje po Jesusu Kristusu. Obudeni pravizhni stare savese so resnizhno shiveli, tako ti vstani, de resnizhno shivish: ne obetaj le svojiga shivljenja boljishati, ampak skashi s' deli, de ti je resniza, ker s' samo besedo se ne boljishash, ampak zhe svoje grehe opuistish, in po Jesusu Kristusu shivish.

Veliko Judov je ostalo terdovratnih, zhe so ravno grosne zhudeshe vidili, prejeli so pa saflusheno plazhilo njih terdobi permerjeno:

jim enak ne bodi, ampak spokori se, de vezhnimu pogubljenju odidesh. Zhe ostanesh terdovraten v' svojih grehah, ti bo Jesufova sveta kri, is ljubeshni do tebe do sadnje kapelze prelita, v' huje obfojenje, in bosh svojo hudo nehvaljeshnost nepridno obshaloval vekomaj. De si te velike nefrezhe ne nakoplesh, premi-shljuj Jesufovo ljubeshen, in vdaj se ji; ljubi ga s' vfo dusho, sovrashi in opuisti vse grehe, in mu svesto flushi. Zhe to storish, ti Jesufova smert vbrani v' vezhno smert, in bosh po njegovi sveti kervi svelizhan, kakor sveti Janes pravi: Zhe v' luzhi hodimo, kri Jesusa Kristusa, boshjiga Sina, naf ozhisti od vsiga greha. I. 1. 7. Zhe po Jesufu sivish, si mu podoben, bosh po saflushenji njegove smerti prishel v' nebefa.

Kader je pa stotnik, kteri je sraven njega nasproti stal, vidil, kar se je sgodilo, in de je Jesus tako vpijozh umerl, je Boga zhaftil rekozh: Refnizhno ta zhlovek je bil pravizhen, in Sin boshji. In ti, kteri so sraven stotnika bili, in s' njim Jesusa varovali, kader so potref, in to, kar se je sgodilo, vidili, so se filno bali, in so rekli: Ref ta je bil Sin boshji. In vsa mno-shiza tih, kteri so sraven bili, in to gledali, so na svoje persi terkali in se vernili. Vsi Jesufovi snanzi pa, in shené, ktere so s' njim hodile is Galileje, in mu stregle, so dalezh stali, in vse to vidili.

Med timi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakoba mlajshiga, in Joshefa mati, in Salome Zebedejovih sinov mati; in veliko drusih, kateri so s' njim v' Jerusalem prishle.

Vse je ob Jesufovi smerti trepetalo, ker so se veliki zhudeshi godili: ti veliki zhudeshi so osnаноvali Jesufovo vfigamogozhnost, in pravizhnost, in ravno to je njegovim krivizhnim sovrashnikom ozhitalo, de so njega, pravizhni-ga Gospoda, hudobno umorili. Vsi, blishni in daljni, so se bali, nar bolj pa oni, ki so na hribu okolj Jesufoviga krisha bili. Poglar var Pilat je stotnika in vojake poslal na hrib, de obsojeniga Jesufa spremljajo, krishajo in varujejo, dokler umerje na krishi, ti so malikovavzi bili, vedili so vender is velizih zhudeshov, de Jesuf ni smerti vreden, in de ni sgolj zhlovek, ampak pravizhen, in Sin boshji. Stotnik je krishanimu in umirajozhimu Jesufu blis nasproti stal, in zhakal, de umerje: gledal ga je stotnik, in zhudil se nad njegovo poterpehljivostjo, kakorshne ni per nobenim terpezhim zhloveku vidil. Kader je stotnik flishal, de je vpijozh umerl, je she bolj preprizhan bil, de ni sgolj zhlovek, ker je njegov glas presegel mozh zhloveshke nature: sdrav in mozhen zhlovek bi ne bil mogel tako glasno vpiti, veliko manj pa umirajozh. Kader je stotnik zhesnatorni glas Jesufov flishal, in druge zhudeshe vidil, je verno rekel: Resnizhno ta zhlovek je bil pravizhen, in Sin boshji. Velika je bila njegova vera,

ktero mu je Jezus dobrotljivo dal: veroval je, in v' prizho Judov rasodel svojo vero, de je Jezus, zhe ravno med dvema hudodelnikama krishan, pravizhen; de je, zhe ravno ima zhloveshko natoro, tudi Sin boshji. Sveti Janes Krisostom pravi, de je ta stotnik potlej poboshen kristjan bil, in tudi de je savolj vere v' Jesusa Kristusa umorjen bil.

Neverni vojaki, kateri so per svojim stotniku pod Jezusovim krisham stali, in ga varovali, dokler umerje, kader so velike zhudeshe vidili; so se fitno bali, in is serza rekli: Ref ta je Sin boshji bil. Lohka de stotnik in oni niso prav sapopadili, kdo de je Jezus Kristus, vender kar oni pravijo, kashe, de verujejo va-nj, in de ga sposhtujejo.

Terdovratni Judje, kateri so okolj krisha Jezusoviga bili, in ga do sadniga nadleshevali, kader so vidili velike zhudeshe, kateri so se godili, so trepetali, in sdihovali. Shalofni so bili, de so permorali mehkiga Pilata pravizhniga Jesusa krivizhno obsoditi, kteriga niso is grehne flepote sposnali. Kader je Jezus smertne bolezhine terpel na krishi, so ga oni preklinjevali, in mu rekli: Zhe si Kristus Sin boshji, stopi is krisha; sdaj pa jih filno pezhe, de so ga po rokah neverzov krishali, in de so ga nadleshevali, in v' snamenje svoje velike notrajne shalofni na svoje perfi terkajo, in vsi premenjeni gredo v' Jerusalem nasaj.

O neisrezhena mozh Jezusove smerti! Bershko je dobrotljiv Jezus, Sin boshji, jagne ba-

shje, frednik med Bogam in ljudmi na krishi umerl, je neusmiljene volkove v' krotke ovze spreobernal, de se dopolnijo besede, ktere je prej govoril: Kader bom od semlje povishan (na krish), bom vse k' sebi vlekel. Jan. 12. 32. Veliko njih je bilo posvezhenih v' sveti kervi Jesusovi, ktero so oni hudobno prelili. Sbudi se, o terdovraten grešnik, is shive vere terdno upaj v' usmiljeniga Jesusa, krishaniga po grešnikih sa grešnikov svelizhanje, in ga gorezhe profi, de po saflushenji njegove svete kervi prejmesh mogozhno gnado, s' ktere pomozhjo spreoberneš v' dobro svojo hudobno voljo, de ne ostanesh nehvaljeshen, temuzh njemu shivish, in se svelizhahš. Zhe terdovraten ostanesh, hudobnišhi si od nevernih vojakov, in neusmiljenih Judov, kteri so shaloštno sposnali svoj greh. Profi dobrotljiviga Jesusa, de te naj vlezhe k' sebi s' svojo mogozhno gnado, in te vjetiga dershi s' ljubesnivo saveso mozhne ljubesni, de njegove ljubesni jetnik veselo nosish jarm njegovih sapoved, in pojdeš v' njegovo kraljestvo.

Sapifano je, de vsi Jesusovi snanzi in shene, ktere so sa njim hodile is Galileje, so dalezh stali, in vse to vidili. Ti prijatli in prijatelze usmiljeniga Odreshenika so mu svešti ostali, ko so ga zhudodelniga, in ko so ga krishaniga vidili, in ravno to kashe njih veliko ljubesen do njega. Oni so fizer dalezh stali, ne pa is mlazhnosti do Jesusa, temuzh ker sraven njegoviga krisha prostora ni bilo savolj velike mnoshize njegovih ser-

ditih sovashnikov. Dalezh so oni stali s' telefam, blis so pa bili s' dusho, v' terpezhiga Jesusa ravno gledali, vidili kaj se godi, in ga milo obshalovali. Smed vsih poboshnih shen, prijatelz Jesusovih, ktere so is Galileje fhle sa njim v' Jerusalem, in mu smiraj ostale sveste, so bile te, Marija Magdalena, is ktere je Jesus sedem hudizhev isgnal; Marija aposteljna Jakoba mlajshiga mati, ktera je Kleofova shena bila, in Salome Zebedejovih sinov, Janesa in Jakoba vezhiga, mati. Te so po imenu imenovane, ker so nar serzhnishi bile, in so savolj tiga sosebne hvale vredne.

Kristijan, premisli svestobo Jesusovih prijatlov, in prijatelz, kateri mu svesti oštanejo, kader vsi drugi ga sanizhujejo, in ti po njih stori. Svest bodi dobrimu Gospodu, Jesusu Kristusu, v' srezhi in nesrezhi, med dobrimi in hudobnimi, in ne sapusti ga nikdar, zhe ga ravno vel svet sapusti. Shenške so fizer po natori bojezhe, ga niso vender sapustile, ker ljubesen jim je serzhnost dala: ljubi Jesusa, in tako mu bosh svest. Zhe si mu svest, kader ti dobro gre, ali kader nisi skufhan, ali kader si hvalen, majhna svestoba je to: zhe si mu svest, kader si nevarno skufhan, ali si savolj pravize preganjan, to je svestoba velike hvale, in sosebniga plazhila vredna: stori to, in bosh srezhen.

Judje pa, ker je bil dan perpravljanja, de trupla v' saboto na krishi ne oštanejo; ker tisti je velik sabotni dan bil, so Pilata pro-

fili, de se jim kosti polomijo, in se sna-
mejo. Vojaki so tedaj prishli, in so sizer
slomili kosti pervimu in drusimu, ktera sta
s' Jesusam krishana bila. Kader so pa do
Jesusa prishli in vidili, de je she mertev,
mu niso kosti slomili, ampak eden njih je
s' sulizo njegovo stran odperel, in sdajzi
ste kri in voda is nje tekle. In ta, kateri
je vidil, je prizheval, in njegovo prizheva-
nje je resnizhno: in ve, de resnizo govori,
de tudi vi verujete. Ker to se je sgodilo,
de se pismo dopolni: Nobene kosti mu ne
slomite. In sopet drugo pismo rezhe: Vi-
dili bodo koga so prebodli.

Judje, in sosebno njih poglavarji, veliki
duhovni, fariseji in pismouki, so lashnive po-
boshnosti bili, to je, pravizhni po svoji, ne
pa po volji boshji, in toraj hinavzi in greslni-
ki. V' petik opoldne je bil Jesus krishan; vsak
petik pa je bil dan perpravljanja k' saboti, v'
kteri niso Judje nizh smeli delati, ampak po-
zhivali so po sopovedi, de bi v' svetim pozhit-
ku flushili Bogu: v' petik so perpravljali, kar
je njih telo v' saboto potrebovalo. Sabota, ki
je bersh po Jesusovim krishenji bila, je ime-
novana velik sabotni dan, ker velikonozh,
ktero so Judje zhashtito obhajali po ljuni me-
seza sushza, je tisto leto v' saboto padla. Ju-
dam in sosebno njih poglavarjem se je nespo-
dobno sdelo, de v' vesel velikonozhni prasniki
obsojenih trupla na krishi vese; sosebno pa,
ker hrib na kterim krishani vife, je blis Jeru-

salema; Judje so filno vpili in tishali, de je pravizhni Jesus obsojen in krishan; bali so se pa velikonozhni prasniki nezhasiti, ako bi trupla v' velikonozh ostale na krishi.

Taki so bili lashnivo pravizhni: Jesusa, sabote in velikonozhi gospodarja, so po sverin-fko preganjali, in neusmiljeno krishali, sdaj pa se boje shaliti Boga, ako obsojenih trupel ne snamejo pred velikonozhjo. Ti zhudnovestni ljudje so podoba slepih kristjanov, kateri nepotrebniga skerbno storé, potrebniga pa opuště, in predersno upajo slushiti Bogu. Kristjan, prav skerbno se premisli, zhe je tvoja poboshnost refnizhna, ali lashniva, de se ne golufash v' svojo vezhno nefrezho. Prava poboshnost je to, de si dobro uzhen v' sapovedih, kakor jih je Jesus raslagal, de vesh in premagujesh svoje natorne slabosti, de ljubesen do Boga, in do blishniga vodi tvoje misli, besede in dela, de voljno preterpish vse krishe, de si vsiga dobri-ga lazhen, in se vsiga hudiga varujesh, in de si per obilnosti dobrih del smiraj ponishen. Po tih kratkih pa potrebnih naukih premisli se, de se sposnash, boljshash in Bogu dopadesh. Veliki duhovni, fariseji in pismouki so sheleli v' petik popoldne trupla obsojenih sneti, niso pa oblasti imeli tiga storiti bres pervoljenja deshel-niga poglavarja Pilata: posvetovali so se, in hitro shli v' Jerusalem ga profiti, de ukashe obsojenim kosti slomiti, de hitro umerjejo, jih snamejo, in pokopljejo, preden se sabota perzhne, ktero so v' petik svezher prasnovati sazneli. Ko je poglavar Pilat yishih proshnjo saflishal, jim je

bersh in rad dovolil, ker to je bilo po navadi Rimljanov obsojenim slomiti kosti, de hitreje umerjejo, in se jim bolezhine skrajshajo. Judje niso Pilata profili, de naj ukashe obsojenim kosti slomiti is namena krishanimu Jesusu bolezhine skrajshati, ampak ker so svezher tistiga dne sazheli prasnovati saboto: tudi, ker je Mojsef sapovedal ne pustiti merlizha na krishi do drusiga dne (V. Mojs. 21. 23. 24.): in fosebno sato so hiteli Jesusa sneti, in pokopati, ker so se smiraj kakiga zhudesha bali, de bi refhen ne bil; slasti pa ker so ves svet v' smeshnjavi vidili.

Poglavar Pilat je po profshnji Judov svojim vojakam sapovedal obsojenim na krishi bersh slomiti kosti, de hitreje umerjejo, in se njih trupla snamejo. Vojaki so bersh bogali, pervimu in drusimu krishanimu rasbojniku s' mozhnim tovzhenjem noge slomili. Desni sgrevan rasbojnik je te velike bolezhine voljno preterpel v' sadoftenje in odpufhenje svojih velizih grehov, kterih je slo shalosten bil; umerl je, in per Jesusu, svojim usmiljenim odrefsheniku bil. Levi rasbojnik je terpel kar uni, umerel je na krishi, in shel v' vezhno pogubljenje, ker je v' svojih grehah terdovraten ostal. Vojaki bi bili tudi Jesusu kosti slomili, pa ker so ga mertviga nashli, jih niso.

Jesuf, vfigamogzhni gospod, in gospodar svojiga shivljenja in svoje smerti, je umerl, kader je umreti hotel, ne pa kader so njegovi sovrashniki hotli: umerl je preden so vojaki storili, kar jim je Pilat sapovedal, de se pismo

dopolni: Nobene kosti mu ne slomite. II. Mojs. 12. 46. To je Bog Israelzam po Mojsefu sapovedal, de velikonozhnimu jagnetu nobene kosti ne polomijo, ko ga jedo, v' spomin zhudniga refhenja is Egipta. Velikonozhno jagne je pomenilo jagne boshje, Jesusa Kristufa, kateri je s' svojo smertjo odrefhil svet, kateri se svojim vernim daje v' jed, in vender zel ostane: sa tiga voljo niso Jesufu kosti slomili.

Vojaki so levimu in defnimu rasbojniku noge slomili, ko so pa k' Jesufu prifhli, in ga mertviga vidili, mu niso kosti slomili, ampak eden vojakov, kateriga ime je nesnano, je s' ojstro sulizo njegovo stran do serza odperel. Vojak je morde dvojmil, zhe je Jesuf shiv, ali mertev, in sato ga je s' sulizo, ktero je v' roki imel, prebodil, de bersh umerje, ako she shivi. Vojak je to po svoji prosti volji storil, neveden je pa dopolnil, kar je bilo prej prerokovano: Vidili bodo koga so prebodili. Zah. 12. 10. Refnizhno je to bilo: spreobernjeni Judje in neverniki so potlej vidili, in shalofno sposnali, kdo de je preboden bil, to je, njih usmiljen Odrefhenik: in tako so se dopolnile besede, ktere je prerok Zaharija govoril: Jokali bodo nad njim, kakor se joka nad edinorojenim, in shalovali nad njim, ko se shaluje po smerti pervorojeniga. 12. 10.

Ko je neverni vojak Jesufovo stran s' ojstro sulizo do serza odperel, sdajzi ste kri in voda tekle is odperte Jesufove strani. Ljubi uzheniz Janes je to is svojimi ozhmi vidil, ker

je blis krisha stal, in vedno gledal v' terpezhi-
ga Jesufa: on je to sapisal in prizheval, de
vsi verujejo ta velik zhudesh. Ref velik zhu-
desh je ta bil, de is mertviga Jesufa zhišta kri,
in zhišta voda tezhete. Refnizhni zhudesh je
ta, de is merlizha tezhete kri in voda, sgodi-
lo se je pa to, ker veliko skrivnost pomeni.
Kri in voda sta dva isvira vezhniga shivljenja,
ktera posvezhujeta ljudi, in is otrók vezhniga
pogubljenja storita otroke nebeshkiga kraljestva.

Kader je nash prvi ozhe Adam spal na
vertu veselja, je vsigamogozhni Bog is njegove
strani rebro vsel, in mu is njega ljubo tovar-
shizo Evo vstvaril: ko je drugi Adam, Jesuf
Kristuf, na krishi saspal, ste is njegove strani
kri in voda tekle, is kterih je ljuba nevesta
njegova, to je, katolska zerkev. Kri in voda
ste tekle is odperte strani Jesusove: kri njego-
va je saflushila gnado svetiga Duha ljudem po
svetih sakramentih posvezhenim: voda pa pome-
ni voda svetiga kersta, ktera po Jesusovi besedi
kershenikam odpre vrata v' katolsko zerkev,
in stori nje deleshne saflushenja Jesusove svete
kervi. Kri in voda ste ob enim zhasu tekle is
Jesusove strani, ker sveta kri njegova posvezhu-
je vodo svetiga kersta, kerstna voda pa stori
ljudi deleshne njegove svete kervi, in nebeshki-
ga kraljestva.

O kristjan! premisli, de je ljubesnivi Je-
suf, zhe ravno mertev, nekoljko svete kervi
she per serzu imel, to tudi je prelit hotel;
do sadnje kapelze jo je prelit is ljubesni do
tebe. Vojak je s' ojtro sulizo njegovo stran

odperel, de Jesufu, svojimu krishanimu odre-
sheniku lohka gledash v' serze, in tako rekozh
vidish, koljko de te ljubi. Kaj pa ti storish
is ljubesni njegove? kaj ljubish, in komu flu-
shish? Odkupljen si ti, ne s' frebram, ali sla-
tam, ampak s' presveto kervjo Jesufovo, in si
mu vender nehvaljeshen, in nevrednim rezhem
flushish? Ako se usmiljenimu Jesufu puntarsko
vstavljash, ga hudo sanizhujesh in rasshalish,
in bosh sodni dan vidil svojo veliko hudobo.
Vdaj se dobrotljivimu Jesufu, perbeshi v' nje-
govo odperto stran, milo obshaluj svojo nesve-
stobo, in mu stanovitno flushi, de njegove mi-
losti vshival bosh v' nebesih vekomaj.

*Svezher pa, ker je bil dan perpravljanja, kte-
ri je pred saboto, je prishel bogat zhlovek
od Arimateje, po imenu Joshef, shlahtni
sbornik, dober mosh, kateri je tudi Jesufo-
vi uzheniz bil, pa na skrivnim, ker se je
Judov bal: kateri je tudi boshjiga kraljestva
zhakal, in nikdar ni pervolil v' njih svet
in djanje.*

V' petik okolj tretje ure popolne je Je-
suf umerl na krishi, in kmalo potlej pokopan
bil. Kar evangelisti pishejo, de je Joshef od
mesta Arimateje svezher pokopal Jesufa, ne po-
meni, de ga je blis nozhi pokopal, ampak ka-
der se je ura blishala saboto prasnovati, ktera
je v' petik perzhetik imela, ko je sonze doli
shlo. Ker so Judje tedaj she v' petik popolne
sazheli prasnovati saboto, je Joshef hitel Jesu-

sovo telo pokopati preden se sabota po Judovski shtagi perzhne.

Joshef, kteriga evangelisti slo hvalijo, je bil is mesta Arimateje: majhno mesto je to v' rodu Efrajmu, shest ur hoda dalezh od Jerusalema. Joshef se je bil fizer v' Jerusalem preselil, in tam prebival, imenovan je pa smiraj bil po svojim rojstnim mestu, od koder je prishel, od Arimateje. On je bil bogat, moder in dober mosh, sato pa slovezh v' Jerusalemu, in med sbornike vset bil. Sosebne hvale je Joshef vreden bil, ker je ponishniga Jesusa odreshenika veroval, ga ljubil, in njegov uzheniz bil, vender na skrivnim, ker se je Judov bal. Bal se je prednikov Judovskiga ljudstva, kteri so Jesusa in njegove uzhenze neusmiljeno sovrashili. Skrival je on fizer svojo vero v' Jesusa Kristusa, ker se je serditih poglavarjev bal, zhakal je pa perloshnosti se rasodevati, kar je resnizhno storil, ko je Jesuf umerl na krishi.

Sapisano je tudi, de Joshef je zhakal boshjiga kraljestva. On je uzhen in poboshen mosh bil; vedil je, kaj so preroki govorili, de Odreshenik pride, kedaj, in po kterih snamenih ga posnati: posnal ga je, in po njem zhakal boshjiga kraljestva, to je, odpushenja grehov, in vezhniga svelizhanja.

Joshef je tudi sato sosebne hvale vreden bil, ker nikdar ni pervolil v' njih svet in djanje. On je bil na skrivnim uzheniz Jesufov, ko je pa potrebno bilo svojo vero in ljubesen do Jesusa rasodeti, se je odkrito raso-

del, in se ni jese Jesufovih sovrashnikov bal. Veliki duhovni, pismeji in ljudstva poglavarji so v' sboru skleпали, kako svijazhno vjeti in umoriti Jesufa: Joshef, kateri je sbornik bil, ko je to slišhal, jim je odsvetoval, in se jim serzhno vstavljal. Terdovratni vishi ga niso poslušhali, on pa je smiraj terdil, de je Jesus nedolshen, in svetá odreshenik. Kader so Judovski poglavarji Jesufa vjeli, ga oblastniku Pilatu sdali, in ga po nevernikih krishali, je bil shaloften Joshef, in je svešt ostal Jesufu, ni ne prej ne potlej v' njih svét in djanje pervolil.

Kristjan, premisli sbornika Joshefa med mogozhnimi sovrashniki Jesufovimi serzhniga in stanovitniga, de ti enako storish. On se je fizer prej bal, govoril je pa serzhno in branil Jesufa, ko so skleпали ga umoriti, in mu smiraj svešt ostal. Tudi ti serzhen bodi, kader se med hudobniki snajdesth, govori resnizo, terdi pravizo, in brani nedolshniga, to pa is zhiste ljubeshni do Boga. Nemogozhe je skoraj, de bi po hudobnih ljudeh nikoli skufhan ne bil; ne vdaj se jim, in zhe jim vbraniti ne moresh hudiga storiti, ne dovolj saj v' njih svét in djanje, imaj in skasuj shaloft jim in drusim ljudem v' prizho. Zhe prednike, ali uzhenike hudo shiveti vidish, al, te oni filijo greshiti, ali v' greh dovoliti, ne daj se pohujshati, ker nadleshnost mogozhnih te ne isgovori. Smiraj pomni, de bo Bog majhnim in velikim pravizhno povernil. Riml. 2. 9.

Ta je serzhen pred Pilata shel, in ga je profil, de Jesufovo telo sneti sme. Pilat pa se je zhudil, de bi she bil umerl: in je poklizal stotnika, in ga je prashal: Je she sdavnaj umerl? In ko je is ust stotnika svedil, je perpustil in ukasal telo Joshefu dati.

Joshef od Arimateje, kateri se je prej Judov bal, je po saflushenji Jesufove smerti sosebno gnado, in po gnadi veliko serzhnost prejel. Bersh, ko je Jesus umerl, je hitel v' Jerusalem, serzhno shel pred poglavarja Pilata, in ga profil, de Jesufovo telo sneti sme. On je serzhen pred Pilata stopil, ker je Jesufa is serza ljubil, in ker mu je Jesus s' svojo gnado pomagat. Bal se je Joshef, de Judje kam ne vershejo Jesufoviga telefa, in ga nepokopaniga pufhajo, kakor se je vezkrat gidilo s' truplami obfojenih ljudi. Kader je Joshef pred poglavarja Pilata stopil, mu povedal, de je Jesus umerl, ga profil, de ga sneti in pokopati sme, se je Pilat zhudil, de je she umerl. Malo prej so bili Judje per Pilatu, ga profili, de naj ukashe obfojenim kosti slomiti, de hitro umerjejo, in se snamejo, de o velikonozhi na krishi ne vise: Komaj so bili Judje odshli, in hiteli na hrib, je Joshef s' hriba pertekel, in Pilatu povedal, de je Jesus umerl: ravno sato se je zhudil, in ni lohka verjel. Pilat je bersh poklizal stotnika, kterimu je bil sapovedal Jesufa, in una dva obfojena varovati, dokler umerjejo,

in ga je prafhal: Je she sdavnaj umerl? Stotnik, kateri je pred Jesufovimi krishem nasproti stal, in vedil, de je vpijozh umerl, je odgovoril Pilatu, de je refnizhno nmerl: po tim pa je Pilat, ko je is uft stotnika svedil, ukasal telo Jeshefu dati, de ga sname in pokoplje.

Bog je dal poboshnimu Joshefu v' serze, de naj pokoplje Jesufovo telo, in je tudi Pilatovo voljo nagnil, de v' njegovo proshnjo dovoli. Pilat je rad pervolil Jesufovo telo Joshefu dati, ako ravno je navadno bilo obsojenih trupla nepokopane pushati, ker vest je neprenehama pekla Pilata, de je is grefhne slabosti Judam pervolil nedolshniga Jesusa umoriti. Bog je dal Joshefu in Pitatu eno voljo Jesufovo telo sneti in pokopati, ker Jesufov pokop je obilnishi prizhal, de je tretji dan refnizhno vstal.

Joshef je pa kupil zhisto tanzhizo, in je telo snel. Njemu se je pa perdrushil Nikodem, kateri je bil pervizh po nozhi k' Jesufu prishel, in je prenesil masilo mire in aloe okolj sto liber. Ona sta tedaj Jesufovo telo vsela, in ga v' tanzhize s' dishavami savila, kakor je per Judih shega pokopavati. Bil je pa na mestu, kjer je bil Jesuf krishan, vert in na vertu nov grob, kteriga je Joshef sebi v' skali isfekal, kamor she nobeniga ni bilo pokopaniga. Ondi sta Jesusa poloshila Joshef in Niko-

*dem savolj dneva Judovskega perpravljaj-
nja: in Joshef je velik kamen pred duri
groba pervalil in shel. Bil je pa dan per-
pravljajnja; shene pa, ktere so s' Jesu-
sam is Galileje prishle, so tudi tje prishle,
in vidile grob: te so sedele grobu naspro-
ti, in gledale, kako je njegovo telo bilo
polosheno. In so se vernile, in perprav-
ljale dishav in masil, in v' saboto sizer
so pozhivale po sapovedi.*

Joshef od Arimateje, ko mu je Pilat per-
pustil Jesusovo telo sneti in pokopati, je vesel
shel, v' mestu kupil zhisto tanzhizo, in hitel
na hrib, de Jesusovo telo sname in pokoplje,
preden se sabota perzhne.

Nikodem, drugi dober mosh, kader je
svedil, de je Jesus umerl, in de ga Joshef
hozhe zhashto pokopati, je naglo vsel smesha-
no masilo mire in aloe, in s' njim tekel na
hrib se svojimu prijatlu Joshefu perdrushiti,
in pomagati. Nikodem je bil ko Joshef sbor-
nik v' Jerusalemu; dober in pravizhen je bil,
in ker je po vsih Mojsesovih sapovedih, in po
srozhenji starih natanko shivel, so mu farisej
rekli. On je prej posnal uzhenika Jesusa, in
veroval, de je is Boga prishel, ga je ljubil,
in njegov uzheniz bil, pa na skrivnim, ker
se je drusih Judov bal: sato je po nozhi k'
Jesusu prishel ga poslusnat.

Joshef in Nikodem, oba Jesusova uzhen-
za pa na skrivnim savolj terdovratnih Judov,
sta po saflushenji Jesusove smerti sosebno ser-

zhnost prejela; in ker sta se eden drusiga perferzhno ljubila, sta se rada perdrushila, de zhaštito pokopljeta sveto telo svojiga Gospoda Jesusa. Ona sta njegovo telo snela, ga lepo ofnashila, in v' zhišto tanzhizo s' difhavami spofhtljivo savila, kakor je per bogatih Judih, in per drusih jutrovih prebivavzih navadno bilo merlizhe pokopavati.

Ta dva dobra in pravizhna mosha sta Jesusa shiviga in mertviga ljubila, ker sta vedila, de je Gospod uzhenik in odrefhenik sveta; njuna vera je vender nepopolnama bila, in de je to refnizhno, to kashe, de sta v' tanzhizo s' difhavami savila Jesusovo telo, de nestrohljivo ostane: verovala nista tedaj, de bo vstal. Njuna skerb kashe njuno veliko ljubesen de Jesusa, in njune difhave kasbejo, de nista njegoviga vstajenja verovala. Zhuditi se ni nad tim, ker vemo, de tudi Jesusovi enajsteri uzhenzi, ki so smiraj bili per njem, vedno poslufhali njegove nauke, in tudi vezhkrat slifhali is njegovih ust, de bo tretji dan vstal, niso te refnize terdno verovali. Perputil je Jesus to njih slabost, de so bili veselishi po njegovim vstajenji.

Grob, kamor sta Joshef in Nikodem Jesusovo telo poloshila, je bil nov, in ondi ni bilo she nobeniga merlizha pokopaniga. Joshef je prav storil, de je Jesusa na svojim vertu pokopal, ker tjekaj je veliko krat hodil, in mu je perloshno bilo se vezhkrat nanj, svojiga ljubiga uzhenika in Gospoda spomniti, in njegove nauke premishljevati. Joshefu je tudi per-

lošno bilo ondi pokopati Jesufa, ker perpravljjen grob je bil blis mesta, kjer je bil Jesuf krishan, de ga je bersh pokopal, ker petik, dan perpravljanja k' saboti, je she per konzubil. Joshef in Nikodem sta ondi poloshila Jesusovo telo, milo jokala nad njim, in fhla is groba. Preden je Joshef fhel domu, je s' pomozhjo drusih ljudi velik kamen pervalil pred duri groba, de telo Jesusovo mirno pozhiva. Po tim dobrim delu je Joshef fhel v' Jerusalelem, shaloval pa smiraj po mertvimu Jesusu, dokler ni gotovo svedil de je vstal.

Kader sta Joshef in Nikodem Jesusovo telo pokopala, nista sama bila, ampak so tudi sraven bili drugi prijatli in prijatelze njegove. Marija deviza, njegova ljuba mati, ljubih uzheniz Janes, drugi snanzi in poboshne shene, ki so na hribu mertvaslhkih glav bili, so shaloftni spremili Jesusovo telo k' grobu, in milo jokali. Niso pomagali Jesufa pokopati, ker jih je velika shaloft prevsela, pa ondi blis zhakali, in gledali kako ga pokopljejo, in kako je njegovo sveto telo polosheno.

Ko je bil Joshef s' drusih prijatlov pomozhjo velik kamen pred duri groba pervalil, in fhel domu, shene so she majhino ondi per grobu sedele, in jokale: vernile so se potlej v' Jerusalem, in perpravile difhav, de po saboti gredo Jesusovo telo masat, de mu fkashejo ljubesen, ktero do njega imajo. Saboto so one po sapovedi pozhivale, niso pa Jesufa posabile: v' nedelo sгодaj so fhle is me.

sta v' vert, kjer je Jesufovo telo polosheno, in so po angelju svedile, de sopet shivi.

Merlizhe is zhiste bratovske ljubezni pokopavati, je dobro in Bogu dopadljivo delo. Tobija je v' svetim pismu slo hvalen, ker je mertve trupla svojih soflushnikih bratov v' Babilonu skerbno pokopaval: veliko vezh hvale sta Joshef in Nikodem vredna, ki sta Jesufovo telo is krisha snela in ga zhashto pokopala. De se truplam mertvih, sosebno pa vernih, skasuje zhasht, je prav, ker so bile prebivalfhe neumerjzhe dushe, in trupla mertvih vernih so tudi nekoljko posvezhene po svetih sakramentih: tudi sato, ker one bodo nestrohljive vstale. De je to prav, sadofti prizhuje zerkev, ktera svoje otroke zhashto pokopljuje.

Premisli, de grob Jesufov, kamor sta Joshef in Nikodem njegovo telo poloshila, je bil nov, in nobeniga merlizha she ondi pokopaniga ni bilo. Grob Jesufov si tudi ti, kader v' se prejmesht sveto reshnje telo; glej pa, zhe je tvoje serze s' gnado svetiga Duha zhisto, in Jesusu dopadljivo. Joshef in Nikodem nista hotla Jesufoviga svetiga telefa v' smerdljiv grob poloshiti: ravno tako ti ne vsemi Jesufa v' nezhedno serze, de ga ne rasshalish. Grob Jesufov je bil v' terdi skali s' velikim terpljenjem, in stanovitnim tolzhenjem isfekan: to te uzhi, de, zhe je tvoje serze ko skala terdo, ga moresh perpraviti s' gnado svetiga Duha, de je zhudno prebivalfhe telefa Jesufoviga. Omezhi svojo dusho s' premishljevanjem terpljenja Jesufoviga, s' vednim premagovanjem, in s' spo-

kornimi deli, de v' ljubeshni gori. Jesufovo telo je bilo v' tanzhizo s' dishavami savito: imaj ti vse sapovedane kerfhanfke zhednofti, de ti Jesufu dopadljiv, in per tebi oftane v' tvojo vezhno frezho. Perporozhaj se mogo-zhni pomozhnizi devizi Marii, in drusim sve-tim, de ti per Jesufu fprofijo dushe zhiftoft, de ko perftopafh k' boshji misi, vredno preje-mafh sveto refhnje telo Jesufovo, in njegove gnade ne sgubifh nikdar, de pojdefh v' nebe-fa ga odkritiga vshivat, kteriga sdaj perkriti-ga prejemasfh.

Drugi dan pa, kteri je po dnevi perpravljaj-nja, fo se k' Pilatu sbrali veliki duhovni, in fariseji, rekozh: Gospod, spomnuimo se, de je ta sapeljiviz, dokler je she shiv bil, rekel: Tretji dan bom vftal. Ukashi tedaj, de se grob ovaruje do tretjiga dne; de morde njegovi uzhenzi ne pridejo, in ga ne vkradejo, in ne reko med ljudftvam: Vftal je od mertvih; in de ne bo posled-nja smota huji od perve. Pilat pa je re- kel: Imate strasho, pojdlite, ovarujte ka- kor veste. Oni pa fo fhli, grob obdali s' varhi, in kamen sapezhatili.

Veliki duhovni, fariseji in njih prijatli fo filno veseli bili, ko fo vidili Jesufa mertviga in pokopaniga; jim je pa potlej v' misel prifhlo, kar fo flifhali, de je sam pravil: Tretji dan bom vftal. To jih je grosno peklo, in fo

eden drusimu rekli: Kakofhna bi bila, ako bi njegovo truplo uzhenzi is groba skrivaj vseli, in ga v' kako nesnano mesto sakopali? prasni grob bi potlej ljudstvu kasali, in ga motili, rekozh: Vstal je. Ljudstvo je neumno, slepo je hodilo sa njim, vse prerado verjame, in huda smota huji od perve bi ta bila: potrebno je savolj zhafti boshje, in svelizhanja bratov to nevarnost odverniti. Tako so oni, hudobni fleparzi, mislili in govorili; Bog pa je perpustil, de njih prekanjena skerb obvelja v' obilnisthi prizhevanje vstajenja Jesufovia.

Hudobni vishi so se skerbno posvetovali, in sklenili iti Pilata profit, de jim da vojake, in s' njimi ovarujejo grob do tretjiga dne. Po dnevu perpravljanja, to je, v' saboto sгодaj so oni shli k' Pilatu ga profit, de jim varhe da, in prav veliko njih je shlo, de lasheji sprosijo, kar shelé. Ti lashnivi pravizhni so dobrotljivimu Jesufu veliko krat ozhitali, de saboto sanizhuje, ker v' saboto osdravlja bolnike, oni pa se ne boje greha, de ravno v' velik sabotni dan, in velikonozhni prasnik gredo pred neverniga poglavarja, spred njega gredo s' strasho do groba, kamen sapezhatijo, sopet domu, in ves sveti dan drusiga ne mislijo, in ne govore. Navadno je to slepim dufham, de svojiga blishniga preojstro, in krivizhno sodijo, sebe pa ne posnajo.

Vishi v' saboto sгодaj so pred poglavarja Pilata shli, in mu perlisnjeno rekli: Gospod, spomnimo se, de je ta saapeliviz, dokler je she shiv bil, rekel: Tretji dan bom

vstal. Ukashi tedaj, de se grob ovaruje do tretjiga dne, de morde njegovi uzhenzi ne pridejo, in ga ne vkradejo, in ne reko ljudstvu: Vstal je od mertvih. Prekanjeno in krivizhno govore hudobni vishi: neverniga Pilata visoko zhasste, in mu pravijo gospod, Jesusa pa sapeljiv za imenujejo. Govore oni tako, de lasheji nagnejo Pilata v' njih profhnjo dovoliti, ker jim je per serzu bilo, de se Jesusov grob obvaruje, sami pa niso ohlasti imeli.

Od kod so vishi vedili, de je Jesus govoril: Tretji dan bom vstal? V' evangelju ni najti, de bi bil jim Jesus umevno rekel, de bo vstal; pravil je pa to vezhkrat svojim uzhenzam, ker so bili te refnize potrebni, de se nad njegovo smertjo ne pohujshajo. Judovski vishi so po drusih svedili, de je Jesus to govoril, in so po tim poglavarju Pilatu rekli. Oni niso skerbeli Jesusovih svetih naukov poslushati, ker so njega, in njegove nauke sanizhevali: zhe so pa vzhasi poslusnali uzhenika Jesusa, ali po drusih svedili, kaj je uzhil, ohranili so to, kar je njih hudobii flushilo, de ga obrekujejo. Judovski vishi pomenijo tiste bolne kristjane, kteri majhno skerbé poslushati, kar potrebujejo v' svelizhanje, poslusnajo pa radi, kar je soper blishniga, in flishane nauke v' druge ljudi obrazhajo.

Judovski vishi, de Pilata nagnejo v' svojo sheljo, so mu dopovedali, de veliko hudiga bi prishlo, ako bi uzhenzi vseli Jesusovo telo, in pravili neuzhenimu ljudstvu, de je vstal: Ta

poslednja smota, so mu rekli, bi bila huji od perve. Rezhi so mu hotli: Ta sapeljiviz, kteriga si pravizhno obsodil v' smert na krishi, se je zesarju vstavljaj; te hude smote pa konza ne bo, in she huje bode ljudstvo sapeljano, de je resnizo govoril, ako verjame, de je vstal: vojake nam daj toraj, de njegov grob ovarujejo do tretjiga dne: zhe v' to dovolish, njegovo truplo bo v' grobu strohnelo, njegovi uzhenzi bodo oframoteni, in deshela bo pokojna, ker vsi bodo preprizhani, de je sapeljiviz bil.

Poglavar Pilat je Judovske vishi prav posnal, in vedil, de so prekanjane lifize, in jim ni verjel. On je malikovaviz bil, in vstajenje mertvih se mu je prasna vera sdela: hudo mu je tudi bilo, de Jesusa sapeljivza imenujejo, kteriga terdno misli pravizhniga. Pilat, kteriga vest she pezhe, de je Jesusa obsodil, ni mogel dalej preterpeti velike nadleshnosti Judovskih vishih, ki ga neprenehama nadleshujejo sa rezh, ktere vezh slishati ne more; jim je toraj nevoljno odgovoril: Imate strasho, pojdite, ovarujete, kakor veste. Imate mestno in tempeljinovo strasho, pojdite tje, vam ne prepovem, ampak perpustim, de ovarujete grob kakor veste in hozhete, mi ni mar sa to, in mi ne bodite dalje nadleshni.

Sveti Janes Krisostom terdno misli, in pravi (Homil. 6. in Matth.), de Pilat ni svojih vojakov dal, temuzh de je vishim perpustil s' svojimi ljudmi grob ovarovati. Shli so morde k' grobu eni njih, kteri so zhetertik po nozhi shli

v' vert Getsemani s' kolmi in mezhmi Jesufa vjet. Zhe varhi Jesufoviga groba so Judje bili, je Bog obilnisthi poterdil potrebno refnizo, ker so serditi sovrashniki Jesufovi njegov grob varovali, in prizhe bili njegoviga vstajenja.

Judovski vishi so bili slo veseli Pilatoviga perpushenja, so ga sahvalili, strasho vseli, in jo peljali k' grobu Jesufovim: varham so go-rezhe perporozhali, in ojstro sapovedali, de naj skerbno in serzhno ovarujejo grob do tretjiga dne. Judovskim vishim je to she premalo bilo; de bi nobene svijazhe ne bilo, so sapezhatili velik kamen, kteriga je Joshef pred duri groba pervalil, in po tim le so veseli shli domu.

Grob Jesufov je bil v' skali is-sekan, in majhne vrata va-nj: osidan je bil, in druge vezhi vrata so bile, skosi ktere se je v' majhno dvorishe, in grob shlo. Varhi so v' tim majhnim dvorishti pred grobam bili, nozh in dan skerbno varovali, de uzhenzi, ali drugi Jesufovi prijatli ne pridejo, in njegoviga telefa ne vsamejo. Varovali so oni skerbno do tretjiga dne, in v' nedeljo sгодaj so prestrasheni sbe-shali v' Jerusalem, ker je Jesus zhastitljivo vstal.

Premisli, kristijan, neskonzhno modrost boshjo, ktera se hudobije sovrashnikov Jesufovih zhudno poslushi v' poterjenje Jesufoviga vstajenja. Kar so serditi sovrashniki njegovi is hudiga serza storili, stori ti is ljubeshni do Jesufa, in do svoje dushe: zhujezhe varhe imaj per sebi, de sovrashniki tvojiga svelizhanja ne pridejo v' tvoje serze, in ti ne vsamejo gnade Je-

susove. Ravno to, kar je ljubesnivi Jesus storil, in terpel v' tvoje, in vsiga svetá svelizhanje naj ovaruje tvojo dusho v' greh, in v' vezhno pogubljenje. Vse raji sgubi in terpi, ko sgu-bitu Jesusa, in se serzhno vstavljaj skusnjavam in skusnjavam, de ga ne sgubish. Ljubesen Jesufova naj ovaruje tvojo dusho, de ne dovoli v' greh, in premishljuj, kar je ljubi Jesus is ljubesni do tebe terpel, de mu stanovitno flushish, in pojdesh v' njegovo kraljestvo.

S k l e p.

Ljubi kristjan! sad terpljenja in smerti Jesusa Kristusa, usmiljeniga gospoda bodi to, de ga gorezhe, stanovitno in delavno ljubish, ker terdno vesh, de je on shivel in umerl v' tvojo vezhno srezho. Jesufova neskonzhna ljubesen naj vname, osdravi in ozhisti tvojo mlazhno, bolno in svijazhno dusho, de vesh, hozhesh in delash, kar dopade njemu, de ti bo njegova sveta kri v' svelizhanje. Neskonzhna ljubesen do tebe, nevredniga in gresniga zhloveka je umorila usmiljeniga Jesusa, ljubesen do nje-ga naj pokonzha vse tvoje hude misli, besede in dela: zhe pa Jesusa is ljubesen do tebe kishaniga ne ljubish, si vezhne kletve vreden. Jesufove bolezhine naj ti ogrenujejo vse gresne veselja, po kterih tvoja slaba natora hrepeni, ker po popazheni natori shiveti, te stori sovrashnika njegoviga krisha, in ti nakoplje ve-

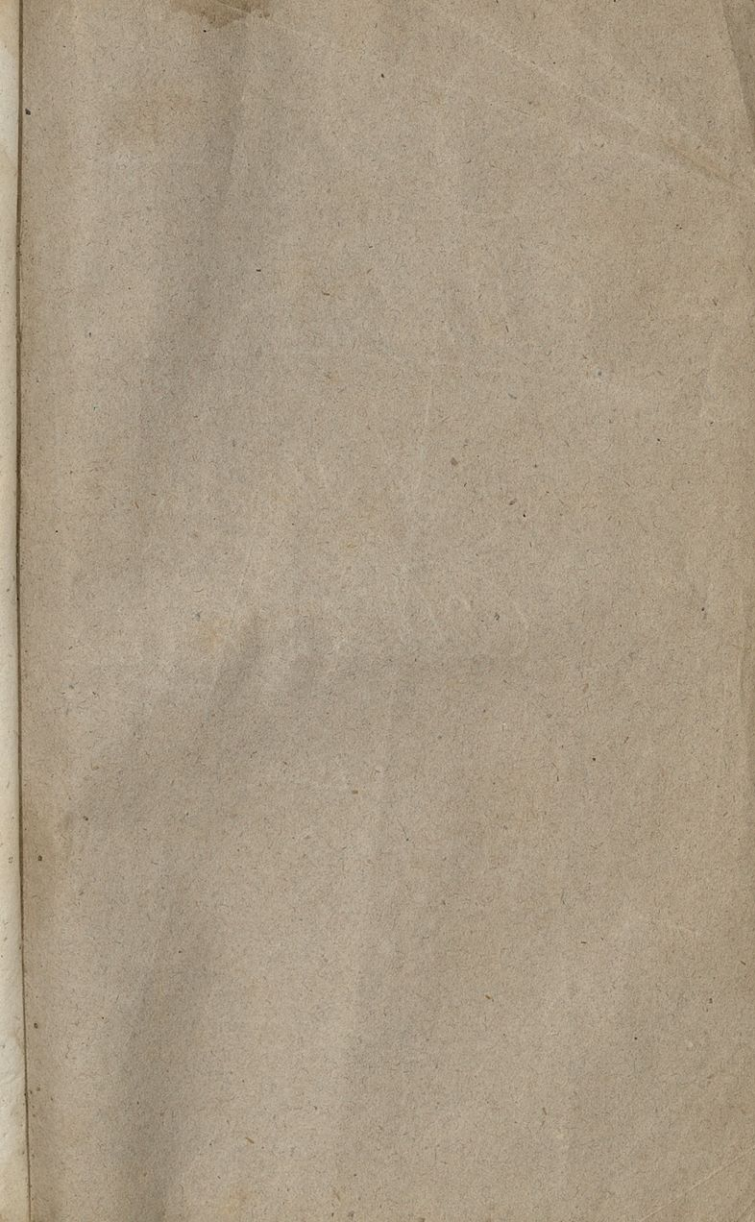
zhno pogubljenje. Jesufove britkost naj te preprizhajo, de greshti je nar huji nesrezha, ker on je ravno savolj greha terpel in umerl: sovrashi in opusti tedaj vse grehe, ker drugazh ne bofh sadu njegove smerti vshival. Njegove globoke rane, veliko terpljenje, in grenka smert na krishi naj te uzhi svoje slabo telo pokoriti, de telefno posheljenje dushe tvoje ne pogubi. Jesuf je ozhitno terpel in umerl: ne boj se tedaj hudobneshev sanizhevanja ali preganjanja, ker nevreden uzheniz njegov bi bil, ako bi ga savolj hudobnih ljudi sapustil. Po sgledu Jesufova preterpi vse nadloge, ker vesh, de je on, sveti Gospod, veliko vezh terpel savolj tebe. Odpuhti in odpushaj vsm svojim sopernikam in sovrashnikam, ker Jesuf je sa-te, in vse greshnike ljubesnivo umerl, in sa vse profil svojiga Ozheta. Pogosto premishljuj britko terpljenje Jesufovo, tudi shalost Marije, in drugih svetih, de s' krishem obloshen rad hodish sa svojim krishanim kraljem, in pojdesh v' lepe nebefa, ktere je on s' svojim teshkim krishem odperel.

M o l i t e v.

O preljubi Jesuf, ki si is ljubesni do mene na terdim krishi umerl, de jest, nevredni zhlovek, in velik greschnik, ne umerjem vekomaj; dodeli meni tvojo veliko ljubesen prav sposnati, de ne sebi, ampak tebi shivim. Kushujem tvoje svete rane, objamem krish, na

kterim viših, in te gorezhe prošim, stori me
svojiga britkiga terpljenja, in grenke smerti
delešniga, de sveto šivim, frezhno umerjem,
in pridem v' tvoje kraljestvo, kjer s' Ozhetam,
in s' svetim Duham kraljuješh vekomaj. Amen.

Loab. Michael 186

Ditauß 186

Loab. Michael

Ditauß 186

1864

492 503

46 546

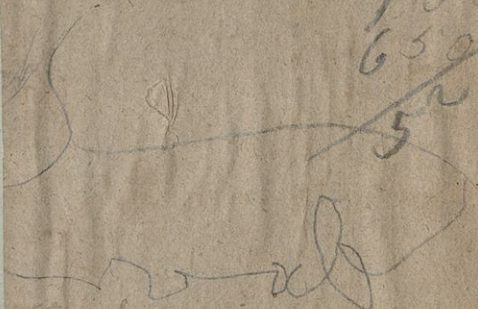
664

1864 10650

1861 1869 50

650

5

648 + 20

30

